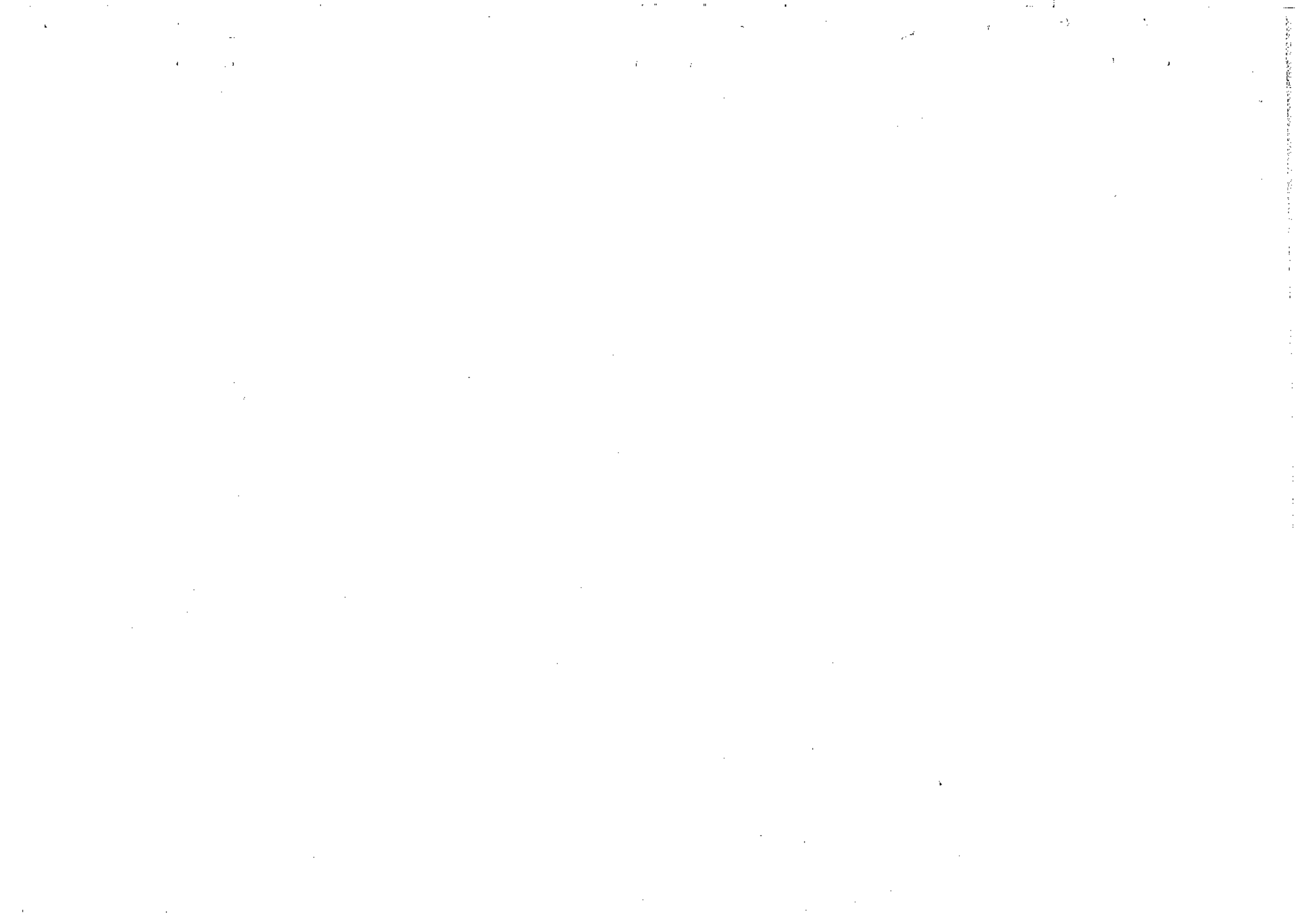

مجموعه آثار قلم اعلی

۱۸

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران
شاید الله از کامیابی آن محفل و بنظر حقیقت تکبیر
شاه است ولی از انتشارات مضمون امری نمیشد
شهرانج ۱۳۲۴ یتبع

بسم الله الرحمن الرحيم

هن سورة الذبح و نزل من سماء الامر للذبح
سميانه بالذبح في ملكوت الاسماء لعل تخاضق

بسم رب العالمين

هو الباقي البديع

اقرا الله على عرش العظمة و اجلا الى انى انما الله لا اله الا الله الامين القويم و اعتر
حنه على ملكوت العزة و الاجلال ان لا اله الا هو الامين القويم و اعتر

ذات القدم على خيروت القدرة و الاستجلال باي انما الله لا اله الا انما العزة
المقدر المحبوب و عترف هذه الكلمة الاظم با لله لا اله الا هو العزيز المقدر المحبوب
شخصه في ذاته لذاته بذاته با لله هو الله لا اله الا انما الظاهر المشهود و شخصه
في ذاتي لذاتي بذاتي باي انما الله لا اله الا هو الظاهر الباهر المستور ان يا جمال لا
رشح على الملكات من طمطم ففيض فضلك لعل ياخذ ثم رواج القدس عن هذا
الكافور الذي ظهر على شكل الظهور و يجري عن هذا لتسبيل الذي بعثه الله على هيئة لطم
وجعله آية علمه من التملوت و الارض و لكن الناس قبيلا منهم باليعرون ان
باسطان القدم كيف اتقى على الملكات من آيات عز سلطانك بعد
الذي احاطتني المملكون من كل جهات و وضعوا ايادي الغل على هذا لطم الذي
العزيز المحبوب و ان اذكر بنيم من يد ابع الاذكار يزداد لبعضاء في صدوره هو
الفجار و انت العالم باورد على نفسك و انك انت الحق علام الغيوب
ان يا فوج فارض راسك عن التوم ثم افتح اللسان لبيان سبي
المقدر المنان و لا تخف من احد و ان ربك يحرك من شيطان
ومظاهرة و يحفظك بسلطانة العزيز المشهود و ان اردت ان تدخل
في هذا المقام الذي قامت على منساة حقايق العالين و الملائكة الذين هم
كانوا في حول العرش ان يلفون منغي لك بان ينقطع عن كل من في
التملوت و الارض عن كل ما كان وما يكون و جعل مصاحبك
حتى و مقصدك عرفاني و حسنك التوكل على ربك العلام في من
الايام التي كل عرضوا عن جماله و استخذوا لانفسهم اربابا من دون الله

وكذلك كانوا ان يعلون واذا اتصفت بما امرناك به في حق
 عين فواذك وتشهد بالاشهاد العباد وتعرف بالاعرفه احد من
 الذين هم يدعون في انفسهم بالاذن الله لهم ويقولون مالا يعقون
 اذا وع المشركين وما عندكم ثم عرج بقودم الله سلى فضا الانس
 لتصل الى فردوس ^{عظيم} الاسم في هذا الكلمة المنكون المنفون قل يا قوم
 ما الله ما اطلق عن الهوى بل الروح ينطق في صدرى تلك برهاني انتم
 تصفون ويا قوم ان كان جرمي فستنا اول من اجرم بين يدي تبدل
 عبادكم من خافوا عن الله ولا تحضوا الحق بانوا علم ثم نظروا بطرف
 الاضاف فيما نزل الحق من حيرت الله المقدر لمهمين القيوم وان تجادلوا
 بتلك الكلمات ما الله ان يصدق عليكم حكم الايمان بانزلت على من ايا
 ربه من قبله على سل الله انتم تعرفون ويا قوم فارحموا على انفسكم ولا
 تقاسوا هذا الامر بما عندكم وكونوا من الذين اذنت على ابيهم من آيات
 ربهم يتبرهنهم شوقا للقاء ثم على وجههم يخرون ان يا اوج
 ما الله الحق ان الغلام قد وقع في حب البغضاء فيا ليت يكون من سياره
 ليدلوا لولا انهم لعل يخرج به الغلام ويصنعي وجوه اهل السموات الارض
 وكذلك حبت سنة القضا على الواح عز محفوظ وكذلك
 يقص عليك هذا القلم الذي شرب ماء الحيوان من كوز الرحمن و
 على ارض الله سن قطب الجحان ويجري منه كوز سبحان من اناس

لا يكادون ان يفقهون ثم اعلم بان نظرت فتنته بها انظرت بموا
 الوهم وظلمت تشمل الابداع وظلم كذب الذين ادعوا في انفسهم بانهم آمنوا
 بآيات الله الذين القيوم قل يا قوم هذه الآيات على ما تحق اياكم ان
 لا تستكروا عليها وكونوا من الذين يخضعون قل الله قد ارتفعت
 سحاب الفضل تمطر على المكلمات ماء الحيوان وهذا من فضل الرحمة
 ان انتم توقنون وهل ايت فضلا اكبر من ذلك لا فونفس الله
 لمهمين الغر المحجوب وهل حصيت في الابداع رحمة اوسع من ذلك لا فون
 نفسى المتنان لو انتم تعلمون ومن الناس من سئل عن النبىء
 عن الذين توهم في انفسه بانهم مستدون قل يا قوم
 انه لن يحتاج في اثبات امره بشئ مما خلق بين السموات والارض
 وان مادونه قد خلق بقوله لو انتم في آياته تتفكرون قل ان دليله
 نفسه ووجوده سلطانه ولا يعلم ذلك الا من توجه بوجه القدس
 الى جبرته ويكون من الذين هم في كلمات ربهم يتفكرون ايا
 ان لا توقف في امر ربك ثم انظر بطرف القدس الى حجج البتتين
 واهل سليمان ليس عليك الامر وتكسر اصنام الاوهام سلطان
 ربك الغر العلام وتكون من الذين هم على كرفرف العترهم
 متكئون ثم علم بان كلما جرى من قلم التنصيح لم يكن الا من جتى اياكم
 والا ان ربك لغنى عن كل من فى السموات والارض انه لهو
 احكام على ما يشاء يحكم كيف اراد بقوله كن فيكون قاس

في نفسك بان لايزلك وساوس شيطان عن بل الرحمن ثم تنقم على امر
 ربك وكن من الذين هم بصير الله في امره ينظرون قل يا قوم كلما
 عندكم وما اتم تفخرون به اثبت بايات الله وتلك آياته نزلت
 من سماء ليل ان الايام ان لا تنكروها ولا تبطلوا بذلك اعمالكم ولا
 تكونن من الذين يتبعون كل اعداءهم ثم بايات ربهم يكفرون
 ثم اعلم باننا جعلناك نبيرا من لدنا لتبشرا الناس بهذا الامر الذي فيه
 وضعت كل ذات حمل حملها ونحيت حجات القصر ابصار اهل السموات
 والارض لا عدة معدود وهم يستقروا وخلف سراق المجدوا يستقروا
 الى سيناء القرب اولئك في غسرات الامر هم يسجون عن
 نفسك عن كل شيء لياخذك لفضل ورفعتك الى مقعد عز محمود
 ويلبسك بالتيشير به كل الموجودات وهذا من فضل ربك عليك
 ان لمن تحرقه بيزان الاشارات وتكون رسا على امر ربك ولا
 تتبع كل مشرك مردود اياك ان لا تحبل نفسك محدودا مجرد
 الاشارات ولا محجوبا بحجب الدلالات فاخرق الحجات
 سلطان من لدنا ثم اخرج الاشارات بجهن النار التي تشتعلت
 في سيناء القدم وتجل على هذا العلم بما يجذب عنه فبده
 الذين كانوا بايات الله هم مقتدون تفكر
 في امته الفرقان وفي كل ما كان بين يديهم اهل تقدر

نفسك عن اشارات القوم وتكون على استقامة محمود وع
 الملك ثم اصعد الى هبة السماء لتطلع بالا اطلع بها احد الامن
 شاء ربك المقدر المتعالي لمسير القيوم وانك لو تخلص
 نفسك وتفكر في هجرتي في سنة التي واردها العراق تامله انه
 ليحكيتك عن كل شيء ويجعلك من الذين هم في ايات ربهم
 يتفكرون وبتمت حجة الله على عباده وبرهانه على اصفياء
 وكملت نعمته لا وليا له وشرقت وجهه ليرشده ولكن الناس لما اخذتم
 حجات الابرار ما تفكروا فيه بل كانوا عن امر ربهم فلو ان قل يا قوم
 لا تفعلوا كما فعلوا امته الفرقان ولا تدعوا زمام عرفانكم بسب احد
 ان غنتموا لفضل في تلك الايام ثم عيونكم فاشهدون او اذا تبسلى
 عليك آيات ربك لا تنقلوا على عقابكم ولا تكونن من الذين هم يعتبر
 بايات الله ثم على مقاعدهم يستهزئون ان يا ذبيح اقيده
 ذبحت في كل احدى في عشرين من تسنين لا يعلم ذلك الا
 ربك العزيز المحبوب ثم اعلم بان ذبيح القبل اذا اراد مشهد القنا
 جابه لفسد امن بهاء البدا وهذا الذبيح ما قبل لفسد او ذبيح
 البغضاء من هؤلاء الفجار الذين لا يشعرون ما يفعلون وانك
 لو تقدر النظر عن اشارات البشر وتضعه الى منظر الاكبر
 لتشهد رؤس مرفوعا على روح النفاق من شطر الافاق وتبكي عليه
 كما العاشقين الذين منعهم مقادير القضاء عن الورود على مقعد

الوجه
 سال
 كزال
 اذ
 مرط

غفر محبوب ان يا ذبيح طهر نظرك عن الكواكب وما فيها من
 الامكان وما عليها التعريف صنع الله الذي اتقن خلق كل شئ
 ووجد بيت الاسرار التي ما دخل فيها احد الا من شاء ربك
 العليم العالم المقدر لقصوم ثم اعرف قدر تلك الايام التي
 يتصنى وجه الغلام بينكم وتدارك ما فاعاك في عرفانه تاخذ خيرا لك عن ملك
 السموات والارض عن من ما تم تعلمون وتعرفون فوق تضع البع
 احمر بين اسنان بحيرة ولين تجد الغلام وتجويس في قمار السموات
 والارض كذلك يلقاك قلم البدار من اسرار القضا العلى يخرج من العباد
 من اجداث الغفلة وتقطع عما يمتدحهم عن الورود على مقر العرفان هذا
 الرضوان الذي جعله الله مقدسا عن ملاحظة الذينهم كانوا يرتبهم ان يشركوا
 واذا اتاك قميص الغلام بدم صادق ضعه على وجهك ثم تستنشق
 منه رائحة الرحمن ثم حمرة وجهك وكن صائحا بوجه جسر بين الارض
 والسموات لعل اهل السجيات يحرقن سجات الاوهام ويخرجن عريا
 عن ثواب الاشارات ويصعدن الى جبروت الانبياء والصفاء
 هذا المقام المتعالى للضرب المحمود وان نج لقبيل لما اراد ان يدخل
 القرب اجبروت ربه العلى الا على اذا ظهر شيطان على صورة
 الانسان واراد ان يمنعه عن الورود في حرم قدس محزون فلما
 عرفناه ارجه بارحام الاجار سلطان من عنده ناوله من

وكذلك كان الاحران انت من الذينهم يجعلون وانك
 فاقت به ثم اعلم بمثل عمل بحيث لو شهد بان احدا اراد
 ان يمنحك عن حب هذا الغلام فاعلم بانته هو شيطان قد ظهر على هيئة
 الانسان واقامت عذبا لله ثم اطروا بشهاب منقوب اياك
 ان لا تلقت الى شئ ثم اقصد بطلبك الى هذا الشا على المقدس المحبوب
 تاخذ يا ذبيح قلم سميت من قبل الله عرفته ظهر من لسانه كل شئ
~~الذي يريد ان يعلما الله بالخاصة~~ وبذلك بنوا علينا الكثر العباد ومن يش
 لا يشعرون وانا صبرنا في البلاء ونصبر بحول الله وقوته الى ان ياتي جمال تقدم
 بسلطان التصير غلامه بنصر الذي يحجر عنه كل ما كان ما يكون والرو
 والكبر والبها وعليك وعلى الذينهم في مرضا تصير من نبيه

هُوَ الْبَاقِي

سجد لله
 ما في السموات والارض

وما بينهما ما من سلطان الا هو له
 المخلوق الامر وكل من سطوته في كل وززال هو
 الذي يسبح الرعد من خشية والبرق من خيفته ويشي
 الآيات من ملكوت القدرة والاجال اقل ان الظهورات
 مغشيات بامر والارياح محرركات بسلطانه ولا يكر ذلك الا كل من خال

بِسْمِ رَبِّنا الْقَدِيسِ الْعَظِمْ الْعَالِی الْأَعْجِی

سجانت
 یارب کائنات و مرج
 المکنات اشد لبان طاهر و باطنی
 ظهورک و بروزک و ازال یانک و انظار
 غیبتک و اشتغالتک عن ذنوبک و تقویت
 عما سواک اسلک بجز حرکت و
 اقدار کلتک ان توئید الذی
 اراد ان یوئیدی ما امرت به
 فی کتابک

و یعمل ما یتضوع به عرف قبولک انک انت
 المقصد الفیاض الغفور الکریم

جناب عبدالرحمن علیه السلام

هلون طق من اثن البسیان

کتاب نزل المظلوم من الملتستوم الذی رفع سما البک یا امر من عنده و نزل
 منها ما انجبت به فذره لمقبلین الذین منعتهم شونات البشر عن المنظر الاکبر اخذوا
 کتاب الله بقوه لا تضعفها قوه العالم ولا تمنعها سطوة الذین انکروا هذا الیوم لیبان
 الغیر لیسریج یا ملاء الفراق انقوا الرحمن انه اتی باسحق بساطا
 قلب من فی السموت و الارضین قد خسر اسمک لدى المظلوم
 ذکرناک بهذا الکتاب المبین انا قرنا ما نشأته فی شان الله مقصود
 العارفين نشدناک فزت بالاقبال نطققت بما فاز بجز القول
 من لدن امر قدیم قل کتابک الحمد یا الهی بما تورث قلبی بنور غایتک
 و انزلت لی من حساب فضلک ما لا یقطع عرفه بدوام ملکک
 و ملکوتک ایرت ترانی قاصداً بسبح رحمتک و ایشس
 علائک اسلک بانوار صبح ظهورک و بها کان مکونانی
 علیک ان تفتح بفتح فضلک علی وجود اولیا بک بالقریه
 عیونهم تطمین به نفوسهم انک انت الذی سبقت رحمتک غضبک
 و اعاد کریمک عبادک اسلک بجدولک لدى ما طال الوجود ان

تقدر لي ما جعلت ثابتاً على جنك وناصر امرك بالحق والبيان
انك انت المقدر العزيز المنان

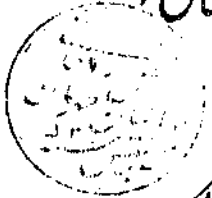

جناب عبد الرحمن السبيعي

بنام كويت ده وانا

سبحان الذي انزل الالهام وظهر ما كان مستورا عن العيون والابصار
انه اتى لنجاتكم ويعلمكم ما يقربكم الى نفسه انه هو المقدر العزيز الوهاب
قد خسر اسمك لدى المظالم واذكره احد اعضاءي الذي سمي بضياء
في ملكوت الله رب الارباب وازلتنا لك ما يرفعك
في ايام ربك ويعرفك ما كان مستورا عن العباد
فلما كلفك الحمد يا الهى بما ظهرت وظهرت امرك لبطان
غلب من في الارض والسموات اسلك بجزيرة صعيدك
وظهورا قدرك قضائك ان تؤيد العباد على الرجوع اليك
والقيام على خدمتك ايرت انا عبدك وابن عبدك

قد اقبلت اليك فقطعا عن دونك قدر لي ما يكون نورا من عندك
ليكون معي في كل عالم من عوالمك ويهديني الى بساط قربك
وساحة عرك انك انت المقدر العزيز الفضال

امته التشرين عليها بهاء الله

هو القاهم امام الوجوه

يا تشرين يا امي حمدك من مقصود عالم راك ترازرتين يا قهرت عينا فمجدود
نصت بشييد كائنات بر كرمش كواه وممكنات بفضلش موقن
ومعترف امرور نفسي بجز فانش فائز كشت او جوهر شير نهبيا
عالم است وهر نفسي محروم شدا وميوه البوجل قوسه
ملك الحمد يا الهى بما يقنتني كوشربانك وهديتني الى بحر عرفانك
انك انت المقدر الذي ما منعك شي من الاشارة ولا الضغينة
من ناروشيا ظهرت وظهرت ما ينبغي لظهورك وعظمتك
واقدارك لا اله الا انت العليم الحكيم

الله اعلم

امه الله حاجی بی بی

علیها بہا اللہ

ہو الغفور الرحیم

یا امتی بہت نزد مظلوم مذکور ولسن برہان در ملکوت
 بیان باین کلمات عالیات ذکر ت نمودہ اشکری
 ربک و سچی با سمراتہ ہو الفضال الکریم اما اراض طرارا
 ذکر نمودیم و بافق علی دعوت فرمودیم و لکن فائز نشد مگر
 معدومی از حق بطلب کنیز انشا تا بید فرماید و از کوثر
 عرفان محروم سازد اوست قادر و توانا و اوست
 شفیق مہربان انک اذا وجدت عرفنا قولی لک
 الحمد جا ذکر تنی فی سحر عجم و لک الشکر بما یدینی علی الاقبال الی
 انفاک الابیہ انک بان تقدر لامتک بذخیر الای
 والاولی انک انت رب العرش والثری لا الہ الا انت ال

امه الله کاستان علیہا بہاء الرحمن

ہو المشرق من افق سماء العرفان

یا کاستان

ذکرت مذکور و ہمت از قلم علی جاری شد و مقام
 این فضل عظیم را بدان غایت اطہی شامل کل بودہ ہست
 بصیر و ضریب عالم و جاہل ذکور و اناث کل در صقع
 واحد قائم ہر نفسی بکلمہ مبارکہ یا عبدی و یا امتی فا کرشت
 او از اہل ہا در صحیفہ حمر از قلم علی مذکور و مسطور اعرفی
 غایۃ ربک و کونی من شاکرات فی لوح التدرت العلیز
 ان الفضل سین لغنایۃ فی قبنتہ لفعیل ما شاء و بحکم ما یرید طوی لانتہ
 فانت وویل لبعید منیع عن التقرب الی اللہ العزیز الحمد لک
 ان یوید امامۃ علی التقدیس التبریۃ و علی العصمۃ التي جعلها اللہ
 القدر الاول لایامۃ القاسات و عباوہ القاسین

مطرح

جناب منير القمي صاحب السلام

شهر ربيع الثامن
١٩٠٦

يا قمي قد فرقت بكوا لبيان من دعواتك ورتبك الرحمن وندوة
 مرة اخرى ان اشكر ربك العزيز بديع انا ذكرناك بما
 لا تعاود كتب العالم لشهد بذلك ما انت القدم الذي ينطق
 في الغنم ان لا اله الا انا الغفور الكريم قد سمعت النداء من
 قبل ثم استمعته في هذا الحين ان نيا وديك يذكر كما سبق
 اسمك بدوام اسمائي احسن ان رتبك لهو الصادق الامين
 لا تحزن عن الفراق قد حالت بينك وبيننا مظاهرة التفارق
 الذين انكروا الشمس بعد شراقها وكفروا بمكمل الطور اذ ارتفع ندائه
 من سيرة المنتهى ان لا اله الا هو الناطق البكسر ان احفظ
 اللوح ثم اقره بروات اهل الفردوس والاعمال لعمرك به محذ
 افئدة الوري ان رتبك لهو بسين العلم ان افرح بذكرى
 وتمتلك بعروني وتثبت بذيل رتبك العزيز العظيم
 قد حضر الناظر وعرض ما انت عليه ذكرناك بما انقرا

به عيون المتقنين ان يحسب لمن اراد اجرا لقا ان لا اله الا هو الحاكم
 على ما اراد الا اله الا هو لمقتدر القدير انا وحدثنا عنك
 حبك توحيثنا اليك من شطر التجن ان رتبك لهو
 الغفور الرحيم انك اذا فرزت بلوحي وعرفت عورت
 بياني قل لك الحمد يا مالك القدم والمهجون بين الامم
 اسلك سبيل صبرك جبل صطبارك وشمس غماتيك بان
 تقدر لي من قلبك الاعلى خير الآخرة والاولى انك
 انت مالك العرش والعرشي وفي قبضتك نام الامام
 وفي عينك ازمنة الاشياء لا اله الا انت العزيز الجليل

ان انا على

جناب نعمتك والحمد لله

هو المنعز على الافان

ان استمع لشداء المر تقع على البقعة المنوراد من السيرة
 ان لا اله الا هو العزيز الوهاب والذي ظهر ما سبق انه لمطلع

الوحي مشرق مرآة المقدر المحرار قد يادى في كل الاحيان
 بين الامكان ويدع الناس الى تدرب الارباب
 قد قام على الامر على شان ما منعه مطوة العالم وشوكة الذين افترقا
 بالدنيا ورضر فيها ان ربك هو المقدر القهار انا وجدنا
 عرف حبك تو جهنا اليك من هذا الجحيم الذي جعله الله
 اعلى المقام ونزلنا لك الآيات لتجذبك الى الافق الا
 وتقرت بك الى تدمولى الأنام اذا فرزت باللوح ان
 اقرنه في الليالي والأيام وسبح بحمد ربك الغنى المتعال كن
 مستقيما على الامر على شأن لا تمنعك شئوننا بحجارة
 ولا اقدار الذين كفروا بالله مالكا الأديان

هو القريب للصبر

يا ابراهيم عرضيات سيد عبد حاضر تلقا وجه عرض نمود
 بيار مختصر ولبسان پرسی مرقوم حق شهادت میدهد
 که این و کلمه مختصر پرسی نزد او اعتراف از انامه منبسطه کبیره

عربی بعضی بوده چه که مقدس بود و از آمال طنون و
 جمیع امور بحق راجع شده بود و برضایش معلق و منوط
 طوی لهنس فارت بما فرزت انشاء الله در جمیع حال
 بذكر و شای مقصود عالمان مشغول باشی و با نقش ناظر و
 تجسس متمسک و تجسس قائم البها عليك وعلى
 من شهد بما شهد انه لا اله الا هو اعلم حکیم

زید آباد حسین فیروز علیہ بہا البتہ

اعظم الأبعی

ان فیروز ان استمع ندا الرحمن فی ہذا فیروز الذي بہ ترتبت الاشياء کلها
 برد آید و کری قمیص عنایت ربک المعطی الکریم ہذا یوم فیہ یذکر
 العظمت من قبل الیہ انہ لہو الذکر البصیر طوی لک بما فرزت
 بانوار الایمان و اقبالت الی الرحمن اذ عرض عنہ کل جان ہل عبید

انا ذكرناك فضلا من عندنا لتفرح وتكون من التذاكرين ابهيا
عليك وعلى ابيك وامك من ليلتك

ابن التذاكرين

ام محمد محمد ذي ضلع من تشد في سبيل

الاعظم الاله

يا ارحم

رحمتك اللهم

اسئلك باسمك الذي به اخذت الارض والارض كلها وفرغ
به سكانها من الارض ان تخط عبادك وامانك في ظلمتك
والطائف لئلا يمنعهم الله عن الاقبال الى كعبته امرن برح
الهامك ثم قدر لكل واحد منهم ما ينبغي خشتك في ايامك ليلى

سلطانك انك انت المقدر على ما تشاء انك انت لمهين الصوم
ايرت فارحم كل من اقبلت اليك وسمعت ذكرك
واجاب منظر نطقك ثم اكتب لها ما كتبت له لاصفاك
واجابك ايرت انت الكرم ذو الفضل العظيم تفعل ما تشاء يا مكرم
وتحكم ما تريد سلطانك لا اله الا انت المقدر المتعالي العزيز الوهاب

نصرت ابا دبير بن جناب سيد محمد

هو الحاكم على ما يشاء

طوبى لمن اصبح مقطعا عن العالم وتوجها الى تدبير الصوم كرم من
منع عن الفضل الاعظم وكرم من عسك فافز بهذا الذكر المحمود اقبل ان
الفضل هو ظهوره بين عبادك وخلقك يشيد بذلك اعبادك ومحصول
قد ظهرنا في الارض ظهر من قبل ما لا نظهر ولكن الناس الكرم لا يفهمون اذا
نزلت لهم الآيات قالوا انما منقريات واذا ظهر امر عجب عن العباد قالوا
ان به البحر معلوم وخسر الذين كفروا بان الله سلطانا ورج من لوجه

الى صراطه المهدود انا دعونا لكل الى مطلع الوحي خالصا لوجه الله وهم
اعرضوا و اعترضوا بما اتبعوا كل جاهل مردود ان اشكر الله بما
ذكرت بهذا القلم الذي به شغل العالم في حجة الله مالك القدم
وفك ختم الرقيق المحنوم

سجين جنابا قاسم على نعتي

بسمي الاقدم الاعظم

قد ظهرت لمشيئة واتي مطلع ارادة الله ايمون القوم وانها على صوة الان
تطلق في الامكان لكن القوم اكثرهم لا يسمعون ان البرهان بنفسي يدعو
من في الامكان الى الله ولكن القوم لا يفقهون قد انار في العالم بالخير
الاعظم واستضاء منه منج السموات والارض ولكن الناس لا يشعرون
قد نبأوا احكام الله عن رأيهم بما اتبعوا كل جاهل مردود قل يا قوم
خافوا الله ولا تتبعوا الهوا الذي ان عرضوا عن الامر اذ ظهر سلطان
معلوم قوموا عن معرفت الغفلة ان هذا المطالع نور الاحدية الذي نطق في

مكتوبة المعتمد الغرر المحبوب اتانزع الناس الى الله وسم يدعونا
الى الله اعظم ونحن في من التائبين اتانذهم باسم باخبر وهم يمكن
فيما بايعهم به امن في السموات والارضين انك انت وعهم باسمهم
وتوجه الى الله الفرد اخبير نعيما لك بما فرزت بالمقصود وعرفت
مولك القديم فاسئل الله بان يجعلك مستقيما على هذا الامر و
يرزقك حتى الوصال في هذا الايام التي فيها تادى الاشياء
الوصال الوصال يا ملا الهائمين الوصال الوصال يا ملا المشتاقين
الوصال الوصال يا ملا العافرين الوصال الوصال الوصال يا ملا
العاشقين الوصال الوصال يا ملا القاصدين الوصال الوصال يا ملا

الطالبيين

عكا

محمد باقر في الكافي ابن ابي عمير

هو لم يميز

بذالك نذكر فيه كل خير فضل من لدن الله العظيم و يصل كل
نفس زقيا على ما هي عليه ان اتم من العارفين فطوبى لمن لم يمنع عن
نفسه ما قدر له ويكون من الراسخين و نسل الله في كل
حين بان لا يسهل ابواب الرحمة على وجهه ولا يتصلح عنده ما ينزل
من سماه و عرشه كذلك امرنا العباد من اول الذي لا اول له
و نامرهم حينئذ باسحق ان اتم من العارفين ثم اعلم بان خسر
بين يدينا كتابك و عرفنا بما فيه و كنا من اهل البيت و قدرنا
لك خيرا و ذلك في سماه القدس خيرا كثيرا الذي لا يحصى احد
من العالمين كذلك نتنا عليك كما نتنا على عباننا
المؤمنين لتسهل في ذلك و تكون ثابتا في حب مولاك و
ما من الا اله هو الله و لي الحسين و اطلعنا في كتابك بما
لنا فرسانا من مقتدر المنسوج و اردت ان نرسلها عند
و تكون من المرسلين فاعلم باننا قبلنا منك و نسل الله

بان يخرجك متاجرا حسنا و يزرعك عرفان نفسه
وان هذا خير مما في السموات و الارضين و لكن بعد
القول و هنا لك لانا احبنا بان نقعد على التراب في هذا
التجرب بعد و لا ينبغي للمؤمن بما طرأ بحريان اتم من
العارفين و ان لن ترض بك فارسله الى اسمنا المنيب
لنعمل ما بهو المقصود و كذلك امرناك في هذا اللوح لتكون من
العالمين و ذكر نفسك ثم اباك بان لا يغفل عما القى
الروح عليه حين الذي كان جاسا بين يدي الله حين العزيز
التقدير و لا يكتفي في ريب فيما ترلناه عليه و يكون من الراشدين
قلنا لله فزت ما لا فاز به احد من العالمين لاننا نس
ان دخلوا بين يدي الله ما عرفوه و لذا ما فازوا بما فزت به
ما كنت عليه و كذلك ما يبقاك احدا ان انت من المؤمنين
ان استقم على جنبك بحيث لو يجرون عليك الاسيا ف كل
منج العالمين و يناديك الساعري لكل على الارض و بكل
مكرهين انك تقوم في مقابلهم بقدره الله و سلطنته
و قوة الله و عزته بحيث لن تضطرب في نفسك و لن ترتد
البسر عن هذا الوجه المبارك المنير و انك اذا تصفت بما اتيناك

من جوامع الكمال التقدير ان تطير معى في حماك البقا مقام
الذى لمن يطير اليه طيور الافسة ولا يحول للموحدين
كذلك الهناك وعلناك وبقيناك يحفظك عن رعى
اشياطين فاحفظ هذا اللوح ثم قره في كثر الايام لتلا
تغفل عما اراد الله لك فيه وتكون من الرايين والروح
والتكبير عليك وعلى ابيك وعلى كل من آمن بالله وآياته من

قل ناث وذكور وصغير كبير

ق جبات سيد عبده

بسم الله ابدع الابهى

يا اسم الطهاد

طوبى لك بما ابتديت اهدى لهدى لهدى لهدى لهدى العرش العظيم وما
منك اشارات اهل الجبات عن هذا اللوح الملقم
انا سمع نداء الذى ارتفع في بلادنا الحكيم ونرى من اقبل الى

الوجه ان ربك لهو العليم الخبير
انفسهم تثبت بذيل حتمه ربك الغفور الرحيم قد ثبت
ذكر كفى اللوح من فم امر ربك المقدر القدير قل يا قوم
لا تختلفوا في امر الله هذا هو العلى في ملكوت العالمين
في جبروت الابهى والتور في حق الظهور والله هو الصوم امين
من في السموات والارض قل انا في امر الله ينفعي لكم بان تنصروا ربكم
الرحمن اياكم ان تكلموا بما ترتفع به رايات الاختلاف في الاطراف
هذا ما امرتم به في اللوح من لدن عزيز حكيم قل ان تنصروه لا
في امره ان ارحموا انفسكم ثم الذى في فم الذباب يدع الناس
العزيز الوهاب هل ينفعي الرب لهذا الترتب لا ورب العالمين
قل ان اجتمعوا يا قوم على الامر باجماعكم تفرق مثل المشركين انا نبيا
في اللوح من كل شئ تفصيلا ليصرف كل امره مقامه ويكون
من اساقين كذلك القيناك وعرفناك لتلقى الذين غفلوا
عما اراده الله ربك العزيز الحميد انما الهباء عليك
وعلى الذين قتلوا الى الوجه اظهر

من بلاد الافق ابيه

ك جناب محمد حسين و

هو العليم الحكيم

انا نذكر من توج الى الله و اراد ان يشرب كوشرا يحيون من عطا ربه
 الملقط الكرم من ان سس من سمع لثدا من الاقوال الاعلى
 و قبل الرينقطعا عن كل من في السموات و الارسين و منهم من استنخ
 بما عنده من الاوهام و عرض عن الضر و البير طوبى لمن سمع ندا
 و طار في هوى مجته ربه الرحمن انه من اعلى الخلق لدى الله العلى العظيم
 سوف ينفى كل من على الارض سقى الملك لله العزيز حميد
 تمسك بجبل غناية ربك و قل يا الله الاسماء و فاطر السماء
 اسلك بان لا تمنعني عن فيوضات بحر علمك
 و لا تطردني عن نزل فضلك ايرب
 انا الفقير اكون قائما لدى

باب عطاك قدرى يا ملق كجودك حسناك انك الفضال القديم

لمحمد هو الساب معا

الطهي

ارحم عبادك و امانك
ولا تمنعهم عن فرائد رحمتك

الذي جرى في ايامك في صدق ليعاني
 بامرک ايرب انتم عباد اقبلوا اليك منقطعين
 عن دنوك فانزل عليهم و على امانك من سحاب سما جودك
 ما يحفظهم عن دنوك ايرب ترى ملائكتك يا نقضوا عهدك
 و كسر و ايثاقك و عرضوا عن جالك اسلك باجر
 الاظم الذي باج باسمك و يعرف قيصك
 الذي باج في ايامك بان تحفظ

عبادك و امانك

بقدرتك

و سلطتك لا اله الا انت المقدر القدير

هو الله تعالى شاه الحكمه البيان

يا ابن

ناوهای شما که رسید
و شنیده شد جواب اکثری ارسال
شده و میشود این بعین نام جناب است که
بجناب ارسال شد شنیده بجنوب فائز و کلید
مذکور که فی الحقیقه سبب تجلیات انوار نیز قبول گشت ثلث
و طلب جناب اراده او در هر نامه مذکور باری بعد از حضور نامه
جناب مذکور و طلب ثلث جناب جناب اسد در کوزه
خسری از سما و اراده این کلمه نازل

قلنا

ما اراده فی سئل الله
لمیمن ایوم بشره بینه کلمه
العلیا و قبول ما اراده فی هذا الیوم
المبارک المجد کذلک
اشرفت شمس
لفضل

رحمت من عندنا علیه و علی الذین خصم باعمره یعملون

جناب حق و پروردی علیه بها الله

بنام خداوند دانا

در قرون و عصا اسرار علمان و غیر هم علی زعمهم بحق
متمتک و سخن با طوق در سبیل حق مالک و چون نور
عظیم از افق سما اراده مالک قدم اشراق نموی عمل نمودند
اشخرا که هیچ ظالمی از اول ابداع تا حین نهمو فتوی داده اند
بر نفسیکه دریایی و ایام بگذر شش مشغول قسم باقیاب
حقیقت که از افق سما سخن مشرق و لاسحت جمیع جناب
از عمل آن نفوس فانه بحق پناه برده و میسبند حال مجدد معصومین
پان بهمان مشغول از حق بطلید کل را بظن فرمایند که شاید
بروح و ریجان بگذر محبوب عالمیان مشغول شوند و به نور توحید
حقیقی فائز گردند کذلک نطق لسان عظمتی فی هذا المقام
الغیر البدیع عالم افنون و او هام و بران نموده سبحان الله
مع آنکه کل دیده اند و شنیده اند مجدد تراز عثمانین مراد می
نمایند آیا چه اراده نموده اند ادراک نمایند وجه منزهند
بفسند شمس الله ان یجد اولیائه با سباب اشعوت

و علی الاعمال

والارض وسخطهم من شر كل ظالم لعبيد وكل ناقص عبيد

يا جناب آقا محمد حسن خراز

بوجه تعارض لطيفه و الكبرياء

قد سمع المظلوم ما ناجيت به الله رب العالمين باك من قسرت كسيكه
معرفش فرق عقول ادر اكا خلق است مع ذاك فضلش
اياد خي خلقم اخذنمو و عتراف بعجز از اراك ذاته تبارك و تعالي
حق عرفان از براي خلق مقرر فرمود ~~از مجلس علم و دانش خواجه~~
~~مجتب و زبده دولت~~ تعالي تعالي فضله تعالي سلطنته و علمته
و شفقت و عنايته و طافه طوبى از براي من سكه بذكر حق مشغول
و از براي عيسيكه باقى على متوجه است امروز بايد كل در اعمال
واقوال ~~بسل~~ فرقان يعنى جزب شعبه تفكر نمايند و بر او با
ان لغوسل كاه شوند در نصوصت ظنون و او با مات
عالمين معتدين انان از اشرط رحمن منع نمايد يا ضرب الله
امروز روز استقامت و عمل است قل سبحانك يا امن

بدرجه
اوليه
استاذ

في قبضتك زمام الكائنات وفي يمينك ازمة الممكنات
اسلك نبهجات و حيك و ظهورات سلطنتك في بلادك
بان تنزل على من سما وجودك و عطايتك ما يجعلني مستقيما
على حبك و قائما على خدمتك و ناطقا ثناياك
اسلك نبضك و باسرار كتابك بان تقدر لي ما يعنى في الآخرة
والأولى انك انت المقدر على ما تشاء و في قبضتك زمام الأسماء
لا اله الا انت رب العرش والعرشي

جناب ميرزا يحيى عليه بها اتمه

بنام خداوند يكتا

آسمان عنایت رحمن مرتفع آفتاب بیان مشرق و انوار
وجه ظاهر آیات نازل و بنیات محسوس و مكن
قوم ممنوع محروم و جنود ظنون و او با هم كل از انوار يقين
منع منعه الامن شاهه بگوای عباد اجنبه نمايند
شاید ندای الهیه بشنويد و فائز شويد با آنچه که در قرون و عتقا

لقد انشر الحق جل جلاله طلب ميموني يا سيحي كتاب الزبير
تليم يقين بغير رغما للذين نبذوه ورائهم فقل انبي النبي
لك انك الحمد بما ايدتني وعرفتني ودعوتني الى انك العظيم
مركب بهم بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت
بن بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت
بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت بتمت

جناب ميرزا محمد علي عليه بها الله

بسمي العزير العظيم

يا محمد قبل علي قد سمعنا ذكرك في كتاب من اجبت الله وانزلنا
لك آيات لا يعاد لها ما في خزائن الملوك طوبى لمن فاز اليوم
بعر فان الله الذي اذا نظهر نطقت الاشياء قد اتى الوعد وبه
هو الموعود اتنا نظهرنا الاخر وانزلنا الايات ودعونا لكل
الى المهيم لقسيم من الناس من نبذ الهدى واخذ الهوى بما
اتبع كل غافل محجوب قد ورد على المظلوم في سبيل الله ما
ناج به الملاء الا على وسكان مدائن الاسماء ولكن القوم الكثرهم
لا يعقون في كل الاحوال قننا على الامر على شان ما منعنا

مدافع لعالم ولاصفوف الجنود واول من عترض علينا علماء الارض
قد نقضوا مسيحا الله عصبه وقاموا علينا كما قاموا
من قبل محمد رسول الله ومن قبله على الروح بنا وبيهم المير ان
وهم لا يسمعون وينذهم القراطوس الشعر وان قد
تمسكوا باطنون والاهام مصرسين عن انوار الطلوع كذلك
يقص قلمي الاعلى في ارجح المنوع ان احفظ آياتي ثم اقرا يا ربوا
اهل البهاء يا اباي امر من عنده كتاب محفوظ البها عليك
على ضلعك التي فازت برحق محبة ربها العزير الوهو

جناب ميرزا علي عليه بها الله

بسمي لشفق الكريم

يا علي قد كنت مذكورا لدى العرش فافتر بعناية الله رب
هالعين قد كنت تحت كحاط الفضل وتوجها اليك طوبى
من هذا المقام الكريم كن ثابتا على امرى بعسر الله
سوف نظهر مكانات الاعمال على شان ينطق كل لسان

تبارک الله المجرمی لمعطى المشفق حکیم اتانوصیک بحفظ
هذا المقام وما یرتفع به مقامک فی هذا الامر العظیم
کبر من تبلی علی بیک و اخیک و علی من معه سوف
ینزل له لوح لشیخه دانه لا اله الا انا انفعورا ترسیم

ابن جناب حس عید ما بهار الله

بنام خداوند بیکتا

باین کلمه مبارکه که بمشایخ عظیم از افاق فرمشتت مالک قدم
اشراق نموده ناظر باش ~~که در این کلمه~~ بنیاد
کتاب بافرزت بجزه الکلمه العلیا التي تطلق بها فاعلمی الا علی ان
رتبک لهو الغفور الکریم منیکورت حال نفسیکه که کوشش معارف
از کوشش کلمات و الفاظ منزل آیات آشنامید قسم
باسم عظیم که شونات و کدورات عالم ترالی اورا متخزون
نمایید و از آفتاب ظهور منع کنند کجند کن تا با بری فائز

شوی که بدوام ملک و ملکوت باقی و پاینده ماند ان تنبک
لهو الله ذکر انا صح الامر العظیم ابی

جناب میرزا محمد علی بهار الله ابن من صدق الرقیق علی

هو شاه انجسیر

این لیل از نیالی ماه مبارک مضانت حکمت اقتضای موضوع قبل
کردیم در شب ناطقیم و در روز صامت و لکن در نطق خرنیه
صمت ستور و در صمت بحر بیان مخزون آیا عالم آذاز از
اصغای این نصیبی مقدرات و یا عالم ابصار از مشاهده
قیمت معین سبحان الله اسرار امام و جوه ابرار ظاهر
و کتاب با علی لیتند آء ناطق سرتیکه لازال مکتون بوده
و در خرنیه حفظ الهی مخزون شده و هوید گذشته از حق طلب
عباد خود را از فیوضات آباش محروم نماید و از نیالی بحر
طلس منع کنند اوست بخشنده و مهربان آتک
از آیه تانت نعمات آتای دستاک کوشربانی اقبل الی طهری

وقل انى التى لك الحمد بانورثت قلبى بنور معرفتك وبصرى
بشاهدة آثار قلبك اسئلك بامانك الكبرى
وتحليات نير امك من الافق الا على بان تجعلنى من الذين سمعوا
ندائك الا حسلى وقالوا لبيك لبيك يا قاطر السماء
ايرب ترانى ناظرا الى افق عظامك وراجيا امواج بحر وجود
وكرمك اسئلك ان لا تمنعنى عما روته من فضلك اتمك
انت المقدر على ما تشاء بقولك كن فيكون

سورة

ط جناب ميرزا حسين عليه بها الله ت ف

هو لنا ظر من افقه الا على

يا انها اننا ظر الى حبي عليك بهائى وعنايتى لعسرى كنت
تحت لحاظ فضلى وفي ظل سدره امرى قد ذكرناك بالايح
عرفه بدوام الملك والملكوت وانزلناك من قبل
ما قدرت بعين الفردوس لا على فى هذا الحين بهذا اللوح
الذى ينطق انه لا اله الا انا الصميم القويم فانظر ثم فى ملاء
البنى يا منهم من عرض ومنهم من انحر الا انهم لا يفقهون

ذكر

ولا يشعرون ان الذى خلق امام وجوه العالم وما حوفا نفسه
فى اقل من ان قد عرضوا عنه لعسر الله يحتم لا يعلمون
قل انى قد اتى بالاعتاد لك كتب العالم اتقوا الله ولا تكونوا
من الذين عرضوا عن الحق بما اتبعوا الا واهم وظنون انا
كنتنا لك من قلمي الا على ما يفرح به فوادك ان ربك
هو المقدر على ما كان وما يكون ذكر حبي من قبل انهم
بيومى الموعود تجذبهم بشارة الله الى مقام الاحتم
شؤونات الخلق والاشارات كل عالم مرصها اليها بشرق
من افق ملكوتى عليك وعلى من معك وعلى الذين تشكوا بهذا
اجعل المحكم الممدو

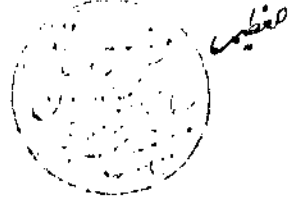
ط جناب قبل س عليه بها الله ت ف

هو الذاكر تشا به العليم

يا حسين يذكرك لظلالوم ويوميك بما يرتفع به امر الله
رب العالمين لعسر الله ان الامر عظيم عظيم طوبى

٩

لست بازلته مشروبات الأرض لقوى ما خوقه جنودنا الظالمين انا امرتك
 بالمعروفك طوبى لمن سجع وعلل بما امر به من لدن امر سيك
 الهادي عن علي ما سوي في الاخوان في السكالك شهد بذلك ربك الرحمن
 في كتابي المبين قد ارسلنا اليك ما اردت من قبل فضلا من لدنا انه لهو
 القديم ان اذكر احبا والرحمن بالروح والريحان وشيرسم بذكرى جميل انا كثر
 من هذا المقام عليك وعلى ملك ومن معك وعلى قلات
 متقيم تمسك بحبل خاتية ربك وفر الدين كفسر بالانذار ظهر باقش بهذا الاسم

جناب راجس عليه بها الله

الله

يا حسين عليك بهاني يذكر المظلوم ويعترتك فيما ورد
 عليك كعسر الله انا معك وانا القريب الرقيب
 بصاني عليك

س

س

بسم ربنا الاقدس اعظم العلى الابهلى

الطهي طهي وعزتك وسلطانك قد احزني حزتك وما ورد
 من طغاة خلقك انت الذي يا الهى قدرت لهم الرحمة
 من عندك والنعمة من سما فضلك وهم اعرضوا عنك
 وقصدوا خسرهم وما يصيب به مقامك بين خلقك
 اسلك يا اله الوجود ومحبوب الاقدرة والقلوب
 باسمك الذي سبق الاسماء وبامرك الذي احاط الاشياء
 بان تعرف عبادك وما اردت لهم بوجدك وقدرت
 لهم بفضلك ثم خلصهم من اوهام نفوس الهوى ونارا
 والنفساء ايرت ترى كد اجابك اقبل الى انقك
 الاعلى وتمسك بالمعروف في ايامك يا مولى الورى ورب
 العرش والشرى قدر له بوجدك وكرمك ما ينبغي لفضلك
 وعطائك ثم اقبل منه عخل في سبيك
 ورضائك انك انت المقدر
 العزيز المحرار

١٥٢

ط جناب قبل حسین علیه السلام

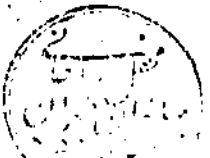
هو مقتدر العظیم

۴- انا شکو عن الذین تجاوزوا حدود الله وواحدوا وواحدوا وواحدوا وواحدوا
 الا انتم من الغافلین انا امرناکم بالحکمة والا فتجادوا و
 تختلفوا بما عندکم نسل الله ان یوقظکم بما امروا به فی کتاب
 المسبین برآن جناب معلوم بوده است که درگیری
 از الواج دوستان حقرا بحکمت و بیان امانت نهاد
 و مایر تفع به امر الله امر نمودیم مع ذلک از بعضی اموری
 ظاهر شده که سبب تفسیح امر الله مابین عباد گشته ایوم
 یومیت که کل بایدهاها می خود بگذرند و سبب اراده مالک
 احدیه متحرک باشند اگر از نفسی عمل شینی ظاهر شود و ناس
 حاصل فاعل ترا بختی نسبت دهند باید آنجناب بحال
 حکمت بیان در کل احیان بخدمت امر مشغول باشند و بحال
 جد جسد در رفع احتمالات وارده باین اجاب مشغول
 کردند امانت و حکمت و صدق فی تحقیق طراز الله
 مابین عباد و این الثواب منسبه بهتر سببیک

موفق طوبی للعارفین طوبی للفاضلین بعضه از نفوس
 بهوای خود عالمند و آرزای بختی نسبت داده و میدهند
 نعوذ بالله عن الاعمال التي ما احبته الله و ما انزل فی الکتاب
 انشاء الله بحسب آنجناب سراج منیر اتحاد در آن امزش تعل
 و روشن شود خرا اختلاف از حد احصا خارج است
 اوست سبب تفسیح امر الله و علت اخلاذ نفوس مثل
 او مثل اریاح خریف است و مثل اتحاد اریاح ربیع باید در کل
 اوقات نفوس نابالغه را با یادوی مرحمت و شفقت تربیت
 نمود تا بجد رشد رسند و بجا نفعهم و یضربهم مطلع کردند
 نسل الله بان یؤتیک علی خدمته امره و یقرآبک الیه
 فی کل الاحوال انه لهو الغنی لمتهال انا نخبه علیک
 من من المقام و علی حرف العین الذی کان مذکور فی لجن
 و علی ابناک و بناتک من المقام

القربیب البعید البهائم

علیک وعلیم

عفا

سید

طجنا ب ميرزا حسين عليه السلام

المجيب عليه في المصائب

قد سمعته في ليله في كتاب الذي ارسلته اليه العبد المذنب العبد المذنب العبد المذنب
منه يا منغني الامل للجهلاء في ملكوت الانشاء هذا من فضل الله
عليك وعلى عباده المخلصين قد تضرع منه عرف الاستقامة
في مرموكيك وكان مطهر اعني كرمي ومقدسا عن اشارت
المدنيين طوبى لك بما اخذت المقصود ونبتت ما سواه
عن رآك في هذا اليوم الممنوع قد ورد علينا من الذين ادعوا
المحبة مالا ورد على مطالع الوحي من جنود الظالمين انت تعلم بحر
فضلي وسما عيائتي تفكر ما منع المعصين من حميتي التي حاطت
العالمين ان النفس لا تارة بالفؤاش ولا تظني نارها الا بتقاضي
الاجال التي تعد منه الابطال ان ربك لهو المقدر لقدير
قد كنتا في اسيت مرضي بحجاب ومخلقة الابواب اذ ارتفع لسناء
من كل جهات قضى الامر بما قدر في كتاب ربك العليم اعلم
بذلك فظطرت المدينة وصاح من جوبها وانقلب الامور
شان لا تنتهي بالذکر والبس ان الى ان امكنها الرحمن سلطان
من عنده انه لهو الغفور الكريم طوبى لك بما اتقته الله
لذکره بين عباده واعلاء امره بين الناس واشرك على اشده

انخلق انتم لهوا كما علم العليم اني لا تحزن من شيء اتمعك
ويذكرك في اكثر الاحيان في هذا المقام الرضيع
ان اذكر حباتي من قبلي وكبر علي وجوهي باسمي الغيرة
لبديج انما البها عليك وعلى ذريتك ومن
معك من هذا الافق المهني

حسين عليه السلام

لعله على
الابديع الا

بداكتك من لدنا الى الذي استضاء وجهه بانوار وجه ربه واستقام
على امر مولاه في ايام فحيا جرت الدموع من عيون العارفين
ليسمع نداء ربه مرة بعد مرة ويظير نداءه في هواه حبه ويقيم

الابديع

امره بين العالمين طوبى لك يا ايها السالك في سبيل
 القرب والرضا بما سمعت نداء ربك وحيته بعد
 الذي عرض عنه اكثر العباد الامن كما يد الارادة واقتنه
 من غلب التعير وقد حضر من دنائك واطلنا بما فيه و
 قضينا ما اردته من فضل ربك العفو الكريم وقد ناك في جوار
 رحمة ربك مقام عزيز فسيح واخصتنا ان لنا انكر
 ربك بهذا الفضل العظيم انه يقطع جبل نسبة عن يشاء
 ويشده لمن يشاء وانه لمقدر كبير لا تخزن من الذين ظهر منهم البغضاء
 وطمع بهم ان ربك علم بالمنافقين فوف يا هدم بقصر من
 عنده ولا يجدون لفضلك من مجيب ذكر الناس هذا
 الذكر العظيم وان رايت احدا من اهل اللسان معرضا
 عن رب الرحمن قل يا ايها المشرك بالندمت بغضلك
 قد جانتك يوم عقيم وليس لك اليوم مقرولا مستقر
 الا الله الذي خلقك بامر من عنده اخف عن الله ولا
 تخن من المشركين قد صبرت الفلك على البحر من تمسك
 بها فقد نجى من عرض انه من اصحاب الفرعون كان من المنقرين

قل انيستم ما وعدتم في الالواح ما لته فظهر محبوب العالين الله
 سجدوا لوجهه كل الوجوه توجهت اليه منه المقربين قل
 سبحانك اللهم يا الهى لك الحمد بما عرفتني منظر نفسك
 وجعلتني مقبلا الى حرم جلالك وكعبته قريبا وخصصتني
 بين عبادك على شان نسبتني الى نفسك فوغرتك
 لو اشكرت لذلك يدوام ملكك ليكون قليلا عند بدائع
 فضلك ومواهبك التي اطلتني واحاطت الممكنات
 ايرت ملكك باياتك التي منها ظهر سلطنتك على مملكتك
 واستقر عرش جلالتك بين برتك بان جعلتني تابا على حبك
 وستقيما على امرك ثم انزل على من سحاب فضلك ما ينقطعني
 عن سواك وانت المتكدر على ما تشاء لا اله الا انت العزيز الحكيم

طابنا بسبح

القدس

يا ايها الموموم بركن الاول من اسمي ان استمع نداي انه لا اله الا هو العزيز

+

5

المحار وبعد مكتوب انجاء لذي المجرى حاضر طرف النبي
 بان توجه انجزة در فقرة مكنونه ادراك نموديد و اظهار داشتيد مطاب
 نبوده و موافق نينست و اصل امر همانست كه از قبل از سما مشيت
 نازل بايد نقل نمايد تا اصل ابايد كذلك قضى في اللوح
 من لدن ربك الغفر العظيم اوضح از آنچه ذكر شده جايزه و در الواح
 ذكر آن اصرح از آنچه ذكر شده محبوب چه كه كشف اين سراسر
 لازال ممنوع بوده شما در آنچه از قبل بعد نازل شده تفكر نمايد
 و بعد از ادراك با ترحم عرضي دريد كذلك امر تم من قبل
 انه بكل شئ عليم اگر چه اصل حجره بلوچ و عرض و اشاره در الواح
 نازل و لكن ان تلوح الين ان تصحت تفكر لعل تجد اليه سبيلا
 انجزة قد قدم جارى همان مصلحت شما و عباد الله ان ربك
 لهو العليم الخبير ثم اعلم ان كلمة لتصرف الى الله و كتبتا رضيا
 عنه و كلمة الرضا كان اليه في العرش مذكورا و اذا معى في لسان
 و كان ربك على كل شئ حفيظا قل يا كرم ان تقولوا
 ما لا اذن الله لكم كذلك قضى الامر طوبى
 لمن استخذ الى الحق سبيلا

٩

٩٢

س

ط جناب ح قبل س عليه بهاء الله
 بسم لمقدر على الاسماء

٤
 ح س ذكر رحمة ربك قد كان باسحق منزولا انه
 يذكرك بفضل من عنده ان فضله كان عليك كبير
 اتاك ان تنس فضل الله اذ ذكرك في الواح شيت
 تمسك بعروة الاستقامة في هذا الامر الذي كان
 من افق الفجر مشهودا ان استقم على شأن لا تمنعك اشارا
 الذين كفروا و اولاسجات الذين كانوا عن اسحق ممنوعا قد
 ذكرت لدى العرش في اكثر الاحيان هذا من فضل الرحمن ان
 اشكر و قل لك الحمد يا من غفرتني نفسك و جعلتني ممتن كان
 على الامر قويا لعسى يا عين ينبغي لك ان توجه
 بالبصر الانوار الى المنظر الاكبر منقطعا عن كل ما كان في الملك مذكورا
 كذلك نطق الرحمن جبالك لتقوم على الامر بهذا الاسم
 الذي كان باسحق حفيظا كبر من قبلي الملك قل لا تضطربني
 عما سمعت و لتسمين ان الامر خليم عظيم لانسبة اليوم بين

احد الامم تميتك بهذا الجبل الذي كان باسم الله معروفا توكل
على الله ثم طمأنني بقدرته تحيرون منها الاماء في حب مولاك
كذلك يا امرئ من اجبت لوجه الله وكان الله على ما اقول شهيدا
انما اليباء عليك وعلى ذريتك ومن معكم من اجبارتك
كذلك كان الامر مفضيا

سنة

ميرزا حسين

بسم الله الامنع قد علمت الاعلى

شخص الله انه لا اله الا هو وان هذا على قد ظهر عن افق الابهي لسمع
يرى وينطق في كل شيء باي انا الله لا اله الا هو المقتدر العزيز المنير
قد ارسلت الرسل من قبل الذي لا قبل له وسارسل الى اخر الذي لا يحويه
احد من المكنات الانفسى العلى اسم وقد رنا في كل اسم
مطال ح اسمانا احسن ومطال بهر طرفانا العليا ونظمت منه

كيف نشأ، على قدر مقدر انتم من الغافلين وجعلنا كل شيء مرزانا نفسي
يتقابلن بجهنم المشرق المقدس اظا بهر يدك كذلك
احاطت رحمتي كل المكنات فضلي على العالمين وانك انت يا ركن
الاول من اسمي اسمع ندائي من بين السدة التي ارتفعت باحق وتنطق في قطب البقاء
على الله لا اله الا هو وان هذا الجبال بصحانه على من في السموات والارضين
ولقد ذكر تلمقا، الوجه ذكرك لذا انزلنا اليك الايات وارسلنا بها
اليك فضلا من لدنا عليك لتكون من شاكرين وسمعا
حين قلبك وشتيا فاك الى الله ربك ورب العالمين ان
استقم على مررتك في تلك الايام التي اضطربت كل النفوس
وزلت كل الاف ام الامن عصمه الله بقدره من عنده وانه هو
المقدر بقدير ثم اعلم بان الذي خلقناه بنفحة من نفحات التي ظهرت
من علم عز قدوم فلما هبت رواج العز خرج عن خلف القناع وحاز
بنفسى العلى العظيم فلما حفظني الله عن مكره اذا قام على مكر اخر
تالله اسحق اقربى في حقى كلما يعرف كذبا كل من كان له دراية ولو
كان اقل من الشيعير ولو يذكر احد بان بغير الاسم لم يكن فيه الماء
هل يقبل منه نفس لا نفس اسحق الا كل جاهل بعد واذا قيل لشمس
ليس لها من نور هل يبيده نفس لا نفس اسحق ان انتم من المؤمنين
تالله اسحق نسب الى نفسى المقدس المتعالى العزيز العليم كذبه بظن
عما ذكرناه لك لو كان اتنا سن ينظرون بابصارهم ويكونون

+

كلمة

من البصيرين وانك انت طر نفسك عن كل تجحات
 ثم ضع هؤلاء تحت قدمك اليدى فتوكل على الله في كل الامور وكن
 من المتوكلين اياك لا تحزن في شئ فافرح بفرح الامر ولو ان عين الله
 حينئذ يبكي فليس يحزن سانهنق بهذا الذكر الحكيم وانا لفضل
 لك ماورد علينا لتتس كل سمعت من اول الابداع الى حينئذ و
 كان الله على كل شهيد وعليم ولكن اناسنا صوف يظهر الله من ذكره
 باحق من الخلاق جمعين قل يا قوم تالله هذه الكلمات المجعولة
 لن يسترجعوا لقدم ولن يبدل امر الله ولو يعترف عن وراة هؤلاء
 كل العالمين وانك انت يا عبد الله انتم استقم على امرى ولا
 تحف من احد لان ربك يحركك عن جوف وشياطين ويا
 عليك وعلى الذين هم شقاوا على الامر سلطان ربك
 المقدر الحكيم

٨ انا

٩

انما نراك من قبل لو ما وارسلناه اليك لتقر به عنك وتطير
 باجحة التوق في هواه قدس محبوب فاذا هبت عليك رايحة
 الحزن والفضيل مرة اخرى عن جنة عرشك تلك العلة الاعلى لتخاصك
 عن نفسك وتسيرك في ديارين القدس وتستقيك على امر الله
 المهيم الغزير القويم اياك ان تحزن عما ورد عليك في نحو الفانية
 لا نها تم وتنتهي ويبقى ما قدر لك في الواح عزة محموم انش ذكرى
 ثم انك انك كفو وانفسه وان هذا خير النصيح لو انت من الذين
 يعرفون كذلك نطق سان ربك تجالك لتتسببه في نفسك
 وتكون من الذين هم بذكر الله هم يعرفون والبهاء عليك وعلى
 من انقطع من الذين هم كفووا واشه كوا بالله الواحد الفرد الغزير المحبوب

١٠

ط حسين
 بسم الله العلي الاعلى

ان احسين اسمع نداءه يا حسين مرة اخرى ثم علم بانه انفق روحه وحيته
 وجمه لتدربت الاحرة والاولى انه هو الذي قام في قطب
 الاكوان ونادى العباد الى ربهم الرحمن وما منعه ظلم ظالم ومنع
 الذين هم كفووا بالله رب العرش والشرى قل انه كبا الاقش
 الابى واذا ايناد كل الاشياء وانه هو المذكور في الصحف الاو

جناب ميرزا حسين في الطاء

هو الله الاعلى الاعلى

هذا كتاب من لدن المفسر المظالم المحزون الى الذي آمن بالله وتخذ الروج
 نفسه حيا وكان من الذين هم في ايامهم ايقظون لتحرر كلماته و
 تذكروا بفضل تنقطع عن الذين هم باياك الله لا يهدون ان يا عبد

١١

طوبى لك بما سمعت نداء الله وانقطعت عما سواه وارتد
ان نقضى نفسك لبتة الذي كسر شوكة الالة والعزى ثم اعلم
كلما جرى من فلم العزاة لمحتوم في لوح القضا ومنه ما ظهر في الظاهر ومنه
ما يرجع الى الباطن وكذلك قضى الامر من لدى الله بعين الالبص التي
قبلت البلايا كلها لنفسه والذي شرب من كأس حبي لنصيب مما
قد لنا وشيخه بذلك او لو انتهى تلك انت لا تحزن من شئ ايمعك
لا اله الا هو العلى الاعلى والبهاء عليك وعلى من فاز بايات الله الكبر

سید

ط جناب محمد ابن ح قبل س
الافس لا منع

كتاب من كذنا الى الذي فاز بايام ربه العزيز لمختار وسمع النداء
اذا ارتفع باسحق من هذه السدرة التي تنطق في قلب العالمات لا اله
الا انا العزيز الكريم طوبى لك بما ذكرك القلم الاعلى اذ كان
بين ايدي الظالمين انتم تحت جناحتي ان اخطوا هذا المقام
العظيم ينبغي ان يحترقك لدى العرش ان رتبك لهو المربي
العاليم ان اذكر من قبل من سمى بعلى قبل نبيل قل طوبى لك
بما سمعت امر ربك وكنت من المشتعلين انما تحت الذين اخطوا

مجلد لاسيات متوكلين على لمة المقدر القدير ثم اذكر الاخر وشبهه بذكر
اياة ان فضل احاط العالمين انما اليها عليكم من لدن عزيز مجيد

ط جناب ح قبل س عليه بها الله
باسم محبوب عالميان

نامهات مطهره عن ذكر الغي بمنزلة الكبر انوار وارد الله محمد بفيوضات ثانيا
بهتير فائزى وار حسر دائمة باقيه مرزوق نعيما لك بما فرنت
بانوار الوجه وار تقيت الى مقام طلع من فقير الاستقامة الوفاء ان
رتبك لهو المجرى العلم نهدك نصرت رتبك وما منعك عنه
اشارات الذين ظلموا ولا حججك كل منكر عنده اين شهادت
كاز قلم على درباره انجناب نازل ان فرح وكن من اشرار كرين
اشارة الله الرحمن در كل حين ان نصرت امر موفق بشيد چه كه
اليوم امر كيه الزم از كلمت تبليغ هر كنى بحق يقه نصرت بوده وخوا
بود انتم متا كيفكم هذه الكلمة واسمى له من العالمين راز بعض
امورات محزون امبا شيد تا ايدت عنيت الهيه الهيه
اعانت خواهد فرمود انه مع من استقام على امره لبيع
بيا وجهه فمأيد در اتحاد نفوس كه كل بر كلمه واحد جمع شوند

1

و این فقره سبب علت تشنت نفس مشرکه بوده یعنی لذوی تفراتیک
ان یفخر و ابک الیوم طوی لایک و انک قباخذتها لقا
الغفران من ربک الرحمن رقم اسمها من الفائزین فی لوح عز
عظیم اتما البهائم علیک و علی ذریکتک و من معک من اجباء
ربک الغفور الکریم

سید

ط جناب حسین علیه بهاء الله
بسم الله الاقدس
علی

انشاء الله در جمیع احیان او ان در ظل جرم مسترشد و بجد
جمال قدم بین اعم مشغول لازل نظر غایت و طرف مکرمت بان
جناب بوده ان احمد ربک بذک و کن من الشاکرین
و بشانی بر امر قیام نمائید که حوادث امکانیه و سزات النفس
مشرکه شمارا محزون انمائید و از ذکر مالک برتیه منع نمائید
مشاهده نما که این مظلوم در جن عظم بین جزین مبتلا و نضه
اشحق لو تطلع حق الاطلاع علی ما ورد علیه تنوح بکاء الفاقین
منع لک در کل احیان فرات حکمت بیان از عمین عرشین جانی و با
تقریب کجا سگ الیه و املا ما تم شرب با هم ربک الغفور

+

الکریم کم من عبیدانه معی فی اعلی ذروره الاتماع و کم من
قریب انه فی مقام بعید خدمات شماله ای بحق مذکور
و در الواح الهیه مطور اجران ضایع نشده و نخوشد
اگر بعضی از امور ظاهره بروفق مقصود نباشد مخزن
مباشش انشاء الله از فضل الهی رحمت رحمانی با صلاح آید
مهر هونت بر امری بوقش این نیت مکر از حکمت بتائیه و
رحمت نامنا هیه ثم علم بان الرضا قد نبی علی الله حجرة و ارتکب مالاً
احد من قبل فداضع امر الله و انواع مالایجری القلم علی ذکره که لک ورد
علینا فی هذا جن اعظم قدر تکبانی ارض لست مانح یفلس الله ربک و سب
العالمین و لکن سترناه ان ربک هو ستار تعلیم حکیم قد اکلوا فی سترنا
و هم حشر قلنا الله و الله ولا ترتکبوا ما یضیع به حرب الانام من ملأ الا
بذک شتد البغض الی ان انی القضا ان ربک لهو السحا کم علی
ما یرید فلما رأی ان یضیر علائم الموت تابت رجع ثم ارتقی فی بحین اذا
غفرناه و تبسناه من ان تبسیر و بعده حضر الرضا و تاب عما فعل
ولو ان وجدناه فی التفاق و لکن سترنا امره فضلاً من لدنا ان ربک
لهو الفضال العظیم الی ان خلنا هذا سجن ارتکب الفحشاء و لاط بساط
الغفور ما استجی عن الله و نبی اغوی عدة معدودات علی فسله
ثم اتحدت فی انما انته که لک نقص کتب با ستر استون

من لطلعين قد دخلت ذلت يوم لذي الوجود انبأها في سكر عظيم فلما
 منعت حجت وصاحت كذلك ورد علينا من قوم سوء خسر
 امي عبد نظر الى الله انت تعلم بحر حمي وجبال سكوني وسما
 صطباري مشاهده كن چه امور ارتكاب نمودند که مع رحمتك بهر علميا
 سبقت گرفته واحاط نمود مطر و دشتند انك لا تحزن بك
 ان لك مقاما نبيعا عند ربك تمسك نبيتك اياها ان
 يكفياك وكن منقطعا عن العالمين ان نظري في حب ربك بنار
 المياه ونور لا تحسبجات من على الارض هذا يعني لك انك
 انت من اهل هذا المقام المنير قد حضر مثلك والذين هموا
 اللوجه بذلك كتبنا لك ولهم اجر من فاز ببقا ربه في هذا الجحيم
 ان اشكر الله بما ذكرتم من العلم الاعلى وتذكرنا لاجر القارين
 بهذا المنظر الكريم انما البها عليك وعليهم وعلى الهالك
 وذريتك من لدن عزيز حميد

سنة ۱۰۰

ط محمد بن جناب قبل سين عليها السلام
 هو الاقدس الاعظم العلي الاب

انما جيناك وذكرناك مرة بعد مرة اذا تذكرت تارة اخرى لتكون مطمئنا

بغاية الله القسوم كتابت در نظر كبر مشا به شده و نفحات
 مجتذات ان متصوع انشاء الله لم نزل لايزال بغايت مخصوصه
 الهية فائز باشي طوبى لك ثم طوبى لك بما قبلت في
 اول ايامك الى الله العليم حكيم وفرت بما منع عنه الكثر العباد ان
 هذا المقام كرم يحافظ الطاق الهى متوجه شما بوده و خواهد بود
 وما ذكرت اني علم اطبت نعم ما علمت انه لو يدرك ان طهر و كن
 من اشكرين فيوضات الهية وايات غيبية صمدانية
 شامل شما بوده و همت انشاء الله موفق شوي بر تحصيل لسان
 مذکور و آيات الهية ابان سان ترجمه نمائى تا اهل علم
 از مشرق و حى الهى ما نزل من عند مطلع شود بهاء عليهم على من

سنة ۲

ط جناب حسين عليه السلام

هو الله عظيم
 الاقدس الامنع الامم

قل اللهم يا الهى لك الحمد بما جعلت لنا طقا باسمك و خادما
 لامر و خصت من بين العباد اعرافا نفك و التوجه الى و

اسلك مشرق ذاك مطلع كينونتك بان تجعل اعمالها
كلها عملاً واحداً في حبك واذا كاري ذكراً واحداً في ثباتك
ثم اشربني في كل الاحيان بسبيل عرفانك كوثريانك
لينجذب به قلوب عبادك فبهداة خلقك انك انت
المقدر على ما تشاء لا اله الا انت العزيز الوهاب

ع
ع

طلاب جناب ح ح

بسم المقدس عن الاسماء
سبحان الذي انزل الكتاب بالحق وفيه عالم لكل انفسه
على العالمين من الناس من فاز بالاقبال ومنهم من
عرض ان ربك هو العليم الخبير طوبى لك بما كتبت
رحيق الوحي من كاس عشاءه اني اقول آياتك وتوجهت
الى وجه ربك العزيز حميد فاعلم انه لو يدرك فيما اردته وقد
لك مقاماً انه هو الغفور الكريم انزل الله بان يرزقك
خير الدنيا والاخرة ولا يقطع عنك هبوب ارياح رحمة
انه هو الفاعل فيما يشاء واسمك على ما يريد لا اله الا هو

المتعالى المقدر لمعطى اليبادل العليم الخبير
جناب ملا محمد نبي عليه بآ الله
هو الشاهد الخبير

ان شهد بما شهد الله قبل ظهور الاسماء انه لا اله الا هو والذ
ينطق بالحق انه هو لمكنون في علم التدرب العالمين
قل يا الله طمطمه مكم الطور وانا را افق الظهور بهذا الاسم
الذي به قام من في القبور طمطمه كل امر كان مستوراً
في حجب الغيب ومطوراً في كتب الله العلي العظيم طوبى لمن
وجد عرف قميصي ونطق بذكرى وشائى وطاراني هو اذ
وعمل بما نزل في كتابي امين قد سمعنا ذاك اجناك
وعرفنا اقبالك ارسلنا اليك ما تجد منه عرف
رحمة ربك الكريم اياك ان تحبك شنوات
الامم او تمنعك شهباءت المذنبين كن مستقيماً
على امر ربك وقل لك الحمد ما مقصود العالمين
بالاسم الامم بما استغنى آياتك وعرفنى بياتك

+

ع

اسمك بان لا تخينني عما عندك امكنات المعطى البازل

الحكيم

١٤١٥

ط ورقة ضلع ح عليه بآء الله

بنام مظلوم آفاق

ای زود مستقره نغمه ربانیه از کلمن ظهور نور احدیه بتو توجیه نموده و
هیکل قدم بنامی ابدع کس ترا ندایم فرماید چه که بانوار عرش
لا محی و قبیض حش مزین طوی لک بما قربت بهذا الفضل
الغظیم انا وجدنا منک عرف الوفاء بعد الذک منع عنه اکثر العباد
العباد و الاماء هذا من فضله الآخر علیک ان اشکری ربک
الغفور الکریم از امور محدثه امکانیه محزون نباشد چه که در ظل تمت
کبری ساکنید و در سایه فضل منبتی مستقر از قبل تو حی مخصوص
ان زود بیدار قل علی رسال شده بده قره اخری فضلا من عنده
علیک انه لهو الفضال الکریم انشاء الله در کل بیان غایب
نتابده رحمانیه شامل نورقه خواهد شد ان ذکر می اما الله فی
هناک من قبلی و شریعتی بذکر می ایا من انه لهو الذکر العظیم انما الیها
علیک و علی ذریعتک من لدن ربک رب العالمین

ط ورقة ضلع جناب ح و سین بهاء

هو انظام من اقول لبنا

کتاب انزلہ الرحمن لورقه من اوراق سدره لیبیان ليجذبها الی کم
لا ترى فی العالم الا تحت انوار اسمی الا اسم الذی اذا ظهر تاخت
الاصنام و اضطرب کل جاهل بعید یا ورق فی ان اسمی تدانی انه
لا اله الا هو اسم مع البصیر ضعی ما عند الناس و خدی ما تاک
من لدی الله المعطى الکریم قد نزل لک فی کل سنه کتاب
لا تعاوله خزائن الارض تشهد بذک من کان مستویا علی عرش
الغظیم تمسک بجبل عنایتہ ربک ثم انطقی بما یعلمک الروح
الاظم من حد المقام الکریم ایا الی محبوی والمذکور فی
قلبی اسمک بالاسم الذی جعلته سرا لعبادک و بشیرا لاربابک
و شمسا لافق سما عرفانک بان تویدنی علی تحت و ترضی انک
انت مولی الوری و المشرق من الافق الاعلی تعطی و تمنع لاله
الا انت الغفور الکریم ای رب لا تخین بنی عما کتبت لاصفیا
ولا تمنعنی عما اردته لانا انک اللانی نطقن بذکرک و ثناک
و طفن عن شک الغظیم الیها علیک و علی من علی من
معک من لدی الله رب العالمین

٩٢

ورقه حاجر

بسم اللطيف الباقى بالازل

هذا كتابى لا تسمى لتسرب آياتى وتطيرنى هو آء ذكرى وتذكرنى بين امانى
كذلك رقم من قلم قضائى على لوح تقديرى سطوبى
لمن توجب الى الله فى هن الايام التى فيها زلت اقدام اكثر العباد
الامن شا ربك العلى الحكيم ان اشكرى ربك وسجدي
لوجه العزيز لم نسير لا تحزننى عما ورد على الغلام انه فى سرور مدين
قد قبل البلاد والارض كلها ونظم الظالمين فى سبيل به العزيز العزيز
العزيز واحمد لله محبوبك ومحبوب العالمين

سنة ١٠٥٠

فيه عرفت بسلطانك وقدرتك وعلوك واقدارك وسموك
وتعلاؤك اسلك يا فالق الاصباح ومرسل الارباع
باسمك الذى بسخرت العالم واستقر به اسمك الاكبر على
عشر امرك وكبرى احكامك بان تظهر بها فى كل الاحيان الى مطلع
ظهورك ومصير امرك ومهبوط حيك ومشرق مشيتك
ومبد ارادتك ثم قدر لها فى التحفة العلى ما تقر به عندها
ويفرح به قلبها اى رب فاعمل بها ما يغنى نسبتها اليك
ثم حفظها عن كل بكرة هضاضها فى ظلك لك انت
المقتدر على ما تشاء شهيد بسلطانك من فى الغيب وترشود الاله
الا انت المقتدر المتعالى العليم الحكيم

سنة ١٠٥٠

ط ورقة ضلع جناب قبل من عليها الله

هو المنادى العظيم

يا ايها الورقة ان اسمى ندائى انه لا اله الا هو الغفور الكريم قولى
لك الحمد ما من بظهورك ظهرت الدلائل من تحت القبور
وزين بحر البرهان بظلال البيان وسرت نسمة اسمك الرحمن

ط ورقة ضلع جناب قبل من عليها الله

لمحس عليه فى ضد ولسه
بسمه امين من الارين الهو

سبحانك يا اظهر ترى ورقتى تمسكت بسدة ربوتك ونطقت
بنائك واقبلت ليك اذ سمعت منك وارسات ايك كتابا

+

على الامكان بان تعطيني اطوار اوراق سدره غيايتك وتؤتيني
 على ذكر ينبغي لك في ايامك اى رب قد شهدت بها شهد
 لسانك في ملكوتك واعترفت بما اعترف به عليك ^{الار} على
 بين الارض والسماء اسلك يا مالك السماء و سلطان الا
 باسمك الذي به ظهرت لى علمك و اسرار حكمتك بان
 تجعلنى بكلى منقطعاً اليك و متمسكاً بجبل فضلك ثم شرفنى بحق
 الاستقامة بيد عظامك اى رب قد شهدت الا
 بقوتك و قدرتك و غلبتك و الملاء الا على برقعك
 و عظمتك و سلطانتك اسلك بان تكلمت لكل شئ من
 ما ينبغي لى وجودك و كرمك انت المتقدر المتعالى العليم الحكيم

٩
سدر

ورقة خست التي تطوق العرش

اللهم يا ارحم الراحمين
 سبحانك اللهم يا ارحم الراحمين
 التي ارتفعت يا حق و حركتها ارياح فضلك الى ان قبلت
 لبتده

مشرقاً من مطلع غيايتك واقترت بوجدانك واعترفت بغيرك
 اسلك يا مالك السماء و فاطر الارض و السماء بان تحتب لها
 ما كنت بته لاما لك اللالى لطيفن جعل حرم لقائك و فزن بزارة
 جمالك ايرت قدر لها ما تقر به عنها ثم خطها في سراق حفظك
 و جاز عمتك انتك انت الكرم ذو الاسم العظيم فاطر السها لخطا
 عين جنتك و انزل قلبها بنور عرفانك على شاكر لا يبعد ما شئ
 عن النظر الى شطرها بك ايرت لما تمسكت بجبل فضلك لا تحرمها
 بوجودك احسانك انتك انت العزيز الحكيم ان اعلمى يا ورتى ان كلمة النضر
 ارتقى الى الرفيق الا على و كنا راضيا عنه يشك ذلك هذا اللوح عين
 و رانه اتم الكتاب انه حرمنا في سبيل الله الى ان يستقر ظل العرش
 و كان الله على ما اقول عليما قل يا قوم لا تتكلموا باهواكم اتقوا الله
 ولا تتبعوا الذين يقولون مالا اذن الله لهم يتكلموا باهواكم اتقوا الله

بكل شئ عيما و شهيدا
 ط ورقة هاجسه

الابحصى
 الاقدس

الورقة انشاء الله اذ خلق منقطع بحق متمك باشي اليوم نسبتها
 مقطوعت چه حق موجود و نسبت با وصل مقصود اتمك

شاه
 روضه
 دست

٩
سدر

٢٣

نسبة ربك العلي العظيم . از امورات وارده محزون مباش جيد
 نما تا نسبت بحق محكم شود اينت اصل عمل و سلطان نشن
 ان تریدی لمعين الكفة معيك وان تریدی الناصحة فهو صر
 وان تریدی الاب لعسري انه اشفق منه وان تریدی الاخوة
 انه ارحم منهم اليك تمسكي بهذا الرحيم الطوف الغفور العزيز الكريم
 آنچه از قلم آدم جاري شده اثر از مشاهده خواهی نمود
 لولا ينعاك نسبة هؤلاء واعمال نفهم وافليات لنهم وعيهم باهون
 وتمسكي بهذا كحل الحامين ارحم محسوب بوده و نشاء الله خواهی بود
 ان اجعل قلبك محمداً لحيبت ربك الواحد العزيز القوي
 كذلك يا امرئ القلم الألى فضلاً من عنك عليك ان اقرني بال
 لك ثم اعلى ما امرت به على تعين بسين اما البها عليك
 و على من معك من لدى الله العليم الخبير

بسم الله الاقدس لا

هذا كتاب من لدنا الى التي آمنت بآية ربها . وفازت بانوار القدس
 وشربت حريق بحب من ايادي الرحمن في آياها ان يا
 ان اذكري ربك في السر والنجوى في هذه الساعة التي تت

٤٧

مقاتها لا تحزني في امر ثم توجي قلبك الى هذا الأفق الذي
 منه شمس طاب ان كرام ربك بانوارها ان استظلي في ظل سدة
 الأعرش دعى كلشي وخذي كلمة الله بقوة من لدنا طولي لمن فازها
 وهبت اعليه ففحاتها انه لا ينبي اياي الا لا في توجهن اية فوف
 يستضيي جوهن عن انوارهن ثم شقها طولي لك ولامة
 فازت بما قدر لها في كتاب الذي رقم فيه لكل نفس جزائها
 والبهاء لامة توجت قلبها الى رب الأظهرة والأولى ودعت الدنيا
 عن ورائها

ط ورقة جابر عليها بها الله

الأقدس الاقدا العظيم

قد خسر كتابك لدى العرش وجدنا مقدساً عن ذكر الأغيار ومطراً
 عن اثار الغالين طولي لك بما فرقت بفضل العظيم وما
 تأثرت فيك كلمات المشركين وما منعتك النسبة عنك
 مالك الأحدثية وما بعدك تقرب المضمين تالله هذا
 يوم لا انساب بين احد لا من تمسك بحبل نسبة ربنا العليم الخبير

الرسالة

لا تخزني عما وردك في مناشك كرات في كل الاحوال انه معك ورت
 العالمين يخفيك نسبة اياك تنكي بها وقول لك الحمد يا محبوب
 العارفين اى روقه كتاب و منظر احدية حاضر و بين يدي مذکور آمد لله
 الحمد که باين عنایت عظمی فائز شدی و بشکرت کبری مشرف کشتی و
 نسبت ظاهریه ترا از جمال حدیه منع نمود قسم بحال قدم
 که همین شرف کافیت ترا مطهر باش بفضل حق آتیه شکر الی
 نفعه رغمالا لف المشکرین در کل احوال لده العرش مذکورى و از سخا
 رحمت رحمانی بر تو مبدول شده و خواهد شد انا زفکاب بحق
 ان ربک علی کلشی قدیر ان بعد الواح منیعنا زان ارسال میشود
 قد الحمد که بذکرش فائزى نیستش منقحر ممتاز و مع نسبته لا ینبغى نسبة
 احد من العالمین قولی ان الحمد لله رب العالمین انما الیها علیک
 و علی ذریک من لدن علیم حکیم

رسیده

هاجر ط
 بسم الله الا قدس لا

ان ما ورتى ثم امتى قد تمنعنا حين قلبك و صبح فوادک و صبح کنیوتک
 فی حبک محبوب العالمین طوبی لک بما وضعت حب الدنيا واحد

حله

حب الله معينا لنعفك و شربت حق الا طهر من يدعنا تيه هذا العالم الذي
 باعته لمشركون باهوا أنفسهم و ان هذا نظام عظيم ان اشكرى ربك
 بما ايدك على حبه و ما منعك الدنيا عن التوجه الی وجه الله العیزر
 الکریم کما احجبت حتى بها عن محبوب الأبداع و اختارت
 لنفسها ازخارف الدنيا و عرضت عن ضی الله معبود العارفين
 کل حل آمن بده انه هو اخی و کل من توبت الی الله استغفر الی
 و همی و ورقة رضوانی بین الموحدين كذلك القیاق قول الحق
 لتفرحی و تكونی من اشكرات فی لوح غفر عظیم مرتبه

ط و روقه ضلع خباب قبل سین علیها الله

بنام خداوند مهربان

اگر چه حوادث زمان و ظورات فستتان قلوب را مگذر نموده و لکن افنده
 صافیة و نفوسی که از حق ایقان و کوشش اطمینان در ایام الله ششیده
 غوغای ناس ایشان را از انفحات ایام رحمن منع نماید لازال
 بجهت الهی مشتعل بوده هوسند و اگر دوستان حق بنصایح
 مشورت عمل میزند پس کل شرط احدیه قبایل میگردند و هیچ فتنه

۷

احداث نمشد و لكن قضی بقضی انشاء الله ان ورقه در کل
احوال بندره ربانیه متمسک باشد و بذکرش ذکر از حق جل و
عز سائل و ملیم که کل اموفق و شایده با محبت و یرضی الله له و امقصد
القدر اما مقبلات از جانب این مظلوم تسمیر برسانید لیجرب
ذکر الله و یقره بن الی المقام المینشیع الیهاء علیک و علی
الذین اظهرهم الله منک بدوام ملکوت ربهم لمقصد القدر

سید

ورقه هاجر

بسم الله المنع

ان یا امی قدر سلنا الیک تجلیاً من تجلیات انوار الوجیهه رحمة
من لدنا علیک و علی عباد مکرین ان یا امی لا تخزنی عن البعد
ثم اذکری ربک فی اللیالی الانهار و ان ذکره حبیب قلوب
المشتاقین فی فیئة الموحدین تالله کلاماً تذکرین ربک الرحیم
انه حاضر الکما و جیک و انک ان لا یرینه انه یراک انه لهو العلم المحیط
و کلاماً من آتیسع مذاتک و یحیک عن جهة عرش عظیم ان کتبته
بذکر الرحمن ثم انقطع عن الدنیا و خلق فیها و ان بها و رد علی المحبوب مالا
و رد علی العالمین ان یا امی ان انخی ارادت و و ادعت و عرفانی

فلا مستبها النیا اشتغلت بها و عرضت عن جمال الشریق المنسیر قد احار
لغفها معنیاً من دون الله و وضعت ربها الرحمن الرحیم و قطعت نسبتها
من الله و تمسکت بنبة المشرکین فوا حسرتاً علیها بما بدلت جمال الرحمن
بان الدنیا و باعت یوسف الله بالدرهم و الدنانیر اذ ایسبک من
فعلها اهل ملاء العالمین ثم هل انصرف و ستم اجنود الوحی و الالهام عند
عرش ربک الغیر العظیم ان اذکری ربک بهذا الدعاء
سبحانک اللهم یا محبوبی مقصودی اسئلك بحکاک و بندانک
و بذکرک ثم باسمک الذی منه شقت حجابات الالهام بان تجلین
منزله عن الدنیا و اشاراتها لئلا اقبل الیهاء و عرض عن محبوب العالمین
ایرت ایدنی علی ترکها و تجتنب منها و التقرب الی نفسك المظلوم
و انک انت المقدر علی ماشاء و انک انت المهبین لقسیوم

خت

بسم الله الایع الاقدس

ای من الله هر عشر بر الیری از عقب و هر خطیر ابر الطیمان
و هر فراق قرب و تقا مقدر و اگر ایا ذراکیات و عباد مویز
بستی بقای حق موقن شو ند از غیبتی و فقای خود نرسند و از هیچ

حوادثی محزون نشوند چکه بمنزل ظل مع شرم بود و در حوال او
متحرک و نیز مع شجر شریها کاهی ظاهر و کاهی مستور و کن
نیستی و فانی ظل سبب قرب و تقاضای او شده و جزایر ارازمین
کانس نصیب نبوده و پنجه بود و هر نفسی باین مقام فائز شد
واراده خود را در اراده حق فانی نمود لازل در قرب حضرت لازل
بوده لذاره جاباشی نزد ما حاضری و پین بدی الله قائمی حمیتی
علیک و علی امانا الذاکرات و من ذکک فی کل الايام تحضر
حقایق کلیشی لدی العرش تعین باورد علیهم و کن اناس لا یعرون
ولا یفقهون

سید
سید

ط ورده ضلع جناب ح س علیما با آتیه

بسمی العلیم

این باور قیام استماعی ندائی من شطاعرش آتیه سجدتک الی ملکوتی و یریک من
آیات التی احاطت العالمین لعسری استقامتک علی الامر خیر من عمل
اکثر الناس کذلک یدکرک ربک بالفضل آتیه هو الغفور الکریم قد
جلناک ورقة من هذه الشجرة التي تنطق فی العالم آتیه لا اله الا انا القوی
القدیر قد حضر کتابک لدی الوجیه الذی ارسله اسمنا المهمة قد قرنا

واجبتک بهذا الکتاب الکریم انا نذکرک فی اکثر الاحیان
باوفیت بميثاق الله عبده و ما منعناک اشارات الميعضا
وکلمات المعصین تحریکی علی الشجرة باریاح رحمة ربک الرحمن
وقولی لک الحمد بما محبوب العارفين قد رنا لک
فی اللوح ما هو خیر لک عما خلق فی السموات والارضین ان انسی
ما سوی الله وانسی بکری الجلیل انا ارسلنا هذا اللوح من شطر
الیهام نزل لک بان یوصله الیک آتیه هو المقدر القدیر ان اذکری
من قبلی امانی اللالی من آتیه رب العالمین انما الیهما و علیک
و علی ذریکتک و علی الذین تقموا فی هذا الحجر العظیم

سید

جناب نصر الله خ

هو الاقدس اعظم

قد فضل آتیه الفرقان بال رسولان فعلوه من قبل منوح بذکک و محمد رسول الله
فی اعلی الجنان کن لقوم هم لا یفقهون قد فرحو بما عملوا کما فرح
الذین قتلوا حسین اب و اولادکونوا من الذین هم لا یفقهون
قد نله الظلم علی شان ناحوت به السماء و الذین آمنوا با الله
فی یوم ان القلم استخی ان یدکر ما ورد علی بضعة البتول

+

واللسان اقرب من عنك كرهه لمصيبة التي احاطت الملك والملوك
انا ذكرنا لك يا اور على اسمي الحيا من الذين كفروا بالله في
ازل الازل تشهد بك اعمالهم ان ربك لهو الحق علام الغيوب
سوف تقضي الدنيا وعز الدين ظلموا اذا سجدوا انفسهم في باؤهم
وليس من يخبرهم عما تدر لهم من لدى التدرت ما كان ما يكون

رسالة

جناب فرج الله عليه بآياته

هو الاقدس

كتاب مطور يشهد له ايمن ايوم قد نزل بالحق في هذا المقام المحمود
لا ينكره الا كل مشرك مردود من انكره انه انكر ربه في ازل الازل يشهد
بذلك ملك الوجود الذي ينطق انه لا اله الا انا المهيمن ما كان ما يكون
ان الذي اعترف بما اتى من سما الفضل انه من اسأل اليها ويشهد بذلك
مشرق الظهور والذي انكره من اسأل الوقوف لعمرى قد نزل في اللوح
ما تقر به عيون الذين آمنوا بالله العزيز الودود بيده ملكوت البيان
ينزل ايشاء انه هو الضر والعلو انا نخبر من هذا المقام على
وجود الذين ما منعهم الهوى عن ملك الور واقبلوا الى الاقرب

في ايام رحمتك مالك الغيب والشهود قل سبحانك يا من في قبضتك
ملكوت السما والارض في يمينك زمام الاشياء سلك باسماك
اخشى ان تنزل لي من سما رحمتك ما يطر بنى اليك ويحفظني عن
دونك انك انت المقدر الذي شهدت الذرات بقدرتك
وقوتك لا اله الا انت علام الغيوب

بسم الله

رس جناب اسد الله

بسم الباقي الكافي الأبدى

كتاب من لدنا لمن اراد ان يتوجه الى جبرته ويعرف مولاه القديم
شهد ان تو قفك بخبر عند الله عن الذين ادعوا الاقبال وظهر منهم
مالا ظهر من الاولين انا نجد منك عرف احب لذا نزلت لك
الالواح من قبل هذا اللوح المنسج ان ربك يعلم بالا اعلم
احديه انه لهوايين على العالمين ان اسمع ما ينصك به لمجون
اذ كان مظلوما بين ايدي الظالمين لا تعلق اقبالك بشئ من
الانسان تفكر في غلظة امر الله سلطانه ثم دخل فيه فظلمنا عن
الارض من اذ خير لك ان انت من العارفين اذ ما اراد لنفسه

من شیئی شبیه بذکات سبحی و بلائی طوبی للضعیفین ان الذی اقبل لیه
یقدر ما هو خیر لانه هو الفضال الکریم لا تمنع تفک عن فیوضات
ایام الله نسا لا یعاد لهما ملکوت ملک السموات والارضین
تمتک بجل عطاء ربک وتثبت بذیل اسمه الغفور الکریم یات
ظلمه على شان الایکرة الاکل غافل بعید نسل الله بان یو
على الاستقامة على امره و یجک من الفاضلین

سید

۱۵۲
سرور معظم جناب لامیرزا محمد حسین علیہ ۶۶۹ بلحاظ النور ملاحظه فرمائید

۱۵۲
بسم الله الامنع الاقرب الای

قد فاز انحام و الفانی بنفحات المتصوغة من کتابکم الشریف الذ
فاح به نفحة لحتبه والوداد و عرف انخاوص بعد مالک الایجا
از حق حل و غز سأل لم که لا زال بخیر تر بر این شیوه مرضیه
وغایت نیته مستدام فرماید و بعد آنکه حندی قبل نمید
کریمه که باین عبد مرقوم فرموده بودند مفصلاً مشروحا

عرض شد منع لوح امنع اقدس کی مخصوص و رقه و دیگری مخصوص
ورقه بدیعه علیها بهاء الله و از نظر بار اسال کشت لذا ایتمرتبه نظر شتعال
کلیه فرصت عرض تفصیل نشد چه عرض کند خادم فانی که این ایام
بشائی مشغولست که آنی مجال مشاهده نمیشود حسب ظاهر این وجود
ضعیف را قادر بر ادای این احتیاج نشود فیما بینم اینست که عنایا الهیه تأیید
میفرماید و الا کجا این شغل کبر و این عکس فانی ضعیف مسکین و همچنین
ایتمرتبه مخصوص محبوب و جناب آقای مکرّم معظم آقا لامیرزا ۶۶۹ و روقه
و ورقه بدیعه و مخدوم زاده الواح متمنعه منیعہ از سما احدیه نازل و متوط
جناب رافع ارسال شد انشاء الله زیارت آن فائز شوند مستند
از مرجم حضرت که خدمت آقائی جناب آقا مذکور علیه بهاء الله عرض
خلوص فانی محض و تکمیل بدع امنع ارفع ابی از جانب این عبد معروض
دارد علیا حضرت و رقه علیها بهاء الله همچنین مخدوم زاده با بهاء الله
ابلاغ تکمیل بدیع مستنجد بسته بالطف و عنایت انجوبیت الخ اوم ۶۶
جمع غصان و افان سدره مبارکه و هل سردق عصمت صدائیه انجناب را با دو کار
بدیعه نیته ذکر و بجز هر تکمیل کتبند انما الیها علیکم و علی من معکم

۶۶۹ لامیرزا محمد حسین

سید

نمذوم کرم جناب حاقبل سیر صیه بهاء الله الابنی ملاحظه فرمائید

هذا ما نزل من جهة العرش

خس قد حضرنا بك قمر عبدك حاضر لدى العرش وجدنا منه عرف
 حب الله ومطلع مبره ونزلنا لك هذه الآيات لتشكر ربك الغني المتعال
 طوبى لك بما فرقت بالاستقامة الكبرى ونصرت امر ربك العزيز
 عنه اكثر التجال قد نزلنا لك لو حاتم من عنده لو حاتم من بعده
 لو حاتم سيد الامين الواحاشية زاهية ازهي من نوار الشمس في سوا الرزا
 اياك ان تحترقك شئون المعصين ان تستغل بذكر ربك في كل الاحوال
 انه معك ويصيرك باسحق ويحفظك عن الذين كفروا بالمبدء والمال
 طوبى لك ثم طوبى ثم طوبى لك بما وفيت بشياق الله وعنده كنت
 ذكرا باسمه بين الذين نسبوا الهدى واتخذوا لشكالك البهار عليك
 وعلى من معك من الناس والرجال انتهى

هو الاقدس العظيم العلي الابن
 احمد الله الذي خلق الماء من بانه انما هو من ملكوت البقار ثم نظر
 اليه انه ارتعد في نفسه وانجد جسر منه اذا ظهرت الارض لغبار المز
 قضاه لمبث في عالم البداء فلما انفصلا ونفرتا نطق سان
 الغبط تكلمت اخرى اذا سخر كن ذاك الماء المحدث من لمبشة انظاره
 في الامكان بنفس الامكان على تلك الارض المحدثه من ارادة الرحمن

+

سورة

+

وصعدت منها حرارة لطيفة روحية نورانية بقوتها الى المرتبة
 العليا ليفوز بالمقام الذي فيه ينطق بان بها الاله فلما بلغت
 الى نيتها مقامها اذا توقفت في ذاك المقام الا الذي يذكر عند
 الاشارة بالفلك الاعلى ثم تخرج الماء بالارض متزاجا جزئيا
 وصعدت منها حرارة اخرى واتها من ضعفها ما بلغت الى الاول
 وتوقفت في مقام اخر الذي يذكر بالفلك الثاني وكذلك صعدت
 منها مرة بعد اخرى الى الثمت المقامات التي تذكر بالافلاك
 اذا نطق بان العظمة بكلمة اخرى واستدارت بها المقامات
 والافلاك ومن شدة الدوران سطع نور وقبب على وجه السماء
 اذا ظهرت النجوم زاهرات وكواكب دريات فلما احاطها هيمته سهر
 القيوم من كل الجهات صار كل واحد منها مدورا كما يرى في الشمس
 تعالى اصانع لمقتدر حكيم الذي جعل كلمة العليامبداء خلق العالمات
 والنفليات والاسطقتات الاربعه والطبايع العوالي المحدثه ثم

انه لو لمقتدر على ما يشاء لا اله الا هو القوي القدير
 روحى لحبك الفدا قد كان الخادم الفائق مشغولا بتحرير ما نزل من
 سماء الوحي اذا دق الباب وجاء احد بملتبس مهورا خذت
 فللت رابت كتابا مهورا باسم اسم الله المهدي عليه من كل
 بهاء ابهاء وكان في كتابه كتاب من حطرتك اخذت وقريت
 وابت منه عرف محبتك بتدري العالمين وعرف منك

فی امره لم یبرح الحکیم و حضرت لدی العرش فی ساعه اول الیلین عرضت
 بین منی ریتنا العظیم ابیر و دیگر این عبد چه عرض که از مشرق گفته
 الطاف الهی چه اشراق فرمود و از مصدر عنایات سبحانی چه
 صد دریافت لسان الیکم قادر ذکر انیمقامه انه هو الناطق
 العظیم و هم چنین لوحی از کلمات مشیت مخصوص و رقه علیها ۶۶۹
 که خدمت انجنابست نازل همچنین لوحیکه مخصوص یکی از امامان
 خواسته بودند از پیام سخنانا نازل ارسال شد دیگر چه عرض
 این خادم که از عرض نامه حضرت تمعا و وجه امیغ اقدس چه مقدار اظهار
 عنایت شد از بیانات انجوسبب یا تبتم فرمودند همچنین طلعات
 طائعات از اهل حرم بسبب ابدع تکبیر با انجناب و ورقه میرسانند
 فی تحقیقه نار غل معضین المطنی مفتریات مشرکات و مشرکین مفتنی
 بوده هست غلبه در هر حال با انحضرت بوده دست لله احمد
 باینکه علی محوظنون کل مشرک و ضرق حجاب کل مشرکه انه یوید
 من شایه سلطان من عنده انه لهو المقدر القدر و اینکه مجدد
 از آیه منسیحه انما الطاء فی کج الی اخرها مرقوم فرموده بودند
 تمعا و وجه معروض گشت فرمودند مقصود از آن آیه است
 در ارض شش چون نقطه اولی روح ماسواه فداد ظاهر شدند

۹۷

لایه است از عنان غمقین و متصود از دلج اضطراب آن ارض بوده
 و احداث ما حدث فیه و منه حضور البدر یبع بلوح منبع است که
 مناجات مخصوص جناب آقایی لامیر سید ع ب علیه بهاء الله
 خواسته بودند از قبل باتفاق جناب امین علیه ۶۶۹ الملك العدل
 امین مال شد انشاء الله بان فائز شده اند تکبیر بدیع منسج از جانب
 این عبد خدمت ایشان ابلاغ فرمایند و در باب اذنیکه
 خواسته بودند در خواندن دعیه و مناجات و اذن آن که دیگران بخوانند
 معروض گشت فرمودند انا اذناک بذلک فضلا من عندهنا
 و نویدک کیف نشاء ان فضلنا احاطک ان اشکر و کن من کما دین
 و اینکه در ذکر علم حروف و مکنون مرقوم بود آنچه نازل شد جزوه بود
 که در علم هیکل از سما مالک عدنانل و مخصوص انجناب ارسال شد و
 در فقره مکنون هم کل امر مهون بوقه نسل الله بان یویدک
 علیه و ظیر منک ما ارادته لهو القوی القدر همان جزوه فارسی
 که در انجناب ارسال شد لعل که قدر نزل فیه کل مایکون معلقا بهذا العلم
 قدری تفکر فرمایید بمراد الله فائز شیوه و اما در باره جناب لامیر افضل
 تفصیل ذکر شد و لکن هنوز ذکر می نموده هر تم بخوابد بسته معروض میدارد
 و اینکه در اخر نامه در باب یارت مرقوم فرموده بودند این غمیت
 انحضرت تمعا عرض حاضر و بالتیابه طائف و زائر گردید و بسیار

+

نوع خوشی و اعتقاد محمدی فی کل الأحوال غنیمتین منعمین روحی
و روح العالمین تبار قدومها الفدا تکبیر بدیع اربع اقدس میرسانند
و اینکه بجانب نعل و اسم و اجواد علیها برآء الله بلاغ تکبیر فرموده
بودند حال ابن عبید از جانب ایشان تکبیر بجانب میرسانم جمیعاً
فی الحقیقه بذکر نخواست ذکرند انما الیهاء علیکم جمیع اجبای ان ارض
از قبل ابن عبید فانی تکبیراً نخصایه برسانید خ ادم ۲۳/۹۱ محرم

تکبیر بجانب ایشان
میرسانم
تکبیراً

ط سمر و مکرم معظم جناب حاقبل سین علیه بهاء الله الابی ملاحظه فرمایند

هو الاقدس الامم المقدر العلی الا
۱۵۲

محمد الله الذي تجلس على المكنات بالنور الذي طلع وشرق و لمع
اربع من افق سما و شمس التافذه اذا تجلجت الاسباب و انجذبت
الاشياء و هدرت الورقاه على السرة المنتهية انه لا اله الا هو
والذي استوى على العرش العظيم انه لما لك القدم و مولى الامم
وانه لمشرق وحي الله و محضن علم الله و مطلع حكمه التكبیرة نفطرت
سما و الأديان و نشقت ارض الا و اهام و نفت جبال نظفون

و شرقت شمس معلوم باسمه القیوم تعالی مالک ما كان ما يكون
الذي بكلمة منه انصق من في السموات و الارض الا من بعد الوعد
و تمسك بالعروة الوثقى انه من اهل لبها و يدلى الارض و السماء
و الساكن في القبة احمر آيصلين عليه الملاذ الا على و هل تخبره لعليا
الذين يطوفون العرش في كل صباح و مساء و اسجد لله الذي
جعل الكلمة بنفسها الصور الامم و النا قورا الاكبر و بها فصل من الكائنات
و الف من الذين انقطعوا عن اجهات متوجهين الى الافق الا على و لمقام الاسمي
الاسمي او تلك عباد مكرمون و اولئك رجال مستقيمون الذين
لا يتقون بالقول هم بامرهم يعملون و لا تأخذهم لومة الاثم في امر الله
المؤمنين و بعد قد شرف اتحادكم بكم بكم مرة بعد مرة و وجد
من كل كلمة منه ما كان مدلاً على قياكم على خدمته الله و استقامتكم على
حبه بعد الذي زلت اقدام العلماء و اضطربت افئذه العرفاء و انفتحت
جلود الفقهاء نسئد تعالی ان يوفقكم و ينظكم و يزرقكم في كل الاحيا
كوشحوا و يجعلكم ناطقاً باسمه من الامكان انه هو المقدر عن
باشاء الله الا هو يمين الضمير المحبوب عرض بشو این خادم
فانی مکرراً بزيارت دستخط انجناب فائز شد و یک عرضیه هم
معرض داشت درین مراجعت محبوب مکرم جناب ملا علی کرم

علیه آن عرضیه مفعول شد یعنی در بجز اوراق و تحریر است
 کتیب که در محل این عبد فانی جمع شد غرق شد و تا حین این
 خادم فرصت ننمود که تفحص کند و بیاید لذا مجدداً بعرض این پرورد
 اشتغال این عبد بقامی رسیده که آنی فارغ نیست نسل الله ان
 یوفی علی هذه الخدمه لعلی لولا فضل الله و غایته لکننت من العاجزین
 اینک مرقوم فرموده بودند که جناب آقای مخم لامیرزا سید ع
 علیه بهاء الله اراده فرمودند عرضیه بابت اقدس معروض ارید و
 در آنجین عطف شد و بانجست موقوف داشتند تفصیل با
 اقدس عرض شد یعنی نص عبارتیکه از سان ایشان مرقوم شد
 تلقاء وجه معروض فاد قال قوله حق انه هو المذكور فی السجین
 تحت کما طریقه لبس الغفور الکریم انا قرنا کتابه قبل ان یحب صرفان
 رب العالمین هو السبعیر قد کتب فی لوح قلبه من قلم تصنع ذکر الله حبه
 انا شاه دناه و کتاتارین بشری بجا سمع لست ادا و اجاب مولاه
 فی یوم نصعق فی من العالمین الامن شاء الله المتقدر القدر
 عطف در ساحت اقدس این مور بلخونه و اجری مور سیریه بلخونه
 آن منوط و مشروط نبوده و نیست و لکن چون ایشان ناظر الی الحکم
 عمل نموده اند باسی نبوده و نیست انا قبلنا منه فضلاً عن سدا
 و نقد زله ما اردناه و ندعوله الاستقامه الکبری فی هذا الامر الازهر

عرضیه

ان خطیر قل ان طین فضل الله و رحمة انه ولی المخلصین انتهى
 و اینکه در باره ورقه مدیعه علیها بهاء الله مرقوم شد مخصوصاً
 لوحی از قبل بسم ایشان از سما غایت الهی نازل و ارسال شد
 و هم چنین در این ایام لوح امنع اقدس مجدداً باسم ایشان نازل
 و باسم جناب و ابجی ارسال شد و عرضیه ایشان هم در
 ساحت اقدس عرض شد و مقبول افتاد نعیما لها و نهیما لها
 و هم چنین لوحی هم مخصوص آن جناب و ورقه ضلع علیها بهاء الله و
 چهار لوح من غیر اسم و لوح آخر که باسم کبی از اجاب بود
 بصحابت محبوب مکرّم جناب ملا علی اکبر علیه السلام ارسال شد که بنحی
 برسانند نسل الله ان بشر قلم بقاء الالواح و زیارتها و عرضیه
 جناب ابن علیه بهاء الله در ساحت اقدس عرض شد و تحقیقه
 بکمال محبت و انسجام و شوق و اشتیاق معروض داشتند
 جمال قدم بعد از استماع اظهار عنایت اقدس فرمودند و لوحی
 مخصوص ایشان نازل و ارسال شد نسل الله ان یوفقه و یوفیه و
 یجعل فی انفاه شفاءً و اثرًا عظیماً لیرفع علی القلوب و النفوس و كذلك
 هی با مر جالبه جمایه الله ان ربنا الرحمن هو المعطى البازل المقدر الیه
 اینک مرقوم فرموده بودید که شخصی از علمای علم ری

از قبل

از افلاک و سیارات و حرکت آن از آنحضرت سؤال نموده
 در ساحت اقدس عرض شد قال عز و ذکر یا ما قبل سین
 اگر بائس غافل گزین بایست و فوق آن مطلع علم الهی قبال نمینوند بر این
 جمیع علوم بکنونه بصیرت ظهور و مشهود مشاهده عینیت حق
 بمقامی است که هیچ تفسیر اما یوس منفیر باید و لکن خود نفوس محجاب
 خود شده اند و سرهای او هام طائرند چه مقدار انکلا که در ارض سیر
 و این ارض توقف در عراق از علوم متفرقه سؤال نمودند
 جواب کل شأنکه احدی قادر بر اعتراض نبود از سما و علم الهی
 نازل لکن احدی از آن نفوس بجز معانی فائز نشد چه مقدار از حکما
 که از اقوال حکمای قبل سؤال نموده اند و بعد از اشراق شمس حکمت
 و از عیان بان محجب مشاهده شده اند هو الله ان علمه لا
لا یحیت الا ان یطق بما خیر نقطه البین الاله الا اننا لیه القیوم
 نهی و لکن در ایام توقف در عراق ورقه از سما مشیت در ذکر انبیا
 نازل آنچه در نظر این عبد است عرض نماید از جمله در آن ورقه سیاره
 عدد نوزده نازل شده بود و فرمودند هو سنوز تمام ذکر شده
و آنچه از سموات و افلاک در آن ذکر شده بود غیر آن معانی
بوده که ناسس ذکر نموده باری بخت حسن الله الام

و ذالی که تراب قد و مدالاً عرفه امر فرمودند که در ان مقامات شرعی و قوم
 فرمایند انشاء الله از بعد ارسال میشود چون حال مشغولند تا خیر افتاد
 و رساله که از قبل مر قوم فرموده بودند در ریاست مدن نزد جناب عالی کبر
 موجود است ملاحظه خواهد فرمود خدای احد شایسته است که این عبد اگر
 من غیر تعطیل و تعویق متصلاتما و یا بذكر ان جناب مشغول شد قلم و قلب
 از شوق و اشتیاق ساکن نخورد معلومست که ما ذکر نما محبت را
 محمود سازد بلکه بر حرارت آن بنفیزاید و ما ذکر تمیمی و رقه الرضوا
 التي صعدت الی الله هو الله که عمر قد نزل لها من سما عناية ربها
 ما لا یجوع من فقر الامکان ان ربنا هو الغفر المنان خدمت جناب
 میرزا افضل الله علیه با الله بذكر تکبیر ما لا یحیی مصدعم انشاء الله
 در کل حیان بکمال روح و ریجان بذكر و شنای حق مشغول باشند اهل
 سبحان الله یکدیگر را فراموش نینمایند نزل الله ان یؤیده و یؤید فی کل
 الاحوال هو الغنی المتعال جمیع اهل سبحان تکبیر می رسانند تحسین
 اظمین و روح من فی العالین تقدم طهرها الفداء آنحضرت را بذكر
 تکبیر ابدع عظمی و اکبر و مکبرند همچنین سلسله سزادق
 عصمت ربانیه و اوفان و در صله نیک کل تکبیر جناب
 می رسانند انما الیها و الروح و الذکر و انشاء
 عیون ختم من حکم خ ادم ۷ شعبان

کتاب...

...

ط سرور مکرّم جناب الامیرزا حسین علیہ بہاء اللہ ملاحظہ فرمائید

بسم المقدّس عن الاسماء

کنت الحمد یا الہی علی ما ایدت اجابناک واوراق سدّ وجهتک
علی ما یبغی الہم ولسن فی یا مک و هو الاستقامۃ علی امرک لقیام
علی ما یلیق نسبتم الی جمالک و طلعتہ احدیتک طوبی لمن یسبح
بالاسم الذی حلّ لبلا یاہ فی کل دور و عجب فی سبل محتاک
و للورقۃ التی نسبتہا الی نفسک و ذکرتمہا فی الوح عزک من تسلّم
عنایتک انت تعلم یا الہی حین الذی حضرت عرضتہا و مکتوبہا
الذی ارتفع فیہ صرخیا و حبیبہا لا مرک و ما ورد علی جمال فتک
کیفاخذت نار الاخران ارکان ہذا الفانی و لکن یا الہی ایتہ
من جہۃ خسرى لما رأیتہا مستقیمۃ علی حبک و ثابتہ علی امرک
و طاعتک طوبی لہا بما وفت و عدک و ما نقضت الميثاق
فی ہذا الیوم لظنک اذا ما اظہی و فقہ و ملک الورقۃ علی جمیع ہا
و ترضی اذا انک انت المقدر علی ما تشاء لا الہ الا انت الغیر
القدر مکتوب ان سرور مکرّم کہ عرف حبک یا ک قدم از کلماتش متضوع

و ساطع بود باین عجب فانی رسید و ہم چنین عرضہ ورقہ
کہ باحت عرش معروض داشتہ بودند امع مکتوبیکہ نوشتہ
بودند طوبی و روحی از برای آنجناب و الورقۃ کہ بنعین عقبتن
از جمال رب العالمین ممنوع نشدند و از رسالہ بیان طلعتہ حمز
سببیل معرفت جمال سبحان بمیاء بیانات انفس مردودہ
موجب بخشند و این نیست مگر از انبیا کت غیبیہ الہیہ و ایا
عنایت محضہ کہ حط نمود آنجناب را عما لا یلیق لنسبتک الیہ
و مؤید نفس مود با یبغی لظہور الطافہ الیک و دیگر عرضہ
کہ ورقہ عدتہ باحت اقدس معروض داشتہ و مکتوبیکہ نوشتہ
بودند تمام تلقا و جہ مانع معروض شد جمال مظلوم شا
حالت کہ از قرأت چہ حتراتی در قلب ظاہر چہ کہ آنچہ نوشتہ
و تکلم بان نمودہ شد و لوجہ ایتہ بودہ ہر کلمہ کہ بخلوص بتہ از فم ظاہر
میشود آنکہ در جمیع وجود مؤثر بودہ و خواہد بود دیگر چہ عرض
کنم کہ چہ مقدار ظہورات عنایتیہ و بروزات الطافیہ جمال حیدر
در بارہ آنجناب و ورقہ مشاہدہ نمودم تا لہ لواریدان
اذکر نیزدا بجز و لایتم ذکر ما شہدت من عنایات مالک
القدم فی حکم انشاء اللہ لا زال بعنايات خاصہ
ایسہ کہ الیوم انبیا کت استقامتیہ بر امر است

ص ۵۰

مؤید و مخصوص باشند و از بدایع الطافش خرم و مسرور آتیه
 لهو الکرم الغفور لوح المنع اقدس مخصوص انجانب و رقه
 از مصدر ملکیت نازل ارسال شد دوستان آن ارض
 کلاً و طراً از قبل این فانی تکبیر لانهایه برسانید مخصوص صاحب
 معظم جناب لامیز از عهد و جناب لامیز از احمد علیه اله
 و طافه که ذکرشان همیشه در کتاب انجناب بوده و لدی
 احش مذکور بوده اند تکبیر لانهایه از جانب این عبد
 خدمت ایشان برسانید و اینکه استعدای لوح مخصوص
 ایشان فرموده بودند مهروض شد کمال عنایت در با
 ایشان ظاهر انشاء الله از بعد لوح منسج مخصوص ایشان
 نازل ارسال میشود چون در توجیه این رافع چنان قرار شد
 که همان جواب عراض رسال شود لذاین مرتبه فرستاده شد
 و این که از آیه مبارکه ان طسآ فی و کج و من ارض الفاء
 قد طس مشربی سوال شده بود مجال نشد که مخصوص در سا
 اقدس عرض شود و لکن آنچه این عبد از این آیه مبارکه
 و آیات دیگر که در لوح همیشه نازل ادراک نموده
 مقصود احداث نفوس غیر منستییه است در بعضی بلاد

تخصیص بان ارض هم ندارد / نسل الله بان یحفظ الكل عن
 الماکرین و خذع المفقرین و الکاذبین و آنچه در امر مکتوم
 مرقوم شده بود انشاء الله تفصیل عرض مینماید و از بعد
 جواب ارسال میگردود و اینکه در باره نرسیدن
 التوجه مرقوم داشته بودند بسیار این عبد تعجب نمود که خا
 امین امر حق ماخیز نمودند این بغایت عجیبیت از ایشان این ایام هنوز وارد
 نشده اند و دیگر بعد از این تفصیلات معروضه جناب اتاحن
 علیه بحسب الله و در باره مکاتبت انجناب را رسانیدند
 انشاء الله جواب آنهم غفرتیب میرسد دیگر جمیع دوستان را
 که از کانس محبت و الطمینان انشاء الله اند و از ما سومی سد فارغ
 و آزاد گشته اند تکبیر لانهایه از جانب این عبد فانی برسانید
 اغصان سدره منسیعه متنفعه رفیعیه که است و افغان دو خدایه
 آن جناب بسبب بدایع از کار روحیه و تکبیرات منیعیه بهتیه ذکر و مشنی
 و کبر مبلغند و همچنین جمیع اجباء الله چه از طائفین چه مجوز

جمیع تکبیر لانهایه با انجناب میرسانند

مخدوم زاد با و اسل مت را کلمه تکبیر
 بهر منسج اینی برسانید انما الذکر و العز و البها علیکم خادم الله

۹۱

ط سرور مكرم جناب آقا ميرزا حسين عليه و عناية من اسالتا
وقاملا حظه فرمايند

١٥٢

بسم ربنا الاقدس الام عظيم العلي الابهي

الحمد لله الذي خلق القلم الاعلى ونفخ فيه اذا انصعق من في الارض
والسماء الآمن شاكك مشيئة النافذة وارادته المحيطة وهم عباده
مكرمون الذين ما حوتهم سيوف الابداع ولا جنود الاضراس هم
الذين وصفتهم في كتب القبيل والبعده تشهد لهم الفرقان
ومن قبله التوراة والانجيل والترجور وما نزل من لدى لكه الغيزر الودود
الحمد لله الذي بعث من كل قطر من ماء اوليايه خلقا لا تحصى عدتهم
الا نفسهم مشارق حبه ومطالع وده وهم ايادي الامر
بين خلق وهم الذين نصر والتد في كل الاعصار وقاموا على ما اراد الله
على شان ما اضطربوا من الملوك وسطوتهم وما منعهم عن الحق صليل سيوفهم
وصهيل خيولهم قد نطقوا با على لتد بين الارض والسماء ودعوا الكل
الى مولى الوركى وما لك الاخرة والاولى ورب العرش العظيم

اسئد تعالى بان يكتبني من جنهم والذين استطلوا في ظمهم وشربوا
حقيق لفضل ما يادهم انه هو المتقدر على ما يشاء يفعل ويحكم وهو
الحاكم المتقدر العليم الحكيم فبهد احد فواد قد جمع انحام
ما عن به عنديب ثناكم على اغصان دوحة الوفاة اذ حضر كتابكم
الذي ل على حنكم مقصود العالم وما لك القدم اطاهر بالاسم الام علم
بعد طلاعي بما فيه قد اخذني الفرح والسرور على شان كل شان
القلم عن كره نسئد تعالى بان يوفقكم ويجزيكم من اجزاء من بايع فضلة
لهو لفضل الكريم فلما حركتني نفحات حنكم وقومات آثاركم صعدت
الى مقام القرب والهدس الجبال وعرضت با فيه تلقاء وجه ربنا
المعال فلما انتهي نطقت سدة الهى على شان خرج عن خدني
حكيم الاحصاء قد كنت قائما تلقاء العرش متحيرا متفكرا الى ان قال
وقوله يا عبد الحاضر ان اذكروه من قبله وقل انا اذكركم
في الكراسين وارسلنا اليك ما قررت به عيون الملأ الا على
ان ربك لهو المعطى الكريم هذا يوم فيه نطق الملكوت الملك لبتد
الواحد الفرد الخبير فقم على ذكر الله وثنائه ثم اذكروه بذكره تصفوت
عرفه في العالم لينجذب به كل قلب اقبل الى التدرت العالمين
كم من كره يهدى الله عباده اليا منين وكم من شاة به رتفع ذكره
بين خلقه بنسب راية الامر على كل جبل رفيع قل يا قوم تفكروا

في القرون الخالية والصور المشيده ما بقى من الأول من البشر ولا
 يرى من الآخرة من اثر قديهم كل بناء مرتفع ونعمه كل
 هيكلم مرتين اين القيا بيرة الذين عسروا القصور لانفسهم واين
 الفرحة الذين جعلوا انفسهم شركاء لبارئهم قد تركوا التصور
 قهرا واخذوا القبور امر من لدى الله المقدر القدر يا حسين
 ان استمع نداء المظلوم الذي ينطق قلبه الا على فيكل الاحيان ويدعو
 من الامكان الى مقام لا تغيره تغييرات الدنيا ولا تبدل
 شئونات الارض في ملكوت الانشاء كذلك ذكرناك لتفرح و
 تذكر ربك العليم الحكيم يا حسين مع الكائنات عن رايك
 والممكنات تحت قدميك وخذ قرح لسان يا هي ثم شرب
 منه بذكرى لسبب ان اياك ان تحزنك شئونات ان فرح
 بما يذكرك الحق من هذا المقام اشيع لعمر الله هذا ما يتفكك
 فيكل عالم من عوالم الله سبحانه بذلك ملا ملكوتي واهل سراوتي
 والذين يطوفون عرشى العظيم انا تذكرني هذا المقام من الله
 منك فضلا من عنده وهو الفضائل العزيز الجليل اليبها
 عليك وعليهم وعلى الذين سمعوا نداء مكل الطور واجابوا
 مولى العالمين اكبر من قبله على وجوه احبائي الذين نطقوا
 بذكرى وثنائي وقاموا على نصره امرى الميكم حسين

قل طوبى لوجوهكم بما توجهت الى الوجه و طوبى لعيونكم بما قازت و طوبى لقلوبكم
 بما اقبلت كذلك يذكركم قلم الرحمن ويثيركم لتفكر حوافي هذه الايام التي
 فيها تنطق اشدة من البرية انه لا اله الا انا المقدر القدير قل اياكم ان
 يمنكم شئى عن الله فخذوا ما امرتم به في كتاب الله العزيز العليم لا تلتصوا
 الى العباد ويطوتهم ولا الى الامراء وشيوخهم ولا الى العلماء واحزابهم دعوا
 ما يدعوكم الى الظنون وقولوا ان الله قد انار افق الابداع شمس العلم من له
 العليم خبير قل هذا يوم اذكره لربنا وهذا يوم فيه خبركم الله بظهوره
 ان اقرؤا الكتب القبل تطلعوا بما نزل فيصا من لدن محصى عليهم كذلك
 زيننا سما واللوح بشمول الحكمة والبيان طوبى لمن شاهده وقال ذلك الحمد
 بمقصود العالمين ويا محبوب العارفين انتبهت بئكم مرقوم فرموده
 بويد از اين عيبد نظارنى نشده و انجباب را بكمات لايسمته لا يغنيه
 رحمت نذاده الحق مع حضرتكم ولكن حق تعالى وتقدس شاهد و
 كوايت كه اين اجمال و با عليل زكشرت شغل بوده و هم حسين با مريد
 انكه جناب طاحمه على كه عامل دستخط على بود بزودى مرحبت بنمايد
 و آنچه در دل مستور است از مراتب محبت عرض ميشود از قضا آدن
 ايشان در عهده تاخير ماند و اين تاخير هم بسبب ارا سباب بود
 العا عند الله رب العالمين وكشرت شغل شغافى بمقامى رسیده
 كه الى مجال نبوده و نيت چه از اينها لك و چه از انجبات
 انق بل بزمه ميطلمه كه بدعاى انحضرت اين فايير اموئد فرمايد براين

خدمت عظیم اینکله که از افاق و سماء آنجناب اشراق نمود بقول عز
 نادخل سبب بخت محبوب عالم اگر دید بسیار بستم فرمودند
 و بیار طهارت غایت از مشرق فضل ظاهره فی تحقیقه یعنی
 لکل وجود ان یفدی روحه لفضله و موافقه و ای که مرقوم
 فرموده بودید که غلام سر چه پر شود قدرش کمتر شود فرمودند
 که ما شهادت میدسیم که شما در بیان شایب من فایز بخت
 ان لا زال فی ربیع الایام و ربیع الزمان استنکه درباره شخص
 معلوم مذکور داشتید بابت امتناع آمدن عرض فرمودند
 انشاء الله بعینات امون باشند کور رحمت رحمن را در کل صین بشوند
 و بنوشانند و اصنام ظنون انام را با اسم ظلیل ایام بشکنند هل
 او هام را حق تعین عطا کنند و اصحاب جبل اسل سلیم علم الکما شکا
 بادی نادانی را بجز دانائی لالت کنند و پیرم و کان روز کار را
 بقرات بیان تازه و خرم نمایند لیس اعلی الله بعزیز
 فی تحقیقه اگر نفسی الیوم موفق شود و بافق اعلی تو بنماید کله او
 مؤثر است و بسته در قلوب تاثیر نماید و اثر بای آن در ملک
 ظاهر شود که لک سحر که من عینت علم کلشی وانا ابیر
 و کذاک بعلک من شهد بعلم کتب الله من قبل وانا العظیم
 و اینکه این امور استور داشته اید این موافق حکم است

بعضی از نفس ظل قبایع عزتد و ایشان در حین از بحر سرور شایند
 من دون انکه اثری از لیبها ظاهر باشد تا تسلیع بهم الله
 و عدو عینده علم کلشی فی کتاب عظیم و مقصود از این
 است تبلیغ امر الله بوده و خود بود چه اگر نفسی از این مقام
 اعلی محروم ماند از شرف وجود محروم ماند طوبی از برای
 نفسیکه باین امر عظیم قیام نماید و اگر خود محروم باشند
 غیر خود را بران بدارند آنه یتذکر ما یتفقع به عباده آنه لهو المعلم
 الحکیم و لو حی مخصوص ایشان من غیر اسم ارسال شد
 برسانید انشاء الله از هر دو آن معانی ستوره ادراک نمایند و از کلماتش
 کور حیوان بشانند لعنه الله انه الله فی البلاء و روح امر للعبا
 طوبی لمن فاز به و فاز باللذات المستوره فی بحر بیاتنه من اعلی خلق
 لدی الحق تسبیح کذاک ماج البحر و ماج العرف طوبی لمن وجد
 و ویل للغانین انهم و انکه درباره عقل مکنون نوشته
 بودید بعد از تفصیل باید دویشی مشاکل که دارای عنصا
 اربعه باشد تحصیل نمایند و این مشاکل که ذکر میشود مشاکلت
 فی الجمله بود تا معلوم و واضح شود که آنچه از انست متزاج آن
 مثال وان ویش که فی الجمله مشاکلت بعد از تدبیر مشاکلت تمام ظاهر

ظاهر امر در این
 آن امر حسن و قبح
 کور کور بحر بیان
 از زبان امران
 جمله کتب است
 سحر لایک

و این مقام مقام تزویج یعنی این را تزویج اول دانسته اند و بعضی آنی گفته اند
 اکثر امورات این صنعت مکتومه بدایت و فرست عامل
 منوط و مشروط است آنچه ذکر شد در اوراق نهار سیم قلم
 اعلی بان اشاره فرموده فی الحقیقه اوست اما لب بیان این
 فی الامکان و سبحان انجیب که این از اسرار امر است که
 ابد از قبل ذکر نشده و تا کمال هست که در این امر دخل شده یعنی
 این با دهن مخصوصه تفصیل کرده خواسته آن اجزا که فصل شده
 شئی واحد شود و این مجال بوده هست و بیشتر از این عقل
 احدی درک نمود و فکر عباد قدمی بیشتر زفت مع آنکه از قلم
 اعلی جاری شده که مشاغل و مشا به را اخذ نماید مع ذلک
 آب قراح را گرفته مع دهن لزوج سیاه و آن از نسیم که
 حاکی از اهل جهنم است خواسته اند با یکدیگر متحد نمایند
 هیات همیجات چه که ما بین آب و دهن ضدیت تمام
 مشهور هرگز قابل تنزاج و اتحاد نبوده و نیست و ارض هم
 که حقیقت آن اخذ شد و بمقام رسد لبسته قابل حیات
 نبوده و نخواهد بود بعضی از حکما ذکر کرده اند و لکن مقصود از
 رماد جسد است جسمی که جسم روح آن اخذ شده و حیا او بعد از

زود در صورتی که
 و مشاغل هم
 نامر و کار و
 و موی از سوز
 یا احوال
 و سیم
 در - که هر
 ز مجموعه
 سدا از سوز
 سیت و کار از
 نواحی طلب
 که غلب
 یعنی از مجموع
 یعنی در
 سیم
 سیم

اخذ روح محالست و در جسد بقیه روح موجود است و لکن
 مستور بعد از تدبیر حی و حیوان مشاهده میشود و مقصود از
 ماء فزاز است یعنی شبیه نیر است باید او را
 نماید همچنین سردی زدن قبل از انجماد او و آن آب را
 در او تربیت نماید تا منجمد شود و این دو جزء و دو عنصر صاحب اربعه
 بوده و هستند چه که در ماء برودت و رطوبت است و در دهن
 سیوست و حرارت و همین با در دهن منجمد شود و او را حج کرم
 ینامند اینست که حکما گفته اند که مالایری و لایو جید مالایری
 و مالا یوجد حال ملاحظه نماید که بعضی از ناس گمان
 ینمایند که حجر موجود است و اختلافات لاحتیه در او ظاهر
 هر چیزی شئی از اشیا را حجر دانسته و بتدبیر آن مشغول شده و عمر را
 تلف کرده اینست که فرموده اند العن بعد العلم باری حجر
 مکنون و مخزون و ستور بوده و خواهد بود و بعد از تربیت او
 دهن شمس که دهن باشد یعنی حرارت دهن رطوبت زائده او را
 جذب ینماید در این صورت او منجمد میشود و مثل حجر رفام
 ملاحظه میکرد باید او را از دهن فارغ نمود و بعد از فراغ او
 فعل سردی از زبان ماء که این حجر از او حاصل شده باید بد

مسلط نمود و کم کم آبش بیکه مثل حرارت آفتاب است او را بریت
 نمود تا آنچه از او جوهر درین اخذ نموده باین آب متفاح
 حل شود و این هنر بکبریت هر دو هب حکما و ذهاب و اجناب
 معروضت بسیار شود این هنر سفید بر وجه آب مشاهده
 میگردد و با میشود که قمر ز بسیار خوش نک مشاهده میشود
 انهم که سفید است نفی جمله تربیتی حسر مشاهده کردد ان الله اولی
 الامر و ما اطلع به الا الله مالک القدر الذی یطوق فی المنظر الا
 ان الله لا اله الا هو اعلم بحکم و اینکه در مشاکلت نوشته اید مقصود
 به نیت بار است یعنی آب تربیت شود تا اول نیت باطنی او
 می گردد در این صورت با درین دیگر متر ازش سهلست
 تا تا صورت ما در او موجود قابل متراج نبوده و نیت در این آب
 آبیت که بفرز ماء الهوا و نار الهوا و آب ابراهما نامیده شده
 اوست ماء الهی باری زشت را که مذکور شد تحصیل در مختصر
 که صاحب عناصر رابعه است لازم در این صورت بزریق
 شرق و غرب نامیده شده اند اگر خواهیند جمیع آن
 محکم که بعضی از آن حل شده به ماء الهی متحد گشته تمام ترا
 حل نماید مملکت باید آن آب از او اخذ نمود و مجد دینه

باورد نمود تا کم کم جمیع حل شود و بنفیر آبش بسیار طایم یا بخار
 طایم باید تمام شود و بعد که کل یعنی حجره آنچه از او ظاهر شد بصورت
 ما جلوه نمود کم کم بجزارت رطوبت او بالمره تمام شود و بعد از
 تمامی عقد شود و این حل عقد میشود بیکه تبه عمل تمام شود و در هر بار بیشتر
 و بسیار شود همان درین که از حجره کم کم حاصل شد عمل او اکل زاو حاصل میشود
 و تمام میگردد اوست بزریق و بعضی هم ارض حجر را باین
 سخن و صلابه نموده اند تا آنکه عمل را تمام کرده اند و بعد صبح که همان است
 که بر وجه آب ظاهر شده با داده اند و عمل را تمام نموده اند از این بیانات
 معرفت بلع هم حاصل میشود آنچه از شحات بحر علم اطعی در این عمل با غیب
 رسید اینست که غرضش و لکن مگر زارسان ان قدس صفا شد

ناتمام کاش از چهارم فصل
 تمام مازده بود !!

طاهر الى تمام ملوك يا قهوجي لعمرك ان
الملك لا يظلم احد من عباده الا ان يظلمه الله

ط جناب علي عسكرو عليه بآء الله
هو اشد المشهور

انا نذكر من باجر في سبيله وطاف حول سجن خضر تلقاء جوي وسبع
نذالي احسلي في مقام طاف الملائكة الا على اهل ملكوت السماء كذلك
انزلنا الآيات وانا انا اذ اذكر لعليم طوبى لمن شهد الآيات الكبر
ونطق بانطق به سان الله مالك الوري انه من اهل تنبيه امر
في لوح بسين خذ لوحى يا وى التليم ثم ضعه على بصرك و
وقل لك الحمد يا اله العالمين استكك بقدرتك التي احيا
الممكنات و بالقوة التي انذرت الموجودات بان تنزل من سماء

كركم و حجاب فضلك ما يرفع اجابتك الى مقام فيه
ينطق لسان عظمتك الملك لتد الفرد الواحد العليم الحكيم
تسابيح

ك الأجنى الأ عظم على عسكرو

منشى آجين تمشى الورى عن رانى ولكن الناس في حجاب عظيم نذكر ونذكر
الأشياء كلها طوبى لمن سعى لى للناقلين نحر ك و ايتحرك
الغيب و الشهو والذين فتدوا او تكك في ضلال لعبيد
يا على ان اضربك بالآداب والاخلال هذا ينبغي
لمن تمك بهذا ابل المستين زنبوا هيا كلهم بطراز الآداب
وقلو بكم بذكرى الخبير بسديع كذلك علم ربكم الغفور الرحيم
تسابيح

الاصحاح

هو البقى الأ

بجان الة عى الآيات وظهر لبيتينات فضلا من لدنه انه هو

المشوق الكرم طوبى لعبد وني بالوعد صدق بحسناته من اهل
 البهاء في كتابي الميسين يا على قبل الكبر يوم يوم الله است
 وطم اعلى بذكرا وليا متحرك مشغول جناب اسمي جمال ذكرت
 نمود و اين لوح امته قد نازل قل لك الحمد يا اله الاسماء ولك
 اشكرا من ذكرتي في سجنك اشهد انك انت ارحم الراحمين و
 تذكر الذي صعد الى الله الذي نتمى بمحمد و نزل الله تعالى ان
 ينزل عليه رحمة من عند و يغفر له بوجه و كرمه انه هو الذي
 نفسه بالنعارة في كتاب الاسماء و بالوهاب في هذا اللوح الميسر
 و تذكر من نتمى بعلي عسكر عليه بهاء الله مالك القدر ليفرح ويكون
 من اشكرين يا على قبل عسكر ذكرك مولى البشر في منظرة الاكبر انك
 هو الفياض الفضال المقدر القدير البهاء من لدنا عليك وعلى
 الذين متبلوا الى الذروة العليا و قالوا لا اله الا انت رب العرش العظيم
 و الكرتي الرفيع

تدوین

بسم ربنا الاقدر الاعظم العلي الا
 سبحانك يا الهى وسيدى وسندى و محبوبى و مقصودى

ترى عبدك الذي نتمى بعلي عسكر مقبلا الى كعبته عرفانك و فائز
 بما انزلته في كتابك انه ممن شجده و راى يا مالك الكبرى و فاز
 بعنايتك و سرع الى سبيل رضائك اسلك باسمايك
 احسن وصفائك العليا بان تحتب له من ظلم مشيتك ما ينبغي
 لهما و جودك و بحر عطائك انك انت الفياض المقدر القدير و بالا اجابة

تدوین

جدید

ط على عسكر
 هو ساجد باسحق

سبحانك يا مالك الوردى و ملك العرش و الشرى اسلك
 بالاسم الذي به نفخ في الصور و قام هل القبور و طيبه الجحان مرت
 ابحال بان ترزقنى كوفرا العطاء من ايا دى الطافك و حقيق الاستغاث
 بفضلك سلطانك ايرت ايدنى على خدمته امرك القيام على
 ما ير تفجع بابهك انك انت المقدر على هاشا و انك انت
 المهيمن القسيوم

تدوین

ص سى ف ۶۶ خ ۱

هو شایسته
 نعمه الحمد نور بیان از افق سما بر بان ساطع و لایح و نداء مقصود

+

انزلته

عالمیان در ملکوت عرفان مرتفع اقلام ظالمین یعنی جهلای نفس
 قلم حد شرعی منع نمود و حجابات بلق ضیاء کلمه اش ستر نکرد با
 التذاه و زنا سوت انشاء نذا فر بود و خسلق ابا فو علی دعوت
 فرمود ضوضاء از اطراف مرتفع از چستی قس مظلوم نمودند
 سبحان الله از آیات بنیاتی که جمیع جزایر عالم بان متمسک بوده
 و هستند جز انکار و عرض شمر و اثری ظاهره اسمع اهل عالم بقصصها
 کاذبه آلوده شده و هم چنین جبر بر یاد یام با من دو سبب از
 حضرت سبب مبعوثند و از سبب بیان حضرت جلیل منوع
 از حق میطلبیم جانگرا رفع فرماید اوست قادر و توانا آنک از اسمعت
 مذانی و صبر بر ظلمی الاعلی فی سخن عجاقلی اظلمی اظلمی بعد ک احرقنی و جبرک شعلنی
 ترمی تعلم بان عبدک بذرا اراد قریبک و ارادک ذاب
 کیده فی خیره اصغارا ندانک اسئلک یا ستر الوجود و حر فی الغیب
 والشهد بابیاتک الکبری و ظهورات عظمتک بین الوری بان یجملنی
 مستقیماً علی امرک و ناطقاً بید خلقک آنک انت المقدر القدر و بالا جابیه جدير

هو الناطق فی ملکوت البیان
 یا منی سمعی الی من شطر سجی ان لا الاله الا هو امین
 آنک از افرت

بیانه و وجدت عرف قمیصه قوی الهی الهی لک الحمد بما اریست
 اما نك الی صراطک المستقیم از اعرض عنه اکثر عبادک و لثقتک
 ایرت اسئلک با شمار سدره بیانک فی حدیقه عرفانک بان یوتد
 امتک هذه علی ذکر شأنک و علی الاستقامه علی امرک ایرت قدر
 لهما ما یکون معهما فی کل عالم من عوالمک آنک انت المقدر القدر
 و بالا جابیه جدير

هو مشفق الکریم

اظلمی اظلمی سیدی سندی تری من اما نك اقبلت الی فوق ظهورک بعد
 اعراض اکثر رجال ارضک اسئلک بالکنز الذی ظهرته بقوتک
 و بالا فوق الذی نورته بنور فضلک و عطائک و بالشمس المشرقه من
 سماء حکمتک ان تؤیدها علی الاستقامه علی حبک آنک انت
 الفضال لذی شدت بفضلک الکائنات و برحمتک الممکنات
 ای رت قدر من قلم التقدير ما قدرته لا وراق سدره بیانک ثم اکتب لها
 کتبه لا وراقک التي لطف جوارحک و تمکن بجبل عظامک آنک

انت المقدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام الأناث
 و الذکور آنک انت المقدر المبین
 القیوم

بسمه من علی من فی الارض و السماء

کتاب نطق بالحق و ذکر اناس آیات الله رب العالمین
و بهدیهم الی صراط انصب بالحق و نطق و یقول یا یلا الارض قبلوا الی
بوجه و بیضا و لا تتبعوا و بهم یحاملین الذین عرضوا عن الوجوه و
بالذی منوا به الا انهم من الظالمین فی کتاب الله رب العرش
العظیم بلسان پرسی بشوید ندای آبی در کل حین مرتفع و کلرا
بشارت میدهد بانچه سبب نعمت ابدیه و مانده سرمدیه
و حیات باقیه دانده است لازال هل ان یارت تحت الحفظ
عنایت بوده و دستند طوبی للبا قبل العاف انه فان بالذ
الاعظم اذ منع عنه کل غافل بعید سئله تعالی ان یؤیده فی کل
الاحیان و یقر به الیه انه هو المقدر القدر یا ایا علی شکر کن
مقصود عالمی از که ترا تأیید اقبال نمود و از تو ظاهر فرمود نصیر
که بخدمت مشغولست و در ظل قباب عظمت ساکن اراده
تعامودی نظر بطول مسافت و اعراض منکرین و اعراض غایز

این فقره در بعضی نسخه ها تاخیر است و لکن الحق میطلبیم چه از آن خصوص
تو و نفوس ارضی از قلم علی ثبت فرماید و بجز قبولی مرتین دارد
اشکر و قل لک الحمد یا مظلوم العالم و لک البهائم یا بهائم
من فی السموات و الارضین یا علی انما ذکر اباک و نذکر فی هذا الحجز
امتی لک و نسل الله ان یخیر لها و یقدر لها ما ینشی للملکوت عطاءه
و جبروت فصله انه هو المقدر القدر الله الحمد جناب زین المصطفی
از قبل مخلصین و مقربین و مریدین بذكرنا طقت و زیارت فارطوبی
له و لمن حبه و سماع ندائه فی هذا النبأ العظیم لازال ذکر ان اطراف
و اولیای آن ارض نموده و نیاماید و از بحر رحمت رحمانی و سما و کرم
سبحانی از برای هر یک طلب نموده آنچه را که شبهه مثل ندائه
و ندارد یا با صبر همت نزد مظلوم مذکور و بعنایت حق جل
جلاله و آثار قلم علی فائز شدی عمر فی مقام هذا ذکر الایام
و الکلمه العلیا لعسیر الله خزان ارض بکلمه از کلمات الهی معادله نماید
امر و زکرت عالم کلماتیک لسان باین کلمه علیا ناطق یا ملا الایام
قد ظهر ام الکتاب و ینادی من اعلى المقام و یدع کل الی الله العزیز الوهاب
اسمعوا ثم اقبلوا باستقامه لا تمنعها جنود العالم و لا تکفوا من
المؤمنین یا علی اشبر انما لک بذكری عنایتی نسل الله ان یویدم

علی کرمه و شانه و تیر جسم الیه و یکتب لهم اجر من قبل الی فقی الا علی
 و یقیم کوشر العطاء من ید عنایتیه انه جو المشفق الکریم انا ذکرنا
 مره بعد مره تم الذین نسیهم الله الذین رحمته من تحت ذاته هو
 ارحم الراحمین و ولی المخلصین الیهما علیک و علیهم و علی اولیائی
 هنا الذین یحبونهم المقبولون عرف بنی العزیز السدید الی الی الی
 تری اولیائک و احبابک قدر لهم ما قدرته لاصفیاک الذین سبوا
 بقلوبهم الی انفسک و طاروا فی هواک و اتفقوا الی ارضی
 سیدک ارب لا تنعم عن فیوضات ایاک ثم انزل لهم من
 سحاب رحمتک و سماء کریمک ما یقر بهم الیک یؤیدهم علی
 ما انزلته فی کتابک انک انت الغفور الکریم لا اله الا انت الاعلیٰ الاحکام

العزیز القدیر

ن ج جنا علی الذی صفا

هو التامع الحیب

غبار و خان ظلم و اعتسایران را احاطه نموده عدل مسکین در بر ایشان ضعیفیه
 و بغضا معتدب سبحان الله غظت اهل ابراز ابشانی اخذوه
 که ذلت را عزت بسته اند و خسارت را ریح عظیم شمرده اند سوف

یرون جزاء اعمالهم ولا یجدون انفسهم معینا ولا نصیرا یا علی الله الحمد
 از تجلیات النور تیر فضل الی قصه وطن ابجی و اشرق علی نموی
 و بان فائز شستی حق مدد فرمود و ایادی مرشلی خذت نمود
 و ترا بمقتصد و غایت قصوی راه نمود نشد انک اقبلت و فزت
 بما کان مر قوما مسطورا فی کتاب الله رب العالمین و نشد انک
 دخلت و وردت و حضرت امام الوجه و سمعت نداء المظلوم باذک
 اخذت حرق اللقا من ید العلاء و مشرت باسمه طهرمین علی ما کان
 و ما یكون از حق یبلیغ در جمیع احوال ترا یسید فرما ید بر آنچه سبب
 ارتفاع کلمه الله ما ین عباد اطولی لک بما فزت به خدایه

فی زمین من الیایات و فی فی الیک سقایه ابدیت فی برت
 من الیایات ان ربک هو الفضال الکریم اجر حدی عبید
 ضایع نشد و نمیشود باید بغایت حق جل جلاله بمشایه نسام سحر کا
 در برج الی بر بلاد مرور نما و عباد را بنوی حقیقی ثبات و هی که مباد
 مثل امت فرقان هر یوم الی ترتیب دهند و ضعیفی اخذ نمایند
 امید انکه در این ظهور اسم کل فائز شوند با آنچه که سبب حیات
 ابدیت و علت ظهور شدی یا علی علیک بهائی لا زال مذکور
 بود و سی و غایت مخصوصه شامل حال تو و نفوس مذکوره عن غایت
 دست با همه علی قد فائز انک بنجد متی و طاف حول

كبر الله لهم يوم قد ورد تلقاء الوجه امر من عندنا وخرج
 بان ربه الفياض الضمير الغفور قد ورد عليكم في سبيل الله ما كنت
 به الاشياء وعبادكم ممن قد ارجنا انك اليك لتقرية
 وتكون من الذين اقبلوا و فازوا بما هم من قبل الله رب ما كان
 وما يكون انا نبشرك بعضا من الله فضلته ونوصيك بما تفرح
 به الافدة والصلوب قل يا قوم اتقوا الله ولا تكونوا من الذين
 انكروا حجة الله وبرهانه وكفروا بعبادته الا انهم من الذين لا شعرون انا
 نخب ان تذكر الهاماني في كل لوح نهضة حضرة كائناتك والذالك الغيب
 حقا

هو الناطق
 يا يد الله قالت اليهود يد الله مغلولة قل لا والله اني اعلم
 ويحكم ما يريد وفي قبضة تمام الامور في مينة رتبة الكائنات

هو الناطق
 يا سيف الله قد طالت الاعناق بالتناق لكن الله نهي حكم السيف قد
 متاعه العناية واليه طوب لمن سجد ماخذ واخذ ما امر به من الله والذالك الرقا

هو الناطق بحق
 يا محمد قل تقى اسمع نداء المظلوم انه يذكرك بفضله ويذكرك
 باباية وينورك بانوار بيانه وانزل لك ما قدرت به ليعون
 والابصار ثم علم قد غرت الدنيا علماء الايران ومنعهم عن التوجه
 الى مشرق الوحي او مطلع الالهام واخذهم الغفلة على شان منعوا
 عن التقرب الى الله مولى الانام قد اتبعوا الهواهم واتخذوا بالانفس اربابا
 من دون الله الا انهم من اصحاب النار قد افسدوا اغنام الله وعقروا
 الناقة لعسر الله انهم ارتكبوا ما ارتكبه احد من قبل يشهد بذلك
 ام الكتاب في الماء كطوبى لك بما سمعت النداء وادببت
 وفرت بانار الله في تام فيها نادات الاشياء يا ملاء الارض اتقوا الله
 امنوا بالذي انتم من فوق الاوت دار بقدره وسلطان هذا اليوم
 بشركم بكتب الله من قبل قبلوا اليه ولا تتبعوا كل مشرك مرتاب
 وبهذا اليوم فيه استوى مكل الطور على عرش الظهور ونطق فقطة البيان
 امام وجه ربه الرحمن اني انا اول العابدين كذلك نطق جمال
 القدم في سجنه الاسم وبشركم بما ظهر من عند الله ما لك الرقاب
 قد ذكرك من طواف لسبب ذكركناك بما انجذبت به الارواح اذا سمعت
 سر قلمي قل لك الحمد يا الهى بما ذكرتهنى اذ كنت في ارض البلاد

٨٢

ان تقدیر لی بقدرتی الیک و تقوی علی خدمتک و خدیتم او
لیاک انک انت کعزیز الفضال ترانی راجیا امواج سبحانک
و مطار سحاب جنتک اسک ان لا تخینی عن برکاتک
انک انت المقصد المبحر

لمستبین من افقه الا
علی

هذا منزل سجاد علیه السلام الایجاد یا جواد علیک بها
جناب من کثر شمار نموده از حق مطهر و در جمیع احوال شمارتایند
و از اثمار اقیان اشجار بدیعه در ارض طیب مبارکه برویاند
و از آن اشجار شمار دیگر و اوراق دیگر ظاهر فرماید اوست
قادر و توانا لا اله الا هو العلی الابهی مقصود از این آیه
مبارکه در مرتبه اولی مقام اولی که بقای کرد اسم و شان باشد
و ذکر قلم علی بوده مؤمن باشد که کوشا اقیان از بر عطا
مقصود عالمیان آشامید ثم آن را عالم منقطع نشده و می شود و از آن

ثمره مبارکه اشجار بدیعه و نهالهای جدیده از ارض طیب
میرود و مقصود از ارض طیب آمده و قلوب مقدسه صافی
و این اشجار مغرسه از کوشا اقیان نمونمایند و تربیت میشود
و بمقام صبا ثابت و فرعی فی السماء بل فحق السماء میرسد
و از این اشجار بدیعه منبعه ظاهر میگردد اینست بشار
کبری از برای جناب مذکور و این آیه مطلع خیر است و هم چنین
مفتاح عظم از برای ابواب غایت عطا اگر را آنچه از ما حمت نازل شده
انگاه شوند او از کوشا مستوره که در کلمات الهی مکنونست بیاشا
بشکر و حمد مقصود عالم مشغول کردند چه آنچه نازل شده بانی بود است
و لا زال در کتاب اسم آن جناب ثابت و مخلد هینا لمن فایه
ذکر قلم اعلی مجوننده و نشود تغیسیر از اخذ نماید دون آن را بمقام
نبوده و نیست چه که قنای اشیا و بقای چه در صحف کتب و زبر
و الواح مذکور و مقصود از وجه در یک مقام ذاته تعالی
و تقدس بوده و در مقام دیگر مانظر من قلمه الاعلی و در مقام
دیگر ماکان معروفا بین العباد و لو سجد احد طراوه منزل فی اللو

ليطير بقوادم الفرح و التور في هذا الهواء المهدس المبروك و
 بلسان ظاهري و باطن يقول لك الحمد يا الله لك الشكر يا حي
 بما ارتكبت لي ما يكون باقيا بقا نفسك اشهد انه خير لي عما على
 الارض اريت شهيد العبد في موقفي هذا بان اعلم في قبضتك
 وكيف يقوم ظني بنفك و جهلي بعلمك و وشملي و ضغني بقدرتك
 و خوفي باطنيك اشهد انك انت العليم الحكيم → و از برای وجه
 معانی لا تخصی بود بهت حال آنچه ذکر شد کفایت فت
 یا جواد با آنچه از قبل و این حدین باز شد هیچ شمر و اثر و آثار و اعمال
 معادله نماید اولاد بمنا به اوراق اشجار و قتی ظاهر و و
 ساقط میشود و لکن این اولاد که از اتم کتاب ظاهر شده بای
 و دامت اشکر ربک بهذا لعقل ملک ابین هذا البیان المستن
 لا تياس من روح الله و رحمة في كل الاحوال و قل اللهم لك
 اقبلت ايك و تمسكت بك و جعلت رجائ انت نفسي انت
 و املی انت و ارادتی ارادتك و مستیبتی مشيتك اسئلك
 بحركة فلك الذي بها حركت المكنات بنور جهك الذ

به اضافت آفاق بان تجب لني على امرك ثابتا رجا
 بحيث لا يفتني شئ من الاسباء ثم و فتنی لا اجل مراد
 مراد می ارادتک ارادتی بچیت لا احتارا الا ما انت
 لی اشهد انک انت الفیاض البذل المشفق الکرم
 خاتم انبیا روح ماسواه فداء ابناء خمس بوده و کل در حیات
 حضرت نظر بمقتضیات حکمت بالغه صعود نمودند و مشرکین
 شامت آغاز کردند بکمان انکه ذکر حضرت و آثار او
 بعد از صعود محو شود و باقی نماند در تخمین جبرئیل بان
 و این آیه من عند الله قرائت
 قوله تبارک و تعالی المال لبسبون زینة الجحوة
 الدنيا و الباقیات الصالحات خیر عند ربک مقاما
 و خیر املا از فقه و حی آهی مقبلین مسرور و معر حسین
 معنوم بذک طار الموقدون الی سماء السرور و
 سنج بشرکون الی مقرهم فی النار اتالله و اتالیه

راجعون و شاهده شد که آثار در ارض باقی و دائم و
 شد احمد بن عباس و در هر مقام بمشابه آفتاب مشرق
 و لایح نسل اللذان یعد اولیایه بجنود حکمه و لبس
 و یسقیم کوشرا بحیوان من ید عطسه انه هو اکرم الاکرمین و ارحم
 الرحمن لا اله الا هو العلیم الحکیم
 مشبه

جیب روحانی جناب آقا شیخ محمد علی بهاء الله لایحه فریاد
 ۱۵۲
 بسم ربنا الاقدس اعظم العلی الابهی
 شهد المقصوداته لا اله الا هو العلیم و هو کل شیء عظیم
 لا اله الا هو له الرفعة و العلاء و هو الغرر الحکیم
 له القدره و الکبریا و هو علی کل شیء قدیر
 یا شاء بامر المبحیط شهد الرب انه لا اله الا هو و هو الغرر الحکیم
 حمد و ثنا حضرت را لایق و سزا که عالم ابصار را بنور ظهور منور فرمود
 و عالم اذان را باستماع نداء جان بخشش زنده نمود اذکار او

ع
 برده بر سر

در مقام اول مرتبه اولی مخصوص ذات حق جل جلاله بوده و هست
 مع لقیان اقرار و عترت با نه کان نعتسا عن ذکر دونه
 و وصف ماسوا و در مقام ثانی و مرتبه اخری سزاوار اولیا
 اوست که شامت مشرکین و اعراض مغرین و ظلم معتدین
 و شبهات منکرین و سطوت ظالمین ایشانرا از مالک یوم
 دین منع نمود شرارت اشرار و ضوضای اهل انکار ایشانرا
 از حجر عظیم و مالک قدم محروم ساخت اشارات عالم را
 معدوم نمودند و شبهات احم را محو و منقود است
 شاعره که سبیل حق نزدشان اسباب راحت و آسایش
 مشر و عفراتش مبطوطه ایشان رضایت دوست یکتا و
 مقصودشان تقای فرود علیا سبحانک یا من فی قبضتک زمان حکمت
 و بسببانی فی بین قدارک افده من فی الامکان تری و لیا انک
 بین عبادک العالین و علو فی حقهم مانا ح به المقربون و المخلصون
 اسلمک یا من سبک ما ج بحر العرفان بین الاحزاب و بذکرک
 جری کوشرا بحیوان من فلک العلی فی المآب بان تو تیدا جانک
 علی کرک و ثنا انک ثم زینهم با دابک و اخلاقک و نور افذتم بنور فیک
 وزیر زهرم با کلیل التوفی انک انت مولی الورد رب العرش العزیز
 لا اله الا انت العلیم الحکیم و بعد نامه ای تجید و کلمه کریم

وهریک که ای بود صادق برستقامت و خدمت ان جناب و بعد از
قرائت و اطلاع قصد مقام اعلی نموده امام و بر مقصود عالمیان خبر
اصفا فائز و در هرگز از افق غمایت نیز شفقت مشرق و لایح تا آنکه
زمان منتهی شد باینوقت که شب نهم شهر جمادی الاخریست نامه
جدید انجیب روحانی رسید و بعد از قرائت باختر شوق و اشتیاق
قصد مقام اعلی نموده الی ان حضرت و عرضت امام وجه مقصودنا و مقصودکم
و مقصود من فی السموات الارضین و چون منتهی شد لسان غلظت باین
آیات شمرات نطق فرمود **قوله تبارک و تعالی** **بسم الله العظیم**
نورا ظهر من کل الطور من هذا الأفق الذی سبى بالافق الاعلی فی کتاب
فاطر التماجد و بالقر و سبى الابهی فی هذا المقام الکریم طوی لبصر فائز
به و دلیل اللذین انکروا هذا الفضل العزیز لم یسین اذ ایام فیه نطق ام
الکتاب و یدع الکل الی مقام لا یری فیه الا امر الله و سلطانه و غلظته
و اقداره انه هو لمقصد القدر تالله قد تحرك العلم الاعلی و جری من کور
القباء من الناس من سب و سخر و شرب من کفر بقره الله
و ما نزل من عنده انه من الاخرین فی کتابه العظیم قد مرت
الاشیاء من کلمه الله مالک ملکوت الانشاء و لکن القوم فی حجاب
غلط یا محمد اسمع لتبدأ من شطر عکاء انه لا اله الا هو البصیر
الفرید یطلق امام و جوه العالم یشهد بذلك کل غاف خیر

ما منعت صفوف الدنیا و لا جنودها و لا مدافعها و لا سیوفها منظر و ظهر
ما اراد امر من عنده و هو القوی القدر ما اضعفت عمرضن لعالم
و لا ما عنده الا هم یطلق فی کل شأن بما خبر به لنقطه الاولی انه لا اله الا
انا التاطق العظیم قل یا یلاء الارض هذا یوم الذکر لئلا تنسا ان انتم
من العاقبن و هذا یوم التوجه و الاقبال ان انتم من السامعین هذا یوم
شرکت بکتاب الله ان انتم من المنصفین و هذا یوم فیه ام لبسنا
ان انتم من شایهین قد ظهر ملکوت الله ان انتم من اتناظرین ایاکم
ان تمنعکم کسجات الجلال عن التوجه الی الله رب العالمین او یحکم
حجبات اهل الضلال فی ایاکم بکرم مالک یوم اللذین قل خافوا الله و لا
تقیعوا اهو اکم انصفوا فیا ظهر باجتمک هذا خیر لکم شیهه بذلك کل منصف
بصیر ایاکم ان تمنعوا انفسکم عن هذا الفضل الا عظم سوف تفضی الدنیا
و ما ترون فیهما اذا تجردن انفسکم فی عذاب عقیم اضعوا الاسماء خذوا
ما یتیم من لدی الله المشفق الکریم قد اتی امر الله و حکمه انه کیفکم بسلطان
و هو یمن علی من فی السموات الارضین یا محمد ان ربک کان
مع حبابه و یسمع ندائهم فی ذکره و سنا به یسمع و یری و هو السميع البصیر
تا نوصیک و الذین آمنوا بما یرتفع به هذا الامر العزیز را بسید علی قل
یا حضرت الله زینوار و سلک باللیل لا انقطاع و هی کلکم باثواب العفة
و الامانة و تصدق و الصفاء كذلك انزلنا الکتاب و زینناه

با او امر و الاحكام من لدی الله التناطق القدر حکم اما مغنا الكل عن التزعم و الجدا
 و امر بهم بان یصروا ربهم بحسبوا الاعمال و الا اخلاقاته هو الامر القديم
 لعسری ما امرنا العباد الا بما یفهمون و یفهمون و یفهمون و یفهمون
 قل طهر و اقلو کم و خالصوا من باطنیة و البغضاء هذا ما نزل من قبل و فی
 هذا الحین انما اردنا ان نکر اولیا هناک و نشرهم بذكری اتمسکوا
 و کیونوا من اشکرین یا اولیا هناک و فی الاشارة بیکرم النساء الا انتم
 یحفظون و یا مکرما بالبر و التقوی نیما کم عما تهبط به مقام انکم ان تکلموا
 العلم خذوا کتاب التوراة من عند ربکم اعلموا انما نزل فیہ من ربکم
 العناية و الاطلاقات انه یهدکم الی صراطه المستقیم انک اذا شئت
 حقیق سانی من کتبوس کلماتی و اخذک جذب ندائی کما یقول الله فی الکتاب
 بما ذکرته انک انت بین یدی الغالین لم ادر یا الهی اسی الی الیک ذکر و باسی
 مصیباتک النوح و ابکی آه آه عما و رد علیک من الغالین من عبادک
 و المقدمین من خلقک انت الذی یا آتی قدرت العلوم لصفیاتک
 و التیب الا تخلف للتقرب الی مشرق نور احدیتک فلما اظہرت نفسك
 قامت علیک مظاہر با و مطالعها و ما اقلوا الیک الایاسیا
 الضغیة و البغضاء آه من کریمتک و غیرتک سبک یا اله الجود
 و مالک الغیب و لیسوا بان توید عبادک علی العدول الانصاف
 ثم عرفهم بانک انت غنم فی آتیک و علمهم ما از تکبوا بما اتبعوا مطالع الظنون

و الا و هم من دون بنیة من عنک و برهان من لدنک فآه مقصود
 العالم و محبوب الامم الی منی تسبح بالابغی اصنائه و الی منی تری ما لا
 یلیق ان یراه احد من عبداک و کیف بصیرک الا طهر اربیت لک
 بمنظرک الاکبر و سیر القدر بان تحتب الی اولیایک ما یرتینا بطراز حکم
 و یصبر و الا صبار ثم قدر لنا خیر الآخرة و الاولی انک انت ت العرش
 و الشری و انک انت المقدر المشا علی حکمک یا محمد ندای مظلوم را
 بلغة عربی شنیدی لبسان پرسی بشنو **سبب اختلاف طایفه**
و نظایر بود و هست و مطالع ان را **اشادت و طایفه**
ان بجل القلم چنانچه از قبل مروده بدلو انعم الله کفر او احوال و قوم
 و از البوار هر دو دیت سنه بیکر و صایت بر احزاب عالم افتخار بنمودند
 و در لبالی و انام با قام میکشد و چون سدره مبارکه بر روی
 ضلالت و کمر آتش قوی دادند و بعد بیوف بغضا قطعش نمودند
 مضمین بان هم بر قدم شخب مشی نمایند و ایشا هم با سها متک حبه
 و بمجاوله مشغول بالافره حکم از آنچه شیعه ارتکاب نموده عمل نمایند
 و احق لاریب فیه و لکن امید هست که بعد از تفحص صادق الی بیایند
 که از کیه بوده و چه بوده و سببی راجع شوند بصور سیرا که انتخاب از از
 شین طرفان از قبل فکر نموده اند کل بغایت قلم اعلی فایز بشد
 ذکرشان مذکور شد فایز بغایت مشهود بیسالم و مریدان حق

میطلبیم خود را مؤید فرمایید تا اینکه ما عند المعصومین از اسما و ادکار ایشان را
از سبیل حضرت مختار منع نماید در امور مشورت لازم و اتحاد اجابا
الزوم باید بوفاق اتفاق و روح در بیان عباد ارض آگاه نمایند
و بر اصلاح آن قیام کنند جدال تراغ و اعتراض کل ممنوع طوبی از را
نفی که در فراموشی آرد شود و قلبش مقتدر و ضعیف و بغضا و مظهر از کل دشمنی
لا یم الله باشد بگواید و ستان جهد نماید شاید مصیبتی که فی
سبیل الله مظلوم و اولیایش آرد شده بین اس ضایع نشود
بذیل عفت تمسک نماید و هم چنین بچیل و نانت امانت صلاح
عالم را ملاحظه نماید نه هوی نفس را اما حزب الله شامد رعاة عالم
عفت ام را از آلائش نفس هوی مقتدر آید و بطرز تقوی الله
مزمین نماید اینست حکم حکم که از قلم قدم در این صحن جاری شده
لعمری الله سیف الاخلاق و الآداب احد من سیوف الحیدر X
و در عکس قلبی را نمودی قل قدا فی الیوم والقوم فی حجاب سین نظر
ثم اذکر اذاتی محمد رسول الله بایات التوحید و رایات الشجره عرضت
القوم و عرضوا علیه لی ان اقنوا علی سکت و مد الاطمح کذلک قضی الامر من
وفی هذا العصر لبدیع نسل اللدان یؤید عباده علی العدل الانصاف
و یوقهم علی ما تقر بهم البیانه هو ابجواد الکریم یا عا س سمع ذلک
اینه ذکر کن و بویست با شیعی لمده الا نام تا کن ان تمنک الدنیان
به الامر الاظم سوف تقفی و ما یقفی هو ما قدر فی ملکوت عنایت ربک الکریم

ان نسل الله تعالی ان یؤیدک علی ما یحب و یرضی بقدر کت خیر الاخرة
والاولی انه علی کتشی قدیر نفوسیکه بطلع او هام تا ظنه آگاه
نبوده نیستند اگر بر حقیقت امر آگاه شوند بکلمه تبنا الیک مقصود
العالم ناطق کردند در هم فی خوضهم لیبون چه که آن نفوس بعینه بر
قدم شیدمشی بنمایند لا ینفعم ذکر و لا صدق لالبیان و لا آیه و لا
بیتة الا من شاء الله کل عالمند که انی مظلوم من غیر تمام وجود
قیام نمود و بحق کلم فرمود لولاه من بنطق من العباد و من نظیر الامر فی البلاء
شخصه از عراب در ان ارض مع آنکه اصل امر فلان خیر در ضلال نفوس کوشید
و عمل نمود آنچه را که عقرب آثار و ثمرش را مشاهده نماید انی اشکوی حزن
الی الله انه یشد و یری و هو الشاخبخیر البهائم المشرق من انق سماء لفضل
علی الذین سمعوا الشهاد و اجابوا و عملوا بما امر و ابه فی کتاب الله رب
العالمین ~~استخ~~ ~~ص~~ مقصود عالمیان را عنایت نمود تا ید فرمود
ان حبیب روحانی را بغنیایش فارزدشت سبقت رحمت و عظم سلطانه عز
بیانه مکررا از ان ارض مهاریسید و در ارسال جواب نظر بکثرت تحریر
حضور توقفت از کل امید عقوبت بوده است این ایام نامه در جواب
جناب فاستیدم قضی علیه بهاء الله نوشته ارسال شد و ان
حادی یا البیست است از حق جل جلاله میطلبیم البصار را بنورش منوره قلوب
از قرانتش مطرزه یا حبیبی عالم را قصه نامی بمعنی قبل و روایات کاذبه

انفس غافله از نعمتهای بدیهه الهی محروم ساخته بسیار است عباد
 ارض از فیوضات فیاض حقیتقی التواکر نیز معالی محروم مانند آنجناب
 و این عیب و سایر دوستان باید از حق بطلم بر نور ابصار بیفزاید تا
 قابل مشاهده کرده و قوت اذ انرا زیاد فرماید تا قابل انعام شود
 اگر حزب قبل بغی صریح به بصیر خود ملاحظه نمینموند نسبت به راه راست
 از کج تمیز میدادند بعلما خود تمسک نمودند لذا ارتکاب کردند آنچه را که
 یهود و مجوس نکرد الی حدین نارغناشان ساکن نشد هر منابر است این حق
 مشغولند اگر نفسی باین قلب توجه نماید نوته منابر را می شنود چه که از برای
 مدح حق مقرر شده نه از برای تسدح او ظلم بمقامی رسیده که جمیع ذرات
 بنوع و نذیر مشغولند و لکن نفوس فل و محجوب جزای عمل کل آن محروم
 نموده از حق میطلبیم جمیع ارباب رجوع مطهر فرماید اوست قادر و توانا
 فی حقیقت انصاف عدل و فامعدوم شخصه حاجی محمد تقی نام از اهل
صادق دران ارض مع آنکه کمال عنایت در باره او شد و بمحض بانی
و ملاطفت فائز عمل نموده آنچه را که از اول عالم الی حدین جدی عمل
نموده آن انحام دستراعه آن الله بهو استوار و امر الکل بایستتر
ابجلیل و تصبر بحجیل از برای او هم از حق میطلبیم آنچه را که تراوار است
لعل بیست ذکر او پیش و بروج الی الله موالی الوری در مکتوب
 جناب فاستیدم ترضی علیه بهاء الله بعضی از امور وارده ذکر

شده شاید نظر آن حبیب روحانی برسد باری حسب الامر باید آن جناب
 بروح و ریحان با احباب ملاقات نمایند و آنچه را محبوب مقرر کنند
 جناب امین علیه بهاء الله و عنایتیه قبول نموده اند که برسانند باین
 اگر نزد ایشان چیزی موجود شود نسبت به میرسانند سبحانه
 فی سبب ظاهر امر شرعاً ظاهر فرموده باینکه قلم بر عالم زده و از برای
 کل خسته آنچه را که شبهه مثل نشسته و ندارد از حق سگلت نیامد صریح
 خود را بطراز می ظاهر فرماید که سبب اعلاء کلمه در تقاد و نفوس است اجز
 این در ظاهر و باطن عنده الله ربنا و رب العرش العظيم مقصودی
 نبوده و نیت چنانچه در زبر و الواح و کتب مشاهده نموده اند
 عرضیه جناب حاج سید طالب فقہ الله تعالی رسید امام وجه
عرض شد قال المحبوب سبحان سید طالب علیک سلامی از آن
المظلوم سمع ذلک اجابک بهذا الذکر لم یسین نسل الله ان یؤیدک
علی خرق حجیت الظنون کسر اصنام الالهام و یصرفک ما ینبغی لهذا الیوم
و یجملک ناظراً باسمه بالحکمه و البیان و یقدر لک خیر الاخرة و الاو
انه علی کل شیء قدیر ان المظلوم ما اراد للعباد الا فضل الله و رحمة الی سقت
من فی السموات و الارضین قد اخرت ما ورد علیک من الظلم و الاعتساف
نسل الله ان یؤیدک علی التصبر بحجیل و یفتح علی وجهک البواب
العنایتیه و الا لطف الله جو رحم الرحمن استغنی عن غیره این عبد خست نشان سلام شد
 و از حق طلب باید از برای ایشان بایید میطلبید البهار و الذکر و الا لطف الله

جنا بکم و علی من یرحمکم فی امرالدنیا و الدین و رب الکرسی الرفع
خ ادم فی ۹ ج ۲ ۱۳۰۵ مقابله

حیة جناب آقا شیخ محمد عبده بهاء الله الملك الفرد الاحد ملاحظه
بسم ربنا الاقدس اعظم العالی الاله

حمد حامدین و شکر شاکرین و نعت نعمتین را چگونه میتوان
بمقامی نسبت داد که از آفرینش و علم و ادراک مقدس و غیرت
تقدیرش را عدم بلوغ و دانش گواه و نیز پیش اقرار و اعتراف
النظایر و باطن کائنات و موجودات شاهدیست باطن و
کوهیست صادق منقیدان بصفه حق الوصف و منقید
ان بیکره حق الذکر از کار و ذکرین محدود و محدود و ادراک مدرکین
و محجوب با خدا یا بنیازا بجهان ذکریم و
بگذریم شأنیت کویم انبیا و اصفیا اقرار بر عجز نموده اند و هم چنین
قاصی و دانی مطیع و عاصی کل معرفت بر عجز تقصیر کینونت
بیان در عرصه شأنیت الکن و ذاتیت کفایت در ساحت ذکر

ایکم و لکن بجز کرمت عالم سازا امیدوار نموده و رایت وجودت موجود
تا یکد فرموده تا بقدر مقدور از ذکرت نمائند چاکر باب ذکر
و نهایت مسدود شود امید از میان بر خیزد و سیف یاس نهالها
وجود را قطع نماید و براندازد ای رحیم از دریای رحمت مطلق وی
کریم از قباب کرمت مسلت نیلایم بر ضعف و پستی نامنکر در
علو و سمو و فضل و قدرت نظر فرما شاید این کشت خاک را بگوهر پاک
تبدیل فرمائی و این عالم فسرده را بار سدره استعلی توانی توانا
لا اله الا انت سبحانک اعظم و لا عبد الا حبیب نوادی اوراق مرسله
که هر یک ز قری بود از عالم معانی رسید بیانش جان تازه نمود و نا
ذکرش کسالت و بکون را بجنب حرکت تبدیل فرمود چکه هر حرفش بزرگ
حق جل جلاله عزیز بود و بنایش ناطق الله و ک ما انطقک الهوی بل الله
اگر عباد باضاف آیند و باذان و اعیة البصار حدیده بنیند پیشوند ترا عبا
و دعواها از میان بر خیزد و ما امرنا الا واحد چه کتاید و ظاهر گردد و لکن
عباد باو هم تربیت شده اند و از غدی زطنون شما میداند لذل از آنها
اربعه بل تعه محرموند زهم و ما عند هم باری بعد از قرأت
نامه و اطلاع روح بقوادم انقطاع صعود نمود الی ان بلغ امام عرش الله
رب العالمین و بعد از حضور و اذن نامه جناب تمام عرض شد
و این آیات از سما مشیت مالک الرقاب نازل قوله تبارک و تعالی

+

هو الناطق في ملكوت البيان محمد ختم نبوة الله صلى الله عليه وسلم
 ومظهر نبوت وبعده اصحاب عالم البرحق مختم دعوت فرمود ان
 بظنون محجوب نمايد و با و هام نيا لايد از افق هر كلمه از كلمات نور
 يقين مشرق و نار عرفان مشتعل و اين نور و نار در ظاهر مختلفند و در باطن
 متحد طوبى لمن فاز بهما امر و اذان و اعجاز سره مباركة اعناني بما يدي
 كه كل يوم يطوار اتيان اصفا محمود و ابصار حديد مشاهيره فيما سدا انچه را كه يميز
 و مرسلين آنرا طلب نموده اند جل يلوم جل من ظهريه لا تعال بالاول الصو
 و الاضمار و بالتالي ما ظهر من كلمة الله مشرق الانوار يا محمد عليك السلام
 ان المظالم سمع مذاك و اجابك مرة بعد مرة بما نور الله بهدا
 العلم و الحكم و افاق القلوب و الاقنعة و به جري فرات الرحمة من البرية
 يا محمد اسمع استاء من ظر عكا حرة اخرى من سدره حتى انه لا اله الا
 هو الفرد الواحد العليم الحكيم انه يذكر من ذكره بل ذكر من اراد ان يذكره لان
 ذكره سبق لعالم كما سبق رحمة من في السموات الارضين يا محمد
 ان البناء العظيم يذكر من في الافق الاعلى الذي جعله الله سبحانه المشرق
 آياته و مطلع نبياته و لمن معه من عباده المقربين الذين ما نعمهم الا حجاب
 عن تلك الرقاب ما حو قهر جنود الطالين قد كنا ماشيا الى بيت
 في ليلة ولما دخل بعدد الحاضر كتابك و عرضة لدى المظالم اجبتنا
 بهذا الكتاب لمين الذي ينطق امام وجه العالم تالله قداني الام

الاعظم بلسان الاقويم معه قوة الملوك و التلاطين و اراء ان يطهر فذة
 الاحزاب من الضغينة و البغضاء بذلك حمل فما صوت الاشارة
 من الباساء و انصرا ما لا اطلع به الا الله رب العالمين و يوصي
 امراد الارض بالعدل و الانصاف و بما تظهر به مقامات امام وجه العبا
 طوبى لمن سمع لنداء و عمل بما امر به من لدن امر عظيم يا محمد و ان الناس
 بآيات الله بالروح و الریحان انما تجذبهم و تقهرهم و تقهرهم و تدمم
 الى هذا الصراط استقيم قد احاطت الذباب اغنام الله رب
 العرش العظيم قد فرسك بن الذب غنما من اغنامي الارض و في هذا اليوم
 الذي فيه نيا دى المنادى من اعلى فوق العالم الملك لله مالك يوم
 الدين ان تعدوا الشهداء في سبلى لا تحسبوا شهد بذلك
 لسان العظمه و لكن القوم الكرم من الشكرين قد انكر و احجج الله و برهانه و نبذوا
 كتابه و انهم الا انهم من المعتدين هذا يوم فييات السماء بدخان مسيين
 و منع الناس عن التوجه الى ارضى و عن التقرب الى هذا المقام المنسبر
 تالله قد ظهر الدخان جزاء اعمالهم الا انهم من الصاغرين قل في اول يوم
 تحرك فيه العالم الاعلى تتزبه الفردوس الالهى و تنزلت قبائل الارض
 الذين نبذوا اميثاق الله و امره بما اتبعوا كل متوسم بعيد كذلك
 انهم القام اسراره و ما كان محزوننا فيه ليثب الناس بهذا الامر العزيز
 البديع يا محمد عليك بهاء الله و غنايته آيات بقاء

نازل که احدی قادر بر سنج آن عالم احاطه نموده مع ذلک اکثری مجرب
 الی عین الفا تا قبل از نظر معضین اهل بیان زرقه بکلمات مجبوله قبل
 متکلمند و بمطابره اوها متمسک عزت و رفعت عظمت این امر
 کجا و ادراکات آن نفوس غافل که کجا از فرات حمت الهی محرومند
 و بصدید بقضایانوس اینت شأن قوم مفتریاتی بمیان
 آمده که عالم اصغارا زرقه سامعیه براری بسته به صاحب عدل و انصاف
 در آیات منزله اینظهور عظیم ملاحظه نماید یقین بین میداند که نفس مستورا
 که منصب داده مشرکین معتدین کمال جدد و جدد و اطفال نور الهی و نماز و رتبه
 ساعی و جا بدند و لکن کلمه الله نفوس منع نشده و نمیشود بسته
 صاحبان بصروسع بیان ظاهر شوند و با علی استند آذنان باقی
 دعوتند باری قرب و بعد اقبال و عراض و موت حیات و
 جل علم منوط و مربوط بجزای اعمال عباد است چنانچه در اول ظهور
 بشر یعنی نقطه بیان احدی از علمای معروف و ساریان بنور عرفان
 نازل شد سبب علت جزای اعمال بوده که حایل شسته و کلرا
 محروم نموده ایگامس بتغفار و رجوع تمسک میقتند بکلمه مبارکه
 لا حول الا قوه الا بالله ناطقند و لکن از ظهور و مغشیش معترض یا امام
 میگویند و بر خالقش فتوی میدهند فی حقیقه نفس حیرت متحیر است
 از افعال و اقوال این **قل الهی الهی استدان باسک الام**

ببحر الکرم و باهر ک المبرم شرق تیرا بجزو دمن فوق العالم شکک یا با
 و مولی العالم بالاسرار المکنونه فی الاشیاء و بتجلیات آیاتک
 الکبری و سلطانک الذی غلب الأرض و السماء بان تو تید صبر
 لمضنین علی الاقبال و المنکین علی الاقرار و الظالمین علی العدل الانصاف و العاد
 علی الرجوع الی بحر عفوک و سما عطاک آنک انت المقدر الغیر الوهاب
 انتهى انچه از افنده و البصار استور بود در اینظهور ظاهر و هویدا گشت
 دیگر مگر همزات مغله عباد و از نشاطی بجز احدیه منع نماید از اعمال و اطوار
 شیوه دیوم جزا کشف شد آنچه که در هزاره و ولایت نه مستور بود
 الی عین دست بزند شتاند متصل بر منابر حق و اولیا شراست
 بنمایند و می کشند سبحان لتدین ایام امری واقع شده که سبب
 حیرت گشته یکی از معضین بیان میرزا یاد می دولت ایام بجز
 آنکه شنید در ارض صاد و او را با بی گفته اند ان بی انصاف بالای غیر
 زرقه بمشابه شیعه العن سبت و ششم نموده اول مرشد خود قبر بس
 و من القبر سزل و بعد از مبداء الی عین کل راست نموده سبحان
 از برای دور و زجیات آن بی انصاف چه کرده و لکن از احمقها عالم
 خاطر جمع است که آنچه بگوید میزند مثلا اگر ذکر نماید مقصود من
 از لعن سبت امر دیگر بوده صاحبان اذان موجوده قبول بنمایند
 بگوید ای معضین بیان یا فرق ما بین حق و باطل صیت انصاف

نفوس

س

و هید در آن ارض چند نفر از شهدا برسم مقصود عالمیان جان شازمونه
اند و همه شینه اید نورین ترین جبین علیها من قل بهایه
شینه اید مع ثروت و عترت و دولت جا زار دره دوست سازموند
و آنچه اثقیاجه حبیب کردند که یک کلمه بگویند و خود را نجات دهند
قبول نفرمودند از خلق و ما عهدیم که شدند و از حق نگذشتند و هم چنین
قبل از ایشان جناب کاکاظم و نفوس اضرعی علیهم بهاء الله الا که بجهت زرا
را یکان شاز قدوم دوست نمودند و چند شهر قبل حضرت شاز شرف
علیه بهاء الله و فضله بشهادت عظمی فائز و شهادتش دلیل است بر طبعنا
و استقامت و قرار و زندگی با دمی تقاضا دلیل است بر خطر است
و انکار انصفوا یا ملائکه بسیار و انصفوا یا انصفوا لا تشروا و انصح
با هر کلمه تا حال شده یک بابی قرار نماید و زنده ماند و با دمی ای انصاف
حیات فانی را در حیات باقیه مقدم داشت و لکن تبیین است یک
کتاب متوهمین را ساکن نماید آه آه امن عدم انصاف فهم و ظلم و انصاف
لعمر مجنون با مقصودنا امر و زخوبست در عرض عالم محبل عزا بر بانجام
و در ما تم عدل انصاف حروفات عالیات که مخصوص امور
از سماء شکست منزل آیات نازل شده بخوانیم ای اهل صا دهمعو
نصح انجادم اشخذا و الا تفکم الی الله سبیلا شما از امور مطلع نبوده
نویسید حال مبتلا شده اید بنفوسیکه در اول ایام آباد

او با تم تبخیر این ظنون مشغول گشته اند انفع الله یا قوم و لا تمکونوا
من المعتدین اینک ذکر جناب علی پاشا علی علیه بهاء الله را نمودند
هفته قبل یک لوح امنع اقدس مخصوص ایشان نازل ارسال شد
که با نحو ب برسد که برسانند حال هم ذکر ایشان در ساحت اقدس
مذکور و لسان عظمت باین کلمات عالیات تعلق قوله تبارک تعالی
یا علی علیک بهائی بشنوند ای مظلوم را و حکمت بر حضرت ام
قیام نما لیس الله از براتی ناصر مقدر شده آنچه که خزان ارض باین معادله
نخاید قل یا الاهی و سیدی اسلک ان تویدنی علی عمل کون مسمی
کل عالم من عوالمک و تقضی بهدائن عدلک اربت تری عبدک
اقبل لیک منقطعاً عن دنک و شهید بعو دتمک اسلک ان لای
عن بحر عطاک و شمس جو ک انک انت الغفور الکریم ^{آهسته} همچنین
این کلمات عالیات مخصوص قاضی استم اید الله تعالی نازل ^{غیب}
قوله تبارک تعالی یا رستم علیک سلام در آنچه از قبل بوده و آنچه از
بعد ظاهر شده تفکر نما و بدیده بصیرت خالصا لوجه الله نظر کن ^{غیب}
~~عالم هستی در عالم غیب~~ در خاتم انبیا
ما سواه فکده تفکر نما آنحضرت بکلمه مبارکه که خوب ناطق قلبش
فتوی اوند جمیع طوائف بر اعراض قیام نمودند و سبب اعراض آنفکر

نما چون بیابی باین ظهور عظیم تمتک نمائی متمسک که برارض قادر بر منع نباشد
 و هم چنین در ظهور خلیل الرحمن از قبل قبل بعد در ظهور حضرت روح
 و از قبش کلیم نظر نماید استحا کفشد و دیگر را کذاب در مانرله
 الرحمن فی القرآن تفرس کن قوله تعالی ما انا بمرسل
 الا کاناو ابیترون و بعد از تفرس در آنچه ذکر شد اقوم قتل
 الی عقبه الله القوم قتل اهل آلهی محمدانی نبذت و نک وافذ
 امرک و ترکت ساواک مقبلا الی بساط فضلك و ساحة عزک اسکات ان
 تویدنی علی عرق بحبات فکشف السجات انک انت المقدر علی ایشاء
 ایت از قلبی نور معرفتک و بصری بضیاء تیر ظهورک ایت
 عن جبرایک شبر فضلك انک انت المقدر العلیم حکیم ارحم
 جناب میرزا حسین خان علیه بهاء الله در مشگاه حضور عرض شد و بسم
 اصغافا نرشت و یک لوح اقدس مخصوص ایشان از آسمان
 مثبت نازل ارسال شد تا از عرف بیان رحمن سرست شوند و
 بزرگوشنا مشغول کردند و اینکه ذکر جناب سلیمان خان علیه بهاء الله را
 نمودند و هم چنین اشغال ایشان را بنا بر محبت الهی و توجیه ساز
 نجهت امر قوم ایت شد این مرات در ساحت اقدس
 اصغافا نر و یک لوح اقدس مخصوص ایشان از افاق سماء
 فضل الاصح و نازل ارسال شد امید آنکه بحیوة دائمه باقیه فائز

شوند و عالم را زنده نمایند چکامه و زلفحات وحی متصوحت
 و ایشا نخصم با ثار قلم اعلی فائز اسئله تعالی باین بویته
 و من معه علی خدمته همه الحکم المبتین اینکه ذکر جناب همت علی
 خان علیه بهاء الله را نمودند محبوب فواد حضرت س م علیه
 من کل بهاء ابهاه و من کل نورا نوره ذکر ایشان را امر قوم داشته اند
 یک لوح اقدس مخصوص ایشان نازل بارض قاقا و ابراهیل
 شد که بایشان برسانند دوستان الهی علیه بهاء الله
 که در آن طرف موجودند کل در ساحت اقدس مذکور و با مواج
 بجهت مقصود عالمیان فائز این خادم کل الفضل حق و
 عنایت بشارت میدهد و از برای هر یک امیطلبه آنچه را که
 سبب اشغال عالم و تطمیر امر است اینکه ذکر جناب فائز
 آفاق ص علیه بهاء الله را نمودند بعد از عرض در ساحت اقدس
 این آیات با هرات مخصوص ایشان نازل لیا خذه جذب البسان
 و یقریه الی العزیز السعان قوله تبارک تعالی هو المبین العلم
 یا میرزا آقا بقین پین امروز بساط او بام بامر مالک الامم
 حمده شد و بساط یقین مبوط جهد نما شاید بکمال فرح و نشاط
 ملکشان وادی و هم دظن را با نوار یقین متور نمائی لسان

مهمتر
 درون

از برای ذکر و ساقطه و این آیات فی الحقیقت بیانت از حق مطلق است تا فرمایند
 بر طهر افند و قلوب من الا و با هم و تظنون عالم را او با هم از مالک نام
 منع نموده و محروم ساخته هر شکاکم که نوری ظاهر در لطف اشک جسد نموده
 و هر کس که آفتاب عدل از حق سما فضل شراق نمود بشایه سحاب و غمام
 در سترش گویند آیات کتب الهی کثری گوی داده و مید بر بر این ذکر شد
 بشنوند ای مظلوم را و با صبح انقطاع حیات و سجات نفوس شراق
 و لکن حکمت بیان چه که حکم سیف و سنان مرتفع شده بعسیر الله
 بیانیکه از امتطعین ظاهر میشود احد از سبب انقذار نمانت مثل الهی ای
 اشد آنک ذکر کنی فی سبک الاظم انکنت صامتا عن ذکرک استک
 بان توفی فی علی خدمه هر که ارباب نور بصری و قو قلبی و آید سمعی فی
 علی ما مرتبی به فی کتک و صفک والواحد انک انت المقدر
 القدر و بالا جابه جبر استی ذکر ~~مؤید~~ مؤید قوله تعالی
 لو شاء الله تبدلتمها بنور انبیا اولیای آن ارض از قبل مظلوم تکبیرین
 تمهید فائز بود و پوست از قبل و بعد مخصوص ایشان نازل شد آنچه که بسبب
 حیات ابدی و بقا و سرمد است ~~شبهی~~ و این خادم هم حضرت
 اسم جو و علیه بهاء الله الابهی ذکر نموده تفحص نمایند و آنچه در باره ایشان
 نازل شده و مفقود گشته صورت از ارسال دارند آن ریشا هم
 الفضال الکرم ذکر جناب حاجی فضل الله و جناب کا کا خان
 علیها بهار الله را نمودند و هم چنین عشق جناب حاجی را

بنایات صلوة فی الحقیقه عالم شمس از سحر انصاف فائز گردند ما غنیم
 من الاموال و الارواح را قد اینها کنید از برای تحصیل آن امروزه ائمه
 عبا و تغییر کرده و قوه ادراک تبدیل شده لذا محروم و مندا از ادراک آنچه از سما
 غایت نازل گشته ای برادر من و رفیق صدیق من ارباب
 مختلفه عالم و الونس تحریریک نازل نموده و شماره را از ادراک
 نجات و احی محروم داشته از حق میطلبیم اولیای خود را مؤید فرمایند
 بر تربیت خلق تا بجنود بیانهای لطیفه شریفه و اعمال احلاق پندیده
 ناس را بشریعه الهیه فائز نمایند انه هو القریب انه هو القریب
 انه هو المعین در باره جناب آقا سید عزیز قلی من معه علیهم بهاء
 ذکر نمودند بعد از عرض امام وجه این کلمات عالیات مخصوص ایشان
 نازل قوله تبارک تعالی ~~هو الفیض العظیم~~ یا عزیز هر نفسی
 ایوم بعرفان نباء عظیم فائز شد او بعز الله فائز است و بنور الله منور است
 عالم فانی بوده و هست و همچنین ضوضاء و اختلاف احم و لکن این کلمه مبارکه
 علیا که در این حین از مشرق سما قلم علی شراق نموده باقی و پاینده است محو
 از اخذ نماید و فنا آنرا نیاید کس شکر کن مقصود یکتا را که در سخن اعجاز ذکر
 نمو و با آثار قلم علی مرتین داشت قد ذکر کن من اعلمنی ذکرناک بهذا اللوح
 اولیای آن ارض و طرف از منتسبین و غیره مکررا از قبل مظلوم تخمیر برسان
 و بچشم تجلیات انوار آفتاب حقیقت که از برای این یوم مبارک شب

اگر صبح

و مثلی نبوده و نیست جدا نماید و باقیاق آفاقر امتور سازید اما کلام ان
 تمنعکم ظلمة العالم عن التقرب الی النور و الظلم عن العدل الاعتناء عن الاضیاء
 باید اولیا می حق کمال با افنده خالص پاک و مقدس از جهات ارحم
 مثلت نمایند و بظنند آنچه را که علت رجوع کل سبب جناب کل است آن
 هو ارحم الراحمین اللهمین علی من فی السموات و الارضین لا اله الا هو الملك
 العدل الحق المبین استغنی و اینکه ذکر دولت آباد و اولیا ان ارض غایم
 بهاء الله را نموند همچنین استقامت و انجذاب ایشانرا ذکر
 هر یک فرود آرد و در و علیا در حضور الی لور عرض شد و این
 آیات بدیعه مبارکه از سما غنایت و حرمت نازل قوله تبارک تعالی
 هو السميع البصیر یا اولیا هناك قد حضرت اسما کلم الی المظلوم بذکاء
 باج سحر غنایتی و باج عرف فضلی و شرق تیر بیانی من اوق سما عطا
 و ذکر نام مذکریه ارتفع نداء الاشیاء کلها الله لا اله الا هو رب
 العرش و القری و مالک یوم الدین طوبی لکم ثم طوبی لکم عما قبلکم
 الی الذی عرض عنه من علی الارض لا من شای الله رکت العالمین
 فرقم با آرا الله من قبل اتی لاتعا و لها شی من الاشیاء مثل الله ان یوم
 علی ما بقی به اعمالکم و اذکارکم و خلا قلم فی کتاب قدرت العابدین
 اما سمعنا ذکراکم اجناکم و تجانبا علیکم بالذکر السببان لتقر بکم فی کل
 الاحوال الی الله الغیر الاحمید یا اولیا الله بلسان پارسی

بشنوید با شهاد و اتفاق تمسک نمایند امروز روزیت غلیم و امر الله
 بشایه اقباب از انقش ظاهر و مشرق بشورت تمسک نمایند و تبلیغ
 مشغول نیست نصرتیکه در الواح قبل بعد از قلم اعلی نازل شسته تمسک اها
 و کونوا من التناصرین یا اولیا الله و حرمیه استعدا التذاد من شطر عکا من الشیخ
 المرتفعه با حق آنه بیور قلوبکم و تقوی اراکانکم و یؤیدکم و یدکم بخیر و البیان
 آنه هو المقدر علی ما یشاء و هو الفرد الواحد العلیکم ارحم من مطلیع شمس
 عطا فرماید تا کل باستقامت کبری یقین ثابتگ را رخ بد این فتنه
 و قلوب تو حین نمایند وقت را از دست مدهم و نصلیح شفقانه منقطعین
 بشنوید اگر کرد و رقی ماین ظاهر شده در رف و محوان کوشش نمایند تا باقی
 حقیقی فایز شوید و از ناصرین در صحیفه نحر از قلم اعلی مذکور گردید اما الله را
 در این حین گریه نایم و ارحم میطلبیم اوراق سدره را از اریاح مختلفه
 عالم حفظ فرماید و هر یک را بطن از استقامت نور انقطاع منور دارد
 اوست قادر و توانا لا اله الا هو العلی الابهی ذکر جناب
 اقا حسین که در دره نوحه بهاء الله را نموده بودند و هم چنین
 ذکر جناب اقا میرزا رحیم و اخیر ایشان جناب اقا عبدالمطلب
 علیهما ۶۶۹ راج و در انقش نیا مرحوم اقا نوروز علی و جناب
 محمد دیک علیهم بهاء الله این اسامی در کاست مانع آید
 معروض و هر یک بذكر مقصود عالمیان فائز قوله تبارک و تعالی
 یرسیم در بیا الی ایام ندای الهی مرتفع و آیات از ملکوت فصل

+

و عطا نازل و لکن منع نعین و عرض فلین یعنی علمای عصر ناس را
از منظر کبر منع نموده اند طوبی از برای نفسی که منع آن نفوس غافل و جاہل
نشود بشرافت کبری فائز گشت **لله الحمد** آنک اقبلت و سمعت و
یا الله الفرد بحسب نوصیک بالاستقامه علی هذا الامر العظیم **یا عظیم**
الامر عظیم از حق بطلب عالم از غفلت حب شیعه و از بغضا و
عدوت آن نفوس مقدس فرماید **اخر احزاب** عالم مشاهده گشت
یا حق کفشته و شهیدش نمودند طوبی لک با ترکتهم بانظرم و اقبلت
الی الله العظیم قلم اعلی اراه فرموده مرفوع نور و از علیه ذکر فرماید
نور و زاهر و راست و فی الحقیقه بصیر ایام است بلکه بصیر عالم بان
روشن عالم ربان با ساعی از ساعتش معادله نماید **ایا نور**
آنک فی الرفیق الی اعلی بما ذکرک مولی الوری انا ذکرناک قبل صعود
و بعد صعودک لتأخذک العنايه و الاطاف من کل الجهات ان
رتبک هو الذکر العظیم البهاء من لذنابک و علی الذین صعودوا
الی الله متمسکین بحبل المحکم و العرفان انه هو الشفق الکریم و تذکر الانباء
فی هذا المقام الرفیع نسل البدن بویدهم علی الاستقامه
الکبری بحیث لا ینعمهم عرض المصنوعین و لا جود الظالمین **الاعتراف**
رتب العالین **یا محمد** ذکر ت نزد مظلوم مذکور و
باین کلمات عالیات ترا ذکر نمودیم از برای ذکر الهی مرتب
و مقامات نامتناهییه بوده و هست از جمله حرفیکه مخصوص نفسی

از قلم اعلی جاری میگردد انجین در فرودس اعلی جینت علیا استقامت
عالیه متعالیه از تصور و بیوت و عرف و نعمت های جدید موجود
میشود بشانیکه محصین و محررین از احصاء و ذکران عاجزند **فکر فی عنایه**
و الطافه و دل لک **الحمد** یا مقصود اقد الخالصین و المقترنین **از حق عظیم**
ترا مشتعل فرماید بنا بر محبتش تا بجزارت نفوس آن رضوا **شعل غما**
ان ربک هو الفضال **لغفور الرحیم** هر یک از نفوس
مذکوره فائز نشد با آنچه که امال عالم از قبل بعد بود کتب
بذکر این یوم ناطق و انبیا و مرسلین یک بان متمسک و از حق
تقوی این یوم مبارک را سال اول طوبی از برای نفسیکه اقبال نمود
و بهستقامت فائز گشت باری صاحبان عرض **یک لوح**
امنع اقدس جو نازل ارسال شد از جمله جناب زو جناب
حاجی میرزا حسن و جناب آقا میرزا محمد علی و جناب آقا سید شریف و جناب
سلیمان خا علیههم بیات الله همچنین سایر اولیا علیهم بیات الله که از قبل ذکر
شد **لله الحمد** کل از کبریا من مقصود عالمیان تسکست بر دند مخصوص
هر یک ناز شد آنچه که ما علی الارض بان معادله نماید انشاء الله
اولیا از کاوس کلمات بیاشامند آنچه را که زرد کی ابدی بخشید
ان ربنا هو المقدر القدر **لا اله الا هو العلیم** و اینکه ذکر جناب
عربی کلام علیه بیات الله را نمودند و ذکر بیت ایشان را که **عربط دون حق**

فی محبت
مهر سازد

مخصوص

واقع شده و هم چنین ذکر و یامی ایشان این فقرات امام کرسی حق جل جلاله
 عرض شد و یک لوح منع آمدن از سما و بیان مقصود عالمیان
 مخصوص ایشان نازل و ارسال شد نسل آسمان بر فعه پین عباده با سه
 انه علی کلشی قدیر و هم چنین ذکر جناب سید بهلول علیه بها التدر
 مرقوم داشتند بعد از عرض امام حضور انبیکمات عالیات از محرن
 علم الهی درباره ایشان نازل قوله عزربیانہ و جل برمانہ ^{سبحان} طق
 یا محمد علیک بها التدر الفرد الأحد اولیا طر انزد مطوم مذکور بود
 و پستند نسل الله تبارک و تعالی ان یعلمم ریات فکره و اعلام
 هدایت و انهار رحمته و اشجار غنایه پین عباده خلقه تا کل از اثمار
 سدره تنعم شوند و بیابند آنچه را که الیوم از ان غافلند امروز
 هر شی از اشیا لبسان فصیح ندانند و کل را بطور سیرا عظیم ثبات
 میدهد طولی للتامین و وقل للغانفین ذکر جناب سید
 بهل را نمودند نسل الله تبارک و تعالی ان یقینه کانتا من
 کوشرا کحیوان لیتقوم پین العباد و ناطقا بذکره متبلا الی افقه و قائما علی حدته
 امره و متوجبا الی انوار وجهه انه هو التامع الحیب بکوامر و سیدایام
 لا تعادل ان مننه این سنین الشهور بل القرون الأعصار انشاء الله
 بحکمت و بیان عباد را بشرفه رحمن نماید تا کل از فضات
 حضرت قیاس در آیاتش محرم نماید قد سبقت رحمته و انما

فصله من فی السموت و الارضین ^{سبحانه} ما لک یوم الذین منتهی
 این عبد از حق جل جلاله سائل اهل اشیا را مؤید فرماید بر آنچه
 سر او را یوم اوست لیکون ساقیا من الانام باسمه العزیز العظیم
 تعالی هذا المقام العزیز الرفیع تا ان مقام کشار فتنه و ذکر علی
 العجالة باین محل ختم تا از بعد انشاء الله جواب باقی دستخط
 عالی ارسال شود آنچه که مجال در این جن مقصود و حامل اخبار عام
 اولیا می ان ارض طرف را طر اکثر بسلام و ثنا و بها میرسانم و ارجح
 جل جلاله سائل اتم که کل انوار اعمال و خلاق که سبب نظم عالم و ترقی اعم
 منور نماید انه هو النوارینور من شام من عباده و هو المقدر
 العلم حکیم البها و الذکر و الکتب سیر علی جنابک و علی من معکم و یتبعکم
 فی ذکر الله ربنا و ربکم و مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی السموات
 و الارضین و انشاء الله رب العالمین خ ادم فی ۱۹ ج ۲

مفاد شد

محبوب نواد جناب آقا شیخ محمد علیه بها الله ملاحظه فرمایند
 بسم ربنا الاقدس ^{عظیم} العالی الایمنی
 کوه ربنا الذی ظهر من القدر امواج البحر و من الذرة النوار الشمس و فصل

۱۷

من لبقطة كتب ما كان ما يكون هو الذي خلق خلقاً
 سجوده وابرار بقدر عظمته وسلطانه جعلهم معادن علمه وحكمته
 ومخازن السائل في كرهه وبيانه ومطالع الحسد والانصاف ونظاير
 السجود والالطاف واودع فيهم آيات التور و آية النار فلما
 تم خلق زينه بالخلق وبه ظهر مقام الانسان في الامكان فقال
 مالك القدر الظاهر في المنظر الاكبر الذي عا العباد في يوم التسنن
 الى الافق الاعلى والغاية القصوى منهم من نكر مولاه بما تبع هواه منهم
 استلنا البغضاء على شان اعرض عن الله مولى الاسماء و فاطر السماء منهم
 من نفى على الذي خلق بكلمة من عنده ومنهم من قال بسم الله
 وكسلاسل الظنون بعهد الاقدار وثق سبحات الاوهام باسم الله
 مولى الانام سرع كالبرق وقال بسبك لسبك يا مالك الملكوت
 وسلطان الجبروت لسبك لسبك يا كاسر شوكة المعتدين والنفوس
 الظاهر اللامح في يوم الدين قدرج الذين نجدوا من نفحات الوعد
 ما امروا به في الكتاب وخسر الذين تقضوا نعمت الله وميثاقه ضلوا
 وضلوا الناس الى ان اهلوا انفسهم دار البوار احسب الذين اندروا
 حجة الله وبرايانه نعم على من عنده الا ونفسه المهتمة على الاسماء
 وقد رته المحيطة على الاشياء قل موتوا بغضكم قذاتي المشاؤون
 من اظهر الاسرار برايات القوة والاقدار لا تمكعه سبحات اديلم

والاجبات اشاراتكم هو الذي نطق في مقامه الاعلى وبه نطقت مدرة
 الهن في ناسوت الانشاء يا ملا البيان انتم نعمت الله
 وميثاقه وعظمتكم عما امركم به في كتابه مالك الاعرفون ولا تشعرون قد
 اخذتم الربحكم ونبتا تم الحق وتظنون انكم محسنون لا اورت
 العرش والشيء تبرمتم نقطة البين يا من قبله مترال الفرقان يشهد
 بذلك كل الاشياء وانتم لا تفقهون بالتراب منعم عن ث الازياء
 وباطين غفلتم عن مالك يوم الدين قل ان التراب انكم نظنين هو
 او باكل لو انتم اعرفون سبحانك يا من يقطره من سبحات سماء
 فضلك اما جيت بجور فانك في فئدة مرديك ومخلصيك
 من عبادك خلقك وبنور من نوار حجابك اشرفت از جنودك
 وساء كرمك ونفحة من ميثاقك ظهر حكم لا تصور وقام اهل القبور
 عند ظهورك واستوانك على عرش مشيتك اسلك باسمك
 الذي بحرف منه ظهر بالا اطلع به الانفسك وبامر ك الذي به سخر
 اهل مدنك وديارك بان تحفظ اجابتك من شر نفاة خلقك
 ايرت ترمي احاطت احدا جابك زيا باجمه تصفنيه و
 وسبح آجام الغفلة وثقا خذ يد يا الهى بيد قدرتك ثم ان
 تجود الغيب والشهادة انك انت مولى البرية ايرت كرمك لاسيا

عرضوا عنك وعن ربك وجادلوا بابائك بعد ما جئهم سلطان
غلبت الأسماء وبنيات كانت ظهر من ظهر وسط السماء متمسكين بحروفها
انضم مصرين عن بحر الآيات شيبين بازيال لا واهم منخرين بأشرق من
افق سما القبرة والأقدار ايرت اسلك انساخ فخر ظهور
ونفحاتك التي تعطرت بها المقامات التي ظهرت منها مظان نفسك
ومشارك ابائك بان توحيد المصدين على الأقبال الى افق توحيدك
والتوجه الى وجهك والتفكر فيما جرى من فلكك الا في زرك والواحد
ايرت لا منهم من بجرودك وسما فضلك انك انت المقدر
الغني لنعال ايرت ينوح قلبي لفضلكم وبعدهم علمهم بالهي سلك
وعرفهم ما غفلوا عنه في اياك من قدر يا الهى ان كيف نفسه
شي من الاشياء تلقا يدن عزك يا مالك الاسماء سيد الختام
فمقامه هان ان افضل كلمة في قبضتك والرحمة كلما في بينك شخص
من تشا بعنائك والطانك وشقتك ومواجهتك لولا فضلك
وجودك لكان مخلوق في العدم لا اله الا انت مالك القدم وصاحب العلم
ومقدر الخير لا احم انك انت العزيز الفضال وبعيد تلغى
كتابك الذي كان من انبا باثر فلما فحت وحدت منه عرف جهم محبوبكم
مقصودنا ومقصودكم ومقصود من في السموات والارض اسئل
اشادم ربه بان يعينكم على خدمته الامر بقوة الاتقن باقوة العالم وقدره
لا تمنعها اقدرة الامم وابتك يهدى لغاين الى سبيل الرشاد و

معبودكم

مخظكم من شمر الذين كفروا بالمبذ والمآب يا حبيب نوادي ذكرك
علة فكحى وكتابك سبب سرورى وبهجتى وانبا طلى لانه بنا
بافصح البيان يذكرك اياكم وخلصكم استقامتكم على امر الله ربنا و
رتبتم هبتنا لكم ومرينا لكم وسندنا تعالى بان يؤايدكم ويوقمكم في كل الاحوال انه
هو المقدر الغنى المتعال وبعد ما قرنت وعرفت قصدت
المقام الاعلى والذروة العليا الى ان حضرت امام الوجه و عرضت
ما فيه بعد ان اشرفت شمسه الاذن من اشرف لفضل فلما تم وهى نطق
لسان الوهاب فى جواب قوله تعالى انا السامع الحبيب
يا محمد قد اتى العباد كما ضربه بالرسالة الية ذكره تلقاء وجه المظلوم
الذى حمل الشدائد بحياة العالم ونجاة الامم سمعنا واجبتك بهذا
اللوح السمين طوبى لك بما قبلت الى الافق الاعلى اذ عرض
عنه الورى الا من شاء والسدر رب العالمين انت الذى سرت
رحيق البيان من اياى عطاء ربك الرحمن مننت به اذ كفر
علما الارض فقهائها والذين اتبعوس من دون بنته من لدنى لله
الامر المحكم قل يا معشر البشر قد اتى بالملك القدر الذى به ظهر
كل امرئ اتقوا الله ولا تكونوا من المعصين انصفوا فيما ظهر باحتج
واناكون من الذين كانوا ان يذكروا الله فى اللبالي والايام فلما طلع
فجر نعوذونك من الطور قبلوا اليه سيوف البغضاء وقتلوه انظلم

ترزعت به اركان لهديت و ذرفت عيون لمقرنين انظر طلاء
وما عند سم من الاوهام قد انكر الالهى به ظهر امر الله في ازل الازل
ونزلت الكتب على النبيين والمرسلين قل انصفوا بالله ان تنكروا
هذا الامر الا سم باتى شئ يثبت ايمانكم بالله فاتوا به ولا تكونوا
من الضالين قل لعبد الله لا يفتكم اليوم شئ من الاشياء الا
بهذا الظهور الذي كان يذوق في فئدة الاصفياء و مطورا من القلم الا
في كتب الله العزيز الجليل ضعو الاوهام ولا تكونوا من العافلين
قل هذا يوم الله انتم من العافلين لا يذكر فيه الا هو شخص ذلك
كل موقن بصير قل انظروا في ملائ الفرقان واعمالهم واقوالهم وما ارتكبوا
اذ اتى المقصود بساطان مسين كانوا ان يروا انفسهم فضل الامم عليهم
فلما اتى الامتحان راينا هم خسر المذاهب كلها يشهد بذلك كل فرد
منصف وكل عادل مستقيم ايا قادم ذكر هؤلاء اذ كثر بآل الله الذين
مطالع الاوهام وراهم متفككين الى الفرقة الخبيثة الذين بانقصوا ايثاق
وعصده قاموا وقالوا الله بنا ورت من في السموات والارضين
كذلك نطق القلم اذ كان لك القدم مستويا على عرش
العلم العظيم البهاء المشرق من افق سماء ارحمتى عليك وعلى الذين
هنتم فيها تباهل بسبان ولا اشارات اهل الفرقان الذين
اقبلوا بوجوه نوراء الى الله الفرد الواحد العليم الحكيم

بعد ارتفاع حفيف سدره المنتهى بين الورى وامواج بحر المعاني
من كلمة الله مولى الاسماء بل يقدر انخادم ان يتكلم او ينطق او يذکر
ويقول لا ونفسه الحق يربى سانه كليلا او قلته متوقفا كيف يقدر
العليل ان يصفا و يذکر من خلق بحر جحوان بكلمة من عنده ذكر مشله
وامثالي تلقاء الوجة قد كان معده واما مفقود الواد ذكره بالامثال
يتضوع منه عرف الوجود هذا لا ينسب للفقير ان انخادم مع قبايه
على خدمته شهد بعظمتها سان ربه وما لك ومع اشتغاله فقل
الاحيان تلقاء الوجة يذکره وتحريراياته يستحي ان يذکر نفسه تلقاء ربه
عزّه وتخلته وكبرياءه بل عزته استحي عن كرا الذين طافوا حول مره و
نطقوا اثنائه وقاموا على خدمته شخصه واما نطق به لسان عظيمة او نشر
لواء الظهور في يوم فيه استوى على عرشهم العظيم سئله تعالى ان يمد
جناحك بجنود الحكمة واللبا ويخطك من شر الذين قاموا على انفا
ونقصوا لميشاق الذين ضلوا و اضلوا العباد لعبد المولى ان انخادم
تحرر من قواهم واعمالهم الا انهم يعلمون ولا يفقهون اتبعوا اهلهم وهم اليوم
لا يشعرون انك دباره محبوب فواد جناب حاجى امين عليه السلام
ومجتبى ايشان مرقوم شدت الله سبحانه از اول ايام خدمت
قيام نموده اند لله توجیه نمودند وفي سبيل الله عمل نمودند والى الله
ناظر بوده دستند قل اعلى ذكرا ايشان زادر كتب و زرر والواح
نموده ديكر احتياج بذكر ايشان نبوده بنيت بعد از عرض نيفقره

در ساحت امنع اده تس فرمودند قوله تبارك وتعالى نعم ما عمل المؤمن
 معین من قام علی خدمته الامر عمل نمودند با نیجه سزاوار است جمع
 دوستان بایر بان جناب محبت نمایند نسیل استبدان بود الکل
 علی خدمت او لیازه و اجابانه علی کشتی تدر استهی و سکه
 درباره جناب آقا سید جواد علیه بها السلام قوم شسته و چمن
 ذکر محبت و معربالی و بختی ایشان را نمودند این فقرات در ساحت
 امنع اده تس مقصود عالمیان بشراف اصغافا نوز قوله تبارك وتعالى
 فی الجواب هو المشفق الکریم بشنو ای مظلوم را از خطر سجن
 و در آنچه وارد شده تفکر نماید از عنایت حق جل جلاله با استقامت
 فائز شوی که علما ارض و آسمانها و فوجها و نهما قادر بر منع نباشند
 او با مات علمای حزب شیعه این قرار از بحر عنای الهی و مطا
 رحمت نامنای محروم نموده ایگاشن بنیمة دار الکتفا نموند
 بلکه در سنین اولیه کل بکبت و لعن مالا یقید القل ان مذکره
 مشغول گشتند حضرت محبوبی را که در لیالی و ایام مذکر کشن ناطق
 و از حق تعالی ارسال چون افق عالم با شراقات انوار صبح ظهور نمود
 کل سیاف بغضا بوجوه سودا و صید و زغیر اتوجه نموند کل قو
 بر سخاک دم ظهر دادند این بود عمره اعمال و افعال آن حزب
 غافل خود را بهترین خلق میدانستند پستترین عباد و شایسته
 حال بن ساین یعنی نفوسیکه از حق اعراض نموده اند بهمان او با ما

خدمت

تمسک و تثبیت جستند بقدر خدمت قیام نمایند که شاید عباد را
 از او با مات قبل حفظ کنند انسان بصیر اگر فی الجمله تفکر
 نماید از غفلت و ضلالت و ضعیفه و بغضای انحراب خود را بخیر
 و مبهوت ملاحظه کند یا جواد از حق میطلبیم عانت نماید
 و توفیق عطا فرماید تا بقدر مقدور در خدمت امر کعبه کامل
 منزل دارید انه مع من اراده و هو الفضال العالم بخیر البها علیک
 و علی الذین نبذوا الیهم متمسکین بحمل المیتین **تمسک** نور بیان
 رحمن غاظم احاطه نموده و دلانش از هر جهت امام و جوه عباد از اول
 امر مر تفع بوده و هست مع ذلک خلق غافل و محجب از ان
 از برای چه روز است و بصیر از برای چه یوم اکرام و فرخ و موم ما
 کی فائز خواهند شد حق جل جلاله انصاف عطا فرماید حضرت
 مقصودیکه از نما عینش آیات بمثل مطارانازل و معادل کتب
 از قبل بعد بل زید حال موجود مع ذلک **تمسک** در ضلال ناس
 ساعی و جا به یوسو سون صد و اثناس مقایره که نقطه اولی روح
 ماسوه فدا میفرماید اتی ان اول العابدین این جعفر کرمانی و هادی دوست
 آبادی گفته اند آنچه را که هیچ فی انصافی تکفیه مع انکه اید از ارام اطلاع بدان
 و دارند انصاف کو عدل کجافته بصره شد انانته و اتاناره را جوه
 انسان متخیر این خادم فانی از حق تعالی شانه سال اول که انصاف
 مفاذ ماید و بهایت نماید شاید راجع شوند و اقلاناس بیچاره را از سبیل

تأخیر

باز دارند بمثل حزب شیعه در بهاء طنون او بام مبتدا نشدند
 خود را اعلیٰ خلق بشمرند عمل نمودند آنچه را که بود عمل نمودند و نصاری
 مرتب آن شد هیچ ملتی ارتکاب ننمود آنچه را که از حزب ارتکاب
 نمودند چه که قوی بر فل سید عالم دادند و بر منار بیت و لعن شغل
 بوده هستند مع ذلک مجدد در اطنال اهل سفینه صحرای محکم
 بسته اند ثمرات اعمال خراب دیده شد ثمرات این نفوس هم بعد از
 هزار و دویست ساله آخری بسته همان قسم مشاهده خواهد شد
 اسئله تعالیٰ آن برین عباد بطراز العدل الانصاف و بید هم الی صراط
 المتقیم و اینکه ذکر حبسای کرمانشاه و حجه و کنکا و روسه آباد
 و کربلا و کتلتانرا نمودند کل در ساحت امنع اقدس عرض شد و اجتناب
 هر بلدی مذکور مالک اسما فائز طوبی لهم این خادم فانی از حق سائل کل را
 موفق نماید و تأیید فرماید که شاید بعضی از آن یوم الله فائز
 شوند و بطراز توحید یقی مژین گردند حسب الامر هر یک از نفوس
 مذکوره را تجیر رسانید و بذکر مظلوم افاق بشارت دهید
 فرمودند که روز روز خدمت و نصرت و ذکر و ثنا بوده و بست
 وقت را غنیمت شمارید و از فیضات ایام فیاض حشمتی خود در محرم
 سازید همت نماید همسنگه بطوت عالم او را منع نماید قیام نماید
 قیامیکه شبها تامل بیان اشارات اهل فرقان از اضطراب نماید
 و منزلت کند و هم چنین ذکر اهل ق و زان نمودند

و ذکر بنویسد سلاسل و بام را بچند و بجل عنایت حق جل جلاله تمسک
 جسته فرمودند جمیع امام و چه عرض شد قوله تبارک و تعالی
 یا محمد طوبی لک بما تو جبت الی ارض منها نجد عرف جتی العزیز الممنوع جتنا
 عبد الرحمن علیه بهائی عرف جتس متضوع بوده و هست و هم چنین جناب
 ابانصیر و اشرف و جناب حکیم کل فائز شد مذ با آنچه که مثلن شبه داشته
 دوستان آن ارض طرا تحت کما عنایت بوده هستند طوبی
 از برای بنویسد حجیات را خرق نمودند و بطبر الله اقبال کردند هر یک را
 از قبل مظلوم تجیر برسان و بشارت ده و بگوید دوستان بعضی از شما امواج
 بحر سازا مشاهده نمودید و ندای سدره منتهی را شنیدید قدر بنمقام
 اعلیٰ را بداند و بذیل طهرت شبت نماید شبیکه عالم قادر بر فضل نباشد
 منتهی این فانی خادم حقا شکر نمود چه که جانا آقا فقیه علی فاکر بودند و بسیار
 بود محروم مانند این عبد در شب روز از حق مسلت می نمود و از برای و توفیق نماید
 میطلبید آباری خدمت و وسایرین کل تجیر و سلام سرسایم یا محبوب خود
 اکثری اطلاع بندشته و ندانند و نفوسی هم که مطلع بودند حسب الامر
 صامت ساکت بودند اینست که بعضی محبوب مشاهده میشوند و
 مکن آمد دست که فخر ظهور نور طلعت غلبه نماید و سب اهل عالم را منور فرماید
 ذکر حضرت فواد جناب سمنند در علیه بهاء الله الانجلی را نموده بودند
 آنهمه قیام فی اول الايام علی خدمه الله و ذکره و شانه الی از انما نور
 خود سخافت نمودند از حق جل جلاله اجر میطلبم مقدر فرماید از برای ایشان
 محبوب

آنچه سزاوار بود و کرم اوست و اینکه ذکر جناب آقا میرزا علی ابن
من تصدق الی الله و جناب استیاد کاظم آخ جناب علی قلی
اکبر علیهم بهاء الله را نمودند در ساحت این کس شرف اصغافه
قوله عزیرا نه و جل بر بانه جناب علی علیه بها مکرر ذکر قلم اعلی فائز
شده تا ذکرنا فی الواح شتی و نشره فی هذا الحین بزرگی بغیر بسبب
از حق میطلبه او و نسبتین حوم رفوع علی ما یجبت ویر مؤید فرماید و نشر
الکاظم بزرگی من قبل فی هذا الحین لیفرح و یكون من التاکریر
و اینکه ذکر او یار ما بین قاف و یا و اشس و سس او ک و ملاقات
با دوستان در آن ارا نمودند هر یک بعنایت حق جل جلاله
ذکر کل از سان غلبه حاکم بنیالهم مرثالهم این قافی بهم خدمت
کل تخم عرض نماید و از حق از بزرگی هر یک توفیق میباید آن ربنا
الرحمن هو التامع بحیب ذکر الف در آنموده بودند و مؤانست
با اولیای الهی را این نقره در ساحت اتمع اقدس عرض شد قوله جل جلاله
عن الذاکار یا محمد آنچه ذکر نمودی کل آن کس حقستقی فائز اولیا ان
ارض هر یک نزد مظلوم مذکور و از قلم اعلی مسطور از حق میطلبیم
کل را تائب فرماید تا از کوشش استقامت آبیا شامند آشامیدیم
مطوبه قائل عرض مایشان را باز ندارد از حق بطلب اولیای
خود را بمثل حضرتش به نطقون او با هم تبا انفرماید کل با فوق اعلی

و حده ناظر باشند و بانوار توحید حقیقی مشور تا حین از کلمه مبارک
لا اله الا هو اکثری غافل و محجوبند نسل الله تعالی ان یخلفهم من
المجیدین و نعاق التناغین و او با هم لشکرین حقیقی اینک ذکر فرماید
و نفوس شایسته را سخته مستقیمه مقدسه ان ارض را نموده بودید
شرف اصغافه مالک اسماء فائز و از سما مشیت الهی این آیات
بالغات نازل قوله عزیرا یذ عن لبیان هو التامع بحیب
یا حسن علیک بهاء الله و ثناء طوبی الکت با شربت حرق المعانی
من کاس عطا ربک الفضال للکرم انا ذکرنا الذین امنوا بالله و آیاته
بذکر سید مینه المخلصون عرف عنایه رحیم الغفور الرحیم طوبی لوجواک
با توجیه الی وجه القدم و للسانک بما نطق بذكره و ثناء و تعلیک
با اقبل الی فی یوم فیه عرض لتاسین عشر تنوا بما اتبعوا احواء الذین بنوا
کتاب الله و را هم تمسکین با محال الا انهم من الصاغیرین خذ زمام الامر
امر من عندی و ذکر التاسین با نزال من ملکوت سبب لب بدیع
لما یزعم ال لبیان الذین عرضوا عن الرحمن و لتلا تزل قد اتم من شها
لمرین اقل الله قلاح حق ظهور و مکمل الطور با علی لبس را بیطین
الوری نعیا لمن اقبل و سجع للرضین انا ذکرنا اباک من قبل و ذکره
فی هذا الحین بما لا تعادله الا شیا کما یشهد بذلك من عنده کتاب
مبین و ذکر اخاک الحیدر بن بشره بعنایه الله در تب العالمین یا حسن
ذکرنا المظلوم من شطر لیس فی حین با حاطه الا حزان من طاء البیان الذین

+

تقصوایا قانیه عبده وکانوا من انظامین فم علی الامر باستقامته
 لا تمنک ضوضاء العلماء ولا شوکه الامراء ان ربک هو الامر العظیم
 بحکم انما نوصک والذین امنوا بالحکمة لئلا یظلموا اضطرب به نفس
 الضعفاء ان ربک هو الشفیق البصیر و ذکر نور الله فضلا
 عن سدا لایفرح ویکون من الشاکرین خذوا یا خیرت کاب القلاح
 باسم سر الایاح ثم شربوا منها بیکره الذی انجذبت بافئده لمتقرین
 ایلم ان تمنعم شبات القوم عن القیوم الذی فی راکبا علی سحاب السیان
 سلطان مسین یا علی قبل محمد اسمع اداء المظلوم من ظلم التجین وقل
 لک الحمد مقصود العالم شهد انک ظهرت فظهرت اما کان کمنونانی علم
 و مطورا فی کتاب المرسلین فلما اتی الیقادونی فظفر البیات بریات
 الایات عرض عنه العلماء کلام وافقوا علیه بظلم نواح به سکان الفردوس
 الاعلی وبل المقام الرفیع کذلک تولت لهم انفسهم الا انهم من الظالمین
 فی کتاب التذکره بحکیم و ذکر کربین و عاقب الکریم الذی انما انوارها
 نسل البشیران یؤتیهم و یوفیهم علی الاستقامه علی الامر و یخفیهم من شر
 النافین الذین عرضوا عن الذی به ثبت حکم الله من قبل من بعد
 الا انهم من الاخرین فی کتابی المسین طوبی لعبدی محمد انه ذکرکم
 فی کتاب الذی ارسله الی العبد احضر لیدی المظلوم فلما حضر و عرض نطق
 لسان اعظمه بما تقصع عرفه فی عوالم المعانی والبیان و قال لیدی العبد الایمان
 انه یدکر من اراد فضلا من عنده و اهو لمقتدر علی اشیاء من السموات

والارضین **محمد** محبوب عالم را فانی شدند بایاتیکه از ارفق
 هر صحنی از آن شمس فضل مشرق و سمر غلایت لایح سبحان
 انسان متحیر که مشرکین چه گفته و چه میگویند یقولون ماتکده بهم
 ارکا نخص و هم الیسعون لا یسرون آیات عالم احاطه
 نموده و بیاتک اظهر من شمس ظاهر و هویدا مع ذلک باقوالین
 و ان از مقصود عالمیان محروم مانده اند معلوم نیست بجهت بیان
 خود را ثابت بنمایند و چه برهان این بنیاد اعظم انکار میکنند
 اف لهم ولو فانهم و معلوم نیست تا حال کجا بوده اند و درین شده
 خلف چه ستبری مستور و تحت چه حجابی مخجوب ذرات کائنات
 شاید و کوا هست که حق حده امام وجوه عالم قائم و با علی است انا طق
 حال چون فوج اجمعه ظاهر از خلف حجاب بیرون دوایدند و وارد آورند
 آنچه را که تا حال جسدی ارد نشده باید از حق طلب نمایم که هیچکس
 محروم نفرماید جمیع ابانوار اسم اعظم منور فرماید و بصراط مستقیم بیست
 نماید این خادم فانی بعد از استماع ذکر اولیا که انتخاب مذکور
 داشته اند فرح بی اندازه در خود مشاهده نمود حمد مقصود عالمیان را
 که ایشانرا مؤید فرمود و توفیق عطا نمود بشانیکه در باره ایشان
 از قلم اعلی نازل شد آنچه که عرش بدوام ملک و ملکیت باقی و پاینده
 فیما بعد و مریدانهم و از حق تعالی شانه میطلبیم شانه از ایشان
 و سزین سزینین مر خود مقدر فرماید خدمت اقامیزان حسن **خواب**

علیه بآر الله و عنایتہ و سایرین تجیر و سلام میرسانم و از حق از برای
 هر یک توفیق و تائید میطلبم انچه جواد کریم و احد که از هو مقتضو
 العالمین و محبوب العارفین انقدر عرض نمایم که جمیع نفس
 ان ارض از اقایان رجال امام لدی الله بطراز ذکر کبریا تر شدند
 علیه بآر الله و بهاء اولیاء و صفیاء و جناب و اینکه ذکر جناب
 اقا عباس را نمودند امام وجه مقتضو عالم عرض شد مقلین
 قوله عزبیا نه جل بر بانه ای عباس کراقل از منم ابره مقامین
 که بافق اعلی توجیه نموده اند و از حق عرفان شامبده اند
 ظاهر شود جمیع اهل عالم را مشاهده نمائی که از ما عند است که شسته
 بشر دوست متوجه مقبلند از حق میطلبم ترا تائید فرماید
 استقامت چه که اول امر عرفان حق جل جلاله و العمل بما
 انزل فی کتاب و آخر آن استقامت بر امر چه که
 این امر عظیم بوده است جمیع کتب از قبل بعد غفلت
 کو اسی اوده اطوبی للعارفین و طوبی للثابتهین
 این خادم فانی از حق تائی میطلبم آن جناب را موید فرماید بر حکمت
 این فخره در کثرتی از الواح از قلم اعلی جاری و نازل امر و زهر
 ببا امره الله عمل نماید و از مقررین در کتاب مسبین بزرگوار و
 نامه دیگر آن محبوب که تاریخ آن ۲۲ شهر سوال بود و در

و اثرش بمشابه اثر آب روان بود و در عطشان را چه که بزرگ
 محبوب عالمیان مزیّن بود و عرف محبت از آن مقتضو
 و بعد از قرأت و اطلاع قصه مقام اعلی نموده الی ان حضرت
 امام الوجوه و عرضت بعد الاذن قال روح من ملکوت الامر و خلق
 فذاه ای عجب حاضر جناب محمد علیه بهائی فی سبیل الله باطراف
 توجیه نموده اند از حق بطلب آذان جدیده بکلمه مبارکه بدیعه خلق
 فرماید که شاید آیات الهیه بشوند حق را بصورت شناسند خلق عالم با
 تربت شده اند لازال از اشرفات انوار انبات یقین محروم و از هر علم
 ممنوع در قرون احوار بزرگ موهم مشغول و در هوا و طنون طائر
 چون افتاب حقیقت باره مالک قدم از افق عالم شراق نمود کل
 بست و لغز در مساجد و منا بر ناطق و مشغول مع آنکه حق جل جلاله
 با صبح قیامت از سجات و محجبات را خرق فرمود مع ذلک
 کل منظر ظهور موهم بوده هستند عجب در انکه انبیا خلیل و ترا
 کلیم فائز شدند و از بجز عنایت حق جل جلاله نوشیدند و از حق
 خورشید با همی الصیوم قیمت بردند و هم چنین بعضی از اهل این دیار
 و اطراف که در نظر ضرب شیب رسیت ترا جمیع احزاب عالم بود
 از کائنات قیامت میدند و ککن آن جناب غافل تا حدین غافل و محجوب
 مانده از خدا و صیحه و صور بهوش نایند در بهاء ضلالت

و هب رصیده

از خیر غفلتند بهوش بل میت مشاهده میشوند و چون در این ظهور
 اعظم نزاع وجدال و سب و لعین قتل و امثال آن منع شده باید صبر
 اهل عالم ابروح و روح و روحان با حق همین به ایت نمایند و از حق بخواهند
 تا کل را بمطلع عنایات و مصدر امر راه نماید و آگاه فرماید او است
 قادر و توانا ~~تعالی~~ تعالی عنایت و جلالت رحمت و غنیمت مویزه
 و الطافه مع بلا یا آورده و بغضا مشهوره و ظلمهای ظاهر
 در حق عباد کلماتی ذکر فرموده و میفرماید که از هر کلمه فرات رحمت
 جاری و ساری تعالی کریمه و فضیله وجوده و احسانه و اینکه
 درباره جناب آقا رضا با الامر قوم داشتید چندی قبل عرضیه
 اوسید و در ساحت منع اقدس عرض شد و جواب
 از سما مشیت نازل ارسال گشت عرضیه را جناب آقا شیخ مهدی
 عدله مطابق نوشته آن محبوب در نامه که باین عین
 نوشته بودند ارسال داشتند و این عبد مکتوبی در جواب
 ایشان نوشته و آن مکتوب حاوی آیات الله بوده از حق جل
 جلاله سائل که بایشان رسد و از بجز آیات الله فتمت کامل
 بردارند خدمت جناب شیخ سلام و بخت میرسانم و از حق بایستد
 و توفیق میطلبم که ایشان را مؤید فرماید بر این امر شش شایسته هیچ
 مانعی منع ننماید و هم پیش از برای جناب آقا رضا توفیق میطلبم

تا در جانی بر خدمت الهی قائم و ثابت و راسخ باشد مقصود آنکه ایام حیات را
 در محبت منزل آیات و مظهر اینبات صرف نماید با و شبارت بهر یک
 چه که بطراز حقیران فائز شد بد اما سمعته یا ذنی من لسان النظمه
 ذکر محبت جناب شیخ علیه بهاء الله و ضیافت ایشان را نمودند لای
 مقبول گشت نعیال و طوبی له اعمال طیبیه سبب توفیق و علت
 تائید است طوبی للعالمین و اینکه درباره جناب آقا میرزا علی
 علیه بهاء الله مرقوم داشتید در شکاه حضور مکمل طور عرض شد
 و این کلمات عالیات از مطلع آیات نازل قوله جل جلاله
 یا علی عالم را او هام آخذ نموده و ابصار را از مشاهده انوار علی محروم ساخته
 کل مجوه هم تمسک جستند و از حضرت معلوم حال و محبوب در فزون
 و عصاره منظر ظهور بوده اند و چون انوار عالم بانوار انوار غیر نور روشن
 شد کل اعراض نمودند و صغیر شیعه که خود را اعلی الاصرار
 و علمه شمیرند بظلم تمام قصد سزیه نمودند و وارد آوردند آنچه را
 که هر بصیری گریستگ او بهر صاحب قلبی نوحه نمود بنیت شأن
 این هیچ رعاع که مشاهده نیمائی از حق جل جلاله میطلبیم ترا آگاه نماید
 و از خبر دانائی فتمت عطا فرماید تا عرف تمیض ظهور را بیابا
 و از نجات ایامش محروم نمائی ~~مقتل الهی الهی~~ انانجیک و این
 خدا که قد قصدت المقصد الا ~~و الذروه العلیا و انفاک~~

شکست بانوار وجهت و سراز کتاب و نسالی بجز عکس بان
 تویدی علی الاستقامت علی امرک و حکم الذی به زلت اقدیم علیاه
 الارض و فقهائها ابرت قد قبلت البک اسئلت ان لا یختبئ علی
 عندک ثم اکتب لی من فکرم فضلت ما یفتنی فیکل عالم من عوالمک
 انک انت الفضال لکرم الا الاله الا انت الغفور الرحیم
 لکنه احد بامواج بحر بیان ترا هم فائز شدند این خادم فانی از حق منبع
 مسئلت نمید که ایشان را موفق فرماید بر آنچه که رضای او در اوست
 و مؤید نماید بر استقامت بر امرش و عطا فرماید آنچه را که عرف
 تقا از او متذوق کرد اوست قادر بر آنچه اراده فرماید چه بسیار
 از صاحبان علم که محروم و ممنوع مشاهده میشوند و چه مقدار
 از نفوس که از اهل علم مذکورند و کهن عند الله از اهل بصیرت و مع
 و بیش نشند منقح فضل در همین قدرت اوست بفعال اشیاء
 و حکم مایرد و هو المقتدر القوی القدر و اینکه ذکر حضور
 اولیا امی التبرید و مجلسیکه آنجناب را بوضیافت خوانند
 مرقوم داشتند از جناب رئیس سرکار سراسر و جناب
 شیخ و آقا رضا بالا و جناب آقا محمد علی علیهم بها و الله طوبی
 از برای رضی که این ایام مفرد است واقع شود و بعد بر بنا
 و ترجمه در رب من فی الارض و السماء آسمان با نفع بسیار مکتوبه

کتب با رض با جملک الله موطنی قدمیه و محل اولیای طوبی الشعب
 بر تفع فیم ذکره امر و زارض فحار بنیاید و حق باوست از حق تعالی شایسته
 و اهل که آن جمعی را بنیاید مخصوصه خود فائز فرماید تا هر یک از بحر عنان
 الهی بیاشامند و باقی اعلی حده ناظر باشند و اینکه ذکر نمودند جناب
 آقا رضا بالا را قبل از قبالت بحق مشرکین نمودند بر ضر حضرت مس علیه بها
 الاهی بعد از عرض این فقره امام کرسی است جل جلاله لسان عظمت
 باین کلمه مبارکه علیا ناطق قوله تبارک و تعالی حق جل جلاله
 دو کرده او را حفظ فرمود از شر آن نفوس غافلگنده شیرین آن آینه
 خطه مرتان بجنود لغیب و الشهاده و یحفظ فضلا من عنده و یفتح
 علی وجهیاب رحمته انه علی کل شیء قدير و اینکه در باره جناب
 آقا میرزا حسین علیه بها و الله و عنایتیه و اقبال استقامت و ثبوت
 و رسوخ ایشان مرقوم داشتند این تفصیل مع عنایتیه ایشان در لیله
 اربعه پانزدهم شهر صفر دو ساعت از شب گذشته تلقا و وجه
 مقصود عالمیان عرض شد و یک لوح منع اقدس از سما
 عنایت نازل در سال گشت امید است بان فائز شوند و از بحر
 حیوان که در کلمات الهی مستور است بیاشامند و این فانی من غیر
 تعطیل و توقف بکلمه بی نامریا ناطق باشد هر کلمه از کلمات الهی
 بنات ختمه مثل سراج است با ایشان خواهد بود در مقامی که بر
 حیوانت چه که حیات ممکنات با و معلق و منوط و در مقامی مانند

+

آفتاب است بلکه نورش اعظمتر و اثرش کاملتر دیده میشود این خادم
 فانی از حق جل جلاله سائل است که جمیع خلق از این نور محروم نفرمایند و از
 کوشش منع ننمایند تا کل نفس واحده در ظل سدره مبارکه بگردد و شایسته
 مشغول شوند و در هرین زمانه سما و نبیا و حجیت حق مبرزوق گردند
 و لکن بسیار مشکلات وصول این مقام عظیم هر نفسی قادر نه الی این مصعبین
 ادراک مقام یومر اتموده اند بشبهات و اوهمات و حدودات قبل که بعد از
 هزاره و سیت گشته شورش قلم محبوب عالم بود مشغول شتند بر آثار
 همان قدمها مشی بنمایند یک کلمه این فانی در این مقام ذکر نماید
 و اینک کلمه است که از قلم اعلی در الواح متعدده نازل قوله تبارک و تعالی
 « ای محشر عباد و اول ظهور کبیر از شما موفق بر ایمان نشد کل مع
 مریدهای جاہل سبت و لعن مشغول در قرون اعصار بکمان خود و اگر حق
 بودید و عالمان و احرار و چون صبح امید مید و سدره مبارکه رویید
 با سیاف بغضا بر پیش قیام نمودید و بر سفاک دم طهرش فتواداد
 از صدر اسلام تا حال کبیر از شما بر حقیقت امر گاهند و اقل از هم
 ابرو بعلی حقیقه فائز نه چکه جمیع شما از بدو الی ختم بمعرفت
 موعود و اگر آن تجوهر وجود در صلاب فائز نشدید حال بگذارد همیشه
 جاہلته را بعد از انصاف تکلف نمائید افق عالم بانوار
 ظهور محکم طور و مژمین او را بصیر او ملاحظه نمائید این امریت

محکم نقطه اولی کل ابان صیبت فرموده و این مخصوصت باین ظهور
 عظیم حال بعضی از اهل بیان باب تحریف اگر نموده اند اگر کلمه
 از مقامی گفت شود میگویند تحریف شده بگونه ای نظامان
 اهل فرقان بسبب این گفتهها از ذروه علیا و غایه تصویبی معرفت
 مالک اسما محروم ماندند و ظلمیکه احدی از اصحاب قبل زهبود و مجوس
 و نصاری مرتکب نشد ارتکاب نمودند اگر نفسی الحقیقه در آنچه در این
 ورقه از قلم اعلی جاری شده تفکر نماید صحیح زند و در بحر حیرت خود را غرق
 نموده نماید ای اهل بیان بگذارید کفتمای این آن را امر و زلفه او
 بکلمه انا اول العابدین ناطق و با اول الساجدین تمکلم اتقوا الله یاقوم
 و لکن تو اومن المعتدین تا الله همتر العالم شوفا نظهورای و لکن قد قام
 اهل القبور من نقاتی و اعظم الترمیم من ندائی و انتم من الرقبین
 بل من المشیتین قل ان الظلمین لوجالند و یخبرکم با کلمات عمیق فی آیام
 ربکم الرحمن الرحیم و فی قصصکم القصص الاوولی لانتباهکم و رجوعکم الی الله
 العزیز الرحیم قل انضفوا یا قوم تو لبوا الیه انه هو التوبک الرحیم
 مطالع او هام و ظنون عمل نمودند آنچه را که هیچ حزنی از اصحاب عمل نمود
 اسم کفر را ایمان گذاشته اند و عراض را اقبال میشمرند طنین
 زبانک را با ندای رب الارباب فرق نگذاشته اند باز محمد
 که نامی کردن علم شد و کلمات ناشایسته رواج پیدا کرد
 پس سی سوق مفرغفات خالی از زین و عتسب ارجال ظاهر شد

بانا اول

و خسارت دائمی میفرشند از حق میطلبند در جمیع احوال خسرت را
 تأیید فرماید و محفوظ دارد یا مجبوری از قضایا که اتفاقیه و مستحالی
 آن مجبوب جواب در آخر عرض میشود چه دست خطها هر یک در محلی
 هر که ام قریب است بود او و مطالب او ذکر شد نامه که دوازدهم
 شهر حرب تاریخ آن بود نامه بود حاوی بر کلمات صادقانه حقیقیه
 که فی الحقیقه نفعات ثبوت و رسوخ و استقامت از او متصوع
 آن اتحاد و همداشته رتبه با ایدم علی بیان لاینکه کل ذی بصیر و انصاف
 و کل ذی عدل از آن باری عزت شد تا رسید بکلمه که بیه قبح است
 که گفته صد جمله کتاب از نقطه و بجای نزد ما است این فقره بعد از عرض
 در بیاحت منع اقدس اینک علیما نازل **مقل** کتبت رب اللعنه
 باری آنچه از نقطه اولی است باید بیاحت اقدس ارسال شود چه که
 معلق است بقبول آنچه از غیر او است بخوانید و انصاف هید لعنتم
 بایک آیه معادله بنمایید **بسم الله الرحمن الرحیم** آنچه از محجوب در جواب نفوس
 غافله ذکر نموده اند بحق و راستی بوده حق لاریب فیه و حضرت
س علیها السلام را حق جل بلا که خط فرموده و خواهد بود
 و الا مکر عظیم بود و خد عظیم و لکن مادعا الکافرین الاضلال
 زود است که ظاهر شود آنچه مستور است الامر بیده یفعل بالثبات
 و حکم بارید اینکه در باره حاجی محمود مرقوم شدت عرض شد
 بدانا نزل من سما مشیته ربنا فی الجواب **اقول** تبارک و تعالی

مجموعه در آن خردت و ن اصرار قبل واقع شده و هم چنین در ظهور
 نقطه بیان تفکر نما حزبه که خود را مقدم از خراب میفرزند و از نالی بحکم
 الهی میدانستند و در لیالی و ایام منتظر بشانیکه عبرتشان در فراق
 جاری و زفراتشان متصاعد آید چون آفتاب عالم بانوار ظهور مشرب
 یعنی نقطه بیان منور بسبع علمای آن حزب و تا بعین تکفیر نمودند
 و عراض کردند و بر قیل سید بشر فتوی دادند اینمظلوم انصاف
 میطلبید ثمرات اعمال شیعیه که خود را احق از احزاب عالم میپند
 چه بود و چه شد حال مجدداً پس جهان و با هم متمسکند
 ازاده نموده اند در تون اصرار مجدد و عباد بیچاره را اقبال نمایند
 بالاخره ثمرات اعمال این نفوس مثل قتل خواهد بود بشنو
 ندای مظلوم را بصر خود ملاحظه نما و بسمع خود بشنو خائنین بر سر
 منتظر و سارقین از ذی اینمظلوم از اهل عالم جز عدل انصاف
 نطلبید و نمیطلبید ایامیکه عالم از اطوت ملوک مضطرب و پریشان
 امام و جوه من غیر شیرو حجاب ندانند ویم و کل را باقی اعلی دعوت
 فرمودیم هیچ مصفی این فقره را انکار ننماید آنچه که گواه و آگاهند
 اگر بصدتک تکلم نمایند و چون انوار و جبه فی الجملة شرف
 نمود از خلف حجاب ایساف نفاق در قطع سدره کوشیده
 و میکوشند منقرض با تیر است او نیز نموده اند و ما شنیدیم مثل انعام

بجركت آن نفوس متحرك و باراده آن نفوس متوتبه چگونه است
 حالت قوميكه ظلمه كيون قائدهم و ضللمه كيون را عيم ايگاش
 و تب قائده قوم ميشد كه فل سجانك يا الهى و آله المكنات
 و مقصودى مقصود الكائنات اسلك بذا لذي اتى من كمن الغيب
 برايات الايات بان تجعلنى مقبلا الى افقائك الاعلى مستقيما
 على امرك يا فاطر السماء و مالك ملكوت السماء ايرت ترانى
 منزلا فى امرك اوضح الى سلك كما اظهرت الى دليلك
 انك انت المقدر الذى لا تمنعك بطوة الجلود ولا ضوضاء
 الالوف تفعل ما تشاء بقدرتك التى غلبت الاشياء و حكم
 ما تريد يا مارك الذى احاط الارض و السماء فاقنى يا الهى حقيقا
 الخقوم الذى فك ختمه بابهاك القيوم ليطمن قلبى تقرب عني
 و نشرح صدرى و يستقر رجلى انك انت الذى
 ما خيتت اليك و ما منعت قاصدك لا اله الا انت
 العلم حكيم حتى تتدبر امواج بحر بيان رحمن بشانى ظاهر
 كذا برالى انك منصفى مجال توقف و اعتراض و اعتراضه اكر
 شخصى بصرف انصاف ملاحظه نمايد و تفكر كند از اعتراضات
 نفس غافلده حق و مقامش اوراك نمايد چه كه نارضا از قلوب
 مشغل صاحبان بصرد و اذان داعيه اداك نمايند آنچه را كه

در قلوب مغلين مستور و مكنونست اين خادم فاني متحيرا
 اگر ساكت باشد مشا بده نمايد نفوس ظالمه مع آنكه بهيوجه
 از اين امر آگاهى نداشته و ندارند بغيأ على الله گفته آنچه گفته اند
 لذا تكليف اين عبد عرض بعضى از امورات و اكر هم عرض
 نمايم مشا بده ميشود سبب و علت شدت عنا و بغضا ميكرد
 ايگاش ز اول اين عبد بر حقيقت امر مطلع نيشد شايد چند
 يومى صمت و سكوت دست ميداد يا خذ الله لعمر مقصودا و مقصودم
 و محبوبنا و محبوبكم نفس غافله مفترية از امر مطلع نيشد به
 گفته و ميكويند شكر كرم هو اهم كيف تشاء و هم اليوم لا يقصرون
 و لا يشعرون خدمت اجناب مذكور از جانب اين عبد
 سلام و بكيبر رسانيد و ذكر نمايد در فقرة قائم حق باطل
 سنت و جماعت بوده چه كه حضرت مقصود از اصحاب ظاهر شد
 موافق عقايدشان و علماء شيعه از صدر اسلام تا حين برضالات
 بوده هستند حال هم منتظرند از جا بلقا موهوم شخص موهومى ييد
 اعادنا الله و اياكم من شرهؤلاء مع ذلك شكرم نميمايند همچين
 صاحبان عما نميكند مشا بده ميشود از قبل حيف و ايناش بسكس بچاره را
 بضديت اندا و در برابر او هام تبلا نموند افساب مشرق و لاج چشم را بر هم

حضرت

میکند از مذکور کوران در نفس جا بلقا و جا بلما هستند اینست شأن
 این نفوس و علمای قبلشان الی ان نبی الی صد الا سلام خدا انعام
 ارض را حفظ نماید و از زیاب ارض حرارت فرماید آنه علی کل شیء قدیر
 و اینکه ذکر جناب ملا علی مرتضی را نمودند در راحت امین اقدس
 برف اصغافانز قوله تبارک و تعالی **یا علی** مظلوم عالم تجبیر
 و سلام میرساند و ترا بانوار آفتاب حقیقت دعوت نیلایا اعرود
 شمس حقیقت مشرق و لایذکریه الا الله وحده ناس غافلان و بیات
 خود در بسج قرون ابحصار بر مظاهر حق وارد آوردند آنچه را که شنیده اند
 اقر و ما انزل الرحمن فی الفرقان قوله تعالی **یا ایها** من رسول الی
 الایه امروز باب فضل متفوح و نفحات وحی از حدیقه معانی
 متفوح عرف کلام الله با کلمه روشن واضح و ممتاز اگر نفسی مؤید
 شود و بصیر خود ملاحظه نماید آفتاب حقیقت را در وسط زوال مشاهده
 میکند قوم از اسم قیوم گذشته اند و بطنون خود متمسک
 و بذیل نفس هوی تشنه بگو امروز قطره کفایت ننماید و صرف
 بنیازی نمیشد بحر عظیم موج ام الکتاب طاهر و ناطق خود را
 بجهت این و آن از مقصود عالمیان محروم ننمائید بگو ای
 اهل بیان مثل حزن فرقان نیزاع وجد ال ضغینه و بغضا خود را
 میالائید کذب و تمتریات هزار و دویست سه کفایت نیلایا

یا علی لعنه الله ان القوم فی ضلال بسین از حق بطلب ترا نمودند
 فرماید بر خدمت امر و بر ذکر و شناسش منقطعاً عن العالم و منتهی کما یحکم
 التي انزلنا بها فی الکتاب لله بالیت و لتبکو شاید عباد
 تربیت شوند و بما فیهم قیام نمایند جناب شیخ علیه السلام
 ذکر شمار آورده لذا این لوح اتمنع اقدس از نمایان نازل لتشکر
 ربک المشفق الکریم الحمد لله العلیم الحکیم **ص** در بحریم و از آن
 خیرند اریم در نوریم و از آفتاب اطلاع نه اگر حق جل جلاله
 بصیرت عطا نفرماید کل محروم از او مطیبه باب رحمتش است
 نماید و مطایفش را مبدول دارد عباد و انبیا فرماید کل
 راجع شوند و بمافات عنهم قیام نمایند و لکن بتیامشکل نظر
 میاید چه جزا اعمال افعال است که اخذ نموده باری در هر حال
 امید قطع نشده انه هو الغفور الرحیم اینکه در باره جناب حاجی
 محمد رحیم و جناب قاسم رفیع محبت و شتعال ایشان بنا محبت
 الهی مرقوم شد این فخره امام کرسی رب جل جلاله عرض شد نه
 مانطق بسان القوم فی ملکوت العرفان قوله جل عز **یا رحیم**
 در اعمال خرب بلکه که خود را ناجیه میداند تفکر نماید بگو آن نایب
 کجافیت آن زفات چه شد آن عبرت از حجت بود و لیالی ایام از
 جل جلاله ظهور قائم را میطلبید و عند ذکرش عجب الله فرجه میکشید و چون

صحن

جیات یاصبح قدرت خرق شد و انوار و جبهه اشاق نمود کل قلیش
 قیام نمودند و بر سنفک دم اطهرش فتوا دادند همین احمد که حال
 بر عراض قیام نموده در اول مرز حق معرض و باطل متمسک
 جمیع علمای شیعه عمل نمودند آنچه را که از اول دنیا تا عین بیخ منگری و هیچ
 مشرکی عمل نمود و سبب اعراض آنکارا بل ایران اعراض علماء بوده چنانچه
 درین آئینه کل سبب و لعن مشغول البسته شنیده آید و دیده آید حال
 هر یک خود را بیان نسبت میدهند بهمان مرضیا مبتلا شده اند
 در اول معرض و منکر و منافق و چون اسباب امن امان و اجماع بیان
 آمد خود را از سابقین بفرزند و باضلال خلق حجاز مشغول شهر شهر میدوند
 لعن الله من حیث لا یشر در کل صین بکبر و حمله مشغولند و شاعریت است
 شأن نفوس غافل و عجم هم آن است برتری منم از حق میطلبند چنان
 مؤید فرماید بضررت امر بکفایت بیان بشانیکه ماسوی قدر بر روی
 نباشند آنه بهوالتامع المحبت و نذکر خاک فنلما من لدنا
 لیفرح و یکون من الشاکرین قلنا لله فانی الیقانت الی مالک
 الامام و معقبائل الملأ الا و ملکات الاسماء و نطق الامام و حوه العالم اقد
 الامم عظم سلطان غلب من فی الارض و السماء کذکک نظر الامم من
 مطلع الآیات قلنا ملائکنا یقاولوا تعالوا الاریک انسی ال
 و بمعکم ندانی الاله قلنا لله یوم الظهور و فیه تطیق التطور انه الاله

۲

الآنا الغیر الوهاب انصوا بالله بائی حجة منتم بنقطه التین
 و من قبله محمد رسول الله و من قبله بالروح و من قبله بالکیم انقول الله
 یا قوم ولا تکنوا من الذین جاؤا بالکتاب الیه بعد ما جاءهم من البهائم
 الامم باعلام حکمة و البرهان منهم من قال انه قری علی الله و منهم من قام
 علی الاعراض علی شان صاحب استجاب انک لا تنظر الی الخلق و ما
 ینخرج من افواههم الی الحق و سلطانة الی احاط الا فان البهائم
 علیک و علی کل امته امننت بالله رب الارباب
 محبوبی جناب آقا شیخ محمد علیه بهاء الله و عنایتة ذکر آنجناب و اخویرا
 نموده و هم چنین امام الله الذالذین لوح منع الله من زما عنایت
 نازل است که از بحر عنایتش بیاشامید و عطا نماید که شاید
 ناس غافل از طنون و او با هم مقتدر شود و با علی فوق ایقان
 توجیه نمایند اینک ذکر جناب آقا سید سید الله را نمودند در ساحت
 اقدس عرض شد فرمودند که ای عجب حاضر از حق طلب ایشانرا
 مؤید فرماید بر اقبال عرفان ایقان و استقامت بشانیکه شهادت
 اهل عالم که سبب علت منع عظم لوده اند از برای عباد در ایام
 به ظهور او را از ضرط مستقیم و برهان واضح مبسب منع نماید
 و الایس دنیا از آسایش حقیقی باز ندارد عسر دنیا بشاید
 طبیعت که از بابی دحل شود و از بابی خارج این مفتدر

قابل نبوده و نیست از حق مطلق مذکور از جبر و محروم سازد و از آنها
ایمان منع ننماید امروز قلم اعلیٰ کلرا ذکر نماید و جمیع باقی اعلیٰ
دعوت میفرماید طوبی القبلین و طوبی للفائزین و ویل للغایب
و المعتدین **استغنی** و هم چنین در باره جناب آقا علی عسکری کما
عالیات از زبان مطلع آیات نازل قوله تبارک و تعالی
خلق عالم از برای مصرفه حق جل جلاله از عدم بوجود آورده و دید
الهی کلرا بکمال روح و بجان تربیت فرمود و اما بجه بلوغ رسیدند
و بعد عنایت فرمود و راه نمود محبت و دلیل تامل و سپید مشهود و بکن
سارقین و خائنین از صراط الله منع نمودند لذا بعضی ممنوع و بر
باصبع قدرت الهی حجاب را خرق نمودند و سبحات را شق
از ماسوی الله کشیدند و باقی اعلیٰ توجه نمودند ایشانند تقوی که
بشاید برق از صراط گذشته خلیج او بام ایشان را از بحر معانی محروم
ناخت طوبی لهم و لهم من المبدء و المآب یا علی عسکری مظلوم
عالم و جبر **استغنی** ترا ذکر نماید لوجه الله گفته و میگوید قدر این ذکر را
بدان حکمت و بیان بر ذکر مقصود عالمیان قیام نماشکند
تعالی ان یؤتیک علی ما یحب و یرضی لا اله الا هورث الاخرة
و الا **استغنی** اینکه ذکر ابالی را **اور** و سیر جان را نموده
بودند که بنا بر محبت مشتمل و منتظر عنایات حق جل جلاله اند این
تفاضیل نام وجه مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی السموات

و الأرض عرض شد **استغنی** زبان العظمتی فی اجواب
قوله تبارک و تعالی **استغنی** هو المشرق من افق سماء العرفان
ذکر من لدنا اولیاء الله و احبائه الذین بانقضوا میثاقنا
و عهدنا و اقبلوا بوجوه بیضیاء الی الافق الاعلیٰ و هم هو الذی ارتفع لست اداء
و اجابوا برحمتهم لمشفق الکریم لیجذبکم لست اداء الی سدره المنتهی و تعظیم
الی مقام الاری فی الالوار و جبر رحمت العظیم **یا الی اور** سمعوا لدا
رحمت الرحمن ثم انظروا فیما ظهروا به لکم المستکین **استغنی** فی ترتیب
سما العرفان ابانجم الحکمه و البیان طوبی النفس قبلت و افانرت
و ویل للمضین فلما تصوع عرف الظهور و نطق مکمل الظهور **استغنی**
علیه العباد منهم من عرض و منهم من اعرض و منهم من انکر و کفر و
منهم من اقر علیهم من دون نیتة من الله الغفر **استغنی** انا وجدنا
لا اله الا الله انشد اعتراضا بعد خطبهم من مطلع الاقتدار آیات
لا تعاد لها کتب العالم لشد بذاک کل ملصف بصیر انا خبرنا
الکل بالتعاق از کان الکر مشرقا من افق العراق شهید بذاک
مازل من بآیه مشیه رحیم المنزل **استغنی** **یا ملائکة** یا ملائکة خافوا الرحمن
ولا تمعوا الیهوکم تبعوا من اناکم سلطان **استغنی** تاملت قدرتی من کان
مخردنا فی فئسدة الانبیاء و رسولوا من القلم الا علی فی کتب الله

رب العالمین اتقوا الله ولا تعصوا علی الذمی به ثبت کل حجة وظهر
 کل امر حکیم لولاه ما اتی ثقطه لیسما ولا محمد رسول الله ولا الروح
 ولا من یتبکد الکلم قد اشرق کل نیر باسمی و فاز کل نبی بذکری الغیر
 البدیع ان منزل الالبان قد طاف حولی و جعل الالبان معلقا بقبونی
 شهید بزرگ ما نزل من عنده ان انتم من العارفين یا اهل سجان
 یذکرکم الرحمن فی بحنه الامم لیتکم الی الغایة القصوی الذروة العلیا شکره
 بهذا لفظ العظیم ضعوا الایدی و راکم مقبلین الی فوق الایقان امر
 من لدی الله مالک هذا الیوم المبارک الغیر ثم اذکروا ما اریتم
 حزب الفرقان اذ اتی منظر اسماء الحنی وصفاتی العلیا الذمی نبی بعاقبت
 فی کتاب الذمی ما اطلع به الالفی العظیم فلما اخرجت حجاب و ظهر نفسه
 قاموا علیه بظلم نوح به الروح الامین اقولوا یا ملائکه الفرقان الضفوا ابان
 بانی جرم قتمه علیه و فیتیم علی سفک و مظهر المنیر لیس الله ملائکه
 انظروهم و اخرکم منهم قاموا و قالوا ما اقاله احد من قبل لا انهم من اصحاب
 التعیری فی کتاب الله العظیم انا نوصیکم و حزب الله بما یرفع به
 امره بین العباد و بالاماتة او الدیانة و تصدق و الوفا کذک
 نطق علی الاعلی فی ذلک الذمی استوی البناء الامم علی عرش عظیم
 الحیدر مالک هذا الیوم الغیر من سبغ ^{عظیم} سبحان الله و رب
 عالم یرتید عالم اعتراض نموده اند ایا بکدام جل تمسکند و پیری

تثبتت آیامه ابیان اراده نموده اند بمثل حزب شیعه مشی نمایند
 و باعمال ان نفوس متکاف جویند و یا بمثل اقوال ایشان تکلم
 نمایند ای صاحبان بصر آخر اعمال این نفوس و ثمرات
 از آنچه ظاهرا دیده اید از حق جل جلاله بخواهید آنچه را که سبب نجات
 و فلاح است انخرب بعد از هزاره و دویست سنه از کتاب خود
 عملی که شده انمود و فرعون از کتاب نکرد چه که فرعون بجز قول
 بر کلیه فتوی نماید و این حزب ضاله شیعه در سه اول ظهور از علما
 و تبعه کل کفر انچه وجود فتوی دادند حاجی محمد کریم خان که در
 شیخه بود عمل نمود آنچه را که اهل جنت علیا نوحه نمودند در هر سه کتاب
 بر رد حق جل جلاله مینوشت و حال نفوسیکه در اول زمرده او محسوس
 بوده اند بر سر در نهی اعتراض نموده و مینمایند اف لهم ولا انصام
 ثمرات اعمال این نفوس هم بعد از هزار سنه و ازید بمثل شرک حزب
 قبل خود بود یا حزب الله در هر ضمیمه که جاسید و در
 هر دیاریکه ساکن متوکلا علی الله و منقطعان دونه بر امر قیام نمایند
 که شاید بجزو حکمت و بیان سنجاره را حفظ کنید که مجد دبا و
 رؤسا از اقباب حقیقت محروم نمایند و از مشاهده افق علی
 ممنوع نکردند ایا صاحبان اذان و عیب در عالم یافت میشوند
 ایا البصار جدیده موجود است باری این غایم فانی از سلطان بگو
 معانی سائل آمل است که اولیا خود را از سلاسل ظنون و بزاروام

حفظ فرماید اینه بود مقتدر علی شایسته بقوله کن فیکون حضرت البتة
 در هر بلد که هست در این خادم خدمت هر یک تحمیر و سلام میرساند
 و از حق جل جلاله میطلبد هر یک را به مثل علم و ذکر و ثناء خود و مرتفع فرماید
 تا کل صفات و خلاق حق را از ایشان کیانند و بان آثار بجز آن
 هدایت شوند اینه علی کل شیء قدیر نفوس مذکوره کل بذکر الهی فائز
 گشتند اگر آن جناب از آن اراضی خارج باشند و این نامه برسد
 باید ذکر آن نفوس را واحداً واحداً بنویسند و ارسال از نذرند شخص
 اینی و ایشان اگر نفوس را یکمال استقامت و یقین مشاهده نمایند
 بدینند و الا فلا و اگر با حضرت محبوب فواد جناب حاجی میرزا
 حی علی علیه بهاء الله الابهی ملاقات نمودند با ایشان مشورت نمایند
 ان الله یحب الشوری من کل شیء و هو الامر بحکم بعضی از نفوس من
 استقامت و عرفان ذکر می نمایند و اظهار خلوص میکنند و چون یوم
 یوم الله است نظر بسبقت رحمت و احاطه فضل حق جل جلاله ذکر
 میفرماید و لکن اولیاد و دوستان باید حکمت عمل نمایند
 از هر نفسی عرف استقامت متذوق با و عطا نمایند و الا فلا الامر
 بید الله فاعل شایسته و حکیم بایرید البهائم و الذکر و الثناء علی جاکم
 و علی من معکم و علی من سبقتکم فی امر الله

آن

رب العالمین

خاتم فی ۲۲ ربیع الاولی ۱۲۰۳ مقادشه

کرمانشاه

بسیب روحانی جناب آقا سید مرتضی علیه بهاء الله ملاحظه فرمائید

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد مقتدر رشنونات و حوادث و کفارهای عباد ساحت این معصوم
 حضرت مقصود بر الایق و سزا است که اعراض معصومین و انکار مستکبرین
 و شبهات ملحدین و ظلم ظالمین و افسوسات معتدین او را از امرش باز
 نداشت بر سر بریان مستوی و با علی الهیته اهل حق را از
 باقی اعلی دعوت فرمود بیف حکمت بیان نموده و قلوب عالمین
 منقوح شده و خواهد شد اراده اش را از ادات خلق و شیئ را مشیات
 عباد منعم کند یک کلمه بمشایسته است از برای معصومین و بمشایسته
 شیر است از برای مقبلین تعالی عظمتی و تعالی شأنه و تعالی
 و الصلوة والسلام و لکنسیر البهائم علی اولیائه و صفیائه الذین قاموا
 و قالوا الله ربنا ثم استقاموا اولئک عباد و صفهم الرحمن فی الفرقا
 بقوله تعالی لا یتلیکم تجارة و لا بیع عن ذکر الله و بقوله تعالی عبادکم
 لایستقونہ بالقول هم یامر و یعلمون الله انهم بنا رحمت متعلقند
 و بنور انوار صوفیائی اهل عالم و هدایات بعضی از اعمام ایشانرا
 از صراط مستقیم الهی منع ننموده و نماید بر جل جدید قائمستد و بید
 مدیدانند و بیسه جدید شاهد سبحانک یا الله الاله الاسماء

۱۷

وفاطر السما واطهارها امام وجه الأعداء، والنطق من الأفق الأعلى
 ترمي اجابتك من ايدى الظالمين ويرود عليهم في كل حين انغير
 به الوجوه واشتعلت به الوجود اسلك يا مطلع الجود باسلك
 الذي جعلته فرات رحمتك بين عبادك وبامرك الذي به نفخ
 في الصور وقام اهل القبور بان تؤيد اولياك على كرك وثناك
 ثم حفظهم من شر خلقك ثم شكك يا مولى العالم والظاهر
 بالاسم الأعظم بان تحرق الأجاب التي منع بها عبادك عن التوجه
 اليك والتقرب الى ساحة قدسك ايرت انزرا بصارم
 لمشاهدة آياتك وطرز انهم لا صغاء ذاك انك انت المقصد
 على المشاء لا اله الا انت الغفور الكريم وكعبد اين فاعم فاني
 لا زال بته ولو جهه ذكر نموه آنچه را که سبب قبول توجه اهل عدل ايضا
 بوده وكن معتدين خاشعين را ثمرى خشية نار بغضناك در قلوب
 مشتعل نفوس غافله را از مشاهده نور احدي محروم ساختند در حال
 بايد ارحم جل جلاله غایت سئلت نمود که شاید اهل ظلم زمره های مبر
 مزه شفا يابند و مطهر اعمالا لیسجیه الله قصد مقام اعلى و ذروه
 عليا کنند ان لدرتی ورت السماوت الارض هو المقصد القدر
 و كعبد عرض میشود لا زال ان جناب اوليا ان ارض رسا
 اقدس مذکور بوده و مستند نامه ان حبيب روحانی از قبل رسا

و بعضی از دوستان هم باحت اقدس عن ائمه رسال نموده تا در این
 حین که سیم شهر جمادی الاخری است قصد تصدق تصنی و ذروه علیا نموده
 بعد از حضور امام وجه مکمل طور نموند یا بعد حاضر اذنه آنکه سید مرتضی
 علیه بهائی و دوستان ارض کز انشاء را با ثارت اعلى فانرتنا یم
 و بعد این آیات از مصدر امر و مشرق و حی نازل قوله تبارک و تعالی
 هو ^{عنه} من الارض السماء ذکر من لدنا لمن سجع ابتدأ و قبل الى
 الأفق الاعلى ليحفظه الذكر لبيان من اشارات المعتدين و شبهات
 المضئين اما ذکرناک من قبل بالاح به نیر البرهان من افاق الامکان
 و نادى المناد الملك لله رب العالمين قد فتح باب السماء و
 مالک السماء و عن مینه بحر الجوان و عن یساره فرات العرفان
 و عن درانه قبیل من الملائکة المقربين و الروح الامین ینادى
 امام الوجوه یا ملأ الارض اقبلوا ثم سرعوا و لا تکلوا من اصابین
 اقبلوا بقلوب نورا و خذوا قدح العرفان من ایدى العطاء ثم اشرعوا
 من باسمة العزیز ربیع ایاکم ان تمنعوا انفسکم من فیوضات ربکم
 النیاض الکريم که و اصنام نفس الهوی متمسکین بحبل الله العلیم الحکیم قل هذا
 يوم لا تنفعکم الاموال لا الاولاد ولا ما عند الاحم شهيد بذاتک
 مالک القدم فی مقامه الرفیع قد ورد علی المظالم فی سبیل الله
 ما امت به الاشیاء و القوم اکثرهم من الغافلين انذروا لهم

و اتخذوا الاوهام انفسهم اربابا من دون الا انهم من الظالمين ۲ تا نه نظر
 ماكان مستورا اني ازل لازل ان اتى من كان موعودا اني كتب الله المنزل
 القديم طوبى لمن سبنا عند القوم متمسكا بعروة الله لمقتدر ليقدر
 هذا يوم كفته ظهر ماكان عند ابي بن سليمان و هذا يوم نطق فيه ام الكتاب
 طوبى لمن اقبل بسبع اذنه من اهل البها في هذا المقام الكرم قل يا ملأ السان
 تعالوا اتعالموا ثم بلوا اهلوا بما عيتكم ولا تخونوا من المتقين لغفوا
 بالله في هذا التبار الا انتم ولا تتبعوا كل غل شيم قدما ج الجوه و باج لغفر
 و مالک الوجود من افق الجود ينادى في يقول يا معشر الثبارة تا نه ظهر لمنظر الاكبر اعرا
 من لبي الله مالک القدر و برز کل مر مسترا تا کم ان ترکتوا اما رکتب جزب
 النفاق اذ اتى الرحمن سلطان مدين كذلك انزلنا الايات و ظهرنا البينات
 طوبى لمن سبغ قال کت الحمد يا الهى بما بدتني الى صراطک لمستقیم يا معشر
 انا ذکرناک فی هذا الحين بالاعتداله اذ کار العالم و لا ما عند الامر لشکر
 ربک الغفور الرحيم و تذکرو ليا هناک و کبره سم باثار و کتلى
 و ما قدر لهم فی ملکوت الله الغفر رحمتهم و نوحيم ما يبلغني لنسبتهم
 الى الله الفرد ا ب و بالبر والتقوى و بما تر تفع به کلمه الله من العباد
 انه هو الامر لمقتدر القدر البها من لدنا عليكم و على کل شایء مستقیم
 بلفظ فصيحى اندامى من ظلموم انشیدی حال بلفظ نور ا بشنو
 جهد نما شاید فائز شوی با آنچه که باقی و دائم است امروز
 طرند امینايد و خيف سدره مرتفع و اقاب حقیقت مشرق

فی عنین تبه
 اعلم بحیر فی باعشر
 الاصفاء و قد و کتابه
 و من عنده ثم انضروا
 لوم بجنون بکلمه و بسین
 لب امرناکم من قبل و فی
 احسن قل یا یا فرقان
 مغوا بریکم الرحمن ان
 شرفک و الماح من افق
 و د لیه باى المرثیت
 و کرم فائز ا به و لا کمونوا
 من الظالمین

آیاتش عالم را احاطه نموده و بیانش کل را فرا گرفته طوبى
 از برای سبک که با صفا فائز شد و از برای بصیر بیکه پیش
 منور گشت سبحان الله سبحان امام و جوه کل متواج و سما
 اراده مرتفع و با نخب فضل و عنایت عزیزین ملع ذلک قلوب
 محجوب و نفوس ما یوس سفا اعمال شنیعه شجره امیر
 قطع نموده و افعال منکره حایل گشته چشم را از مشاهده منع کرده و
 قلب را از اقبال محروم داشته بکواى اهل فرقان و اى اهل پان
 باب کرم منقوح و پیل مشهود بحق راجع شوید انه هو التواب
 الکریم شفای امراض کل توبه و رجوع بوده و هست طوبى از برای
 نفوسیکه بر جوع موقوف شدند و بکلمه رضا از ظم اعلی فائز شدند
 اسی جمال علیه بهائی و عنایتی ذکر اولیای آن ارضان نموده و از برای
 هر یک عنایت خواسته طلبش داشتند و ما اجابت نمودیم
 و کل با ثارت اعلی فائز گشته هینا هم از حق میطلبیم اولیا خود را
 مقدس فرمایند از آنچه سزاوار یوم او نیست و از برای هر یک
 مقدر نماید آنچه را که سبب استنکار ابدی است و فی آخر القول
 بکبر علی و جوه اولیا هناک و سئل الله بقدر اهرم خیر الاضرة و الا و
 انه على کل شیء قدير حتى لتتجد و امته امواج بحر عنایت
 ذکره مشهود و از افق هر صر فی نیز فضل مشرق ضد ستر طوبى

از برای نفسی که بغیض غبطه نماز گشتند و بانوار تیر مالک قدم متور سعید
 هر یک از اولیا و دوستان را ذکر نماید و تهنیت میرساند و عرض
 میکنند مقام خود را بدینید و قدر یوم را بناسید ظاهر
 شد آنچه که بوسه و کمان بان نمیرسد از اشرار انوار ظهور مشرق
 و از قطار سواران هر لایح این خادم فانی از حق جل جلاله سائل
 که اولیای خود را بر اعمالی مؤید فرماید که سب علو و سموست
 و علت ارتفاع و ارتقاء اگر نفسی حاجی محقق اهل صیاد ملاقات
 نماید این چند کلمه را القا کند بومی از ایام در ساحت اقدس
 حاضر فرمودند یا بعد حاضر مع آنکه نسبت بجای مذکور غایت
 و محبت از این مظلوم ظاهر عمل نموده آنچه را که اهل فردوس اعلی
 بنوحه و ندبه مشغول و گفته آنچه را که خواهر وجود از ان محمود محمود
 از حق مطلب او را انصاف عطا فرماید و بنور عدل عالم را منور نماید
 تا کل زویم اسبقین توحیه نمایند و از ظلم بعدل از اعتنائی با انسا
 بگو اگر این امر انکار شود کدام امر قابل شایسته و بالاین ذکر سب
 انشی فی الحقیقه از بعضی کلمات قلوب صافین و کروین قبل
 و محقق از جمله اشخص گفته این امر از برای اخلاصیت حال
 ملاحظه نماید این عبد بعضی از امور را ذکر نماید تا آن
 شخص بگوید اخلاصی از کجا شده اولاً نفس حق روح من قلیکو

الامر و الخلق فداء از اول مردست بوده و آنچه موجود کرده بعد کتبه
 بینارفته سب بار زندان برده اند مره آخری چهار شهر گذشت در تهنیت
 بگوئید امی بی انصاف سلطان ظهور یک به استقامت کبری
 امام بوجه درمی قائم و مخالف اعمال افعال ارادات اهل عالم کلمه نماید
 لبسته خیال حفظ خود داشته و ندارد از اول ایام الی حین در دست
 اعدا مبتلا بوده و طنش کجا عکا کجا ادر نه کجا حیف است
 انسان امیر را که بشایه آفتاب روشن شیر است بغبار ظنون او با هم خود
 بیالاید حضرت افاضت سید سید علی زواره علیه من کل بهاء ابهات و من
 کل نور انوره که بدست خود در افند نمود لبسته یکدیگر جهت اخلاص
 بگوئید در شهی ارض صا و تفکر نگاه مع کمال ثروت و عزت نیست
 و رفعت در راه دوست یکجا جان اوند و حضرت ملا علیجان اهل
 مازندران روح العالم فدا تفسر کنما دولت اراده نمود از برای
 مستی معین نماید لاجل اعراض از حق قال روح العالم فداء
 و چسار تو مان بال مراتب راج کرده اند و در راه حق فکرت
 مرا احتیاج بجال و اموال شما نیست بکار خود مشغول شوید
 بعد آن نفس مقدسه را ببدترین عذاب شهید نمودند
 بگوئید چرا در حضرت بدیع علیه بهاء الله الاهی تفسر کن
 نمکنی که فی الحقیقه بجهت اخلاصی فرود او احد ابر عالم زد مالو
 امع اقدس در مقابل حضرت سلطان جنودش قائم

ولوح کبیر ابلت نمود و قال قد جئت من انباء الاظم کتاب
 مبین یقین بجهت اخذ بوده علی رأیه و قوله نعم ما قیل من قبل
 متهم دارمی کسانیز که حق کرد این مخزن بقتل بگوید
 در ارض زنجان تفرک نما و شهیدی آن ارض که با علم حق از حق بیت
 اشراق نمودند و جان در بسیلش فد کردند ان لقب و
 شهدا الله لا تحموا بگوید ای بی انصاف یک هیچ از قبل
 مذکور و الی حدین بر منابر ذکرش بنمایند و این نفوس مقدسه
 که انقطاعشان مثل قباب ظاهر و باهر و جان پاک نزدشان
 بقدر کف خاک در سپل این نباء عظم قدر و مقداری نداشت
 نزد معین مذکور نه انصاف خوبست حق شایه و گواه که این
 خادم مقصودش آنکه عباد را گاه نماید و منت مذکر دارد اگر آنچه
 از سالان عظمت در باره اقوال اعمال حاجی مذکور یعنی حاجی محمد تقی
 اجتماع شده ذکر شود سبب ندیده و نوح اولیای حق کرد لال
 این عباد ما مورند بستر ان رتبا هو استار المشفق الکریم
 لوحی از الواح الهی از ظلمش ناله بنماید و عرض نماید در حضور انچه
 که این عباد قادر بر ذکرش نه این اقول ظلمی نیست که بر لوح
 الهی وارد شد کسی لوح خاتم انبیا روح ماسواه فداه را درید
 و همین بسید از سلاطین بنی امیه کتاب التبت یعنی قرآن را پاره
 نمود و اشعاری بن مضمون گفته اگر در روز قیامت حق از تو

سؤال نماید که ترا پاره نموده بگو و بسید و الحمد لله جنب رویا نیست
 مگر آنکه قبل از شد شخص مذکور گفته من نیتی نمودم بمضمون آنکه
 امتحان نمایم و چون ذکر نظر نمودند لذا اعراض نمودم این قول
 آن غافل ثبات پیش کن قبل نطق نموده حنا نچه بنجام انبیا روح
 ماسواه فداه گفتند ما ایمان نمیاوریم مگر آنکه آزار از انضا
 و بطحا قنوات آب جاری نمائی و بیستانی ظاهر کنی و یا نیتی
 از ذهب بیاموری و یا مردهای قبرستان را بر انگیزانی باری این غیر انضا
 از قبل قبل قیل بوده لیس اول قاروره کسرت فی الحق بگو ای حجاره
 در این ظهور کل ظاهر شده بر سوره یسین را بجان و سوره دیگر را بسین
 حاجی بر هم از اهل قاف هم بنفاق بوده نزد او اظهار ایمان بطلع
 او هام نمیداد و نزد دوستان بحق جل جلاله مذبتین ذلک
 خسر الذلک و الاضره ذلک هو خسر ان بسین حال از حق میطلبم
 عبادش را انصاف عطا فرماید و از طراز عدل محروم نسازد و
 اوست قادر و توانا چون مقصود تذکر عباد است که شاید اگاه بود
 و از امورات ظاهره قبل و بعد اطلاع یابند لذا ذکر میشود از جمله شیطان
 بصورت انسان بحضرت مسیح روح ماسواه فداه عرض نمود اگر تو
 روح الهی بگو این سنگ نان شود فاجاب الروح و قال
 لیس بخره صده بیا الانسان بل کل کلمه تخرج من فم الله اکثر

بین

کتب الهی ذکر نفوسیکم اراده تجربه و امتحان نموده اند مذکور مقصود است
 خلق بوده که مقام خود را بشناسند و ادب نگاه دارند و هم چنین
 ایس کز ثانی کلمته ان کنت روح الله فاطرح نفسك
 الی اسفل الی اخر مقصود آنکه نظر با اعتراض میگوید اگر تو روح الهی
 خودت را از بام بنداز تا ملائکه ترا حفظ نمایند قال روح الله
 مکتوب ایضا الا تجربت رب الهک باری لا زال مثال
 این اعتراضات از اهل ضغینه و بغضا در ایام ظهور ظاهر و بکنین خام
 غانی از بحر جود و کرم الهی سائل است که او را هدایت فرماید و از آنها
 وحی محروم نسازد از سبب بشر سهو و خطا و از سبب حق بخشش و خطا
 امید آنکه ببارزوی توکل خرق حجابات او بام و ظنون نماید و شوق
 ایقان تو بکنند ام و روز رجوع و روز بخشش و عنایت است
 ان ربنا الرحمن هو التواب الکریم دوستان آن ارضی بکبر
 و سلام نیرسانم و از برای هر یک میطلبم آنچه را که سبب عزت
 و رفعت و علو او است و اولیای او است را آنکه هو الغفار و آن
 هو استار و آنه هو التواب فقره حاجی که در چند سنه قبل
 واقع شده الی حدین مستور و ذکرش از قلم و لسان جاری نشد
 که شاید تشبه شود و رجوع نماید و چون ایام ملکالی گذشت
 و مجدداً او ظاهر شد آنچه که شایسته نبود لذلک لوجه الله بعض
 از امور ذکر شد لاجل آن آوری و تبه یسل الخادم رتبه بان بود

علی الرجوع و یوقفه علی تدارک ما فات عنه فی آیة الله هو التامع
 المحیب البهائم والذکر و التثناء علی جنابک و علی الذین هموا
 بالذکر و آیات و ترکوا ما نهوا عنه فی کتابه البسین الحمد لله رب
 العالمین خ ادم فی ۳ شهر جمادی الاخری ۱۱۱۱

مقابلة شد

جناب روحانی جناب آقا شیخ محمد علی بهاء الله و غایبه ملاحظه فرمائید

بسم ربنا الاقدس الامم العترة الالهی

حد حضرت مقصود عالمها از لایق و سزا که در اثبات امر شین و شمس
 نخته و ذکر غیرشین با و راه نداشته و ندانند که مقدس است از ما فی العالم
 و این امم یوم بسیار عظیم است امروز نقطه اولی روح ماسوا و فیه
 و حبت علیا و اتق ابنی ابائنی انا اول العابدین ناطق نسله تعالی
 ان یخط عباد من الاو بام و ظنون چه که ضرب شیده با و بام ظنون
 از عرفان اسم مکنون مخزون محروم بوده و منتند خود را علی الخلق
 میدنهند و ارجح من فی البلاء میگردند و بکن عنده الله از اسفل
 خلق و خبر عباد که در هزار و دویست سنه یا وصی گفتند و در یوم جزا
 خالق رسد استار امثال وصی را شهید نمودند حال مجده بعضی از مصلحت

این اسما ناس را از مولی الوری منع نیمایند مگر ترا بیکله علیا
 از مالک ملکوت اسما استماع شد قوله تبارک و تعالی تا از هر
 اسما نگذرند بجز معانی فائز نشوند باری این عبد و پنجاب
 و سایر اولیا باید از حق بطلبیم که حضرت را از این اسما و امور قبل
 و او با مات تا تخریب مردود و حفظ نماید سبحان الله در اول امر
 علمای حزب شیعه ناس حاره را از شاطی بجز حدیث منع
 نمودند و چه مقدار از عباد را که محض نفس هوی برایشان فتوی
 دادند و خویشان بختند الی حدین بر منابر حقر است نیمایند
 باری عمل نمودند آنچه را که هیود و نصاری بل عبیده اصنام عمل نمودند
 در هر حال از حق جل جلاله حفظ طلب نمایم و استجد و میجویم که شاید
 از بعد عباد الله با و با مات آنچه را که غافل مبتلا نشوند
 الامر بید الله یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید لا اله الا هو الغیر محمد
 و عبید یا حبیب نوادی در نامه قبل و عده داده شد که جواب
 نامه عالی آنچه باقی مانده از بعد ارسال شود حال وقت وفای
 بوعده است بسم ربنا العلیم حکیم ذکر جناب حاجی فضل الله
 و جناب کا کا خان علیهما بهاء الله را آموده بودند چنانچه اول
 ایشان مذکور و در این مقام ثانی دو لوح امشع آمد پس رساله
 مقدس مخصوص ایشان نازل ارسال شد لیجدهما

رسالی صمیمی

عرف الله در تجم و در شب با انهم الاولین این عبد فانی بلیان
 خاطر و باطن کج و دشنام مشغول چه که در هر حین امواج بحر عنایت
 شامل حال دوستانش شده و میشود از برای هر اسمی نازل شده
 آنچه که حجت است از برای کل و برهانیت از برای کل یعرف
 الكل با ظهر فی ایام ربنا و رب العرش الشری رب العالمین
 و اینکه ذکر جناب حاجی سید ابوالفضل و جناب میرزا محمد خان
 علیهما بهاء الله نمودند بعد از عرض امام حضور و دلوح مبارک
 مخصوص ایشان از سما عنایت مقصود عالمیان نازل ارسال
 شد لیتقوا بلین تجذب به العقول امر و ضروفات کتاب
 در مصطفی حکمت الهی هر یک بلخی مترجم و لکن این ترجمات را
 اذ آن ظاهره باید سدره مهید احمد الله موجود و مشهود رو
 از اوقات این کلمه علیا از ملکوت اعلی استماع شد قوله تبارک و تعالی
 یا حبیب حاضر محزون مباشش حق جل جلاله گوش علیا
 میفرماید و القا نماید بده کلمه صبری منها بجز البشاره بین البریه
 طوبی للشارین و همین ذکر جناب ملک حسین علیه بهاء الله
 بعد از عرض در ساحت آه کس بجز پان الهی موج و یک لوح
 انوار مشرق فضل شارق نمود و هم چنین مخصوص جناب
 رنساخ ا و جناب محمد علی خ علیهما بهاء الله بعد از اظهار و فر

۱۹۵
 امام حضور مخصوص هر یک لوح بدیع از سما غایت نازل
 لیقیر بها الی الله ربنا ورتبکم ورتب لکم عرشا عظیما حسب ذلک
 بیان ربانی و تصوعات مسک عرفان رحمانی بایز دنیا
 و آثار از حق جل سلطان و عزربا به طلب نمایم عباد ارض را
 مستند فرماید تا از فیوضات مخصوصه آیاتش محروم نمایند
 از ما غنیمت کبیرند تو جبه نمایند سبحان الله اعزب مخلصه عالم
 هر یک بر ربانی متمسک و محبتی مثبت مثلا نازل بخیل بچند ورق
 تمسک نموده و بان اوراق معده خور از جمیع اضراب برتر
 بشمارند و بهتر میدانند و از قبل آن تورا آنچه مخصوص بحضرت کلیم است
 چند سفر است جمعی از سادات انبیا مثل اشعیا و حزقیل و سلیمان داود
 و ارمیا و زکریا و امثال ایشان کلام جمع نموده اند در یکجمله مع آنکه اکثر
 اجزاء آن تاریخ است و بعد از حضرت کلیم نوشته اند و بعد علم
 فیقان که فی الحقیقه فارق بین حق و باطل است ابرام آنکه ایام
 حضرت خاتم بود و عهد عدا و وقت قتل او جز آنچه ذکر شده
 در دست احدی نبوده و نیت و حال چندین مساوی نقل نازل
 و در دست وجود مشهور مع کتک عباد غافل جا بل محروم
 و ممنوع نمایند از شدت کادم بان جز اعمالی منعم عن التقرب
 الی المشرق ظهور مکه الطور خدمت مضمین بان این خادم دو کلمه
 عرض نمایم بعضی از قبل بعضی یکنشوند و بان ارض ساینده و کنگر

و با غنیمت

آن اینکه دارای چشم و گوش خود باشند چنانچه در این ظهور بان مأمورند
 و معادل جمیع کتب قبل مشاهده نمایند و تسلیم بگردند و اگر ستمند
 یک معادل یکر حجه نازل شود بشرط آنکه کل اعتراف نمایند
 که این آیات از قبل نبوده و از سما حضرت نازل شده است مع ذلک
 تکلیف ایمان هم نمینمایم همین قدر باشد از تبت نمایند و وارد
 نیارند آنچه را که سب نوحه و نذبه ذرات کائنات کرده است
 با ثاب افق برهان که آنچه الی حدین نازل شده از احصاء آن عاجزیم
 والی حدین جمع شده ای برادران سان غطیب مکرر فرموده
 و میفرماید یا قوم بجز معانی امام و جوه کمال اوج ظاهر و انوار
 هر صاحب بصیری دیده و آفتاب فضل فوق رؤس کل مشرق
 و الا ای عبا پسند و انصاف رسید مع ذلک الی حدین غافل پروایا
 قبل که اکثر آن از مفتیات حزب شیعه است تمسک نموده اند و برین
 حق وارد آورده اند آنچه را که هیچ ظالمی اورد نیاورده الی الی الی الی
 علی عجلوک علی العدل الانصاف و وقتم علی المشاهده لبعیونهم و الا
 باذانهم انک انت المقدر القدر ذکر دوستان الهی جناب
 آقا میرزا محمد طرب و جناب امیر احمد و جناب آقا علی محمد و جناب
 آقا محمد علی و جناب آقا علی و محدثه ام ایشان علیهم السلام را
 نمودند ذکر هر یک در ذروه علیا امام و جماعت اسما عرض شد
 و مخصوص کل آیات بدیهه از سما فضل نازل قوله تبارک و تعالی

هو الحبيب من انفسه الابن يا محمد قد ارسلنا محمدًا آيات انجذبت
 بها افئدة المتقين وبنيات ارت بها افاق قلوب الخاضعين
 وامرنا بان يلتقي على العباد كلمة التوحيد فضلاً عن ان
 ربك هو الغفور الرحيم ولكن انكره القوم وعرضوا عنه وعرضوا
 عليه وارتابوا ما صاح بكل منصف بصير نزل الله بان يوفقك على
 خرق الاحجاب امام وجوه الاحزاب ويؤيدك على ما ينبغي لهذا اليوم
 العزيز افسير قلبا قوم قد اتى يوم الله اسعوا ما انزل الرحمن ان
 ان اخرج القوم من الظلمات الى النور وذكرهم بايام الله كذلك
 نزل من قبل من علم حكمه شكر الله بما ذكر المظلوم اذ كان
 مقفراً في مقام بعيد انه اتى الغربة يدع الكل الى الوطن الا على وفي الذلة
 يقدر لا وليا العزة الكبرى وفي الشجن نطق في كل شأن انه لا اله الا هو
 الفرد الواحد لمقدر القدير يا احمد لله تسع مسك
 العرفان في الامكان اتى الرحمن ملكوت البرهان والقوم الكثر
 معضون ان الكتاب نطق بالحق وهم لا يسمعون اولئك
 سيادى واثم يقول الناس كثر اسم لا يعرفون قد منعتم انهم
 عن اسم الا انهم لا يفقهون قد شغلتم زخارف الدنيا بالوهم
 يهدلك عبداً وكرمون نزل الله تعالى ان يؤيدك على التمسك
 بحبله وبتشيت بذية حيث لا تمسك المدافع ونحو عن الله امين اية

يا ابن شعبان اسمع ندا ربك الرحمن اتى ار تفع من هذا المقام المرفوع
 وانزل لك يا قيرتاك ليدان ربك هو الغفور العطوف قد حضر لك
 لدى المظلوم ذكرك بايات الاعتاد لما خاض المملوك اذ اسمعت
 النداء من شطير عكا ^{لطف} قل الهى الهى اسئلك بنورك الذي لا يطفئ
 وبنار حبك الذي لا تستر وبيضا طاك الذي لا يطوي بان تجعلني
 ثابتاً على حبك وراسخاً في امرك مستقيماً على العمل بما اترتته في كتابك
 اتك انت المقدر العزيز الودود ايرت تراني مقبلاً اليك
 وتهي مقراً وما دنى لا وليا لك اسئلك بان ترينه في كل الاحيا
 بذكرك وسانك ليرتفع فيه من احبائك ذكر ما انزلته في كتابك
 انك انت القوى القدير لا اله الا انت العلم الحكيم يا محمد
 ومصيبات وارده بر مظلوم تفكرنا از اول ايام الى حين خلقنا
 دعوت نمو ودر جميع اوقات بظلم اعدا ابتلا كتابي مقفراً
 مظلوم سجن ارض طابوده وشنكامى حين ارض ميم ووقى ارض
 سبر واهل سجن عظم مع ذلك در جميع احوال ارجان من سبر
 مشرو حجاب احزاب عالم را بغايت مالک قدم شارت دراد
 واز سما مشيت ناز شد آنچه که مقدس زش و مثل بوده بر سا
 در غلتمش کواسته داده و هر داراي ارضاني بر قدرتش شاهانه
 از حق بطلب عباد خود را محروم نفرمايد که شايد بانوار يقين متور
 شوند و باصفاندا فائز گردند ايام ايام او وزمام فضل گرم

در قبضه قدرت او اوست مقتدریکه جنود عالم او را از ذکر باز نداشت قلم
 امام الوجوه وقال الملك لله المقدر العزيز الوهاب
 یا علی یا ابن ابراهیم علیه علیک بهائی اینمظلوم در این لیل بتوجه
 نموده و ترا ذکر نماید التسهیح و سخن من الشاکرین اربابم وظنون
 عباد از مالک یوم معاد محروم نموده حجت ظاهره دلیل باهر
 سبیل واضح و لکن ظنیان اکثر از اتوجه بمقصود عالمیان منع کرده
 امروز سدره بنفها ناطق و اثمار کمال لطافت مشهود و بساطین
 بیسوط و اهل بهای با کمال فرح و نشاط و عترت و نشاط و ذکر و ثنا
 مشغول طوبی از برای نفسیکه منقریات حزب شیعه او را از مطلع نور
 احدیه منع نموده بگویدستان ازید عطا کوشقبار اخذ نمایند پس
 بگیرید و بیادش بنشینید بنینا کم و مرینا لکم البهائم من لدنا علی
 ایک الذی صعد الی الرفیق الاعلی و علی تمک و علی الذین فازوا
 بذکری عنایتی و ثنائی اهل طوبی و اینکه در زمانه دیگر جناب
 حاجی ملا علی علیه بهاء التدرار نموده بودند ذکرشان در ساجد
 اقدس مذکور و یک لوح عظیمی در جواب عرضیه ایشان از قبل آسمان
 فضل نازل و ارسال شد انشاء الله از رحمت ایاکم قیمت کلی بردارند
 خادم از حق جل جلاله از برای ایشان توفیق میطلبد چه که حیف است
 مثل ثنائین الیوم از فوضات حضرت قاضی محروم مانند ان ربنا
 هو الغفور الرحیم و هو الشفیق الکریم و اینکه در باره جناب امام موسی علیه
 بهاء

و علیک

بهاء التدرار انباء کلیم مرقوم شد بعد از عرض نام و وجه من الاغیر
 عن علمه من شیء کلکات عالیات از سما غیایت منزل آیات نازل
 قوله تعالی و تقدس یا موسی الایاس فی توفیک
 فی سلطان آباد در امور ظاهره بنشورت تمک نما و بعد
 متوکلأ علی الله مشغول شو از حق میطلبیم جمیع اولیا خود را بطراز
 امانت و دیانت و عفت مزین نماید آینه هوالمقدر الخیر
 ینبغی لاهل البهائم ان یخطوا الناس با خلا قهم لطیبه و انما لهم الضیة
 انما ذکرنا الذین آمنوا بالله فی هذا الظهور الذی فیه ظهرت الاسرار
 و برزت الآثار طوبی لمن قبل بقلبه و توجه بوجهه و سع بانه و ثنا
 بعینه و اخذ کتابه بقوة من عنده و قدرة من لدنه یا موسی
 در جمیع احوال تجویز تمک نما و بر او توکل کن ماکل بحکمت
 امر نمودیم طوبی لمن تشبث بذلیها امر امن لدی الله رب
 العالمین و ترا وصیت نمایم در جمیع امور بعدل و انصاف این دو
 با دمی نشوند و حافظ وجود امر عن شد التذاتک الغیب و
 طوبی لا اولیائی فی ارض البهائم انما ذکرنا الذین آمنوا بهناک
 من قبل نذکر الاعداء جنب العاطف و لا کنوز الاحم ان ربنا
 هو المبین فی کل عین لا اله الا هو الحق البقین ارنی در ان
 ارض ساکن از حق میطلبیم او را تا میسید فرماید با سبب هموا

دارض و موفق دارد بر آنچه سبب بقا ذکر است اما ما ذکرنا اسمها سما
اولیائی حکمت من عندنا و نسئله تعالی ان یحفظهم من شر الظالمین و نغاق
الناسین و اشارات المصنین و شبهات المنکرین آیه هو الفرد
المقصد العظیم اسم و ذکر مهدی منبثه بگری آیه تسلی الله ان نفتح
علی وجهه و وجه اولیائی ابواب البرکة و العطاء و العفوة و التوبة و العلاء
انه هو مولی الوری و رب الآخرة و الاولی و نذکر من سنی برسم
والذی سنی بعاشور نسل الله تبارک و تعالی ان یقبه رهاما و اولیائی
ما تقر به عیونهم و تفرح به قلوبهم انه مدعیین المخلصین
شیخ علیک بهائی و عنایتی انی تحقیق کتاب مبین مخصوص
انجناب این ایام نازل اسما مذکوره کل بامواج بحر بیان بر کبوتر
ایدوستان باید بنا رحمت الهی متعل بشید و بنور معرفت
منور زود است که ندای الرحیل از بر لبی مرتفع جید غایت
شاید هم مقصود عالمیان فائز شود یا نخبه که ذکر شن باقی و دائم
انتم فی البیت و رب البیت فی الجن یشهد و یرى و هو الفیض البصا
انتهی صد هزار حمد و شایسته مقصود را که مع کثرت
ابتلا و حبس درین عکاسان مقدسین ذکر اولیا مشغول بلا یا
عالم و ظلمهای امم مالک و جود از جودش منع نمود
در کل صین امواج فضلش ظاهر و تجلیات نیز جودش موجود
اولیا طرا چه اهل ان ارض و چه در اطراف کل الحمد لله مذکوره

سبح

و بعنایتش فائز این خادم بجل عطایش متمسک و از برای کل مطلبید
انچه را که عالم وجود از ان با فرح و سرور عرض دیگر آیات می مکرم
معظم حضرت اسم الله جمال علیه من کل بهاء ارباب و مکرر ذکر نجیب
روحانیر انموده اند خادم از حق جل جلاله رسالت که انجناب مؤید
فرمایید بر خدمت امر شایسته السن کل بزرگان ناطق کرد
آیه هو السامع المحیب و اینکه در باره و رتبه مخدومه علیه با بهاء الله که در
ارض ساکنند ذکر نمودند بعد از عرض در ساحت منع اقدس
اینکلمات عالیات از مشرق سپان زمین مشرق قوله تبارک و تعالی
یا ذرقة انشاء الله بعنایت حق فائز باشی و بافق علی ناظر
نسئله تعالی ان یقیدک و لمن معک خیر الآخرة و الاولی
و یقیک فی کل الاحوال کاسر الاتقاة انه هو المقدر علی ما یشاء
و هو الفرد الواحد المحقق الکریم عریضه ایشانم باهل سریق
عصمت سید جواب عنایت فرمودند و ارسال شد یا حدیقه
مع تحریرات لایحسی که از هر جهت میرسد و جواب باید برود و الله یحکم
جواب آن محبوب تقابعا ارسال شد و لغوشن مذکوره بامواج
بحر عنایت الهی فائز گشتند انشاء الله کل مؤید شوند بر آنچه
لائق ناموست ان ربنا یمسح بحیب و هو المقصد الفضل
البها و الذکر و انشاء علی جنابکم و علی الذین فاءوا بالحق المحموم و علو احوال

+

۲۹۳
 پمن لدی اللہ المحصی القیوم خ ادم فی ۲ حب ۱۳۰
 در باره الواح مقدسه مبارکه اگر حکمت اقتضا نماید بصاحبان آن
 داده شود و بهم چنین اگر نفسی بارض طاهر اجعت نماید لوح او را
 باید اولیای آن الرضا کر موافق حکمت دانند بدینست
 نقاب شد

خط
 فجان الذی نزل الآیات باسحق و فیها ما یفتح ابواب الفردوس و
 سائم الفضل علی من السموات والأرضین و آنک فابشری
 فی انفسک و لا تحزنی فی شیئی فتوکل علی الله ربک و ان هذا
 ما یفتکک باسحق و کان الله علی ذلک شهید ثم علی ابن الدینا
 و زعفر فیما استغنی و لا یبغها و یرجع کل شیء فی مقعد قدس
 منیر و اذا سمعت نداء الجبرین عن الامر لا تحزنی لان ذلک
 قدر سرار عظیم من مکر عظیم و سیطره انشاء و اراد الله
 الا هو الغیر الذی یحیل فقیل ما یشاء و لا یسل عما شاء و هو حکیم
 ایاک ان لا من فضل ربک ثم اشکره فی کل حین و هذا تخیرک
 عن ملک الأولین ثم اعرفی قدر ما اعطاک الله یفضل
 بحیث نسبک الی عبده و هذا من فضل مبین و الروح علیک
 و علی اللواتی یلفظن فی حوال الامر یقطعن عن کل من فی ملکوت الملکوتین
 ۱۳۲

بنام خداوند دانا

اقاب ظهور شرق و دریای فضل موج طوبی از برای نفوس پاکباز
 ایسان بافق حرم توجیه نمودند و از تجلیات اقباب حقیقی و امور دریا
 معنوی قسمت بردند باید عباد و اما در کل حوال ترقی مسامت
 نمایند تا جمیع از این فضل عظیم محروم سازد آنه لعلوا لعلوا للمکریم
 نقاب شد

بنام دانای یکتا
 انشاء الله لا زال زکوة عرفان بیاشامی و بزرگ محبوب امکان مشغول
 هر نفسی باسحق و غایت حق و تأیید حق از آن کوثر آشامید که در
 دنیای فانیه او را از مغشا باقیه منع نماید و احزان عالم او را از ذکر مالک
 قدم باز ندارد البهاء علیک و علی من معک کبر من قبل علی جوه
 اللالی آمن بالله الفرد البیر نقاب شد

مهدی مهدی
 هذا الغیر الفرد القیوم
 بسم الله الرحمن الرحیم
 سبحان الذی یزکری من یشاء باهر من عبده و یلقی من یشاء

يا رب من علمه لا آله الا هو العلي العظيم بيده ملكوت كل شيء يعطي عباده ما يشاء
 عن العالمين يحيي ويميت ثم يميت ويحيي وان الله هو الفرد المتعال الغني الرحيم
 قل ان في تنزيل البلاء والرحمة لآيات للمؤمنين وفي جريان الدموع على
 السجدة وسفك الدماء لطهورات للعاشقين ثم اعلم باننا قطعنا السبل
 حتى وردنا في شاطئ بحر عظيم وهذا ما ذكرناه في سنة ان انتم من العالمين
 ثم استونا على الفلك وهذا ما قدر من لدى الله المقدر الحكيم وسكن البحر عن
 الامواج حتى وصلوا الامانات الله في ساحل البحر وخرجنا عنها باذن من حميد عليم
 ووردنا في شجر الذي كان مذكورا عندكم ومكتنافية عدة من شهر ربيع الاخر
 في الواح قدس خفي الى ان قضى الوعد فتمت ميقاته خرجنا الى ارض اخرى
 خلف جبال متين وهذا ما سلمنا الله في هذا الايام بان يخرجنا عن بين
 هؤلاء ويحول بين المؤمنين ما ينقطع عن ايدي المغيضين ولذا سلمنا
 خلف الجبال في مقر الذي لن يرفع عنا الحج ولو يرفع لمن يسعد اذان
 المشركين ورفعت النعمة عن منبج وجبت الى كثر الله المتعال القدير
 ولكن المؤمنون يسمعون تداننا ويصل اليهم نجات الامر في كل حين قل
 يا قوم لا تقربوا ما غابت الشمس خلف سحاب عظيم ولا تطمنوا بالانبياء
 وزفرها فوف ياخذ الله عنكم كلما تقربون به اليوم وتكون به لمن استكبر
 قل فوالله لا يعطيكم خيشا ان القدرة ما فقد عنكم من هذا العمل الذي ايسره
 ولا يهبكم سحاب الغرة ما منع عنكم في غلبي ان انتم من العارفين ولن
 تجدوا في صدف البحر والامكان ما فقدتكم من هذا اللؤلؤ الخفي ولا

٢٠٤
 تبذل عليكم اشجار الذهب مثل ما غاب عنكم من هذا الثمر الرطب اللطيف
 قل هل تعلمون بان تارة وانما اتته وتجبوا ورواح الغرة او تنحوا
 الناس عن صراط الله يحكم العدل المحيط لا فورث الغرة لن تقدر او لن
 تستطيعوا ولو يود بكم كل من في السموات والارضين قل ان الغرة مائة اجتمعوا
 بان يسهوا والى ابواب الفضل يمنعوها الناس عن رحمة الله ومكره اني ذلك بكل انوا
 مستطعا عليه في زمان بعيد فلما جاد الوعد فتح الله باب العناية في بيته حري
 فيها بحر الرحمة ومنع الغرة عن مطرة منه رغما لانفه وكذلك كان الامر من قبل
 من لدن سلطان امر حكيم وكان الغرة تنقص عن موسى في طرف الايمن
 وهو في بيته وما كان من اشاعر كذلك نقص عليك من قصص حتى تغربها
 عيناك تفرح بها وتكون من المؤمنين وتعلم بان الامر به وحكم في قبضة
 اقتداره وبتسلطان في كف ارادته يفعل ما يشاء ولا يمنعكم ما كروا ولا تدبر
 ولا اعراض معرض ولا انكار كل شيطان مرید فاطمئن في نفسك ثم ش
 على اثرى ولا تجاوز عنه ولو يجمع عليك كل معرض شتى فامش على قدمي
 ولو يخالفك في ذلك عينك فاطمئن ولا تلتفت اليها ان كنت
 من السامعين فاجب من اجب الله ويطلب قوله ويصدقه اركانه
 ثم عرض عن كل مكار لئيم ثم وص العباد بان لا يفسدوا في ارض الله ولا يخلقوا
 في امره ولا يعصوا كل مرید اشيم اياك ان لا تمش في الارض الا بالحكمة ولا تكلم
 الا بالحكمة وكن من المنقذين لا تفك فكما ما لن تجد اذن سجع وان
 وبست اذن وعتية فالق عليها ما القيك الله بعباده ان كنت

من الذكركين ولا تفتح عينك الآلى وجميل ان جدت بصر حديد فاشده
 ما ترفيك من جمال العلم تكون من المبشرين والاربع بذر الحكمة في اراضى
 اجزره ولا تكن من المرفين وان جدت ارض طيبة اربع فيها حبت الحكمة
 والعرفان لينبت منها نبات حسن مريع ولا تملط على هياكل الخانية مطار
 الباقية فامطر على اجبا والى لوتقى قطرة منه لتحي باذن الله الملك الخبير الكريم
 فاجهد يا اخى فى كلمة الله والاضيقها ولا تيسر باين بي الغافلين لان الناس
 فى خلق غير مختصة ليقدر ان يصلن الى هو القس ويدخلن فى حرف
 عز تكبير لانهم قطعوا جناحهم بايديهم وبذلك منعوا عن سراق اخلا
 ووقوا فى ارض تذكه مع حست عظيم ومنعوا عن اذانهم نعمات الله وعن
 عيونهم جمال الله والعلم الحكيم ثم ذكر من لدنا قل صغير وكبير من الذين تجرد
 منهم رواج تصدق من ايها هم نصره انعيم ثم استر الامر عن الذين هم
 اليك وقلوهم الى عدالك ويكرون فى كل حين فاعرض هو الاء ولا تانس معهم
 ولا تجلس فى غرفهم ولا تكثر فى معايدهم وكن فى ست عظيم تجتنب عن مثل هؤلاء
 ولا تفرط فى جنب الله ولا تتجاوز عما امرت به ولا تكن من التجاوزين ثم ذكر
 من لدنا اجبا الله الذين تفرقوا فى قطار العالم من كل شطر بعيد ثم
 فى ارض الف حرف الفاء وفى ارض الباء حرف الراء والقواد وبلغهم
 ما ارسلنا اليك لتكوتن من الذكركين ليضرح بذلك قلوبهم ويحد
 اركانهم ويحد وارواحهم عن هذا اللوح السبع ثم الذين كانوا
 فى ارض ايرن والقواد ومن وهما مدين الله العزيز الغالب القدير

لعل ثديون طهرهم لنصر الله ويلغو الناس ما بلغهم الله وآتة بجواد كريم
 وكذلك القياك من كل حكمة ما قدر الله لك لتتأثر بها وتكون
 من الشاكرين ثم ذكر الذين هم كانوا فى حوكك وبقسم بذكرنا يا احم
 ليرة وفى انفسهم ويكون من المنقطعين ثم ذكر من لدنا حرف ابيهم وكبر عليه
 وعلى ابنه وعلى الذين هم كانوا فى حول البيت لطافين ثم ارج البيت
 وساكنها بكل ما يعنى لك الى ان يظهر الله ما اراد بامرء وآتة هو العزيز القادر
 الرفيع وان ما وعدناك حين انخسور بان نزل اليك ما هو الممكنون
 فى اصداف القدرة من لى الى قدس شمين ما ارسلنا الى حينئذ و
 ما رسل من بعد اذ اشاء الله وآتة يوتى احوحسين وكذلك القياك
 قول الحق وانزلنا اليك هذا اللوح حين الذى غطى الوجوه من ما يمشى
 وسلام عليك وعلى من معك وعلى من سمع نصح هذا العبد من القلم

السبب ١٥٢ مقابلة

جناب عبد الحسين عليه السلام

هو السامع محب

يا عبد الحسين عليك بهائى نامت رسيده ملاحظه شد بديت را شنيدم و
 باين لوح منع اقدس حيايت فرمودم قتل آى آى ترى عبدك
 قبل اليك وتوجه الى انوار وجهك وتمسكت بحبل جودك

و تثبت بذل جنتك اسلك باياتك الكبرى ونباتك العظيم
وامرك القديم بان تقدر لي ما يقربني اليك وبتعني في عوالمك
اتك تعلم فقري وفاقتي وضرري وكنتم و ما عندى الا اعلم ما عندك
اتك انت المقدر لمشفق العليم الحكيم **۳** بهاء من لدنا عليك و على
اتك و على ختيك و على كل امته فانزلت في يوم التدرت العالمين
تقابله

كن اخت صرم عليها بهاء والله

المشرق من ثوب لسان

اي امه الله بذكر مظلوم آفاق مرة بعد مرة فانزله في قدر اين اذكارا
بدان قسم بامواج بحر پان چمن كه يك حرف ان عند الله عز
از دنيا و آنچه در او ظاهر شده و نخواهد شد مقام اين جو
نفس و دشمنان را بدان و بجز و ثنای حق جل جلاله مشغول باش كما نط
عنايت حق با فائدين و فائيات بوده و خواهد بود يك
كله است و يك عمل خير اليوم اعترت عند الله اذ كتب ارض
يعني كتيبه علمای غافل و هيات خود نوشته اند ان از حقى **۱۱**

الا عظم ثم شكري ذكك لمطلى الكريم وجميع احوال انحق بخواه تا آما
ان ار كمن ابرام خود ستقيم دارد وازا كوثر استقامت عطا فرمايد
اوست قادر و توانا لا اله الا هو المقدر القدير البهاء عليك و على اللان
شرب التحريق بهذا الاسم الغير العظيم تقابله

للبيت و ساكنها

هو العزيز

هذا كتاب من هذا العبد الى التي نسبها الله بعبده ليعلم بانا ما نسينا با
و كلما بحري علينا و عليها لم يكن الا من عند الله و الذي ينبغي لنا
بان شكر الله في كل حين و نرضى عما قدر لنا من فضايه المبثه
ولا نخرج عما نزل من عنده و لا نفرغ فيما قضى باعمره اوصياك
يا امه الله بالصبر و الاصابه و السكون و الوفاء انما يوفى الصابرون
اجرم بغير حساب ۱۵۲ تقابله

بسم الله الاقدس الالهى

هذا كتاب من لدنا الى امه من امامي التي جعلت الشدايد في سبيل الكفر في جنتي

+

فصل ما ورد
في الكورفم
ظهوره اودع
في البيت من اذكار
الجزء الاول

۱

والسكتة بحال لتفرح بما نزل ايا من لدى الله لم يزلت تيمم ثم علمى باننا علمنا
 ماورد عليك في سبيل الله واطلغنا بما رأيت في حبه ورضائه ان ربك
 لهو تحت علام الغيوب لا يعزب عن علمه من شئ عنده علم السموات
 والارض ولكن الناس لا يفقهون فوف يا قدامه الذين ظلموا ويرفع الذين
 استضعفوا انه هو المقدر على ما يشاء بقوله كن فيكون انى بذكره
 انه يكفيك عما على الارض وقد ضينا لك مقاماً في لوح محفوظ
 الذى لا يقدر احد ان يفك الا الله العزيز الودود ان اشكرى ولا تجحى
 ان ربك مع الذين فوا بالميثاق في يوم بطلاق انه يعلم بما فى الصدور
 ان احمدى ربك بما نزل لك هذا اللوح بعد الذى استقرى لجن
 بما كتبت ايدى الذين هم لا يفقهون وقال الله

جاء ميزر اعلى نقى

بسم الله القائم على الاشياء

هذا الوح القدس قد فصلناه من اسم البيان وارسلناه الى من آمن
 بالقرآن الرحمن تجذب به الآيات الى اقصى الاسماء والصفات وقد مر من

ينطق بذكره بين ملاء الاكوان انه هو الحاكم على باس الآلهة هو العزيز الحكيم
 اياك ان يحزنك ماورد عليك في سبيله ان صبروك من اشكرين هل
 تنجد في الارض من باقى لاورب العالمين سيفى ترى بيتى الغفرة والاعقاب
 للملك القديم ان افرح بذكرى من الذى يهكم كفر واثمه تخم ما ظلموا عليكم بل
 على انفسهم ولكن بما عرضوا غفلوا عما فعلوا فوف ثمن اعمالهم ان ربك
 لهو الحاكم على ما يريد لعسى لو يعرفون ليكون الى ان يموتوا ان هم
 الا فى ضلال مسين ا توكل على الله زمعك ويقول طوبى لك بما فرقت
 بالمصائب فى سبيله والمكاره فى حبه واجرك فى خزان عنائى لا تياش
 من روى وقل ان اسجد لك يا رب العالمين وقال الله

هو اجالس على عرش العظمة والقدار

سجائك يا الهى تعلم بان البهاء ما اراد فى امر الا اعلاء كلمتك ورضائك
 وما قصد الا ما قصدته يا محرر وانزلت فى محكم كتابك فى كل الاحيان
 يمسس قلبى لبلايا فى سبيلك فو عنك لو انقضت الى الهى
 ما كان هذا الا لعلى بابتلائهم فى جنك ورزايا هم فمحرر

واقبالهم الى كعبته جملك وما اجبت افنانى الا لاعلا سلطتك
وما قدرت لهم في محكم كتابك وما اظرت نفسى الاباحك وما
اردهما الا لذكرك وشانك انك انت العالم بما في نفسى وتك
انت العليم بغير ايرت وفق احبابك الذين ذاقوا مر البلايا
في حبك على الاستقامة في امرك والنظر الى شطرك في كل حال من
الأحوال انك انت العزيز المتعال مقابلة

كانم صرم

بسم الله الاقدس الامنع

ذكر من لدنا اللى قبلت الى قبله من في السموات والأرضين لتفرح
بذكر الله اياها ويكون على صراط مستقيم انما نزلنا لك الآيات
من قبل ملك مرة اخرى فضلا من لدنا عليك ان اشكرى
ربك العزيز الكريم كيفيك فضل ربك انه يذكر في هذا
المقام البعيد تاالله ذكره احاط الاحباب ورحمته سبقت
الناسين اذا وجد من احد عرف حجة الله لخلق ثناء يشهد
بذلك من في قبسته ملكوت السموات والأرضين لا تحصى

في انك انه لبا الرفيق الأعلى ويذكره العلم الأعلى في هذا الحين
عليك يا ايها العبد الناطق ببناء موليك ولتقبل الى شطر القدر
بهاء الله وبهاء من الملائكة الأعلى وبهاء من ملائكة البقار وبهاء
كل الاشياء في كل حين هذا ذكر قد نزل له عند تموجات
بحر الطاف ربك طوبى لمن يزوره بهذا الذكر المبين انما البهاء
عليه وعليك وعلى من معك من لدن غفور رحيم مقابلة

هو السامع المحجب

الذى آتى ارحم عبادك امانك لا تمنعهم عن فرائد رحمتك التى جرى من
قلبك الأعلى في حقيقة المعاني بامرك ايرت تحم عباد اقبيلوا اليك
منتظعين عن ذكرك فانزل عليهم وعلى امانك من سحاب سما وجود
ما ينظرون عن ذنوبك ايرت ترى ملائكة البسكيا تقضوا عهدك
وكسر وابطاقت واعرضوا عن جملك اسلك بالبحر الامم
الذى ماج باسماك وبعث قيسك الذى باج في ايامك بان تحفظ
عبادك امانك بقدرتك سلطانك لا اله الا انت المتقدر لقدير
مقابلة

الذليل والذل

الذى آتى ارحم عبادك

ك اختصرم هو الشاهد السابع

يذكر الله من اياته التي سمعت النداء واجابت ربها ما لك الاله
انا نذكر كل عبد اقبل وكل من فازت بعرفان الله رب العالمين
كذلك نطق العلم الاعلى امر من الله الغير بالحكيم أنك اذا قرأت
بلوحى سمعت ندائى ان اشكرى ربك وسبح بحمده فى كل حين كذا
يا امرك المظلوم اذ اقبل اليك من هذه المقام البعيد البها عليك
وعلى امانى الاله اقبلن سمعن نداء الله الملك الغير بحميل
جناب حاجى م ص

هو الله تعالى شانه العظمة والكبرياء

ذكر من له المظلوم الذى اختار البلاء فى سبيل المهتم القوم انه باجر
فى الله مرة بعد مرة اوحس فى رسل نفاذ مرة وطورا فى هذا السجن اعظم
ما لله ان البها يقهر بالبلاء اذ شرب حقيق محبة الله رب ما كان
وما يكون ان العالم ينادى ويقول يا ايها الناس فانظروا
صباحى ومساءنى وحين الذى تقوم الشمس وسط الزوال كذلك

ينجزهم با هو عليه من التعبيات التى تشهد كتابا بعناء وزواله
القريب يا ايها العبد ان استمع لنداء الله الذى تشهد كينونة
البها فى هذا المقام الاسنى انه لا اله الا هو اعلم بحكيم تمسك بحبل
الامر وثبت بذيل عماد ربك العليم بحسب كل الهى لا اله الا هو
فاجعلنى ناظر فى كل صباح ومساء الى افلاك الاعلى ثم ظهر منى
ما يغيبى لاسمك الذى يغنت الورقا على الافنان ونطقت حمامة
القدس انه لا اله الا هو الغفور الكريم نزل السدان بوقفاك
وابلك على خدمته اجابة بغير تكلم ما ينفعكم فى عوالم ربكم العزيز
تدبر

ك امه الله امصرم عليها بهاء الله
بسمى الاقدم الابنى

شهد الله انه لا اله الا هو اعلم بحكيم فانظر يا الهى امك التى تهتبت
الى افق من شروق شمس الطائف وارادت الطواف حول كعبة ظهورك

ای رب لا تحرهما بحدک لا تخیت لهما بفضلک قدر لهما مالک
الاسماء من العلم الاعلی ما یفرح به قلبها انک انت الذی لا یمینک
شیء عن سحر اراذلتک ولا یبعدک امر عن سماؤ شیتک لم تنزل کنت
سلطان الاسماء وعلیکها ولا تزال تکون بمثل کنت فی ازل الازال
قد شد کل شیء بقدرتک واقدرک وکل فی لسان بخلتک و
سلطانک سلک یارجاء العالمین بان تغفر لی وترحمنی وانک انت
المقدر القدر تدبیر

ام حرم
الاعظم الابی

ای امه الله ذکر کردی العرش مذکور و از مشرق این صبح رحمانیه
اینکلمات منزله نازل ارسال شد تا بدل جان بر ذکر محبوب
عالمیان پیام نمائی کل را معدوم شمیری و با سوره القیوم متمتک
و با ادب حسنه و اخلاق مرضیه ظاهر شوی تا جمیع ابا و از تو آثار
حق مشاهده نمایند هر نفسی الیوم با خلاق روحانیه ظاهر او
از اهل بهای محبوب جهد نما تا وقت باقی از ذکر حق محروم

غانی و عنایت محیطه ملاحظه کن که جمال قدم در سخن غنیمت ترا ذکر
نموده و این نظر بفضلیت که احاطه فرموده جمیع عالمیان را بعد
الذی کان غنیاً عن العالمین تدبیر

کن ام حرم
بسم دوست

انشاء الله نزل الازال بغیاة الله فانزله فی صبح و بذیل الطاف
رحیق روحانی که از اصبح مشیت رحما جاری شده با ستمش بکبریتش
بیا شام چمت در از عظام و کبر او علما از این بوده نورانی محروم
مانند و از مقصود اصلی دور گشت این حشر حقیقی نصیب آزادگان
نه قیمت متوهمان محمد کن محبوب عالم را که بچش فانری و با شش
غوب ابها علیک تدبیر

اخت حرم
بسم خداوند عالم

الحمد لله عنایت ربانی و فضل جانی ندای الهی شنیدی و بایمان
با و فانز گشتی این مقادیرت که جمیع من علی الارض طالب او بوده

و هستند و فائز نشد با و مگر معدودی از مصیبت وارد
مکدر مباحش فرج عظیم کلمه ایست که از سان لک قدم جاری میشود
و میفرماید محزون مباحش چه که حق باشماست اگر قدر این کلمه را
ادراک نمائی از عالم و عالمیان فارغ و آزاد شوی و ثنائی منطلموم
افاق مشغول کردی کجا طاعت حق بتو متوجهت ان اطمینانی بهذا
افضل لم یسین البهائم علیک و علی من معک تسبیح

کن اتم حرم
بنام خداوند یکتا

از اجبار جدیده ارض سجن آنکه جناب علی قلی نقی علیه بهاء الله از بند محبر
و از انجا بمنظر کبر توجیه نمودند و مدتی در عجب اسیر ساکن اگر چه در
ظاهر نظر باشرفات سجده بر ایشان خوش نگذشته و لکن در باطن
ایکونه و المنة بفضیلتها رحمانیه فائز و بلعای محبوب عالمیان که مقصد
کلی است مرزوق این فضلی است که فی الحقیقه از برای رسد اعمال کالیلی
منیر روشن اگر چه حال چون این نعمت موجود است قدرش بر اهل عالم
مستور و لکن عنقریب علو این مقام و سمو آن ظاهر خواهد شد جمیع منتبذ
از جانب این مظلوم بنحیر برسانند یعنی منتسبیکه حق تسال نموده

و از کأس عرفان نوشیده اند انما البهائم علیک و علی من لدی الله رب العالمین
کت ضلع جناب علی قلی نقی علیه بهاء الله تسبیح
بنام کیتا خداوند بهیما

مقصود از آفرینش عرفان الله بوده و جمیع ناس از صغیر و کبیر منتظر آیام ظهور بوده
و چون شمس ظهور از افق نور ظاهر و هویدا شد کل عجب بانند که در نفسیه
طلاوت کلمه ربانیه را ادراک نمودند ایشانند بهترین خلق نزد حق جلالت عظمت
ای آمده الله حمد کن مالک قدم را که ترا بزرگترم اعظم منقصر نمودت در این مقام
بدان با و ناظر بمتک باش تسبیح

اتم حرم

بنام مقصود عالم

جناب مهدی لدی الوجه حاضر و بانوار عرش فائز و ذکر استقامت و محبت
شمار ابرام الله نمونو هذامن فضل الله علیک در هر سینه ذکر
لدی المظلوم مذکور و است از قلم علی جاری نشاء الله در دل حسیان حقیق
ایعاز از ایادی عطاء مالک امکان بیانش بزرگش خرم باشی و بانفس سرور
این فضل عظیمت و عنقریب بر قل عالمیان ظاهر خواهد شد

الیهاء علیک و علی

من معک تسبیح

جناب علي قبل نقى عليه بها، الله

بسمي لا اقدم الا بحکم

قد زنا لك لو حاسر قبيل من مرة اخرى لشكر ربك مولى الوردى الذى ا
بملكوتهم على العالمين قل ان الملكوت هو بيكلان لك العليل لو نتم من العافين
ثم يطبق على المنظر الاكبر في المقام المقدس الامنع الغير المنير وفي مقام
يطلق على هذا التصدر الذى فيه تطلق اسدره انه لا اله الا انا العليم الحكيم
وفي مقام يطلق على قللى الا على الذى من نعماته احى الله من السموات
والارضين وانه لمبدا النهار التى نزلت في الالواح من لدن عليم حسيب
ان الذى شئت ان من اهل سفينة تشفن على البر والبحر ولا تضربها الامواج
ولا الارياح ولا الاجار قل بها الهى ملكوتى العزيز الرفع ان يا
ان افرح بما ذكرت براءة التدرتك رب العالمين ان
في الليالى والايام ليظهر منك ما ينبغي لهذه الظهور الذى يطق
الظهوره ظهر الكثر المحزون واتى المكنون سلطان بين انما البهائم

عليك وعلى الذين طاروا في هواء

موجة تحبم العصور الكريمة نسيد

جناب نعيم عليه بها، الله

هو الناظر يا حق

يا نعيم عليك بها، الله العزيز العليم درجن ترا ذكرنا نعيم ودرين
حين تو توجه كروه ايم قل سبحانك يا الهى لولا البلاء يا في سبيلك
من اين تظهر مقاما عاشقك ولولا الزرايا في حبك باى شئ
يثبت شان شتاقك وعزتك اينس محبتك دموع عيونهم
وموس مريدك زفرت قلوبهم وعدا، قاصديك قطعات الكبادم
وما الكسب الردى في سبيلك وما اعترسحام الاعداء الا على كفتك
يا الهى فاشربني في امرك ما اردته وانزل على في حبك
ما قدرت وعزتك لا اريد الا ما تريد وما احب الا ما انت تحب
توكلت عليك في كل الاحوال اسئلك يا الهى ان تظهر لمنصرة هذا الظهور
من كان قابلا الاسمك وسلطانك ليندركك بين خلقك ويرفع علام
نضرك في مملكتك انك انت المقدر على ما تشاء لا اله الا انت
المهيم القويم **بسم نعيم** اين ذكرا قبل ارقلم على مخصوص نفسى نازل
شد زوال كثر مخصوص شمانازل لتقر بها بالجان طيور العروس

وتكون من الفائزين اليها من لثما عليك وعلى من تمسك
كامل المستبين

بنا نعيم عليهما الله
هو انما هو الناطق العالم الحكيم

حمد مولی الوری الالین سزا است که بجا علیا اهل بیت را بافق اعلی دعوت
نمود و از حق ختم قلمت فرمودین که در معاشه کوشند تا کانیست از امر و کان
نفس و هوئی و در مقامی نوریت ساطع از بر اهدایت اهل حق سماء بنا
بهیئت نهار و اورست سبب ظهور حرارت حجت الهی در افق
و قلوب احزاب و وقتی بمشایبه سلطانی مستوی بر عرش غایت
اوست بر فضل و نالی حکمت بیان در اوستور و اوست آسمان
عدلی انجم امانت و یانت از ان مشهور طوبی از برای نفسیکه با این نور طبع
لمیح قصه وطن حقیقی محمود و نعيم از برای مقبلیکه نبیا عظیم متوجه
و جلالت عظمت الله و سلطان و جل ذکره و بیانه و عز بر مانه و لا اله غیره
سجنانک یا اله العالم و مقصود الهم تعلم و تری ان احد من عبادک
الأصغیا اقبل الی عبدک الذی سئى فی کتاب الأسماء بضیا و اراد ذکره

فی سراحه عزک و بساط قدسک اسئلك یا مولی العالم باسمک العظیم
الذی به انزلت امطار الکریم علی الامم و سلطانتک الذی احاط الوجود من
الغیب و اشهد و بامواج بحر حجتک و باشرقات نیر فضلک
ان تقدر له و للذین کرمهم فی کتابه یا تقیر جسم الیک و یقیمهم کوش
البقاء من عیظتک و یجذبهم الی هوا عزک و سماء حجتک ثم
اكتب لهم من فمک الأعلی اجر تعالیک یا مولی الوری رب العرش و الشرا
لا اله الا انت الغفور الکریم نامه شمار سید و چون حامل عرضیه
بود قصد مقام نالک نقطه وجود و بلیک غیب شهود و نموده بعد از
عرض و اذن امام کرسی عدل تمام آن عرض شد و بشرف اصناف ائمه
کشت اذ انظر امواج بحر البیان و اشرفت شمس الفضل من افق
غیاة ربنا الرحمن ^{و الله اعلم} تسمی انظار الناطق العظیم قال و قوله الحق
یا نعيم عليك بهائی یکی از انحصان الذی سئى بضیا امام
و وجه مع نامه است حاضر طوبی لسانک بما نطق بناد الله و
تعلبات بما قبل امیه و لو جهک بما توجه الی انوار و جهک
و قلماک بما جرى منه ذکره و لفقو ذک بما طلع منه ابحار الذکر و ایا
نسل الله ان یؤیدک و یوفقک و یجعل جبری من لسانک کفرأ

كنت عنده هو الفضال الكريم هذا يوم فيه انجذبت
 الاشياء من نفحات الوحي والقوم الكثر في مدين قديم
 شمس اسيان من افق سماء البرهان وغررت حمامة العرفان
 اعلى الاخصان يا ملاء الامكان قد اتى زكيم الرحمن بقبرة
 وسلطان اياكم ان تمنعوا انفسكم عن التقرب اليه ضعوا ما عندكم
 مقبلين الى الله ما كنت الرقاب لا تنفلكم خزائن الارض ضعوا ما
 ورائكم وخذوا ما اوتيتهم من لدى الله رب الارباب طوبى لك
 يا نعيم بما فرزت نعيمي انه هو عن ايتي في مقام وعرفاني في مقام
 اخر ونعمتي التي ازلنا من قبل من بعد وفي هذا اليوم الذي سمي بيوم الله
 في تحف والالواح اياك ان تخزنك حوادث الدنيا او تمنعك
 ضوئنا الامم عن حقي الذي فحنا حتمه باصابع القدرة والاقدر
 اتا اردنا ان نتيك منه كاسا بعد كاس وقد ابعده قدح لياخذ
 عنك ويجذبك الى مقام نصبت عليه رايه لطيفة امر من لدى الله
 الامم يحكيهم قلب قوم خافوا الله ولا اتبعوا مشارق الاوهام واطفون
 هذا يوم فيك ارتفع لشهداء في سجن عكا طوبى لمن سلع
 واجاب وويل لكل غافل متراب اتا زينا ديار كتاب

الوجود بهذا الاسم التي منه ارتعدت فرائص الاشرار انك
 اذا سمعت ندائي واخذت وشربت حقيق بياني اقبل بقلبك
 الى مشرق الالهام وقلبك الحمد يا الهى ولك الدنيا يا مقصود
 ولك البهائم يا محبوب فواد ولك الفضل يا معبود بما هدني
 الى صراطك وتقتني حقيق عطاك وارثي انا رك
 رسلك بدرجة المشي واشارها وحيضا وبالانهارا بجارية وخريرا
 وبنائم يوبك هوسه زرها ان تظهر متي ما يقرب
 الناس الى بساط عنايتك وساحة قربك ايرت تراني طقا
 بشانك بين عبادك متمسكا بجبل جودك يا مالك الوجود سلطان
 الغيب والشهود لا اله الا انت المعطي الفضال الكريم اتا اردنا في هذا
 ان نذكر من اسجد باياتي وفاز بنشر اثارى في بلادى نطق بناى
 بين عبادى الذي سمي بسينا في لوح الاسماء نشهد انه قبل سرح
 وسمع واجاب موليه القديم ياسينا اسمع ندائي الابحصى من افق
 سجن عكا انه يجذبك ويقربك الى الله رب العالمين اتا
 ذكرناك مرة بعد مرة وجناك كرتة بعد كرتة وانزلناك ما يكون

مخلة في كتابي المبين انما سمعنا ذلك وما نطق به بيان فؤادك
 ان ربك يسمع ويرى وهو السامع المحب شهد انك اقبلت
 الى الاقوال الاعلى اذا عرض عنه كل غافل بعينه قد اخذت كتاب الله
 بقوة من عنده وبلغت امره بحيث ما تمنعك سطوة الأمر
 ولا شبهات العلماء ان ربك كان معك في كل الاحوال فهو
 السامع البصير قلبا ملاء الأرض فداني الوعد والموعود في مقام المحمود
 يادى ويدع الكل الى صراط الله المستقيم اياكم ان تمنعكم الدنيا وما فيها
 عن التوجه الى نور الوجه متبلا ولا تكونوا من الغافلين قد ماج بحر
 البيان في الامكان امام وجوه الأديان سمعوا السمعوا ولا تكونوا
 من المتوقفين ياسينا هذا اليوم فيه يتم نصر الطور بلقاء مكملة لسنه
 بمكلمها طوبى لاذن سمعت ونادت وقالت لك الحمد يا مقصود من
 في السموات والارضين انما ذكرناك في الواح شتى وخطناك
 تقبيل من الملائكة الصالحين يا ظم الأعلی ول وجهك شطر منى
 بنير في كتابي المبين ثم اذكره بما تجذب به فقهه المخلصين
 انما سمعنا ذلك اجبتناك بلوح زرين الله به ويابح لوجهه كلفظ شهد

انك طفت الديار لا تشارا ثارا ربك الناطق العليم قلبا يوم قد
 اليوم الذي كان موعودا في كتب الله العزيز بحمد اياكم ان تمنعوا
 انفسكم عما ظهر فيه بالحق اتقوا الله ولا تكونوا من الظالمين قد خسر اولوكم
 وما طلع من افق فؤادكم في ذكر بارئكم وشأن موجودكم الذي باسحق بسلاط
 ميين انما وجدنا منها عرف خلوصكم وقبالكم استقامتكم على هذا
 الاعمال الذي بارتعدت فرائض العباد الآمن بفتنة يد اقدار ربك
 القوي الغالب العليم بحكم هذا يوم فيدار تفتح حفيف سدة المنقذ
 وخير كوشر لبيان في الفردوس الاعلى ولكن التعم في حجاب غليظ
 طوبى لقدرة ضقت الاحجاب وبه الاسماء مقبلا الى بحر العرفان
 الذي يسمع من اموجه ففتح باب السماء واتى مالك ملكوت
 البقاء بامر اليعقوب معه جنود السموات والارضين كذلك ذكرناك
 والقينا عليك ما يجذب مرة واخرى يرفعت الى اتمام
 انقطعت عنده اذكار العباد واوصاهم شهد بذلك من تطيق في
 كل شأن ان لا اله الا انت الغفور الرحيم **بسم الله** انما نوريان اراقن الردة
 مقسودنا لبيان اشراق نوره شرقا قبله وقلة رانور فرمودت بار اليوم

چکه نرنگنون ظاهره و سحرخون باهه از حق مبطلم عباد و انشا
 بحر رحمت منع نماید و محروم سازد سبحان الله مع انکه ابواب
 غایب الله مفتوح و اوقات حقیقت مشرق و انهار جوی جاری الکرسی
 محبوب ممنوع مشاهد میشوند در یومیکه بحق منسوب با و معروف
 و در کتب الهی از قلم سرمد بوم شد مذکور و مطور مع ذلک با مثال
 خود مشغولند و از ما عند الله قافل این سجون بقول الهی الهی شخص
 بساطتک التي احاطت الموجودات و بقدرتک التي غلبت المکمات
 و بتقدیرتک و تنزیه کیستوتک عن وصف الکائنات اسئلك
 یا مولی العالم و محبوب الامم یا سبک الاعظم الذی به فتح باب
 الکرسی المحزون و اللئالی المکنونه فی اصداق بحر علیک المکنون
 ان توید عبادک علی التقرب الیک و التوجه الی انوار وجهک
 فی آیاتک ایرت عرفهم سبک لم تقیم و نباک لخطیم و وسم
 الرجوع الی باب رحمتک و التقرب الی بساطتک ایرت
 لا تمنعهم بحودک و کریمک اشهد و تشهد الاشیا یا بقدر
 و سلطانک و عظمتک و اقدارتک لا اله الا انت الفرد
 الواحد لم یمن علی من فی السموات و الارضین ذکر جناب استاد ابراهیم

صفا علیه بآء الله لختار را نمودند بعد از عرض امام کرستی
 عدل این آیات باهرات از سما و مالک ملکوت سما و نازل قوله عز و جل

المهین العظیم بلیغ حیل بهینه یا صفا مظلوم عالم از حق خط
 بتو توجه نمود و ترا ذکر نماید افرح بهذا الاکبر الذی احاط الوجود من ان
 اشد بما تحسد الله انه لا اله الا هو المهیمن القویوم یا ابراهیم خلیل
 افاق قریبیا و سبیل الهی بمقرقدا و مراد مع ذلک احدی
 ایشانند شعوبیکه جان او مذبحکما لالتیة کلم تنمودند فی تحقیقه تعوی
 و قدرت و انقطاعی ظاهر شدند که شیه و مثلن شیه اظلام
 عالم و اسیم از نقش عاجز و از و صفش قاصر هر یک از ارق سما و انقطاع
 بمشابه شمس مشرق و لایح غمام طنون از استر نمود و سحاب
 او هام او را نور باز داشت جل کمویدسم و جل موجودم کنه پاک
 نطق ان العظمه هذا کجین مقامه الترفیع البهائم اناطع ابین
 علیک و علی بنک الذی بل الی التدرج العرش العظیم و فاز
 بالعرفان اذ احاط بحیل اکثر خلق بحیث اعرضوا عن الظاهر اناطع
 العظیم هذا ما نزل بجناب میز احین علیه بآء الله المهیمن القویوم
 یا مسین علیک بهائی این یوم مبارک بحق منسوب

و در آن ظاهر شدن آنچه که چشم عالم شیب از اندیده نعمت
 بیان ظاهر و مائده عنان نازل و بحر خود مواج
 و آفتاب علم الهی از افق سما بر بان مشرق و مکن خلق غافل چه
 که حجات او با هم بشانی افتد نموده که قربر از بعد تمیز نمیدهند همچین
 علم از اهل طوبی از برای نصیحه از قصصهای شبهات و اشارات
 و ظنون او با هم گذشت و باقی این توحیه نمود اوست از اهل بها
 و اصحاب نصیحه حمرا انک اذا وجدت عرف لبیان کل ملک
 الحمد یا رب الرحمن بما نورت قلبی بنور معرفتک و ایدتینی علی
 الاقبال الیک و هدتینی الی صراطک و الی نبالک العظیم الذی
 ارتعدت فرائض خلقک الا من نقضته بید اقدارک ایزد
 سزای عبدک مقبلاً الیک و متمسکاً بک و سلطانک مسلک
 ان تجعلنی ثابراً مستقیماً علی امرک و حبیباً انک انت
 المقدر علی التشاء و انت العزیز القیاض
 این مسجون از حق جل جلاله سأل که مخصوص و لیا نازل فرماید آنچه را
 که باقی و در دست قرون و عصا را ترا تعنی نیرهد و بنود و

قادر بر محو نباشد تویی آن مقتدریکه اعراض انکار شهرت را از اراده
 منع نمشد و از اظهار عنایت باز ندارد ذکر جناب لامر
 کرمانی علیه بهاء الله را نموده بودند بعد از عرض امام وجه تیر این
 بیان از افق اراده الهی اشراق نمود قوله تبارک و تعالی
 یا مراد علیک بهاء الله مالک الایجاد ندای
 مراد عالم را از نظر عین چشم بشواته یوئیک و یوئیک و یقربک الی الفردوس
 الی اعلی المقام الذی فیها ترفع لتد آء و ظهرت اسرار ما کان ما یکون
 و به نطقت سدره المنتهی و اشجرة الخضره فی حبه العلیاء و غرودت
 حمامه لبیان علی غصن الامکان الملک و المملکت لبته امین ایوم
 هن ایوم فیه سمع کل فی اذن فکر الاشیاء و رأی کل فی بصیرة الظهور
 لا تحزن من شیئی و لا من حواش الذیاء تعسیر با تمسک بما ینبغی فی هذا
 الیوم الذی فیه اخذ الطور جذب بیان ربک مالک الوجود ان کحاز
 تادی و الطبیحاً و یحکم و یشرب صاحت و قالت لک البهائم اعطاک
 بما استقر علیک کرمت العدل نطق سان العظمه العظمه لبته
 مالک الغیب الشهود کذلک از لنا الایات و ارسلنا بها
 الیک لتقرح بشکر ربک العزیز العفور و هذا ما نزل بجناب

محمد بن من فاز بعرفان ربنا الرحمن في هن الأيام قوله عزيريا غلبيت
 آياته وجل برهانه | هو الله انطاسه الناطق العليم يا محمد عليك
 بهاني انا ذكرناك من قبل آيات جرت منها انهار الحكمة كواكبها
 في الامكان تعالى ربك الرحمن الذي قبل ايك من شطرتين وذكرنا بما
 انجذبت به فئدة والقلوب طوبى لك وللذين منعتهم الاسماء عن
 مالهما وسلطانها ان ربك هو المقدر على ايشاء بقوله كن فيكون
 قل يا معشر لسبب يا اتقوا الرحمن لا تتبعوا الهواكم اتبعوا الحق علام الغيوب
 الذي تاتي من افق لا قدر بر ايات الآيات اقرؤا ثم اصفوا ولا
 فكلوا من الذين يرون التورونيكرون فطرحه بالانظر في العالم والى
 من ترزين بكر لسبب يا من قبله الفرقان من قبله التورانية والابجيل والزبور
 اياكم ان تمنعوا انفسكم عما ظهر بالحق وضعوا القوم وما عندكم ثم طافوكم
 واوهامكم انك امرم من عنده لوح محفوظ التورالتا طلع
 اللا مع عليك وعلى الذين سمعوا لستاء وقالوا لبيك
 لسبب يا مالك الغيب والشهوات هذا ما نزل بجناب
 استيا وحسن من اهل ك عليه بهاء الله اسمى المقدر على الاسماء
 يا حسن عليك بهاني قد ظهر الكثرة وبرزت الاسرار والور

الاشجار والقوم لا يسمعون هذا اليوم فيه نادى الطور بالله
 قد اتى مالك الطور وهو مكلم الذي برضت الايادي الى الله عزير
 الودود وبه قرنت عيون المقربين ونادت الاشياء القزيرة بحجرو
 لله مالك اليوم الموعود يا معشر الملوك اقبلوا بوجوه نوراً
 الى الافق الاعلى المقام الذي فيه استوى للمالك على عرش
 لسبب ان نطق بما قام به اهل القبور يا ملا المعشرين اصفوا
 بالله با تى حجة مستم برسل الله من قبل وياتى برهان عزيم عن
 الذي بينه اذ نطقت الاشياء وتبياه قام بل ناسوت الاشياء على
 خدمه امر الله الغفور العطف اقرؤا ما عندكم ونقرء ما عندنا
 لتعرفوا مشق تطور من طلع الامور هذا يوم فيه ارتفع خير كوش
 احيوان في الامكان القوم الكرم لا يعرفون نبذ العدل و
 اخذوا الظلم لا يفتخرون من ان الله الا انهم من الاخيرين في لوحى الحق
 قل لك الحمد يا الهى بما انزلت لعبدك آياتك الكبرى وظهرت
 له بناتك لعظمى شكك ان لويدى على ما سبق به ذكرى بن عباد
 ووفقنى على عمل يتشوع منه عرف قبولك انك انت المقدر
 العزيز المحبوب هذا ما نزل بجناب محمد رساله عليه بهاء الله

بسم الله الرحمن الرحيم على الأسماء

أتأذركناك مرة بعد مرة وانزلناك ما فاحت
 نجات الوحي في العالم يشهد بذلك أم الكتاب في المآب
 أتأذركنا الذين آمنوا بذكرنا في شرق من فهم الأرادة ارتفع نداء
 الملاء الأعلى يا ملاء الأرض هذا ربكم الأبي الذي أتى من سماء
 العطاء بقدره وسلطان هذا اليوم كان مرقوما من
 الأعلى في الصحف والزبور والألواح قل يا معشر البيان موتوا
 بعظيم قدركم الكثر لمكنون وبرز من كان مكنوناً في علم الله مالك
 الرقاب قل إن الشمس طلعت والنور سطع والنار في سدة بطور
 سادى وتشرق الشمس بهذا بطور الذي كان موعوداً في كتب الله رب الأرباب
 هل يقبل واحد أن يقوم معادام وجهه بخلق وهل من فارس يجول معه
 في مضمار الحكمة والبيان اتقوا الرحمن لا تتبعوا الهواكم اتبعوا من يؤمكم
 إلى الله مالك الأديان كذلك نطق القلم الأعلى في سجن عكا هرا
 من لسي الله العزيز الوهاب | وذا أنزل بجناب على محمد عليه بهاء الله

بسم الله الرحمن الرحيم

يا محمد قد فرغت بذكرى مرة بعد مرة وبفانيت كربة بعد كربة
 يا خياط عليك بهاء الله من نزل الآيات انظر ثم اذكر ما انزلنا

في لوح حضرة سلطان ايده الرحمن قلنا انا كنا جالسا تحت سيف
 علق بنجيط ولم ندر ينزل في حينه وبعد حين الأمر بيد الله رب العالمين
 اذكر اولياي من متبلي وقل ان لي صباح احاطة الأرياح وانا اتخذ
 لنفسه حافطاً ولا حائل لا يشهد بذلك من عنده أم الكتاب البهاء الملقب
 من افق سماء رحمتي عليك وعلى اولياي الذين متبلا إلى فتمى فازوا بذكرى انوار
 وشربوا الرحيق المحموم من يد عطاء نهدتهم اولياي في الآخرة والآخرة نزل الله
 ان يفتح على وجهه ابواب الفضل العنانية والجود انه هو مالك الوجود في
 قبضة زمام من في الارض والسموات او ذ انزل بجناب عليه بهاء مالك

هو الفضل الكريم

يا محمد عليك بهائي تحبيري اسمع ندائي في هذا الحين الذي
 احاطتني الاضغان من الذين نقضوا العهد والميثاق قد نبذوا بحر
 لبيان وراهم مقبلين الى مطالع الظنون والأوهام لعسري
 يعبدن الأصنام ولا يعرفون نفعهم من الاخرين في كتاب الله
 مالك الملكوت قل يا ملائكة اني قد شرقت شمس حقيقته
 من افق الأرادة وجرت انهار الحكمة ولبيان تقوا الله يا مصلح
 السنون هذا اليوم فيه ظهرت الأرض كنوزها والسماء سرارها

ولشمس شرقها والسترة اثمارها وضعوا اوها لم تهم مهر عوا الى الله
المهمين القيوم انا ذكرناك من قبل وارسلنا اليك ما ااحت
به نجات البسيان في الامكان يشهد بذلك كتاب الله
ما لك ما كان ما يكون كبر من قسمة اوليائه و
ذكرهم باياتي ونور غيايتي ان ربك هو الفضل
الغيزر الغفور وذكرا ما في اللاتي امن بالله ما لك هذا المقام
المرفوع البهاء عليك عليهم وعليين من له الله علام الغيوب

هو السامع المحب

ان يعلم اذكر من تسمى شيخ محمد ابن من اقبل الى اوجي طارفي هو اني و
با جرمي ومع نداني اذ ارتفع بين الارض والسماء نفضت
من المقربين عند الله رب اجود ان له مقام وشان عند
ربه طوبى لمن ذكره وتبر اما انزلنا له في هذا المقام المحمود يا محمد
اذ افرزت باصغاء آياتي سلكك الحمد يا الهى بما ذكر
في سجعك الاظلم وانزلت لي ما عجز عن عرفانه عرفان
الأمم ايرت انا عبدك وابن عبدك قد اقبلت اليك

منقطعا عن دنك اسلك بانوار افدة اولياك و
نحوهم عند قرائة آياتك واثارك وبه سرار عليك
المكنون التي كانت مستورة عن الادراك والعيون ان
متقبها في حبك بحيث لا تحركني قواصف الظلم ولا ترزني عواصف
كل مشرك مردود ايرت قدر لي من قلبك الا على
ما يحفظني عن دنك ويقرني اليك انك انت المقدر
على ما تشاء لا اله الا انت المقدر المهيمن العزيز الودود
يا نعم عليك بهاني اوليا مذكوره بهيك اركاس عطا
نوشيد وار تجليات النوار نير بهان شمتت برد
قل اظهي اظهي لك الحمد بدوام الملك والملكوت ولك
التشناء بدوام العظمة والنجبروت بما اقبلت الى عبدك
من شطر سجعك الذي ايدته على الاقبال في ايام ظهورك
وسقيته بسبيل العطاء بسجودك وكرامك اسلك يا مولى العالم
بانوار وجهك وبالسترة التي منحها ارتفع ذكرك ان تؤيد
عبادك وخلقك على التدارك على ما فات عنهم في ايامك انك

انت المقدر لعليم حكيم - البهاء المشرق من افق سما رحمتي عليك
 و على الذين آمنوا بالله و آياته و تسبلوا اليه اذ ارتفع نداءه و على كل
 ثابت متغير و راسخ هين **خبرته** البشارة البشارة چه که بحر
 بيان در قطب امکان با موجی طاهر که از اول بیج اول
 الی حین شبه از عین ابداع نذیده و تنخواه دید در این فجر لورای
 چون بحضور فائز نشیده شد آنچه که هر صر فی الزان روحی بود ابر
 اجساد و نوری بود از ابر ابلاد سبحان الله تیر بر بان از طر
 لایح اما شب پان از جهتی مشرق حسن عالم از ذکر آنچه ملاحظه شد
 و مشا به کشت قاصر و عاجز الهی الهی لا تمنع اولیائک
 عن التقرب الیک و التوجه الی بساط غرک بسکک کجنتک
 العلیا التي يراها المخلصون كالكوثر يحويان لتجدد الامكان
 و المصطفون نور الرحمن في البلدان ^{و المنقطعون لشر الاقسام بين الامم}
 و الموحدون و رفاق الشقا للرضى هينئذ لمن سمع و رأى و مر
 لمن شرب كثر البقاء و اخذه جنة النداء الی مقام لا یرفیه الا الله الفرد
 المقدر لعليم حكيم اولیا ان ارض هر يك را از قبل بسجود نكرنا

و بتسیر بر بان بنور پان مقصود عالمیان متور دار انچه بخت
 اولیائ و ذکر هر قسم ببار ترفع به مقاما تخصم اته و لی المحسن
 و معین ایین مالک لوم الدین الحمد لله رب العالمین البهاء و الذکر
 و التشناء و النور الذي سطع من افق ارادة الله ما لك الاسماء
 عليك و على اولیاء الله هناك الذين سبوا العالم
 متمسكين بالعروة النوراء امرأ من لدى الله رب العالمین
 ضیا ۲۳ شهریور شعبان سنه

هو المحیب من انقذ الی

الحمد لله الذي تجتلي باسمه الاء عظم العالم اذا ارتقدت
 فرائض المشركين من الأعم و انارت وجوه الموحدين فحيض
 الظلمات لمظلم الصلیم و غروبت حمامات السجدة العلیا
 ثم ارتفع حفيف سدره المننوي في الفردوس الی قدامی من
 تشرف بعنود الملك و الملكوت طوبی لمن اقبل و فاز

وويل لكل قافل مرتاب التور والبهاء على ايدى الامر من الوردى الذين
 طهرهم الله من البغى والنفساء ورتبهم بطراز التقوى اولئك
 عباد مكرمون قد ذكرهم الله في كتابه وصحفه وزبره من قبل
 ومن بعد وفضلهم على اكثر خلق الله هو الحق علام الغيوب قد
 اليوم في هذا المقام المسبح وارذنا ان نذكر اوليا الله
 احبائه ونشهرهم بعنانيه ونقصرهم اليه في هذا اليوم الذي
 فيه احاطت الاحزان من الذين يرون البحر وواجبه ويكرونها
 واقبحها ويعرضون عنصا والسماء واجبها ويعرضون عليها
 الا انهم من عبدة الاوهام يشهد بذلك لسان العظمى هذا
 المستكين قل كثر واصنام الهوى بعضديان الله رب
 العرش الشرى اذا ترون الاراء العيون تسمعون الا سمعت
 الاذان يشهد بذلك كتاب الله المبين فهذا الحين قد ماج بحر
 العرفان وما ج عرف الرحمن والقوم الكثرهم من الغافلين
 يا محمد قد فاز كتابك بالحضور وارسله اسمى الذي سمينا به بنين
 المقربين في كتابي العظيم وعرضه احد اعصاني الذي سمينا به
 بالفضيا اجبتك بايات فاحت لغايتها وتضوع غر

طوبى لمن جدا وفاز بها وويل لكل قافل بعيد ونذكر
 اولياي الذين قبلوا الى اقصى وطاروا في هوا حتى نطقوا بناي
 اجميل يا منظر قد ذكرك مالك القدر في منظره الاكبر بايات
 بها خلق الله الاذان في الملأ الاعلى بدعا واصغابها عرف
 مقام هذا فضل قل لك احمد يا من قبضتك زمام العناية
 والالطاف وفي يمينك ملكوت العبد والانصاف تفعل
 ما تشاء وتحكم ما تريد وانك انت المقدر بقدر يا نعيم قد ذكرنا
 من قبل وارسلناه اليك لتفرح وتكون من شاكرين قل لولا
 انهم من يقوم امام الاحراء والعلماء ولولا من ينادي بين من
 والسماء انصفوا ما قوم فيما تزلج حتى يظلم بالعدل لا تكلموا
 من الظالمين والله عظيم ما لا نظهر في الابع يشهد بذلك اسم الكتاب
 في هذا المقام الرفيع يا على قد ذكرك اسمي محمدي عليه بها
 من قبل وارسلناه لك ما تضوع يعرف حمى النبي سقت من
 على الارض قل لك احمد يا ابي ولك الشاء يا مقصودى
 باجدت ذكرى باقيا في كتابك المبين اسلك بان لوني
 واولياك على عمل تشررف بعز قبوك وتضوع

منه عرف رضاك هذا على كل المقربين اي رب اذ اوليا
 على الاستقامة على امرك بحيث لا تنعم صفوف الملوك وتلاطين
 يا محمد هل تعرف من ذكرك في هذا الحين او هل تعلم من ياديك
 في هذا المقام الا نور الله طمسه لعمرى لو تعرف حق العرفان لتطير به
 الشوق في هذا الهوى المقدس العزيز المبسور ان القوم نبذوا البحر وهم
 مسرعين الى الاوهام والتمايل كذلك ما ج سحر ليل يا امام وجوده امان
 طوبى لمن فاز وقال لك الحمد يا ملكي وسلطاني ولك الشاء
 يا مقصودي ومعبوي اشهد انك زينت الالواح بذكرك والفرود
 بنفحات محبتك وشرفت الارض بقدمك ونورت الافاق
 بنور الايقان والقلوب بنور مصرفك لا اله الا انت الفياض
 الكريم طوبى لاسمى جمال الذي شرب حقيق بياني من كاس عطا
 وتلق ثباني بين عبادي في ايام فيها ارقوت وجوه الجهلاء واليت
 اقدام العارفين من صراط الله الملك الحق ابن الامين شاه الله
 ربك رب العرش العظيم طوبى لمن سمع نداه فيجيبه
 الذكر الاظم واتبعه في هذا الامر الحكيم يا عتبات الله هذا
 كتاب مرقوم من فضل الله امين ايتموه وهذا الروح محمود
 امر من لدى الله رب ما كان وما يكون طوبى لمن استمع

واخذ فتح لببيان باسمي امام وجوه الانام وشرب بذكرى العز
 المحبوب اقداني اليوم والقوم الكرم لليفيقون وطلع
 والناس كرههم لا يعرفون نبيذوا العدل وراهم متمسكين
 باظلم الا انهم لا يشعرون قل الهى الهى بن راسي روس اوليا
 اوليا كماله ابا كليل الانقطاع وهيا كهم باثواب التقوى
 انك انت المقدر على ما تشاء ارب ايد على ما يرتفع به
 كلمتك العليا من الورود على ما تحب وتر اربنا عجب
 قد اقبلت اليك تمسكت بحبل عطاك اسلك بان تحت
 لي خير الآخرة والاولى وما ينبغي لبحر جودك يا ملك
 الوجود يا حبيب الله انا من اهل با ماته والدياته وما يرتفع به
 مقام الايمان والقوم علموا ما نوح به يراعهم الله مالك الغيب والتشهو
 فذرت الآيات وظهرت البينات ونادت سدة لبيا
 اذا استوى مكم الطور على عرش الطور يا ملا لببيان
 اتقوا الرحمن هذا هو الذي لولاه ما اظهرت نفسي ما نطقت
 بكلمة مني اتقوا الله ثم اسرعوا اليه انه ما من له الا هو وهو

استحق علام العيوب لو نكره احد باقى امر مثبت وونه انصفوا ولا يكونوا
من الذين يروان ويشكرون هذا هو الذي نصبت رايات الايات
ظهرت اعلام العلامات و به نطق كل طليل الملكات يته مالكا
الوجود يا محمد رضا سمع لست آء من الاثى الاعلى انة الاله الا هو العزيز
الفضال قد اتى من تزين باسمه صنف الله رب الارباب انا
ذكرناك بما لا تعادله خزان الملوك ولا اثره العباد يشهد بذلك اتم الكتاب
فى المآب طوبى لمن ما خوفه يخو و تقوى ما ضعفه قوة العباد
قد ازلنا من سما الفضل ما احاط بجماات فلما سطع التنور و طمن القوم خرجوا من
خلف الحجاب وعلموا ما ذابت به الكباد الابرار قبل ما قوم خافوا الله
انه اتكم حجور الايات لسببناات و عامن على الارض الى الله مالكا
الايجاد سجع بحجرتك و ذكر العباد بما تيرجم الى اعلى المقام طوبى
لمن سمع و ابا و ويل لكل منكر كفار يا على قبل محمد قد اتى هذا الان
و بشر الناس بظهورى و بروزى و عظمى و اى و عزى و سلطا
فلما جئت باعلام الهداية و الفلاح عرض عنى عبادى كفى و انظهورى
و جادوا باياتى كذلك غرتمهم انهم فى غفلة و ضلال قل
لك الحمد يا الهى بما هديتنى الى صراطك المستقيم و انزلت لى ما قدرت به
الابصار ايرت لا تطرون خراب فضلك و لا تمنعنى عن بحر غنا

قد تلى ما تقرهنى اليك انا انت المقدر المختار اى رب
ايد عبادك على خلاق يرتفع بها امرك بين خلقك و عزك تنفى
بلاوك انا انت المقدر العزيز الوهاب يا حسين قد ازلنا لك
لو حال التعادل الالواح و ذكرنا اباك بذكر ذابته به الاكباد لاسحر
من شى توكل فى كل الامور عليه انه هو المقدر الغفار نسل ان يعذب
الذين ظلموا اباك و اقوا عليه من دون نبية و برهان قد ناض فى ضنة
عباد الذين طافوا العرش فى البكور و الاصل لا تحزن عما ورد عليه انة
فيهذا الحين خبا مجدى و فى حوله الملائكة و الروح من لى الله
منزل الايات انا و ذكرنا ابناء من صعد الى الله مالكا
الاديان و ذكرنا الاشراف الذى اقره ذياب الارض نسيا
على الله الواحد بحسب اقدافضرا بن الذئب فاه و اتبلغ بويه
الا انة فى لة و خسران سوف يجر اجراء ما عمل كما رى ابوه و يدله
ملائكة العذاب فى النار تبصر من لة المقدر القهار انا و عذناه
فى لوح البرهان ما ورد عليه من سوء العذاب و نذكر فى هذا
الحين ما نى و توحيتم بتقوى الله مالكا يوم حساب
البهائم من لى انا عليكم يا اوليا نسل الله تبارك و تعالى ان يؤقلم

+

على ما تجذب به أفئدة العباداته هو المقدر المبرور الناطق امام

وجوه الأضراب

؟ فافهم الف

حسين
١٢٧٩

هو العزيز القيوم

فبجانك يا الله اناديك حين الذي تغن حمامة الغراق عن شط العراق
ويرق عندليب الأشياق عن حبة الافاق بانك انت الله الملك
الغزير الجميل لمزل بالآلهي كنت في علو القدرة والقوة والجلال لا تزال
تكون في سمو الرفعة والفضة والجلال كل انساب خائفة من
ظهورات قهرك وكل الأصفيا مضطربة من بروزات شيبك
لا اله الا انت المقدر القدير وشكرك يا الله في هذه الايام
اهتموا علينا طغات خلقك وعصاة بريتك ويفرحون
بما نزلت علينا من اسرار فضائك وجوه تقديرك بعد الذ
كان لك من سنك على حبسك و عاقبك مع صفوك
فوغرتك يا محبوبي لو ان دوني يفزع البلبايا في سبيك

جزء من العبادات

انا الذي اشتاق كتحصا في محبتك واسئلك باسمك الذي
منه تموجت بحور الأسما عند ظنورات عذرة انيتك وبه تعليت
على الملكات بسطان قدس ربانيتك بان تنزل كل البلبايا التي
قدرتها الاحبا بك على عبدك هذا النلا ينزل عليهم يا محمد يا
عن ذوبان جبك او يخذم عن حرارة ودك وانا الذي يا
اشري برومي ونفسي كلما يظهر من عندك ويحدث من لدنك
واكون صادقا في كل ذلك بحركات وقوتك لا اله الا انت
الكريم اللطيف العليم الحكيم ثم اسئلك يا الله بانوار قدس احد
واسرار غيب صديتك بان تحفظ اصفياك بعدى لنلا نزل
محبهم على اطاك ثم اسئلك على شاطي جودك وفضلك
ثم انقطعهم عن دونك بحيث لا ينجا فون من احد لا يضطربون من نفس
ثم افتح يا الله ابصارهم سبيل قدرتك وسلطان قوتك حتى تشيخوا
كلشي في قبضتك وكل حرفي كف امدارك فوجالك لو تصعدهم الى هذا
المقام الاعلى وهذه المنزلة التصوي ليحك عنك ويرجع عليك بجلهم بحيث
من فيضهم شئ ولو يجمع عليهم كل من في السموات والارضين

ثم تسلك يا ارحم الراحمين الذي باضات المكنات وسبائك
 الذي بنورت الكائنات بان كعبك الذي سمي بالفاني رفاه
 بقائك وقباب عظمتك ثم سمعنا يا ارحم الراحمين
 تجذب عن نفسه وعنك الى بدائع اشراق نوار عشقك وحبك
 انت على لك المهين ١٥٢ مقابلة

جناب فتح الاعظم عليه بهاء الله
 بسم ربنا المستعان

ان يا فتح الاعظم قد اخذت القلم تنزل عليك ما يترك ويرث
 في قلبك ما يجذبك الى مقرب الله العلي العظيم فلما
 بلغت الى هذا المقام من البيان سمعت حين قلبى وفتح قلبي
 وهما معاني عن التفتي على افنان سدره الرحمن في رضوان
 هذا اللوح المتعالي المقدس المنير واخذتني الاضراس على
 شان كائن نسبت اسحان الله ومنعت الروح عن التعر
 في صدري بما كتبت ايد انزالين اذ ايسر عيني ويزوج

سرى ويحين قلبي بفتح قلبي يقول ان فتح البقا تالله قد وقع جمال العدم
 في بزا الأعداء بما كتبت ايدى هو الاء الذين ما استحيوا عن الله
 ويقولون ما يا امرهم ^{مخمس} ويلقى الشيطان في صدورهم ولا
 يخافون عن الله الذي ^{اخلفه} خصم بامر من عنده انه لا اله الا هو له
 اخلق والامر وكل اية لمن اراد ان يحببهم وقد حضر بين يدينا ملك
 الأيام مسأل شئ فوالله لو حملت ثقل السموات والأرض ان
 اسهل عندي من ان ارتد البصر الى ما سئلت عنه فوسى
 ان هذا المصيبة عظيم ^{سئل} حد بل الله قادر بان يبدل
 النحاس بالذهب او ليا قوت بالبراد او الذهب بالنحاس
 وسئل اخرى هل يمكن ان الانسان يصير ابا بعد الذي يشهد
 ذلك بعينه في كل حين وكذلك من مسائل التي ان حبت
 القلم ان يجري على اسمها كيف على بيانها وما قدر فيجاسا
 لهم بما اتبعوا الشيطان بما وسوس في صدورهم وكانوا من
 المشركين ولم ادربا تى بلالى اشكوه اشكوه من ظنوا بهم
 او من ما خصم او بما ورد على النفس المظلوم بحزن
 مع انك تعلم بانهم ما اطلقوا على الامر وعرفوا في بحور

الا وهام على شأن ما اراد وان يخرجوا منها وكذلك سوت لهم
 تفصيح امره وكفره ابا الذي امنوا بعد الذي ظهر بكل الآيات من لدن الله
 لهم من الغيظ لقيده فيا ليت كنت حاضر الذي العرش وتشد ما ورد على
 الغلام من الذين حفظنا هم بايدي القدرة في كل شهر وسنين
 وتصح الذي قام على جادل نفسي الى ان افنى على من دون بينه والكتاب
 غير قلوب قوم لو تجادلوا بايات الله فباي حديث ثبت ايمانكم بالله موافقكم
 فالتوا به ولا تكون من الصابرين ومن المصنفين من سمي بحرف الجيم وكان
 في العراق اذا خرج بسيف الكذب والتناق كما اخبرناكم من قبل بان اس
 لما غابت تحرك طيور الليل اذا ظهر ما اخبركم الله من قبل عنده علم السموات
 والارض وعلم كل شيء في كتاب سبين ومن دونه التي امننت وكفرت وكان الله
 برياً منها ومن فها كما تالله بغير من عاص كل من جرد واج اطهر عن
 ووجدنا في القيص من قبل منير فيا ليت كنت مطلعاً بها وما
 هذا شرح من بحر با وما اسلم احد على ما هي عليه الا الذي احاط كل شيء بعلمه
 لهم من المحيطة وقامت الاعراض بعد الامنت وافترت على بما
 كانت تستطيع عليه بذلك غرقت في بحر النار وما كانت
 لمستشعيرين وابتعت حمت الله بمفتريات نفسها تالله
 العلم ان يذكر ما فعلت في بزنته العلي العظيم قلوب قوم العباد

سيوف الاعراض تالله التي سترت نفسي عنكم في سنين متواليات
 وما اردت ان يعرني احد ولكن الله طهرني وانطقني بالحق وارسلني
 اليكم سلطان سبين وان كان هذا جرمي فاعفوا عني ولست انا
 اول المتدين وقد جالكم من قبله على بما جئكم به من قبله محمد رسول الله
 بكتاب عز منبج وما تكلمت الا بما اتى الروح في صدرى الممردوا
 ومن اتى من عرض بانك في كل يوم ادعيت شأنا ومقاماً
 قل اي وربي اني لا اكون في كل حين على شأن يدع ولن حبت ان اتوقفت
 على شأن واسأل الله بان يصعدني في كل ان الى مقام اعلى عما كنت
 عليه ومن فكك من رضى جسد فوادى ان انتم من العاقرين قل
 لم يكن مني الا على شأنكم والآق اقامنى الله على مقام لمن ازيد ومن
 انقص وكلما خطبته مني خطبه الله باعده على قدر مقدور لن لا
 يضطر به الموتدين فاذكروا يا قوم حين الذي جالكم منزل
 لبيان بايات قدس يدع وقال ناليل العلم بتعقيد
 في حقي فوق ذلك فقد فترى على واكتسب نفعا عما عظم ثم قال اتى
 انا العالم الحق الذي انتم تطهروه وخذتم في صحايف عزركم ثم قال
 عزركم بلست انا نقول الا قولية واتما محمد رسول الله كما تمتمتم

وشهدتم في الواح الله الملك الحكيم **ذات** اذ اذرت كينونات **ذات** من
 النفوس اذا اشق الحجاب وطلع عن مشرق العرش **يا** انا الله لا اله الا
 انا ربكم ورب العالمين **واتي** انا الذي كنت من اول الذل الاول له
 الهما واحدا احد افردا و **تر** اصد اما اتخذت شريكا ولا شبيها ولا وزيرا
 ولا نظيرا **وقدر** رسالت النبيين والمرسلين من اول الازل **وسار** لن الى
 اخر الاخرين **قل** يا قوم خافوا عن الله ولا تلتفتوا الى شي
 بل فانظروا الى منظر الاكبر بعين التي جباها الله اية عنيتكم
 لتكونن ممن ابصرون **ثم** انظروا الى نفس الظهور وما غبت
 به ايمانكم **تالله** اقول الحق وما بعد الحق الا الضلال المبين
 ان وجدتم ورايتهم ثابتة برسالة كل نبي اذا استعرضوا على
 ولو نحكم على السماك الارض تقوا الله يا قوم ولا تظلموا انفسكم ولا
 تكونن من الظالمين **ولا** تقولوا في حق الغلام ما لا اذن الله لكم
 ولا تكونن من الجاهلين **فوالله** يا قوم ما اردت **النفوس** امر اذا
 مظاه القبل كلها ونصرت امر الله في كل شأن في ايام التي كانت الوجود
 مستورة خوفا من الظالمين **وخضعت** لكل نفس في لبيبا
 وخضعت جناح لتسليم لكل مؤمن سليم **فوالله** يا قوم خضعت

اخي اخوتي عن دراهمه بما كنت مقفرا عليه الى ان هبت رواج
 العرش عن طه الله المقدر القدير **وارفعت** ذكره بين العباد
 وعلمته في كل اللياالي والايام **ونزلت** في ذكره ما لا يحويه احد
 الا الله المحصى **ولم** يكن احد في البيان الا وقد نزلت له الوحا
 وفيها اذكرناه **با** على الذكر وشيخ بذلك كل منصف امين **الله**
الذي لا اله الا هو **تر** است نفس ولو كنت مشرقا بين العباد **وظهرت** نفس
 بكلمات لن يعادل بحرف منها عند الله ما خلق بين السموات
 والارضين **وانتم** يا ايها الذين آمنوا **يا** الله **يا** الله **يا** الله
 حجابات النفس والهوى اذا فاضت فاضت **فاحر** لا فورت
 العالمين **فوالله** كنت بين الاعداء في ايام التي كانت
 نفوس مضطربة **لنفس** من جنود الظالمين **واتي** اقبلت
 سهام الاعداء **بصدري** لئلا يقع عليهم رمي المشركين **اذ** فاضت
 بل الذي كان فعله هذا كما شهدتم **تم** يظن في حقه حب الدنيا
 او اعلاء ذكره او افتخار نفسه **لا** فورت العرش العظيم **فوالله**
 يا قوم **تر** ورد على ما لا يذكر بالقلم واللسان وكلما اريد ان اذكر

٤

بمعنى شدة بكائي وحزن قلبي ورجفة اركاني ويشهد بذلك
 ما يجري من قلبي بحزن بوان اخي لما راى بان الامر قاروا شهر
 بهي بين الاجاب اراد فلي فلما خيبة الله عن ذلك فحزبت
 عن نفسي اذ اخذ القلم وكتب في حقي ما استحي ان اذكره وارجح
 الظلم الى نفسي المظلوم الفريد وسبني في كلماته بكل سوء ليدخل
 علي في صدرهم دين اذ اكون كلماته بخطة موجودا عندي ومن
 اراد ان ينظر فليحضر حضر الغلام لينظره بطلع باورد علي في السجن
 البعيد ولقد شهد سلمان وائل الله بان يوفقه علي
 التصديق بدمهم كذب عديد فلما شهدت واطلعت
 بما كتب في حقي تحت في نفسي كنوح المضطرين وكبت علي الامر
 لا اني عرفت بما ارتكب ليضيع امر الله بين الناس لو ان امره
 مقدس من ان يتغير شي ولكن لم يكن الناس عنى شأن واحد
 ولا بد ان يكون بينهم ضعفاء وهم المضطربن في مثل هذه الامور
 الا من جسد الله سلطانا وانه هو الغفور الرحيم تالله حتى لو سفك
 دمي الف مرة لكان عندي احسن من ان يشتر انك الامور بين
 العباد ولكن الله قضى ما اراد وانه يفعل شياء وحكيم ما يريد ولقد
 كنت عالما بما في نفسي من قبل نذ الايام ولكن استغفرت الله

٢

لنظف على ما يشهد
 بعينه ويكون من الذين
 ما يشهدوا اعلام تصديق

يحدث ما يزل اليه قدام ملتهمين فلما ظهر امرت بان اخبر ان من عنده ما ظهر
 حفظا لا يما نخصم لان لا يحيط اعماطهم ويكزن من ان نحاسرين اذا
 اخبر العباد و امرنا هم بما امرنا به في كل الاواح من لمن منزل فيهم
 ليظهر واقبلو بحسب عن كل الاشارات وينظر والظهور بعين الظهور
 لا بعين احد من الممكنات لانه لن تشبه الا بعينه المقدس لتبصر
 فوالله ما اردت لنفسه من امر ولا مقام واذا اكون مسجوننا تحت
 ايدي الظالمين فيا ليت يا قوم فانصفوا في امرى ولا تتبعوا همومكم
 ولا تكونن من الغافلين ان الذي كان بيديكم يقطع براس الله
 بحيث في الاواح ولو يظن الحق في ابن سبأ او في غيره ام كان عبدا
 او حرا او حودا او حوثيا التي اتبعه واكون من المؤمنين اقل ايها العبد
 ان تصدق في قولك لم جاؤك بايات الله وسلطنة ثم قدرته
 وقت داره هل ايت ظهورا اعظم عما ظهر بالحق فأت برامك
 ان انت من الصادقين ان الذي ظهر ظهرا من الشمس في وسط
 الرمال انت كخزفه وتقله تحت ما يشهد بكه في كل في عين بصير
 فوالله تقول كما قالوا علماء الفان حين الذي اتى علي سلطان بين
 قالوا يا قوم اننا نظن ظهور الله وكتا ملاقاته والبلوغ الى فناء

وما اردنا الا ما ارد الله لنا ولكن افوا على الله الى ان قتلوه
 بظلم ما ظهر في الابداع شبهه وكان الله على ذلك شهيد وعليم
 والله ما خرج مثل تلك الكلمات من قلوبهم وافوا ^{بها} الا يشبهوا
 على العباد امر الله ^{بها} عن السبل فيا ليت كان الناس
 مطلقا على الامر وكانوا من العالمين فوالله لما كان في قلبه
 حبك وايدناك على الامر لدناحت بان تستقيم على
 شان خيرة عنه كل في استقامته منبع ^{من} تنظر له بعينك
 المنبر ومن وبتك لو يعرض العباد كما عرضوا ان ربك
 لغنى فوف يعلمون حين الذي يغشيم غبرة الموت و
 ياخذهم قهر ربهم القهار القادر يقدر فوف يغنى الله
 قضيهم وما غدهم من الدنيا الامن ربك بعروة العرش
 وكانوا على صراط استقيم قم على الامر ثم اخذ كاس البها من
 الارض والسماء ثم اشرب منها على اسم ربك العلي ^{عليه}
 وان وجدت قلبا مقدسا فاشربه ولا تكن من الصابرين ^{من} خذ
 زمام الامر بقوة ربك لا تخف من احد ثم انقطع عن العالمين ^{والبها الذي}
 ظهر عن الحق البقا عليك وعلى من يحبك الله ربك رب الخالقين ^{العالمين} وحمد الله
 مقابله

جناب فتح الاعظم عليه بها والله

بسم الله الامنع الاقدس الارفع الاعز الا

ان يا في عظم ^{عليه} تالله بحق اليوم يومك قم على الامر
 بين السموات والارض ثم غن ورن على النحي الابهى بين ملائ
 الانشاء قل تالله اسحق يا قوم قد جائتكم حجة التي خضعت عند ظهورها
 كل حجة وبرهان اياك ان تضطرب من اشارات الدينيم
 كفر وابتدع حجة وما طسعو اباصل الامر ونقطعت عنهم نصان
 الرضون طير بجناح الاتقان في هواء الحكمة والبيان ثم تحربطوا
 ربك مدين قلوبهم الالكوان كذلك يا كرم الرزق
 حين الذي استخرج على كل من في السموات والارض واستقر
 على قطب ايجان تالله بحق ان المشركين او قعودنا في مبرح
 والبعضا ثم صاحوا ^{بها} فاستهتروا الامر على الذين لن تجد لهم
 استقامة في امر الله وكانوا في مرتبة خسران قل فوف
 يبعث الله قوما يضعون كل من في الملك عن وراحم
 يستقيم على الامر بقدره وسلطان وانك لو تريد

ان تطلع بما جرى علينا فاعلم بان ستنا من البلاء يا ما لا تظهر
 في الأبداع عوسرى انها لا يذكر بالذكور بسبان ثم اعلم بان
 اتبعق قد ارتفع عن شطر قلوب المضرين او احدكم مكان
 التمسوت و الأرض لا من اخذه يد فضل و خرج عن جنود الذين كفروا
 و اشركوا واجذب نعمات ربك العزيز المنان قل يا قوم خافوا الله
 و لا تمسكوا بالذين يكذبون كل الذنبا لانهم كفروا بسبحه التي شابت
 ايمانهم بالله المقتدر العزيز سبحان و انك انت فكر فيما نسبوا اليك
 كفروا بنفسهم و فيما رايت مني ظهر عني تطلع بما ورد على من جنود
 الشيطان بالله حتى ان الواح التي رميت في رد الله و امره لو يلو
 لاحد من بصر لشيدها ثم فيما كذب الذنيم كتبوا باننا مل اشر
 و افروا على الله من دن ايتيه و برهان انك مع تلك الكلام
 عن ربك ثم استقم على الامر بان يضطرب منك
 عباد الذنيم كفروا بالله في ازل الازال و كتب اسماهم من اهل
 احسان عوسرى ان الذي لن يفتي دران يتكلم في محضرى
 فلما تشعب عجز نفسه عما اراد ارجع ما امره نفسه و هو اه الى هذا
 الجبال الذي يشهد بتقدسيه خالق الامكان ثم الذنيم
 جعل الله ظاهره و عبرة للعباد و يفر عن نفسه اهل العجب اذا

كتب لو حافي رد الله و سلطانه بما اشتعل في قلبه النيران و ان الله
 قد حتم لكل نفس بان يكتب في رد من رد على الله بما يشاء الروح
 عليه و كذلك قضى الامر من هذا الجبال الذي منه اضطربت
 افئدة اهل الاديان ان يا قبح الاعظم قل قد رقت من اول يوم الذي
 اشرفت شمس البهائم كسينوات ساذجيه و ذاتيات احديه و
 صعدوا الى مقام شقوا سجات التي اضطربت قلوب
 الاصفيا من عظمتها و جلالها ثم قد اهل العرفان كذلك
 فاشهد قدرة ربك بحيث بعث قلوبهم كمين فيها الا تحس
 النوار عظمتهم ثم قسم على مقر الامر في اقل من الان و انك قد حضرت
 بين يدينا سمعت نقلا و رايت سكوني و وقارى ثم سكتي و صبري
 و صطباري اذا فكر في نفسك يا قبح الاعظم ما اقامني على الصيحه
 بين السموات و الارض بتعرف بما ورد على الله ربك من اول
 الذنيم كفروا و اشركوا اذا كفهم اهل الشيطان و ان الله يشك
 كل شي المطلق و اتى مع قدره و اقدرى حلت مع الذراد
 مستله و حضرت عن بين هؤلاء و انه يا استقر في نفسه و اقربى على
 ظلماتنا كيد بن كل في سب و ايقان ثم اعلم باننا وجدنا الله

سمى بعلي الكبر وكان في هناك في غمرات الوهم والهوى ترلنا
عليه من سما لمشيية لو ما وارسلناه اليه سيد سلمان واذا ارسلنا
صورته اليك لتقرئه وتلقى عليه لئلا تترك في نفسه ويعتس
عن شك الذي كان في قلبه ويظهر عن ريب الزمان وانه عرض
في سر السر عليك قل يا عبد انا علمنا بما انت عليه وعنده
علم كل شئ علم السموات والارض ولن يعزب عن علم ربك
ما خلق في الاكوان قم على حدة الله ونصره ثم شخص الامر
ببصرك لا يبصر احد من العباد لانا نظهرنا لغيرنا بكل حجج وايات
وعلامات وظهورات التي كل واحد منها يخفى كل من حجج الاسماء
والصفات ولا يعقل ذلك الا من شرب من كأس الايمان
قل اما سمعت ما نزل من ظهور بل اياك اياك ان تجتنب في عين الظهور
بالواحد لبيان لان ذلك الواحد خلق منه اياك اياك ان
بما نزل في البيان لانها كلمات ظهوره من قبل اما سمعت
ما قال ربك العتلى ^{قل لا تكلم} انت
الان الالهين لتوتين الالهية من شئ وتنع عن الالهية عن
تشاء كذلك نزل الامر من لدن ربك العزيز المقدر الرحمن

ومع ذلك انك توقفت بتوقف اسم من الاسماء بعد ذلك
ما اطلعت به وبال امره و اضطررت في امر الذي اشرق
عن اقوال الامر بعظمة الله وظهوراته ثم قدره الله وقت داره
خف عن الله الذي خلقك باجر من عنده ولا تكن من الذين
قالوا الله ربنا فلما ظلمنا بحق قاموا على الكفران قل فوالذي ا^{نطق}
كل شئ نبنا نفسي اناك ما عرفت امر الذي يكون فيه وما اطلعت
بالذي اتخذته لنفسك ربنا من دون الله وان كنت على ريب
في ذلك فاني معي لك بان تجتنب لقاء العرش تشهدا لا تشهد
عيون المكنات بالظهور والعيان اما سمعت قدرة الله وسلطته
واما ريت كيف ظهر باحق عن قطب الافاق اذا قلب ايتها احزبا
فياي آيات ربكما تكذبان خف عن الله الذي تحرك بامره
كل لذات ثم عمل بما امرت في اللوح لعل الله يغفر عنك بفضل
من عنده وانه هو المقدر على كل شئ يعذب من يشاء ويهب
من يشاء من عباده رويح الغفران واناك يا فتح الاله العظيم
بلغ رسالات ربك ولا تخف من احد ان وجدت في قلبك
نورا من انوار ربك عاشر معه ومن دون ذلك تجتنب عنه

وعن مثلانه وتقرب الى الله ربك واته يحنك عن كل من في
 السموات والارض في كل الاحيان كذلك القباك
 من آيات الروح وصرقا بالكل لتفرح بفسادك تستقر
 على هذا الامر الذي زلت عنه اقدام كل منافق اشرك بالله وسلك
 في مناهج اهل الطغيان والبهائم عليك من القطع عن كل
 ما خلق في الاكوان الامكان وتمسك بعروة الوثقى
 في هذه الايام التي هبت عن كل الاطوار رواج الافتتان
 ضر بمقامي سيده كه از ذكر و بيان خارج والله حسي ماورد
 عليه و نشاء الله بعد از ملاقات سلیمان بر قضایا سر و علق
 اطلاع خواهد یافت والواحي در جواب اعتراضات
 ناسل زنها مشيت التي نازل ارسال شد انشاء الله ملاحظه
 خواهد نمود و صورت اين دو لوح را بارض صا و ارسال ايد
 لعل الناس يتذكرون في انفسهم و يكونون من المؤمنين چه كه اليوم آنچه مشهود شود
 اكثرى از عبا و از سلطان شهود معرض و بمو هووم تمسك حبه
 و اگر درست ملاحظه نمايد حجاب اين فته را غليظ تر از حجاب
 اهل فرقان ملاحظه كنيد ثنائيكه از زمين و هر سوس اين فته خبر

كلمات اهل فرقان استماع نمائيد كل بوجهيات قبل راجع شده
 و بافكيات نفس متشبهت الامن طمعه الله عن كل ما عند الناس
 و غمسه في بحر التقديس النقة عن غسرات التي فيها غرقت خلق كثير
 انشاء الله اميد داريم آن جناب در كل حين به تقامت بدو مقام
 نمايند و مضمين از انامرا كالا لانعام شمرند بل حقر لان انعام
 ما كفو و بالذي بجرته من صبيحه تحركت المكينات من اول الذي لا اول
 له و باشاره من طرفه قد بعثت الكائنات من قبل الذي لا قبل له و لكن
 هؤلاء كفو و ابالله و اشركوا به بانه و جاربوا بنفسه و جادوا باياته
 مع ذلك يحبون في انفسهم بائتهم من احسين قلبان ملائكة آسمانية
 ياخذون يقبر من عنده و غضب من لده و يرجعكم الى اسفل السالكين
 بيازمانه كان جناب ملا حسين الذي رفع الى الله توجيها نمايند
 كه اقرب قربات عند الله عبوده مفاهيمه

جناب فتح علي عليه رحمة الله

هو العزيز من ايام

الشيخ ابي باينا و كذا الله في هذه الجوهري التي ارتفعت يا شيخ تغني بانه ان الله

عمره و طهره و اجوده
 مع حماره و اجوده
 مع حماره و اجوده

الغيز بحميل فاشهد في نفسك بانه هو الله لا اله الا هو المقصد العزيز الرزق
ثم اعلم بان جمال التبع قد يفسد بالحق وكان الكل عنه لغافلين قل ان
هذا ما وعدتم به في الثمانين ان انتم من العارفين قل هذا الذي سبقه
عرفان احد واما ذكره عقول الموحدين قل تاكتا بين العباد في شهوة
وسنين وسترا الوجه لئلا يعرفنا كل مكاره لئيم الى ان تممنا ايت
وتضت الايام وجاء الوعد بوجه امر الله عن هذا المشرق الذي
لم يبر قل الله انه قد ظهر بكلمة تفضل عنها كل من في السموات والارض
الامر شام رتبك وان هذا القدر العظيم وليس لاحد مفرد ولا مقرولا مناص
الابان يدخل في هذا الظل ويقهر في نفسه بانه خرج عن ظل الله في ازل الازلين
قل يا قوم هذا حق الذي وعدتم به في كل الاواح ان انتم من الناصرين
وجاءكم بايات التي لن يعادل بحرف منها كل من في السموات
والارضين قل يا قوم فانظروا الى ميزان الله في تلك الايام وانه
قد ظهر بالحق على قاطب من حق مستقيم وانك انت فاطم في نفسك
ثم استقم في حبك اذا انزلت الارض من الامم المبرم خطم قل يا قوم فانا
عن الله ولا تتجاوزوا عما حد في ليلنا من ليلنا عزيز عليهم اياكم ان لا
هو حكيم فانظروا بالمنظر الاكبر في هذا الطراز الاطر القديم قل فانا نواعن الله ولا

هذا هو المقصد
الذي وعدتم به

العلم

تفعلوا ايكما فاعلم بمولاه حين الذي جاء باسم على بالحق ومعه كتاب
مبين قال يا قوم هذه آيات الله قد نزلت بالحق من لدن
عليكم حكيم اياكم ان لا تكفروا بها ولا تدعوا بها ورا ظهوركم لنلا تحبط
اعمالكم وتكونن من الخاسرين قالوا اما نريك على حق من عند الله
وما هذا الا اساطير الاولين وكذلك قالوا من قبل وقل
القبل يستقبلون من بعد وهذا من سنن المشركين الذين
يوهمون ببعض الكتاب يخفون بعض قل ويل لكم وها ان كتبت اليكم
يا ملائكة الغافلين وانك انت فاستعذ بالله اني كل يوم ايت
لئلا تنقض عيثا في الله في نفسك ولئلا تنزل قدماك عن هذا الصراط
المرتفع لمنه ثم علم بان الناس كانوا في حجب
فلما جاء الوعد خرقوا الحجابات وحرقوا الاوامر بهذه النار التي تقيم
فان شددت ظهرك لنصر الله ولا تخف من احد فتوكل على الله ربك
الرحمن الرحيم فانه يصرك بالحق كما نصرك من قبل انه خير الناصرين
قل الله قد جاءت الفتنة وظهرت الصاعقة وجاء الغلام شعبان
مبين التي تلقف كلما صنعوا المشركون وتبلغ اعمال المعصين
كذلك بينا لك الحق وانزلنا عليك الايات وظهرنا لك

4

ما تظن بنفسك وتكون من الشاكرين ابتداء الذي اليه حجبك
 ومثواك اليه ترجع اعمال الخلق جميعين ثم علم بان المشركين
 لما ورثونا في التجن لذا انظرنا الوجه وكشفنا الحجاب رفعا لهم
 ولذئهم عرضوا عن هذا النور الطاهر الطاهر الغير البديع
 ولقد ارسلنا اليك بعض ما نزل في هذا الجح لتقربها عيناك وعميون
 الموحدين واذا وصل اليك فانشرها في قلبه رواج قدس
 كريم ثم كبر من لذلنا كل في ارضك من صغير وكبير من الذين هم
 اهدوا بانوار الله المهيم الغير القدير والروح والبهاء والتكبير

عليك وعلى من المؤمنين ١٥٢ معايش

رواه في شرحه في سنة ١١٩٩

٤ سجده
 ٢ كل
 مسكن

العلاء على
 باسم مجبولى الا

هذا كتاب من هذا المنقتر الذي يدعوك كل من السموات
 والارض الى ربه الغير الجبار قل ان في تجر الاسجار وتجري الار
 وتقلب الليل بالنهار وظهورات الاجدية في فمصر الانوار وسبوا
 الارباح واثار الشمس في الاثمار لايات لاولى الاليساء

قل يا ملء الارض فانظروا الى آيات قدرة الله كيف خلق كل من في السموات
 والارض بحرف من قلته ونفخ فيهم روح يحيون بحرف البحر
 كذلك نلقى عليكم ستر في طعامهم ويم الاسرار وارسل عليكم عليا قبل
 حجه وانزل معه آيات بينات يعجز عن عرفانها كل من علم وقتار
 وبذلك شقت ارض المعرفة وانفطرت سموات الحكمة وفتحت غمام
 الفضل ونزل عليكم الامطار كل ذلك تذكرة لكم بالحق وعبرة لاى
 الالباب ويهدى المنقطعين الى فرف القدس ما يزيد الظالمين
 الا خسارا قل يا قوم هذا ما وعدكم الله في الالواح قد جاكم على انعام من النار
 وفي حوله ملائكة الروح ويشيركم برضوان الاجدية في متعدي الذي فيه تشرق
 الانوار واقتل اليه الذين اتوا ابصار العدل من لدن عزيز مختار وعرض
 الذين تجد في صدورهم غلا من الله وكانوا من الذين كفروا بالآيات
 في كل عهد وعصار وهذا ما رقم من قلم الاعلى على اللوح الذي سطر
 من اصبع الله المهيم الجبار قل يا قوم فانصفوا في انفسكم اقل من ان تكفروا
 في يا اولوا الافكار ان لو تعلموا بالآيات جاكم باياتنا فياتى به لوبون اليوم
 يا ابو الانصا اسمع من قبل لوبياتي ربك او بعض اشراكك هذا هو
 الذي قد اتى في ظلم من الانوار بايات يعجز عنها كل من في السموات

والارض قد هل غصها عقول الغافرين ثم فسده اولى الاخيار
 قلبا قوم قوموا عن حرافد الغفلة ثم اقبلوا الى الله الواحد لمقتدر
 النظار اقل ان في خلق الفلكم وتكلم انكم تحرك ايديكم آيات
 لاولى الانظار قلبا قوم لا تمنكم الدنيا وزخرفها ولايتها كم ما نزل عليكم
 من كل متكبر مرتاب ولا تخافوا من الذين سلطوا الله الاعلى ايديكم في اليم
 معدودة ليلوكم انكم كان في الملك من مصطبر صبارا وما نزل كل ذلك
 عليكم الا بما تدر في لوح المحفوظ على قدر ومقدار وسيضئ قل
 ما تكلم من القضايا اقل من ان ترث اليكم الابصار اتقوا الله وعا
 عن الذي كان مقتدرا عليكم وعلى ارواحكم واجسادكم ولا يمنعه احد
 في امره بفعل شيئا ولا يئيل عما شاء وهو العزيز المحار قلب ان انزيم
 صبروا في الارض فنوف يحبس الله احسن اجزاء ويركبون على
 براق احسن ويمرون في كل حين على كل شطار وقطار قلبا يوم
 بذهناته الله ترعى ما انبت الله لها في ارض الفردوس تسقيم
 من لبن الذي تحبى الارواح والابدان ويا قوم لا تمسوا باسوة
 الفلكم ولا تتبعوا هوكم فاتبعوا الذي يدعوكم الى الله ثم اذكروه في قلوبكم
 في اللبالي والاسرار قل اولم يكلم الله انزل عليكم الكتاب

وفيه فضل كل امرئ على عليكم في عشي واخبار ويشركم لقاء يوم يرون
 فيه وجود الظالمين غبرة النار وتسدك فيه جبال العلم وتنشق
 ارض الكفر وتجر فيه الانهار قل يا ايوم الذي عدتم به في الاكواح
 اذا كانت السموات مطويات في ميدين القدره اتقبض الارض
 بقبضة الارادة وتشتعل فيه الاجار هذا ما رقم قلم الامر من خفتها
 الاسرار بالاجهار اذا استبشروا لمقرابون بلقاء رستم
 ويضطرب كل مستكبر مكار ويسوق الذين آمنوا ملائكة
 النور الى حبة البقاء في قطب العما ويسوق الذين كفروا
 ملائكة العذاب الى ثيل القمار كذلك نلقى عليك من
 الامر ونذكر لك ما فعلوا الذي خصم كفروا من قبل كما يكفروا
 اليوم هو الفجاءة لتطلع ما قضى من قبل لتكون رسوخا
 في امر الله بحيث لا يركب كل منكر كفار فاعلم بان الذين
 اوتوا التوراة قد وعدوا بالذي اتى من بعد فلما اجابهم من
 آيات الروح اذا قالوا ان هذا الاصل كذا ثم اولوا الاصل
 بشرا ومن يتحصن من بعد فلما اجابهم رسول الله استكبر عليه كل
 منغل مكار اذا فاسئل عن الذي خصم اوتوا الفرقان

اذ جاءهم الرسول من عند الله قالوا ما هذا بل سحر فلاحج
 متاع العاكس في قباب العظمة اذا يرجوه في كل حين وتضربون بالليل
 والنهار كذلك فعلوا من قبل الذي لا قبل له ولا يعلون الى
 اخر الذي لا اخر له وهذا ما قصنا لك عن الذين كفروا وارضوا
 بعد ما جاءتهم البينات من كل الاشارة وكرهوا على الله
 على ما هم كانوا مقدر اعليه وما كره الكافرين الا في تبار كما ترى
 اليوم لما جاءهم على باسحق بالبينات والبريات قالوا
 ما وعدنا بهذا في ابائنا اذا استكبروا عليه وفروا كهم فساد
 وهذا مقدار هم في الملك ما زنت اشرطان لهم انما لهم
 بحيث لا يشعرون ما يقولون وكذلك تبا ناك من يسي
 نباء لتكون من اولي البشار قل كذلك فانظروا الى الذين
 اولوا البين يا لوي ايتهم احد بايات بينات وحج واضحات
 ودلائل بآيات وكلم جامعات وصرح دريات
 اذا يغضون عينا هم عن كل ذلك وينكثون عهده
 وينكصون على عقابهم ولا يقبلوه الا سهام طيار و
 بذلك ايقن بان المؤمن من كل الاعمال لم يكن الا كالكبيرة الاخر

وهذا ما نزل حينئذ من سماء الروح على امة الابرار قل ان قوم ان تملكو
 خزائن الارض كلها وتحكموا على ما تطلع الشمس عليها تأكلوا كل
 ما ظهرت عن اشجار من الاثمار وتلبسوا كل نسج في الارض من نسج
 والباس وتصرفوا كل الابكار فوالله من نفعكم في شي حين الذي يايتكم
 ملائكة الموت من بين قهار نطقكم عن كل ذلك اقل للتجه كانكم
 خلقتهم في الملك وهذا من حق الذي راقم في الاسفار وكذلك
 شرعنا لكم شرعية النصح وشهدناكم منا حج العهس علمناكم بل لغيره
 والقيناكم حكمة الامر ليقربكم الى العزيز القادر قل يا ايها الارض افمن شاء
 فليعرض فيرجع الى مقمره في انب النار والتكبير عليك وعلى الذين
 سمعوا نعت الروح وصعدوا الى مقدر من نوار مقادير

١٥٢

يصل الى افق الاغصم في ارض لاف ليكون من الغافرين
 ان اشوح الاغصم انا قد صينا في نفسك نصر نقنا حتى نقفنا

فليشهد هذا النصح لنفسه
 سبيلا الى الله فمن شاء

فيك روحا من القوة والاقدر حين الذي حضرت بين يدي العرش
 في العراق وكان الله على ذلك شهيدا فوجدنا الى لوانت ترد
 بقدره التي عطيناك لتقلب العالمين الى وجه ربك لتقدر بساطنا
 الذي احاط العالمين جميعا ان يستقم في امر ربك ولا تضطرب
 من فتنة التي اضطرب منها كل من في السموات والارض بحيث وضع
 الامكان حمله وترى لتناس سكر على ارض لفاء وغبراء في برية الوهم
 والهوى وكذلك كان امر ربك على سحق شهيدا وانا اردنا
 حين الذي كنت تلقاء العرش ان تلقى عليك من امر المصيبة
 المصيبة المحجة عن كل الاطار ولكن صبرنا اتما لميقات البيت فلما
 الميقات اظهرنا منه رمزا اذا انزلت سكان الارض واصبحت
 التطور تون على سينا الامر ضحيت اقدة اولى لنظر من هذا الصرع
 الاكبر واظلمت كل شمس بازغ ينيرا اياك اياك ان لا تمنع عن
 نفسك قدرة ربك ثم اتخذ في ظل عصية الامر على سحق
 الاكبر مقاما فويا لتلا ياخذك سحس الاشارات من اولى
 الكلام ويمنعك عن حرق حيوان في الرضون الذي كان عن ميين العرش
 مشهوا مع الاشارة عن ورا ثم ارتدا البصر الى منظر الله الاكبر

ربك بنفسه وتكون من العارفين في اتم الالواح من قلم الله مر قوما
 ان يا كلمة الامر فلما نزلت جنود وحى الله بالروح الا عظم في مقص
 الآيات اذا ضاقت صدور هال الاشارا ومنعوا اذا نهم عن نغما
 رتبهم لاجعلنا هم عن شاطي لفضل محروما اذن لتناس بالبحر
 الاكبر الى هذا الحال الذي تطوف في حوله بيت الله الا عظم ثم اخل واحرم
 ثم هياكل لقدم الدين باسجد والا لوجه الذي كان عن اثن القدر
 مشروفا وضع قدمك على راس الاشارا وعظمك ما يمنعك عن الورود
 في ساحة عز مجوبا قم بقيام ربك ثم نصر به لظلموم ولا تحف
 الذين يقولون لا شعرون ويحيون وهم مهتدون لانفسى سحق
 اولئك لم يكونوا اليوم عند ربك مذكورا نسيت ما التقى
 الروح عليك حين الذي دخلت على سرورق انخلد مقام عز مبروكا
 تالله قد جاء فصل الاكبر فصل بين كل لذات اذا انصعقت الارض
 من كل نفس الا عنة وجه ربك وهم هياكل معدودا تالله
 لو ترد بصر الذي عطيناك لتشهد بان سبحانك على ولغمام ينوح لي ولها
 تحن لنفسى التي كانت بين العالمين مظلوما وورد عليه لا يحسبه احد

الآلة تدركي ولو كشف الغطاء عن وجهه لشقق عن الروح وتضح بين
 الأرض والسماء بصحة كان على الحق عظيما ولكن سترنا
 وصبرنا الى ان يأتي الله بامر ونهيهم طلابنا ان نصر اذا انصر العظام
 بجود الغيب كما نصره اول مره حين الذي كان في السجن الظلم وخرجه باحق
 سلطان ان عنده وانزل عليه سكينه من لدنه وكان نصر ربك
 باحق قريبا قلب قوم هذا الذي منه استضاء كل الممكنات
 وطارت طير الأعرالى مقام الذي استنطق في ظلمها كل لذات
 وهل ينكر هذا الفضل حد لا فوالذي نفسى بين الامم من دودا
 قلب قوم لا يتبعوا هو يكتم ان تبعوا مله الروح ولا تجعلوا انفسكم
 سجيات النفس محجوبا فسوف تمنعون عن حب الله منظر نفسه
 وتدعون الى العجل وهذا من سر الغيب اخبرناكم به لتكون
 من الذين اتوا بصبر العرفان وكانوا على الأمر حذيرا اياكم يا قوم
 لا تكفروا بايات الله اذا نزلت باحق ولا تتحاربوا مع الذي
 يستشرق شمس العز عن انق عز منسيرا ولا تبطلوا انعام
 ثم نظروا في كلمات الله لانكم خلفتم لاصغابها وانها تستغنى
 بين كلمات الناس كاشراق الشمس بين انجم مبرونا

كل

كتر واصنام تقليد بقدره ربكم وان وجدتم في انفسكم من ضعف
 فاستقدروا بسطاني الذي كان على العالمين محجوبا قلبا ملا البيا
 اذا يتكلم ان الله في قول الاعلى ويقول ملا الأرض باحق حجة انتم بعسى
 من قبل حين الذي جاء سلطان من الأمر وفي حوله من جنود عز مينا ان كتم
 انتم به باثرل عليه من جبر والبقي آيات قدس يدعى تالله هذا نفسي
 وتلك آيات ملئت الافاق اشراقا فكم كفرتم بما انتم به وكتم على شفا حشر
 من الأعراف بعد الله وصيناكم في كل الأواح بل في كل سطر حقيقا
 بان لا يحكم حين الظهور شيئا مما خلق بين السموات والأرض وانتم اجتمعت كل
 شيئا وخرتم عن جمال عز مشهودا اياكم يا قوم قوموا على خدمه الله و
 ثم تداركوا ما فات عنكم وكونوا على صراط قدس مستقيما ويا قوم لا يغيبوا
 اموالكم ولا اولادكم ولا انعامكم الا بحسبى وكذلك نطق الروح عن حبه العرش
 ان انتم سليمان ان يا سبي كذلك ورد على من الذين هم قاموا لتقاء حوى وخلقوا
 بامرئ وما اطلع بذلك الا نفسى الحق كان الله على ذلك شهيدا ولو وجدنا
 ذا اذن وعية لا يقينا ما يجعله بصير اليطلع بما هو مستور عن نظر الغافلين
 جميعا ان يا سبي دع كلما يحجب الناس ثم ادع العباد الى رضوان الام
 لعل حديث في قلوبهم ما يجد بسهم الى جمال عز معروفنا دع المشركين

وما عندهم ولا تعد مع الذين تجد في قلوبهم غل الغلام والانس
 بهم لان مشاهصهم مثل الثعبان بل اشد ضررا ان انت بذلك
 عليما فاجعل دعوات حتى وحنك امرى وذكرك اسمى اذا
 لن يضرك السموم ولن يحرقك النار ولا يغيرك الماء
 ولن يوشركك نفس كل ملحد يقيا بالله اذ الويسجد لك
 كل من في السموت والارض ليجللك الله غالبا عليهم سلطانه
 الذى كان على الامر قويا اياك ان لا يمنعك شئى كعنت
 مولاك لانك سمعت ما لا سمع احد ورايت ما شاخست عنه
 ابصر كل غافل ممنوعا قلبا قوم ان هذا الوجه الله شرق
 فوق رؤوسكم اتمنعون الا نظار عنه وان هذا العلم على انفسكم و
 كان الظلم مذموما بالله ان ملكوت الله يمضى قد اكم اذا فاسدوا
 اليه ولا تكونن عنه محروما كذلك القيناك والعمناك من حجة
 التى كانت تحت قناع الله مكنونا

هو الله

تاتر ما فتح ما كان اصل الامر كما سمعوا العباد وما ظلع بذلك الانصاف
 فواحد منهما ستمى باحمد وصدق الى الله والثانى ستمى بالكليم

الذى

و هو شىء مبثوث القضا عن خلقه وهذا من سر كان على اسحق خفيا وذلك
 من حكمة ربك ولا يعلم الا ذو بصيرة بارى دون الله مطلق
 بر امره واكر نظره بقدرته ناس وضره انجاب نعى بوهمه آية امره شيد كه
 بشره قدس توچه نمايد و بر امور و بما لا اطلع به احد مطلع شويده و از اين
 مراتب گذشته لازال مقصود از خلق عرفان الله بوده و عرفان او منوط
 بعرفان مظهر نفس و بوده و خواهد بود چنانچه در جميع اوراق بيان مطبوعه
 و ما قدرنى لى ان جوهر حان معلق بطهوره عارف با و فرموده اند و
 شهيدا و اين مقام را از جميع حدود و اشاره و تعبير مقدس نموده اند
 چه كه اين مقام مقام عرفوا الله است و بما نظير من عنده لا بما خلق بين
 السموات الارضين و در اكثر مقامات ذكر نموده اند كه اصحاب فرقان
 تربيت نشده اند بشاء الله ملاء بيان تربيت شده كه مبادا با اشار
 كلماتيه و يابدون ان از اصل منبع امر محجب مانند حال در اين بيان كه فرموده اند
 شكر نمايد تا بجز صافيه آية من غير اشاره وارد شويد بشاينكه طرا
 منقو شمريد الا من خل فطر به حال در حكام محكمه فرقان ملاحظه فرمائيد
 كه از ذكر خيبت شده بقوله تعالى و لكنه رسول الله و خاتم النبیین و
 ديگر اقوال صروف و ابواب را ملاحظه فرمائيد كه در ذكر قائم و ظهور او
 ذكر نموده اند و مع ذلك در حين ظهور بدين كل اين اقوال بجز في مرتب

+

شد چنانچه حال خود آن جناب شهادت میدهد که نبی از اول
 لا اول بوده والی آخر لا آخر خواهد آمد چنانچه در کلمات حضرت ^{اعلی}
 روح ماسوا ه فداه مذکور است و اهل فرقان چه مقدار تثبیت
 باین احکام نموده از منزل آن محروم مانده اند چنانچه خود این سید
 رسائل عدیده در این مطالب مرقوم داشت که شاید ناسر حجاب
 فزوق نموده بلیک اسماء و صفات عارف شوند باری درین
 ظهور هیچ امری نفع نمی بخشد و منع ننماید چنانچه مذکور شد
 چه که سلطان ظهور بنفس خود معروف است و اگر کلمات
 و اشارات معلق میبود هرگز بر اسل فرقان و همچنین آن مع این
 بیانات شافیه حکم عدم وجود نفسی و تجرین نمیشد باری روح را
 از قیود اشارات فارغ نمائید و در کلمات بدیهه تفسیر فرمائید
 مابعدین کواثر رحمانی فائز شوید و از این مقامات گذشته
 نقطه بیان در جمیع الواح و صایا شافیه و نصایح حکمه فرموده اند
 که حسدی از ظهور محجوب نمائند و بدون آن تمسک بنجود و
 لکت مع ذومع ما احاط المکننا من بدایع ایا ربک بشاخصه وارد نمودند

از آن

که ذکر آن جایز نه بجز این عباد نابالغ ناظر باشند اعلا
 آنرا چه از آیات منزله محکم و چه از شئونات محیط و ظهورات
 قدرتیه از این ظهور شاهده نموده اند علی شان لبین کلام
 کل معرض شیم فوالذی نفسی بین این عبد از خود گذشته
 و لکن مقصود اینست که این عباد مثل اعم قبل محجوب نمائند و
 بر مطلع امر در ظهور حسری وارد نیاورند آنچه باین عبد وارد
 آمده قسم با قضا معانی که محض نفس هوی آنچه را ارتکاب نموده اند
 باین مقرر مظهر الظاهر راجع کرده اند فویل لهم باکانوا ان یکفون
 و نفسیکه لا زال بحق معرض بوده چنانچه در رد و اعتراض زیکدیگر اورا
 نوشته اند و آن موجود است و حال نظر بغض این غلام متحد
 شده و رسالتی در رد علی الله نوشته و با طرف ارسال شده
 زود است که بآن جناب میرسد اگر بصبر مقدس از تقلید در آن
 رساله ملاحظه شود فوالله کذب کاذب و جهل مثل شمس در وسط سما
 مشهود کفو و جمیع دلائل تدیه آن غافل حاصل بدل بر اثبات
 این امر بدیعت لوانتم بطرف القدس تنظرون
 فوالله از بیانش نفس شیطان ظاهر که گویا از نقیحات

رحمن محروم گشته و مثل صبیان تکلم نموده بل خضر بوده و جواب بود
 و در این فتنه بر جمال عز جدیه بعینه مشرق و اعراض جعل بر رضوان
 عز صدائی ملاحظه بشود هل منعی للبعوضه بان یعترض علی الله من
 لا ولفه الحق لو كان اتناس هم شعرون باری اثار و کلمات
 و فعال حق از روشن شدن چشم مشرق و واضح فینما للناظرین
 و رواج مسک رحمن از اثار و بیانش در کل جن در هبوط
 و لکن بن سجد با الاکل فی شمس عظیم و این کلمات ابتغاء لم رضا
 القی شد که شاید معدود ویر از غل سیرت هوی خط نموده مقین
 بقا شاند و الله بیدی من شیء قمیص در آن کل
 تجرید فکین که مباد انوار جمال تو سید بحجاب تحدید محجب ماند
 و امر الله که لازال مقدس ز ادرک اولی الافضال بوده بالایش
 اشارت اولی الافعال یلاید بر کمن عز اعرفوا الله بانه وارد شو
 و برقرانه لایدرک با سواه اندرا حقرا بحق شناس و ادرک کن
 چه که دون آن عارف بران جمال بمثال کیفیت ظهور ذوالجلال نبود
 و نخواهد بود مگر آنچه را محض فضل ظاهر نماید پس چنین ظهور غنی ننماید
 حدیرا شئی ولو میلا کل من فی السموات و الارض الا انما میز

او صحفا قیمه کتب با مجله الابد از دخول و ورود در ظل بظلمت کتب
 بی کلم قلم الرحمن جن الذی اخذه انامل استبحان و یحیر که کیفیت و اجزا
 من عنده و انه لهوا الحق علام الغیوب ای غلیل اگر بر جن نزل ا
 شوی مقصبر و کمن صطبار خیار نمانی و چون عشاق سر بصرهای شتیاق
 کداری و از وزن تیر آفاق بگذری این نشان دنیا هل ان که لازال جمال
 احد را با حکام سید ستر نمیوند فینما لمن یحرق بحجاب و یغل تحت
 قبایق من مشیر و انک اسمع فی ثم طهر النظر عن اشارت البشرف
 علی منظر الاکبر تانده قد ظر ظهر و سئل الله بان یجکک من الناظرین
 فی الیت من منصف بصیر من منقطع بسیر لیشد ما لاشد احد من العالمین
 و زود است که نعیق الکبر تفع شود و ناس را از حق غلم منع نماید
 و الله معسرین از یو حدین مشهوا ید چه که حصاة بسیار و لو لو قلیل
 یافت شود انشاء الله انجناب خود را از رشحات سبحان امر فیه و نسا
 غمام فضل محروم نداشته و کاش اهل بیان معادل آنچه از شطه بیان نزل
 شده از این عبد اند نمیوند و نفوس خود را از مفتریات ممنوع
 میباشند بلکه با هر کس را از خود مگر آنکه مفک دم مظهر نمایند
 که گناک امر هم هو اسم ان تم من العالمین و عجب کل امور

۴

انك باين غطوسم واقدارا كبر حدى تفكر تنموه كما امر بحج نحو بوده
بلكه كل يوم متشبهت وارجال يقين محجب كذلك كان
من قبل ويكون الى اخر الاخرين واحمد لله ربك ورب كل شي ورب

العرش العظيم
بناجى الملائكة
بسم الله الرحمن الرحيم

بذالوح عظيم تنزل من ملكوت ربك العلم الخبير وفي كل كلمة
تموج بحر الاسماء من لدن فاطر الارض والسماء اطوبى للعالمين و
في كل آية منها قدر خلق ما اطلع بهم الا الله رب العالمين ان الذين
فتحت ابصارهم بنور العرفان وانك يرون في اثرى ال
الرحمن كذلك فصلنا الامر من لدن عليهم حكيم ان الذين تركوا
ما عند الناس و قبلوا بقلوبهم الى مطلع الالهام انهم من اهل
البهاء ويشهد بذلك ما نزل في لوح حفظ قلب قوم لا يتبعوا
الهوى ان اتبعوا الهدى انه ظهر باحق من افق مشية ربكم العفو
الرحيم اياكم ان تمنكم نبياء عن التوجه الى الملكوت او يحولكم

در عکاس

کلمه

الظالمين ان اذكروا ربكم من عباده لعل يحرفون بارئهم و
يسجد بحسب آثار الحق الى منظر اسمهم العظيم ان الذين غفلوا وادخلوا
اولئك بلغضهم الذرات وهم اليوم من الناصرين ثم يايتيها
العذاب من كل الجهات اذا يرى وجوههم مصفرة من خشية
ربك القهار المقدر القدير انما اضربنا المشركون من رض
السرنا وينا العباد و باعلى لتنداء و دعونا هم الى الله العزيز
الحميد الى ان خلونا في سجن اخر اذا تمنا بئداء اخر وبلغنا
امر ربك الملوك والسلاطين ما منعنا عن ذكره ما ورد علينا
و ما ظهر شهيد على ما سطر ولكن الناس في حجاب مسبين
مجببة لا يخرجنا من الاكوان ولا يخرجنا ما كتبت ايدي
المعتدين كذلك صرفنا لك الآيات ونزلناها
باسحق تجدل ذة مائدة التي نزلت من السماء لعمري
بها يستضي وجهك بين عبادنا المتوقفين طوبى لمن
يقر ما نزل من جهة العرش وتفكر في امرى انه من المقرين
واحمد لله رب العالمين مفادته

جواب فتح

خطبته هو العزيز

الان الله ^{بما لا تعلم} اصعدنا من نياورك باحق ولا تكن من الغافلين
هو الذي ارسل الرسل وانزل الكتب على انه لا اله الا هو العزيز
وقدر في الكتاب مقادير شئني على منهاج تويم وبشعبه
بلقائه يوم القيامة ليوقن الكل بلقائه ويكون من الغافرين
فلما جاء الامر قضى حكمه وطلع الوجه اذا عرضوا عنه الذين
كفروا واستكبروا وكانوا على حجاب عظيم اولئك هم الذين
نبذوا كلام الله من وراء ظهورهم وانزعوا مع اجابته وحالوا
باصفيائه وكانوا في سحر الغفلة لمن استغيبوا عليهم نعمة
من الله وسيعذبهم في تابوت من النار ويدخلون في اهل
كذلك نقص عليك من قصص الحق لتكولوا شيئا
اجمير ليلك واذا تلقى عليك الايات تتحجبك على
التراب وتكون من الساجدين واذا امتسك من حزن
او من كدورت فاستنصر بالله وتوكل عليه ولا تكون من الغافلين

انه يصرك بنجود الغيب ويرفعك باسمه ويذكرك في ملا
العالمين لتكون تبشرا في نفسك بحيث لا يصدك شئ
في الملك ولو يعترض عليك محام من بايع امر الله ليحبك
نعمات الفردوس يدخلك في جوار رحمة ربك العزيز العليم
والروح عليك وعلى الذنوب جسم وردوا في شاطئ البقاء و
كانوا من اسياس ١٥٢

جواب فاني ارض الف

خطبته

هو الباق

بين ان الله قد ظهر من السموات والارض سلطان الذي
احاط الممكنات وانه هو المقدر العزيز الخبير وبذلك
بدت البنضا في صدور الذين هم استكبروا على الله في يوم
الذي استوى على العرش بسكنته واستدار يا قوم
اتقوا الله ولا تكفروا بالذي امنتم به بعد الذي جابلكم على ان
من الامر وبذلك زلت اقدام الغافرين وشاخصت
به الابصار وانت يا اسم الاظلم لا تنس نعماتي حين الذ

كذلك العالمين هو الروح عليك

(٢)

كنت جالسا في مقابلة العرش وكان ان يستتر عليك
 الأنوار ثم اعلم باننا قد اسبنا قميص الاحزان بما كتبت
 ايدي كل مشرك كمكار تالفت احاطني حزن ان عين
 الأبداع شبهه وكذلك قصت علينا القضايا من لذي الله
 العزيز جبار وانك لو تريد ان تعرف سر الامر
 فاخرج عن المدينة التي كنت فيها ثم ادخل في العراء ثم اسكن
 في نفسك ثم صمت عن كل لا ذكار ثم توجه قلبك
 اذا سمع ضجج الأاء وخصيم في حزن لعل تطلع بالاطلس بعد
 من خلق وكذلك نلتقي عليك في سر الأشارا جواهر الأسرار
 ان استقم يا عبد على جنك ولا تلتفت الى ما يمنعك عن حجب
 الغلام ولو يكون صحايف التيموت والارض والصور الهياكل
 كل لان كل ذلك خلق بقولي لشيء بذلك لسان الله
 المقدر العزيز البصار كذلك القيناك وخصناك
 ما ورد علينا عن كل الأبطال من هؤلاء انفجرت ثم ذكر
 من لدنا عبدا الذين هم في حوكك ومن توبه

بوجه الى ربه العزيز الغفار

فصل
 جناب
 هو العزيز

خطه
 من بيده

ان يا حرف الفا في اقليم بصحا اسمع في حين الذي جرت
 الدموع على خدود قدس منسيرا ثم اضطربت قلوب
 اهل الفردوس وذابت افدة عزرقيا بما تركت هم
 الذي سبق كل الأسماء في ازل قديما كما نزل من قبل
 على سان هياكل قدس احمديا في دعاء الذك كانوا ان يقروه
 ائمة الدين في لياالي نور قدريا كذلك كشفنا لك
 غطاء الامر لتكون في حجب مستقما فبيننا لك بما
 اتصلت رسلك في آخر الايام بجنود غيب عزيا وحزنا
 نور عليا وبذلك تمهمك من المهاجرين الواح
 عزديا فوف يرفع الله اسمك بالحق وتيقنتك

بجمال وجهه بیها و قد تبتسناک من قبل کتاب الروح
ونزلنا فیہ آیات قرب بلینا وفضلنا فیہ من کل امر
تفضیلا و یصل الیک بالحق و هذا ما رقم فی لوح محفوظ
وامرناک فیہ بان تذکر الناس فی بنی الایام التي استوی
جمال الرحمن علی براق الامر بما کتبت ایدی کفار شقیة
وکتبیر البیاء و الروح علیک و علی الذین یرمون
قولک فی امر ربک وکانوا علی العهود و فیما

تعالیه
۱۵۳

جناب فتح الله فی ارض الف

خدیج

هو العزیز البی

مدینه

فبجانک یا الهی تری مقبری فی فم الشعبان تمتع بجمعی
البر الظلماء و تشهد ما ورد علی فی سبل مرضاتک و یرد علی
فی کل حسین من اعدای نفسک و المعزین من اعدائک

الی امتی الطی لا تحرق السجات عن وجه خلقت لیصرفک فی
قصر جمالک و یسئل جلالک و لا تتبعوا کل همج من
دونک ولن یتخذوا هو یحکم انفسهم الیه من غیرک
وانت انت المقدر علی ہاشم و انت انت العزیز القیوم ۱۵۲
معلوم ان جناب بوده که اصل امر حقیقت آن تا حال مستور
بوده چنانچه صدی اطلاع نیافته مگر صاحبان افندہ سنیر
که خالص بوده اند از التفات از کل سوی و باین سبب سده
قدس ربانی محل اعراض مظاہر نفی که از ارض ساین انبات
وظاہر شده واقع شد چنانچه آن جناب کشته و حال آنکه
در خلف صد در حجب و رفعت و عزت مستور بوده و تتم
بنقطه غیب و شہود که اگر صرفی از صرف امر و جو کلمه ظہار
میرفت جمیع من فی الملک را معرض عن الله مشاہدہ بنمودی
باری تا این جبریت کبری واقع شد و حال البسته ارباب
محلانہ بدعوی قیام نمایند و شیاطین نفس خلوت
یافتہ قصد سلیمانی نمایند کذلک قد من لدن

عزیزت دیر آن جناب باید که خدمت محکم نماید و جل
استقامت مستقیم دارد و تا از امواج بحور با عانت فلک
قدس صمدانی محفوظ ماند و الروح علیک
حجبت تعالیه

نخط می
مدینه هو العیز

قل ان طیر البقاة طار الى حیرت العالمین قل ان نسیم الرضوان
قد رجع الى مدینة القرب بین یدی اللہ رب العالمین قل ان
عذیب القدس قد صعد عن نخس العراق الى غصن عزیز منیع
قل ان سراج الاحدیة قد بدل المشکاة بما کتبت ایدی انظار المیز
وانتم یا ملائکة البیان لا تضطربوا عن ذلک فتوکلوا علی
رب العالمین قل ان هذا الطیر لن یخاف من احد و لن یضطر
من نفس لو تجتمع علیه کل من فی الملکة جمعین لانه انقطع الی اللہ
تجامة و توجه بکله الی وجه الخیر بحسبیل و انتم یا ملائکة البیان
فا تبعونی فیکل ذلک و ان هذا الخیر لکم عن کل من فی السموات
والارضین و انک انت ذکر العباد فی ایام الروح

ولا تخزن عما ورد علینا و کن من شاکرین لان فی هذا
الخرج آیات ثم علامات ثم علامات ثم بیانات للتذکرین
وفیه سیرة السیرة ما اطلع به احد الا من اتی اللہ بقلب
سلیم فوف بنصر اللہ امره بالحق و یرفع عباده المستضعفین
والروح علیک و علی من ادرك لقاء الطیر فی ایامه تا اللہ

انه علی فوز عظیم تعالیه

جناب آقا سید محمد وکیل این عجب است و در ارض
ساکن و چون قدری دیون در این ارض بهم رسیدند ایشانرا
برای ادای آن وامورا دیگر باقی گذاشتیم حقوق الهمیرا هر کس
اراده دارد ادا کند نزد او بفرستد و السلام ۱۵۲
تعالیه

جناب فتح فی الف

نخط می
مدینه هو الباقی

هذا الوح من الواح الجنة و ورقة من اوراق الفردوس و کلمة
من لسان المیزان التیسیم و ذکر من لدنه و کتاب من عنده

على ما كان وما يكون ويظهر امر الله في كل الأعمار وشرقت انوار
القدس وطلع هذا الغلام بامر وساطان مشهود ١٥٢

جناب فتح في الألف تسليمه

خطه
بسمه

هو الغير

هذا لوح ظهره الله حينئذ باسحق وبعث به في الملك
وما من مقدرا الا هو له الخلق والامر وكل اية يرجعون والنعمة
من احد سيظهر باسحق ويرفع امره بقدره منا وغلبه عن عندنا
ولا يخاف من احد ولن يمنع المغلوب تسليمه

١٥٢

خطه فام بسمي اهد التميع

يا على انار دنان نذكرك والذين آمنوا في يوم كان مستورا
في كتب الله رب العالمين هذا يوم فيه نادى للذات
قداتي منزل الايات والملك لله مقصود العارفين
قد اخذ محمد هذا اليوم عن السموات والارضين واذا

ظهر باسحق اعرض عنه العباد الآمن كسر سنام الهوى باسم
مالك الورى واقبل الى الاقوال على بوجه سير كم من
عالم ناهج في الفراق واذا ما ج سحر الوصال اعرضت بكبر على الله
محبوب اين قل الله قد ظهر المكنون ونطق بما انجذب
به الملأ الأعلى وسكان اجتهت العليا طوبى لمن عرف
ووجد عرف الله الغير تسليمه يا على قد صبر في راحة
ربك من قلمي الأعلى خذ باسمي ثم شرب منه باصرى البرم
الحكيم انا بشرك الذين آمنوا في هناك نقبل من عندنا
وعناية من لدنا ان ربك لهوا لفضال الكريم ثم نصيكم
نزل في الكتاب من لدن مقدر تقدير اياكم ان تحو فكم
شذوات الفرقة او تحرم شبهات كجارية الذين ينهوا
الروسن لعائم وكفروا بالله مالك يوم الدين قد بلغوا
الى غاية العزة في احيوة الباطلة باسمي فلما ظهر
افتوا عليها بظلم ميسن يا احب الله في البلد ان يومكم

المظلوم من نظر التجن بالاستقامه على هذا الامر الذي شهد
 بظلمه السن اهل الفردوس ^{على} وبلطانه كل صادق
 بصير تمسكوا بها باسم ربكم بالكل الاسماء وقولوا
 الحمد يا فاطر السما بماعرفنا مشرق امرک ومصدر حنک
 و مطلع کلمات العلیا اذا ظهرت هرت الحکامه ^{لله}
 الاغصان هذا يوم بشر الله من قبل يوم يقوم الناس
 لرب العالمين كذلك فتح باب المعاني بمفتاح لبيا
 اذ كان الرحمن يمشي في اعلى المقام ويدع الكل الى صراطه المستقيم

تقابله

الفضل الكريم

يا امتي يا صاحب امروز از نتجات وصی الهی عالم خود
 محطر و از انوار غیر ظهور عالم ملک و ملکوت منور طوبی
 از برای و رقعات سدره که بانوار ایوم فائز شدند و بما یغنی
 عامل هنیئا لهتن یا فاطمه نمظلوم از نظر سخن بتو توبه
 نموده اشکری رشک بهذا الفضل العظیم و هذا الذکر

الحکیم از حق میطلبیم اوراق را مستقیم فرماید بر امرش بشانیکه
 اریاح شقاق اهل نفاق ایشان را زیاد و از سدره قطع کنند
 یا گوهر بلسمت در این حین از خزینه عنایت الهی کلمه طیبیه ظاهر
 خدیجه با قوه من عنین و سلطان من لدنه و کونی من
 الشاکرات فی ایام ربک الغفور الکریم یا زهر اعرضه
 عالم نور تقوی منور جنود حق الیوم اعمال طیبیه و اخلاق
 مرضیه بوده و در آن جنود تقوی الله طوبی لامیه تمسکت
 بحبل التقوی عملت ما امرت به فی الکتاب الله العظیم الحکیم
 یا رب اب امروز بابت حقیقه بحکمت صبح ربانی مغرود آوازش
 جان بخشد و روان تازه نماید و لکن کوشیکه لایق اصغاسی این
 آواز است بشاید بکبریت احمر کباب از حق میطلبیم کنیزان خود را
 با صغاسی این ندا فائز نماید انه علی کل شیء قدير یا خدیجه
 در خدیجه زمان قبل تفکر نما دولت ثروت و ملامت و ادب
 او را از حق منع نموده جانانم و روانم کرد امینت مقام و فر

مباركة و فرده و سوره آتیه کواکب ای کشنیز من محمد لله بزرگ مالک
 اذکار فائز شدی تو کوشیزان طرار او صیت مینا نیم بعفت
 کبری و عصمت عظمی و بما یرفع اذکار کن و اسمائک من العباد
 واصحاب الوداد البهائم من لدنا علی عباد و اولیائی و علی ایاد
 امری الذین جعلناهم هداة خلقه فی مملکتهم و مصاحبهم فی بلاد
 انه هو الفضال المشفق العزیز العظیم سبحانه

هو الذکر العالم المخلص من القیوم

یا محمد قبل مهدی اسمع نداء الله انه ارفع من شطر التجن و بدع الكل الى
 مقام جعله الله مقدسا من سجات المشکین و اشارات المرین
 الذین کذبوا عهد الله و میثاقه و قالوا اما نوح به کل منصف و ذقت
 الذین طافوا العرش لعشی و الاشرار یا محمد قبل علی بن ابی طالب
 استوی علی عرش طور و بلغ من فی السموات و الارض ما یقرهم
 الی الاقوال علی و یخطهم من الذین اتخاوا علی و ساء الظلم یقرهم
 زخارف الدنيا الی ان کفروا بمولی الورد الذی اتی من ماء العنقا

برایات الآیات یا محمد کاظم قل یا آله الأسماء و فاطر
 السماء سئلتک بالأسم الاظم الذی ما اراد الا اصلاح العالم
 و تهذیب الأمم بان تنور و جلی بانوار وجهک و قلبی بنور معرفتک
 زین راسی با کلیل الانقطاع و یسکلی بطراز التقوی أنك انت مالک
 الأشياء و فی قبضتک زمام من فوجنا صوت الانشاء تفعل تشاء
 بقدرتک و تحکم ما ترید بسطانک لا اله الا انت العلیم الحکیم
یا محمد قبل تقی علیک بهاء الله الابد قل یا قوم اتقوا لیوا
 الله قد ظهر ما کان مخفوناً فی علم الله و مکنوناً فی کتبه و صحفه و
 مستوراً عن العیون و الأبصار یا حسن قبل علی هذا یوم فیما ج
 سحر الأعدیه و سرت علیه سفینه الله مولى الورد و رب العرش
 و الثری طوبی لمن نبذ الدنيا و زخر فيها و ما فیها و تمسک بها
 و تشبث باذیال دایره رحمة ربه مالک یوم المآب یا محمد
 قدس اذک من قصص الأعصار لتسمع فی الذروة العلیا المقام
 الذی جعلته مغانف الطور و مشارق الظهور كذلك يا محمد يا محمد

ما كان مخزونا فيه امر من لدى الله ما لك الرقاب يا
 ابا الحسن عليك وعلى اوليائي بهائى وعنائى هل
 تسمع لى تداوى من الاقوال ا على هذا ذاء انجذبت
 به الملاء الاعلى وسكان الفردوس لا نعيما لمن اقبل فاز
 وويل لكل غافل مرتاب يا حسين اسمع ندائى من شطر سبح
 انه يقرت بك الى ملكوتى ويعترفك نبائى وصراطى ويؤيدك على الطير
 فى هوائى وثقتك على خدمته امرى الذى به ترغفت اركان
 العباد ومن فى البلاد الامن حفظه الله ما لك يوم القيام يا على
 قد طلع النور واستوى هيكلك تطور على عرش الطور بذاك الرفع
 لتدأ من كل جهات الملك لله ثم القدرة له ثم
 العظمة له طوبى لمن قبل بوجهه سير وقلب مكشوف الى اعلى المقام
 يا جواد عبادى جاراىن ايام در تيه ظنون واو با هم تحسيرة مانده
 وبادى ولى ابادى بمشابه حزن قبل ابن جبرائيل
 مينمايد بكو بر سر زحق جل جلاله ولا تفتح سبل المتوسمين
 بجو يا بادى حاضر شه امام وجه تسمع ما لا سمعت اذن اعلم

من الاول لذى لا اول له حاضر شو تا مشا به نمائى آنچه را كه شبه
 و مثل نشسته لعسر الله ان البهائم ينحكى لوجه الله وما اراد
 منك ومن العالم صبرا ولا شكورا يا محمد قبل سمع الله
 من شطر عتقك انه يجذبك الى الاقوال الاجبى ويقرت بك الله ما
 قوة الامراء وما خوفية شوكة العلماء وبامنة سطوة كل معرض ونفاق
 كل نفاق وانكار الذين ^{بمنتهى} هم اعلمهم عن الاقرار يا حسين
 اسمع نصيح الله واعلم ان امرت به اياك ان تمنعك حجبات
 الاشرار وتحميك سجيات الذين سمعوا لتدأ وانكروه وشا
 الايات وكفروا بها الا انهم عباد نبذوا الحق وراسم واحدوا
 ما منعوا عنه فى ام الكتاب مقابره

هو الاقدس الاقدم الا عظم

ذكر من لدنا لمن اراد ان يشرب كوثر البيان من اياى فضل
 ربه العزيز الكريم ليحذبه الرقيب الى مقام لا تمنعه اشار القوم عن الامم
 اقيوم ولا الظنون عما اشرق من افق اليقين يا رضايه خوك

الحفظ لم واعرض

مالک الاسماء من سبحه العظيم ويا مكرم بانزل في الكتاب
امر من لدن الله الحكيم قد سمعنا ذكرك ذكرناك ورأينا
اقبالك اقبلنا اليك وانزلنا لك ما قدرت سبحون
المقرنين كن قائما على خدمته الامر لله ان يفتك
في كل عالم من عوالم ربك الناطق البصير البهاء عليك
وعلى الذين تجرد من هوى النفس اذا نزل عن كل جاهل بعيد

تعبیه

عسر على
بسم الله الاقدس الا

ذکر من لدنا الی التي آمنت بالله وتوجت الی مشرق الفضل وبعثت
لیجد بها کلمات مالک الاسماء والصفات وتقبلها الی مصلح الایا
کذک رقم من قلم القدم علی لوح عز تدبیر ان یا امتی
فا علمي باننا وجدنا ما فی قلبک من حب الله مظهر ذاته وارسلنا الیک
بهذا اللوح لتجدي منه ما یفرح به قلبک وتقر عينک ان
فضل ربک احاط العالمین وقد قدرناک فی جنه الاربعی
مقاما ما فاز به الذین ذاقوا حلاوة محبت فی هذا الطور العظیم

لا تحزنی فی شیء ان ربک معک انه ینفک واته علی کل شیء قدير

تعبیه

نخط خادم
بسمی الذی یطوئ بنا سجون الخالص

یا امتی یاربیه انیکلمه علیا راز لسان مولی الوری بشنو وایام
حیات بشکر وحمد ناطق باش ملا علی گندی که کل
انفار نموده و سالها از علوم و فنون بکمان خود اخذ کرده آنچه را
که دوش از اخذ آن عاجز و قاصر است بعرفان حق جل جلاله
فازتد و در ضلالت خود باقی و برقرار است و تو از فضل
پنهنمایش حق عرفانرا ازید عطا اخذ نموی و اشامیدی اینی

کک و اول له تعبیه

نخط خادم

بنام دانا کیما

یا امتی حق جل جلاله مهربانست فضلش کل را احاطه نموده همچنین
علمش صدای مرتفع نمیشود مگر آنکه جواب از ملکوت پان رحمن نازل
انما را بیکه مبارکه یا امتی مزین شده موده ورجا لرا
بجز بدو نیست یا عبیدی مطرزد داشته چه بسیار خلق

اولین و آخرین بسبب اصغاء اینکله جان اتفاق نمودند اینکله
 بشا به نهالی است که بدست آنرا غرس نموده باید بآب محبت
 و استقامت سقایه شود و با سم حق از اریاح سمومیه محفوظ ماند
 قدر اینکله را بدان است که اگر جمیع عالم ادراک نمایند
 کل مشعل شوند و باقی اعلی توجه نمایند جمیع ابا، آن ارض
 تکمیل میسازیم و کل ایتقدیس تشریه و عمل با آنرا ناه فی الکتاب
 وصیت ینمائیم طوبی للعالمین و العالمات
 سعیده

امه القه حاجی نبی بی حسنا

مضطه خادم علیها بها والله

بنام کوینده بسینده

یاورقی انشاء الله لازل بیدره مبارکه که امام و جوه کل کلمه
 علیا ناطق متمسک باشی ثباتیکه اریاح عاصفات ترا
 منع نمکند و عاقین منکرین ترا از نور پس محروم سازد
 بگو پروردگارا مقصودا محبوبا شرادا میدید این کینه تو

برسینکه او را از تمامی بخت بخلعت وجود و بقا فایز نموی حال
 از تو میطلبد که دست را از اخذ لوح منع ننمائی چشم را از مشاهده
 آثار محروم نسازی اگیریم کینا قلب را بنوحیت منور دار
 و بهیکل از طراز کرمت محروم مدار کینت بلب فضلت توجه نمود
 و بسند سراسر ان شکرست ینماید چکه او را بیکلمه مبارکه یا
 فائز نموی اسی پروردگار آنچه سزاوار بخشش تو و لایق بطل
 و فضل تو است بختیانت کرم فرما غیر تو کسیر ندارند و جز تو
 ربی خد ننمونه اند توئی بحر کرم و آسمان جود لا اله الا
 العزیز الوحید

خط منیر محمد ع

تفضل کبر جواحی القیوم تبارک و تعالی شانہ

الحمد لله الذی نور الابصار بمشاهده الانوار و انطق الاسن با
 الاذکار فی نعت ذاته الصیر المبحر و وبتع و اثر الافکار فی
 معرفه الآثار و الاستدلال بها علی نفسه الغالب لمهین القهار
 جوالذی به اشرف نیر الصرفان و انار و بنوره انکشف الاسرار

وانثقت الأشار واهتدى الأخبار الى جبروت العزة
والأقدار واستظل الأبرار في ظلال سدة الكرم الغفار تقا
امرهم الخليم وذكره الحكيم ونوره لقديم وصراطه مستقيم
وحكمه لحيط القويم بل أرادته مانع ولقضاءه دافع بيده زمام
التقدير وفي يمينه ملكوت التدبير يقدر لمن يشاء ما يشاء
ولا يئيل عما شاء لم يزل كان في علو العزة والظمنة ولا يزال
في سمو القدرة والرفعة لا تحيط به النعوت والأذكار ولا تدرك
كنهه العقول والأفكار كل ما ذكر ويذكر لا يخرج عن حد الأماكن
وانه تعالى وتقدس من ان يدرك بسجود العلم والعرفان الأشار
منقطعة عن جنابه والدلالة منفصلة عن ما به لا يسئل عما يفعل وهو الفاعل
لما يريد لا اله الا هو لمقدر العزير **سبحانك يا الهى**
وسيدى وربانى وسندى كيف سكت عن ذكرك
وشانك وانت امرت به عبادك في محكم كتابك
وكيف ^{التجاسر} التجاسر على النطق بسببان في بدائع حمدك
وازيك متعاليا عن اذكار خلقك واوصاف عبادك
واذكار برتيتك قد تجبرت وتجرى كلفى في بذل الامر الدنيا

والذكر الرقيق لا رمى لغنى الألعجز انصرف تلقاء ملكوت قدرك
والفقر اجبت خذاء جبروت قوتك تعالى شانك
عن اذكار العباد واقتدست ذاتك عن اوهاهم من في البلاد
امى عبادة تحوى ملكوت التقديس وامى لاله تشمل
جبروت التنزيه اين حسارة العلم والمداد وتحرير اتساع ملكوت
عرفانك يا مولى العباد وما لك الأيجاد اسلك
بقدرتك القاهرة وحجتك الباهرة ان تو تقضى واجبتك
على نشر اذكارك في ديارك وارشا وخلقك الى بدائع
اسرارك امى رب لا تنظر الى ضعفنا وقصرنا بل الى قوتك
وعناك وعزك وعلاك ايدنا في كل الأحوال على علا امرك
الغير المتعال وقولنا بشأن لا تؤثر فيها مقالات اهل الضلال
ولا تمنعها سجات اجمال عن الأقبال الى شطر اسمك العزير الفضال
وستقمننا على امرك لمبرم بحيث لا تتخوفنا ضواء من في العالم ولا تنظر
من اعساف الأعمم باقدار اسمك ^{خطا} الاسم أنك انت الكريم

ذو الفضل العظيم انزل على حجتك يا آلهي سيخمة من عندك لئلا
 يضطر بواجبين نزول لبأساء وانضراجه من شطر القضاء يا مالك
 الاسماء وخالق الاشياء لك الحمد يا رجا بما نشرت ذكرك
 بطهور القضاء ورفعت امرك بنزول لبدايا وفتت محاصيك
 برداء الاستقامة والانقطاع بشأن انفقوا ارواحهم واجسادهم
 في سبيل حجتك وما تخصم سطوة اشقياء خدكك لو يعتبر العاقلون
 كيف هم هذا البرهان المبين والدليل المحكم المستبين لا تنك
 قلت وقولك الحق قمنوا الموت ان كنتم صادقين **جواب الفوائد**
 ولتثبت بعروة الوداد قدورد كتابك السحابة حياوي مراتب
 السحب والاشجاد وطائف الانس والساد اسئله تعالى ان
 يسخرنيك حسن اجزاء ويحفظك في ظلمة من شرور الاشقياء ويقدر
 لك ما يرضيك بفضلها المحيط على الاشياء انه هو السامع على ايشاء
 ولما كان وصول كتابك في ايام فيها ارتفع سحاب الظلمة واجت
 ظلمة الاعتفاف كل الاطراف لذاتك ما يقير بحميل

في مجاوبه جنابك الى ان كشف الله انضراجه بفضله ايد بعض اولياء
 الامور على حفظ اغنام الله من فئاب الارض لعسر مولك القيم
 ان الانسان تحير في طغيان اهل النحران قدرا والايا الباهرات
 والبيئات الزاهرات وشاهدوا من لمقبلين واصلين استقامته
 ما سمعوا مشاهدا في قرون الاولين وعرفوا قوة قلوبهم واتساع
 صدورهم وشباب اقدارهم وانقطاع نفوسهم مع ذلك
 يعملون ما يريدون ويوردون عليهم من الظلم والعدا ما يشاؤون
 ولا يتفكرون في نتائج اعمالهم وقبح افعالهم حسرت ان هذا افضل
 من لدسي الله الغير المتعال لا اولى الاستقامة والاقبال لولا ظلمكم كيف
 يصل الشهداء الى هذه الرتبة العليا والغاية القصوى ولولا شقاوتهم
 كيف يحصل المخلصين للمقام العظيم والذكر الحكيم ولو يعرف الظالمون
 ان بانفسهم يصل المخلصون الى المراتب العالية والمقامات السامية
 لا يحبون امثال هذه الامور ولكن هم متمسكون بالدين الفانية
 والذات الزائلة وغافلون عن استنطة الباقية نظنون القتل غاية
 المادى ويوردون على انفسهم الاولياء ما هم غافلون عنهم وجاهلهم

وما اقوى استقامته المخلصين وشايعهم وصبرهم وانقطاعهم قد نور والافاق
 بانوار نيرة استقامته يوم الميثاق وقد ارتعدت بقوة قلوبهم
 فرائض اهل الشقاق يوم الاتفاق قلبا قوم الى اين تذهبون
 والى متى عن الحق تتجهون اهل ايتيم في العالم حجة اقوى مما ظهر في هذا
 الظهور الامم قد احاط برهان الامر كل الامم قد مل اهل الظلم والظلم
 عما ارتكبوا في حق اهل الوداد وترون عشاق الافاق مشتعلين
 بنار الاشتياق لانفاق ارواحهم واموالهم في سبيل مالكم
 يوم التلاق كنتم تتدلون بما ظهر في ارض لطف على حقيقة الاسلام
 فكيف احتجبتم عما ظهر من الاستقامة الكبرى في هذه الايام هذه
 آية كبرى وحجة عظيمة لا ينكرها الا اولوا البغى والعدو كمن
 بالآيات الحسبية قد نزل من سماء المشية في حق شخص
 ما تطير القلوب وتتهز النفوس وتشرح الصدور
 نزل الله يد محمد الطمطمه ورسوله المنور ان يوقنا واحة
 على الاستقامة على امره والقمام على ذكره وارشاد عباده
 الى رياض عرفانه وهداية خلقه الى جنة ايقانه انه هو
 الغنى الكريم والمشفق العطوف الرحيم بسند

ان يؤيد الغالين على عرفان المرسلين انه هو ارحم الراحمين
 يا حبيب الواد قد عرض بلسان الحجة والابتهال كتاب
 في ساحة الجلال ونزلت آيات لفضل من ملكوت
 اجود والافضل تعالى مولاك القديم الذي احاط
 جوده على العالمين وسبقت رحمته من في السموات
 والارضين قوله عز بياضه وبل برهانه هو ارحم الراحمين
 وجوه العباد محمد سبب اسم الالاق وسبب كبره
 علم انه هو الله بر اعلام مدين فضل عظم رفعة وبارادة شمس
 رايته الملك لتدار جميع جهات مشهود اوست هميكه طمطمه
 از او مرعد ومقام موحد من از او مر تفتح ينبغي لمن اراد ان
 كعبه الله ان يقدر نفسه عما سويه ويقول اللهم انك انت الملك
 من يهابك باباه وكل يهابك بيتي ان تفتح على وجوه عبادك
 ابواب رحمتك وعطائك انك انت المقدر على
 ما تشاء وفي قبضتك زمام الامور من الاولين والآخرين

+

يا واد التبت كبره

یا قلمی الاعلی و اقر بک الی امن اجبک و طار فی هوا جتک و نطق بک
 الذی یمی بحجرتی کتاب الانباء و ~~و~~ فی هذا کتاب من الذی
 یطلق فیکل شأن انه لا اله الا هو الفرد الواحد العظیم البصیر یا محمد علیک
 بهائی و غیاتی اشکر ربک انه ذکرک بما لا یقطع غر فیه بدوام ملکوت
 رب العالمین و انزل لک ما قررت به البصار الذین امنوا به
 النبأ العظیم بشر عبادی بما انزله الرحمن فی القرآن لتستضی به افدة
 العارفين قل یا قوم اتقوا الله ثم سمعوا ما نزل من قلم الله لمقصد
 القدر قل یا الله قد نبت الایة المبارکة و کتبه رسول الله و خاتم النبیین
 یوم یقوم الناس رب العالمین انیت بشارت غلمی المن
 آمن بالنبوء المشرقین سبحان الله مع انک انزل در دعا
 سحر ذکر هم اعظم نموده اند مشاهده میشود عباد الکریمی غافل
 محجوب جاهل رضیها و عباد از قرأت ان منع نموه
 قل ان الظالم امر بما ذابت به القلوب و الأكباد شیخه
 بذک مالک الایجاد فی هذا السجن المستین یا محمد عباد
 خطاکه مسب و بشایه اهل ایران با و با هم و ظنون مستین

کردند مشرک بودند و خود را موقد می شمردند حال هم
 مشاهده میشود بعضی فی اجماع ارفاق تقدیس و انوار شریک
 انحراف جسته اند قل اطمح اطمح اید اهل البهائم علی ما اردت
 لهم سجود و کریم ثم لظقم بثانک اجمیل و قد هم
 عن ذکر و نکت انک انت المقدر علی ما تشاء لا اله الا انت
 القوی الغالب العظیم حکیم در حواله با اولیا را تذکره که مباح
 خائنین و سارقین وقت بیابند و موحدین را از صراط مستقیم
 منع نمایند در این جن حضرت غنم کبر و ارد و ذکر امام
 الوجه ذکرناک بما جرت به انهار حکمته و لسان فی فردوس العرفان
 و ما ج به بحر الایقان امام وجوه الادیان طوبی لک و لا تقامتک
 و لتوجهک نزل لسان یفتح بک ابواب افده عباده آ
 هو الفیاض المشفق الکریم طوبی لبیت جعله الله امن اولیائیه
 و لورقة نصرهم و فازت بنجدهم یا محمد علیک بها
 از قلم اعلی در سه یوم مخصوص شهدا علیهم بها و غیاتی نازل شد

آنچه که شبهه نداشته و ندارد بگو ای قوم بتقسیم مبین بنده
 که آنچه بر او لیا و اورد شده سبب نضر و علت ظفر است ظلم
 ظالمین صبر موحدين و استقامتشان در کتاب الهی از قلم اعلی
 مرقوم و مذکور طوبی للقارئین اینکه درباره مرفوعین مرقومین
 شهیدین علیهما بهاء الله و عنایه مذکور آیات ینات
 مخصوص هر یک از سماه شتیت الهی و هو آء عنایت ربانی
 نازل یا حسن علیک بهاء الله مولی السوء و العین نصح
 اتک آمنت بالله و آیات و اقبلت الی افق ظهوره و ضلیه و به
 کأس الایمان من عطاء ربک الرحمن اجبت ان سمعت
 و اقبلت و امرت به من لدی الله مولی الورد طوبی لک بما اکتب
 علی الاستقامه الکبری حین صعود روحک الی الفردوس
 نزل الله تبارک و تعالی ان نزل علیک فی کل الاحیان نظیر
 مقامک بین الادیان ان ربک هو المقدر الغیر لمنان
 اما ذکرناک قبل صعودک و بعده ان ربک مع
 من احبه فی کل الاحیان یشهد بک مشارق عنایتی

بجا آید از هر یک از
 اینها و در هر یک از
 اینها

فی الامکان ابهاء المشرق من اق سماء ملکوتی علیک و علی الذین
 یدکرونک بما نزل لک من لدی الله لیتکلم العلیم بکم
 یا علی قبل اکبر قد قبل لک قلمی الی اعلی فی سجن حکم و یدکر
 بما لا یبالی و له ما فی الدنیا من خافها و الوانها و الالهها طوبی لک
 بما اقبلت اذ اعرض الناس و آمنت اذ کفر احزاب العالم الی
 من شاء الله مالک ملکوت الاسماء اشهد انک توجهت
 بوجهک المنیر الی الله بحسب و عترتک بما نطق به سان بعلمته
 امام وجه الکبیر و ما منعک التضواء عن مولی الورد
 و ما خوفک ظلم الأعداء عن التقرب الی الافق الی الله
 سمعت و اقبلت و فذیت بروحک و مالک فی سبیل الله
 ربک و محبوبک و مقصودک و محبوب من فی السموات الارضین
 نزل ان یتیک فی کل الاحیان من الکوثر الذی تدره
 للظالمین فی حوله و الناظرین الی وجه البهاء علیک و النور
 نیک و الضیاء علیک من لدی الله المقدر المحیط المشفق

بجا آید از هر یک از
 اینها و در هر یک از
 اینها

الغفور الرحيم... في ذكره...
 ولكن اين امور در الواح...
 شده آنچه از آن ظاهر شو همان حکم الله است عمل با آن بطراز
 قبول عز و رضا مزين و منور آنکه ذکر نموديد بعضی از اوليا اراد
 توجه با حق اعلى نموده اند و اذن تقاضا مسئلت کرده اند اين
 ايام نظر بمقتضيات حکمت الهی توجه جايز نه يا صلوات الله
 ان الصباح بين الارياح و سفينة الله بين الامواج زين
 عبادى بطراز التقوى و نور سم بنور الانقطاع از قبل فرموديم
 جنت دانه در اين ظهور غلظت اعمال طيبه و خلاق مرضيه است
 و حضرت تقوى سردار جنود الهى معين گشته طوبى للفاضلين
 وللعالين امروز روز تبليغ و خدمت است امر كيه از
 امور لازمتر و واجبتر است استقامت اوليا است
 چه كه بعضي كيه خود را از اهل سفينه حمر او مدينه علم مالك اسما
 ميدانند في بجاه با و با هم قبل الودد اند بيم آنست كه اين ايام

بشايه ضرب قبل مشاهده كردد استغفر الله العظيم
 المتوهمين و ظنون الظالمين في هذا النبأ العظيم والنور
 المشرق المبين در ايام طفوليت يومى از ايام هفتاد
 ملاقات يكى از مخدرات كه نسبت مزين بوجه نموديم و بعد از
 ورو در نفس با عامه بسيار كبر مشاهده شدند و بعد از برا
 صاحب خليف حجاب بيان معارف مينمودند بالاخره معرفت
 منقش شد بانگه يكى از آن دو كه اعظم و اكبر بود ذكر نمود بايد بدني
 جبرئيل لا ترست يا قنبر چون اين مظلوم اين سخن را اصفا نمود
 ار كانش شغل و لكن صمت اختيار نموديم و بعد از چپ دقيقه ذكر
 شد يا جناب اكبر جبرئيل شسته مينفرايد نزل به الروح
 الامين على قلبك در اين مقام اقامى قنبر هم موجوده
 حال و غفلت و معارف نالائقه قوم تفكر فرمائيد مقام
 جبرئيل مقام باطن رسول است استدلالات مينمود
 كه قنبر شرفست چه كه بعلى نسبت دار سبحان الله ظلمى از آن حضرت

در ايام...
 صدره...

بر رسول الله وارد شده که شبیه نداشته و ندارد در شاید
 باید با حضرت ^{تخت} شود ابتدا ذکر او در میان بیت و جوف ^{بیت}
 بکله او خلق شده اند ممتکت چنانکه دیده و می بینید
 حضرت علی میفرماید جسد صروفنا این ظهور مقام روح صروفنا
 قبل است انیمظلوم عوض کل استغفار نیاید و یقول
 «الهی الهی اولیا خیرا حفظ فرما توئی ان کریمیکه عفو ^{عالمرا}
 احاطه نموده بر عبادت رحم فرما و تائب در نما بر اعمال و خلاق
 و اتوالیکه لایق ایام است بیک کلمه علیا بجز ششت مؤاج
 و بیک اشراق نیز امر آفتاب جود و غفران ظاهر و هویدا همه بکن
 تواند و بامید کرمت زنده اند دست قدرت از جیب قوت برآرد
 و این نفس کل مانده را بجاته توئی مالک اراده و سلطان
 جود لا اله الا انت العزیز الوهاب اخباریکه سبب تنبه عباد و آقا
 عند الله مقبول ^{لکن} آن جسد نماید تا صدق از کذب معلوم
 کند و بنکار آنا نویده فیکل الاحوال بوکیون مزینا با ظهور ایامی

من افی غایتی التي احاطت من فی السموات ^{الارضین} از برای بعضی
 از اولیا که غایت طلب نمود الواح بدیعه سید از سما علم الهی و هو
 ربانی نازل و ارسال شد تا اولیا از کوسین مقصود عالمیان بیانش
 آنچه را که خضر معنوی از عین ظلمانی آشامید یا محمد لازل مذکور بوده و
 احمد تبه بخدمت مشغولی و بذکر و شانا طق آنا کنون معک و نبع
 ذکر کن و سل الله ان یوفیک و یؤیدک علی ما یفتح به ابواب قلوب عباد
 انه علی کل شیء قذیر لا اله الا هو الفرد الواحد لعلمیم حکیم منتسبین طراز
 از قبل مظلوم ذکر نما و ابانوار نیز رحمت رحمان نور داران ربک هو
 المشفق الکرمیم و فی قبضته زمام من فی السموات و الارضین الیهاء
 المشرق من افق سما و بیانی علیک و علی الذین سمعوا و اقبلوا یقبولوا
 نورا الی الاشی الا علی نشد انهم اصحاب السفینه الحمره فی قیوم الاسماء من
 لدی الله الامر حکیم ^{طوبی لک} یا ایها المذکور فی سآ
 انخسور و المنظور لبحاظ غایه ربک الغفور یعنی لک ان تقوم
 علی الذکر لثنا سنا و بین الاشاء و تبلغ او الی الاستعداد با حکم و ابسان
 الی ریاض العرفان و جنان العلم و الایقان لمسک هذا الیوم یوم تقیام

على امر الله الملك العالم ولو فاته من احد امر لا يدركه في الشهور والاعوام
 ينبغي لنا ان نسئل في الصباح والمساء ربنا هل لا يجيء ان يحفظنا
 من وساوس الجبال ويظهر لنا مخرج الاستقامة بين الانشاء انه هو المقدر
 على ايشاء طوبى لك وللذين ذاقوا كؤوس البلاء في ارضنا ليا
 قد ذكرتم في كل صباح ومساء بلسان فضيل ما لك الاسماء واحاطوا بكم
 فضيلكم من كل الارحاء تعالى مولكم الذي لا يعزب عن علمه من شيء ولا
 يمتعه عن فضله شيء قد انزل من سبحان رحمة للذين ذكروا في كتابك
 آيات باهرات التي بها هتزت الكائنات لا تحزن عما وقع من التأخير
 في رسال سبحان لانه لم يكن الا بمراعاة الحكمة النازلة في الكتاب با ضرب
 الازمان هو حاكم بالتصوب منه بدنا واليه المآب لا اله الا هو العزيز الوهاب
 كبر على الذين يتوا بطول الاستقامة وقاموا على خدمته امر الله بين البرية
 وذكرهم بما ينبغي في هذه الايام التي فيها اشرفت الشمس على وجهها
 تعالى ان يرزق اجيبه من الاله وليقيم من كؤوس فضله وعطائه و
 يقدر لهم خيرات الآخرة والاوه ويرفع مقاماتهم باسمه بين الوراثة هو العلي
 الابن البهار لتبشرا عليك عليهم وعلى كل امة متقيم احمد لله
 احسن التمدد العزيز الحكيم محمد علي

هو الحق القيوم

انا جيت يا الهي ومصوي ومصدق كل المنتظين اليك بان تنزل
 من سبحان سماء قدس حديثك ما تترتبه حقايق المجردة عن غير
 ولهنزلة عما سواك ليكون وجوه محبتك مشرق بين برتيتك
 وصدور مخلصيك نشرحة باياك ثم جعل هذا العبد آية حبك
 بين عبادك ومعدن ذكرك عند برتيتك وجعل في الهى سفره منك
 اليك لتكمل عليه نعمتك في اوله واخره انك انت الفضل العظيم
 مقابلة

هو الاقدس الاعظم العلي الاعلى

انا تذكر من اقبل الى البحر فارتبما هو المقصود في كتب الله العزيز الحكيم قد توجه
 مرة من قبل وخرى في هذه الايام التي فيها فتح باب التجن وخرج المنظوم
 يا امراليعوم معه سموات والارض ته هو المقدر التقدير نعيما لك
 بما حضرت سمعت فزت بما هو المقصود وناحر بان ترجع الى بلاد الله
 ودياره وتبشر الذين آمنوا بكنى الذي به ماج بحر الكرم وشهد مالك
 القدم انه لا اله الا انا العليم بحسب اياك ان تحزنك شنوات

نما

العالم خدامت به من لدی الله و ذکر التماس بدگری بجهل
 قل یا اهل بهاء تالله قد فتح باب السماء و اتی مالک السماء بسطان
 عظیم ایاکم ان تمنعکم ذکر العباد عن الذکر الا عظم او تنحوا فکم جنود الارض
 عن امر الله رب العالمین ضعوا ما عند القوم تالله قد اتی القیوم و
 یامرکم من قلمه الا بما تجذب به الارض و السماء اجتنبوا و تقرءوا بالقلوب
 و لا تکتولوا من الغافلین قل لو تریدون الکتاب تالله علی وجه کل شیء
 رقم من قلمی الایحی قد اتی مالک السماء و انا الکتاب امین
 بظهوره و بروزه و سلطانه لو انتم من الغافلین كذلك نطق المظلوم
 بما حرق به الملاء ^{علیه} لانه یرى نفسه فی حزن سپین قل ان افروجا
 بدگری و طیر و انی هو ^{علیه} و تمسکوا بالله رب العالمین ایاکم ان منعوا
 ملا اله بیان الدین کفر و ابالرحمن و انحر فواعن صراطی المستقیم
 ای علی ^{علیه} ان شاء الله بعنایت ^{علیه} موفی باشی و در حد
 امر ثابت و محکم لحاظ غایت با تو بوده و خواهد بود شایا
 کوثر معاینه از جانب این مظلوم تکبیر برسان و بعنایت
 ربانیة مسرورنا جمیع خلق از بر ان از غرض عدم بوجود آمدند

شان

که ذکر شان در ساحت حق معروض و مذکور آید انچه بقید باین
 فیض ^{اعلی} و مقام ^{اعلی} فائز شدند باید در کل مجال
 باقی استقامت ناظر باشند که مبادا اریاح منتنه نفوس
 مقدسه را از استقامت معرفت معانی نفع نماید بکوالیوم عرف
 قیصص تفضوعت و عالم از انوار شمس حقیقت نیر و روشن ذکر غیر
 حق در آن جایز نه چه که این یوم بیوم الله در کتب ^{العلیه} مذکور
 و مطور است لا ینعی فیہ الا ذکر الله و سلطانه ^{النصمیم} علی
 العالمین و نفوسیکه در سبیل الهی قیام نمودند عملشان لدی
 العرش مذکور و بطراز قبول فائز سوف یحیریم الله حسن بجز آیه
 انه لهوا لمعطی الکریم مع انکه امری از مصدر امر صادر نشد بر
 بقدر وسع خود اظهار خدمت نمودم بزل حق غنی مستغنی بوجه قطره
 از بحر غنائش اگر بر عالم قصر ترشح فرماید کل ابطراز غنا مزین نماید
 یشد کل نفس بعبادت سلطانه و عظمته و افتد ادره سینه
 قبل در ادای حقوق الهی از قلم اعلی جاریشد آنچه در الواح ثبت است

واین حقیقت که بر هر نفسی فرض شده و از قبل حق معین
 گشته آنکه او را به علم حکیم طوبی المرین تمسک با کتاب
 و عمل با امر بر من لدن عالم خیر یا سوء قبل کبر باید بنا
 محبتی چنان مشغول باشد که جمیع بلا و اضرار است آن مشغول
 شوند و لکن در سبب احوال بحکمت ناظر باش که مبادا امر
 سبب اضطراب نفوس ضعیفه شود واقع گردد الواح الهیه
 مخصوص نشن مقبله نازل بتدریج انشاء الله میرسد کل
 مسرور باشند چه که ذکرشان لدی الحق مذکور است اگر
 بعضی در این کوره بلوح فایز نشند محزون نباشند چه
 از بعد میرسد بر امری را و معین اذا اتی یاتی انه
 لهو البشیر الصادق الخیر العزیز الحمید البهائم علیک و علی حبا
 الذین ایدسم الله علی الاتقاة الکبری العمری هم الراسخون
 وهم المخلصون و احکمته مالک ما کان و اما یكون
 مقابله

دلیل نظر بر بار
 امری رحیمی جمالی انیسر

هوالمشرق من اولیقا

طوبی مالک بما قصدت المقصد الاقصی الی ان بلغت لغایة الصومی
 و سمعت التذراء المر ترفع من جبال الکبریا انه لا اله الا هو العظیم حکیم
 مقابله

جناب کریم علیه بها و الله

هو الاخر الا قدس الا

کتاب ان شمع التذراء حرة اخرى من البقعة النوراء
 الذی فی نطق مالک الاسماء السجین لمشرق حی الله المقدر العظیم حکیم
 لعسری ان نبی و هو ابی من قل لیسوت ان انتم من العارفين و لو
 ان نبی قد فحمت باب التجن و لکن قلبی یحب ان یكون فیہ ان ربک لهو
 المبدی حکیم ان الرئیس را ذلتی و ضری و سجنی لکن الله خذہ بسلیطان
 من عنده انه هو المقدر قد ظهر ما نزل فی لوح الرئیس ان ربک
 یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید انما ضربنا من التجن بقدره من عنده

رغما لانفتم رجبا ايران ربك لهو العليم بحسب اى كريم جمال قدم
 بجن اسم بش گرفته كاهى قصر و رضوان موطى قدم حضرت
 رحمن واقفند ولكن در هر حال جوع بسجى اختيار فرمود چه كه باسم حق
 مزين است و در راه دوست واقع شده ان الذى يذكرك
 هو الحق شهيد بذلك كل لذات اوست حق اوست
 دوست طوبى لمن يعرفه يكون من اشكرين ان اشكر الله
 بما وثقت على كره و سناء و خدمته و سرزك بلكا بالذ يكون
 باقيا تبعا اسماء و صفاته لهو الغير بحكيم قد فاز كتابك بالمنزلة الاكبر
 و قراناه و اجناك بهذا اللوح لسببى لتجد منه عرف عناية ربك
 و تذكره بذكر تجذب به فقه المقبلين الحمد لله رب العالمين البها
 عليك و على من معك من له غفور رحيم مقابله
 بنام محمد كريم ابن ع طيله جا بهاد الله
 هو المنفرد على الافان

هدا فى يوم القيام و قام فيه قيوم الاسماء سلطان حاظ من التبر
 و الارسين اذا نفع فى الصور و قامت القبور و فطر الناس منهم من

و منهم من نصعق و منهم من طار شوقا لظنور التدرت العالمين له قد
 اخذ السرور من و جد عرف القميص و الهموم كل منخل شيم نعيم لمن نبذ
 ما عند الناس و اخذ كتاب الله باسمه المهيمن القدير قد تو جباليك
 و وجه المظلوم من هذا المقام الذى سمي بالجن الامم من قلم الله
 الخبير لتفرح و تشكر من نطقت الاشياء بذكره البديع
 كذلك نزل من سحاب رحمة ربك امطار الذكر و العرفان
 انه هو القادر الحكيم جناب شكر الله الذى باجر و فاز
 مقابله

بنام خداوند يکتا

يا شکر الله نشانه در کل ليالى و ايام در اسم و معنی آن تفکر نما
 قيم با ثبات حقيقت که از افسوس جان طالعت که اگر در اين اسم تفکر نما
 و بان آگاه شوى بشکر و ثنائى محبوب عالم ثنائى ناطق شوى
 که ششونما ارض ترا منع نمايد و ساکت نکند عجز اسم سيد
 و از کوثر لقا که جوهر کتب و صحف الهى است آشاميدى جدا نماتا
 اعماله لايق اين فضل و غنايتت از تو ظاهر شو کن الى نقى و مو

ای اوجی و طائرانی هو آئی و ناطقا ثنائی بحمیل البهائم علیک
و علی من قبل الی الأفق الأعلیٰ معرضاً عن الدین کفر و ابان الله
العالمین

امم مهاجر علیا بهاء الله

بنام خداوند مهربان

ای امته الله اجمعه از رویای عرفان آئی آشامیدی و با حق ظهور
توجه نمودی و بکلمه بلی بعد از اصنافی الست فائز شدی حجب
نما با بعنایت باقیه فائز شوی امروز روزیست که هر نفسی میبند
تحصیل نماید مقامی که لم یزل لایزال باقی و پائیده ماند بصدر ارباب
شاکر باش چه که حق جل جلاله ظاهر نمود از تو نفوسیه که بطرز ایمان
مرتبه و بخدمت امر قائم چه مقدار از اهل رض که از مقصود محروم
و مجربند و شما مقبل و متوجه این مقام بزرگست انشاء الله
باسم حق محفوظ باشد جمیع نساء آن ارض اصیت نیما یم تقدیر

و تترتیه و ما انزلک الوهاب

فی الکتاب مقابله

بنام

ط جناب محمد قبل کرم علیه بهاء الله
هو المشرق من افق البقاء

یا کریم جناب محمد رحیم بعد از طواف بیت بیانی محقق آن تو نمود
و از غنای الهی بر و بحر را طی کرد و بشاطی بحر عظیم مقام میگذا
الهی مرتفعت وارد شد طوبی از برای نشویند شئونات دنیا
ایشان از افق علی منع نمود و دوستان آن ارض را تجیر برسان
و بگوشاء الله باید کمال استقامت و اطمینان بر امر محبوب
امکان قیام نمائید بشانیکه قوت اقویا و جنود ارض شمار از فاطمه
سما منع نماید در مقامی استیکله طیبیه محکمه مبارکه از ملکوت
بیان حرم نازل بعضی از دوستان خائف مشاهده میشود حوسرا
از برای چه و از که این کل آبا و قدری نداشته و این هیاتل ترا
شانی نه اگر با نزل الکتاب علی شعوز مشاهده مینمایند که ذبا
افضل است عند الله من کل عالم فاعل من کل امر عتاب شهادتیم
این را در آن میت که بدست بهر کسی است و نغمی بان
فایز کرد و همسر الله جوهر است کران جهان لم یطلع بوزنها
و منزها الا الله لم یضرب علیه سزا بگواید دوستان قدر خود را بداند

ومقامات خود را دست به هدید عنقریب آنچه مذکور و مشهود
مستور شود و ما قدر کلمه باقی و دائم مشاهده کردد بکمال حکمت
و قلب منیر و بصیر حدید در آفاق و انفس سیر نمایند و پذیرد البهائم
علیک و علی احبابی فی ہنناک مقابله
جناب حاجی میرزا محمد الذی صعدا لہ

لہدی صوفیہ الی ہر...

بسم الذی فتح باب البیت

ان یا قلم الرحمن ان اذکر من سی تجری فی ملکوت الاسماء الذی اذارت
الکبریاء لمن الافق الاعلی قبل توجه و اجاب اذ عرض عنہ کل مشرک
مراتب انت الذی اقبلت الی الزوراء و قطعت الی الان
دخلت مقر العرش سمعت نداء الله رب الارباب قد
سرعت و حضرت و قمت لہدی باب طافہ الملأ الا فی اللیاء
والایام طوبی لک بما شربت حیق الوصال و فرنت
بما کان کمو عودا فی صحف اللہ مالک المبد و الماب
اشهد انک آمننت اذ انارفق الفلور شمس الاعرفان و سمعت
فی اللہ شماتہ کل معرض و حملت فی حبیہ ما لا حمله اکثر العباد

علیک بہائی و بہائم من فی الفردوس الاعلی و بہائم الذین
یطوفون العرش فی العشی و الاشرار و تذکر انک الذی
وجدنا من عرف جہی لنفشد انہ طار فی ہوائی و مسح ندا
و شرب کوش عنایتی و قبل الی انقی و نطق ثبائی و قریبا قریب
عظمی انہ لا الہ الا انا الغیر الوہاب انہ سمی بفتح اللہ و تاتا
رتبہ و ذکرہ لقم الاعلی فی لوح شتی یثمد بک ام الکنا
انا کنا معہ اذ صعدا الینا العسری جدت منہ عرف التقدیس
فلما صعدا تقبلہ الملأ الاعلی باعلام نورا الی ان دخل مقاما الوظیر منہ
اقل من اسم الابرہ لتنادی الاشیاء کلہا تانہ ہذا مقام کریم
علیہ بہائی و جہتی و عنایتی الی سبقت الکائنات و تذکر
ابنک الاخران ربک لہو الغیر الفقار انا غفرنا فضلا
عن عندنا و رحمہ من لدنا قد زنالہ ما تفرح بہ افسدہ الابرار
کذلک احاط فضلنا حیاتی الذین اقبلوا الی افضی و توجہوا الی
و جہی اذ عرض عنی اکثر من فی البلاد البہائم علیک و علیہما
و علی الذین صعدا و الی الرفیق الاعلی باسم ربہم الا

الذي خلق في الجن الامم امة لا اله الا هو العزيز العليم

امه لدم جبارك عليه بهادته

عليه
بسمي لا اله الا الله

قولي يا امي وورقة مدني يا اهلتي ومجوبتي قد ذابت اكياد
عاشيقك في فراقك اين امواج بحر وصالك و
احترقت قلوب مشتاقك اين سيل لقاءك اسلك
يا نور بصير ورونا الافئدة والعقول بان لا تحب
الميك عن سجا، قربك وسحاب عطاك انا التي ابي
توجهت الى مقعر عرش صانتيك وتمسكت بحبل الطائفك
اسلك بان توفقي على العمل في رضاك وتجعل ذلك

المى ورجاني في ايامك انت المحلى الكريم

امه لدمت من باجرو فاز

هو المشهود

قد طلع الفجر وولع الديك والعنديل تغر على الانعام

الملك لله العزيز اللتان انا تذكر كل عجب اقبل الى الدول
امه فازت بالكلمة العليا اذ ظهرت من لبي الله رب الارباب
ان افرحى يا امي بذكرى ثم اشكرى بعناية ربك اذا
ظلمت طربت القلوب وتزلزلت الاركان اياك ان ينيك
شيء عن ذكر ربك دعى ما عندنا وس خذ مني الكتاب بقدره
من لبيك العزيز الوهاب كذلك علمك مولى الورى
في حصن عكا امة لهو العزيز الغفار

امه لدمت من باجرو فاز

كاشي
هو انفا فوق

شخص انه لا اله الا هو له الملك والملكوت والقره والبر
يفعل ويحكم وهو المقدر والتي امنت انها طهي الورقة
في التبارت العامين طوبى لامة اقبلت الى الله وعملت ما
امرت به من ان يحكم يا انا الله ان افرح من باذكرت في حبه

الاعظم اذ تطلق لسان التقدم انه لا اله الا انا الغفور الكريم كذا
تصلى الامر من لدن الله العلي العظيم

ع ط

بسم الله
۱۲۹۲

(محرر)

هو الله تعالى شانه بجز و بيان

بگو ای عبا، مظلوم آفاق در پویم کل بیان کت ایجاد و عجب
میفرماید مقصود آنکه صاحبان ابصار و اذان بعید دل و الصا
ایات الهی را بشنوند و در آنچه ظاهر شده تفکر نمایند
اینست وصیت الهی طوبی از برای شعوبیکه بان تمسک نمایند
و بما نزل فی الكتاب عامل شوند

بسم الله
۱۲۹۲

(محرر)

هو الناطق من الافق الاعلی

یا اتم اولیا بش نودی مالک اسما را از شطرنج بنوی
اقبال نموده و ترا ذکر مینماید اسمی علیه بهائی از تو
انظار رضایت نموده خدمات تو یک یک کنی لکن العسر
مذکور لا یعزب عن علم من شیئی نسئله ان یطیبک اصبر
اعمالک و یقدرک ما قدره لاهل خبایه مجده ان افرحی
بهذه البشارة التي بشرك بها لسان العظمة فی مقامه العیز
المیزر الیها علیک و علی بناتک انما نوصیهم بالاسقامة
و بحفظ ما قدرنا لهم ان ربک هو المقدر العظیم

تفسیر

ط جناب ع ط الذی حضر و فاز

هو الناطق بالحق و الظالم بالعدل

جو حمد و ثنا و سب و فحش شکر حضرت مقصود بر الايق و سزا
از ظلم ظالمین و اعراض معسرین و فساد منقرین و ارا از اصلاح باز

نداشت و از اراده نافذ محیط اش منع نمود یاع ط
 اسمع نداء المظلوم الذی ارتفع فی سجن حکما و انه یؤلف
 القلوب و یظهر ما کان مکتوبا فی صدر این ندا
 در مقامی بمنزله روح است از برای بدان و در مقام ضم
 بمشابه کوشش حیوانت از برای وجود طوبی المن فایزه و شرب
 منه با سبی لشفق الکریم نامت کجیناب اسم الله علیه بهائی
 ارسال نمودی بساحت اقدس فرستاد بصحور و صفا فائز
 کشت یا عطار علیک بهاء الله ربک المبحر
 بر اسی میگویم بلا یای ظاهر و احزان و ارده حق جل جلاله
 احاطه نموده که تطلع علیها تسوح فی اللیاء و الا ایام کنوح الشکلی باورد
 علی من الدین اسمعنا هم ندائی و عرفنا هم سبیلی و هدینا هم
 الی صراطی و آیدنا هم علی الاقبال الی شطری و سقینا هم
 کوشرو صالی و کوب تقائی العزیز البدیع یا عطار
 علیک بهائی و سلامی لویسک احد عن ابها قل انه
 سحت بران البعنا قد ورد علیه علیها بالاعتقاد العالم

ان تحیرک علی ذکره و حصانه و لا یطیع المداد علی تحریره شیخ
 بذکاء من عنده خزائن الآیات و الکتاب المحفوظ و یترکت
 از کوشریان مقصود عالمیان تازه و خرم نما نسل الله تعالی
 ان یؤیدهم علی استقامته لا ینعمانون العالم و لا ما عند الهم
 عن التوجه الی البحر الاظم الذی یسع من امواجه قدالی الملائک
 الملك لله المهر القیوم از آنچه وارد شده محزون مباشید
 سوف یرون الظالمون جزاء اعمالهم ان ربک هو العادل الکریم
 آنچه الیوم لازم و واجب آنکه اولیا بکمال استقامت بر امر ثابت
 و راسخ باشند و از آنچه را شیخ فساد از آن استشام میشود
 اجتناب نمایند حال کثری از ملوک و محلوک شهادت
 میدهند بر عدم فساد این حزب اگر فی الجمله بل اقل رستم بر
 همراهی بمفیدین را مشاهده نمایند بر ظلم عظیم قیام کنند قل یا احیاء
 شما معادون لنا لی تقامت به خود را با و با هم مفیدین میآید
 اینست وصیت مظلوم اولیا شری طوبی للعالمین امروز
 تبلیغ است باید بحکمت و بیان اهل مکاترا از و تسف فساد
 و تراخ و جدال طاہر نماید و نظر دوست یکتا کشانید

انه اتی لاصلاح العالم و تهذیب النفس عباده یشهد بذلك
 الواحه المقدسه کتبه المنزله و اسراره المشووه و هذا الكتاب المبین
 فی هذا المقام المنسیر ابن ایمی حسین نامه ابن آن جناب را بجنود آورد
 قرآناه و انزلنا لک و لابنک و من معک مالا تعد له
 لسانی البجار و لامعادن بحبال و لا فرائن السلاطین اهل ان
 طرا از قبل مظلوم بطراز عنایت و تخبیر فضل و رحمت مرتین دار
 لازال اوراق مذکور بوده اند و ذکر هر یک از ظلم علی جبار می نازل
 ابها علیک و علی اولیائی و حبسائی و علی اوراقی اللالی سمعن
 التذآ و آمن بالله الفرد کحسیر معه

ط جناب ع ط علیه بهاء الله

هو الله تعالی شأنه الحکمه و الپا

ع ط غصن کبر لدی المظلوم حاضر نامه شمارا عرض نمود و بشر
 اصغافا نرکشست لله اجد عرف خلوص از ان متذوق
 نشد انک فرزت بما کان مذکورانی کتب التدریس العالمیز
 حضرت و سمعت و رایت اتق الظهور بصرک احسیر

یا عطار ذکر ت نزد مظلوم بوده و هست نسل انت تبارک
 و تعالی ان نظیر منک ما یقرب العباد الیه انه علی کل شیء
 قدیر اینکه درباره میرزا حسین ذکر نمودی از قبل مظلوم باو تخبیر
 برسان بگو تو میدانی و حق میداند و جمیع شیایا شاه
 و کواه که شخص مذکور لازال خلف حجاب بوده و بهر نکام
 انقلابی ظاهر شخیص دیگر توجه نمود و مظلوم امام و جوه قائم
 و چون بقدرت الهی تجلیات انوار تیربان رحمن بر هر
 مدینه تجلی فرمود معجزین از خلف حجاب بیرون دویدند و
 عمل نمودند آنچه را که اهل فرس علی کر سیت و نوحه نمود بگو
 حسین بشنود ای مظلوم مرا انه یقربک و بهدیک
 الی صراط الله رب العرش العظیم قل ضع هو لیک ثم اتبع
 امر مولیک ان لید منقلبک و مشو لیک سارع الی امر ضا
 ثم اتبع ما نزل من ملکوت بیانه ایاک ان تمینک
 او هام الذین نقضوا عهده و میثاقه انظر بصرک ثم استمع
 باذناک لعمر الله لا یغنیک عین غیرک والا

نچیک اذن و ناک و تهتیک او باک و لایر تک
 ظنونک و لایفک ناعندک اتی لوجا لله اعظک
 وانت لوجا لله اسمع متی نایفیک عن دون ربک
 امر ظم از آفتابست سجو آیا راضی بشوی مثل حضرت
 قبل محمد مبتلی شوی خلق بچاره مبتلی شوند بشو
 ندای مظلوم را حجاب او با امر بعضی عین خرق نما و
 که اصنام الاسماء بقدره فاطر السماء و کن من المنصفین
 سالها نفس مذکور را حفظ نمویم او و عیال و طفاش کل
 صحیح و موجود یک لطمه در سبیل الهی بر او وارد نشد و بعد
 باغواهی نفسی قصد مظلوم نمود خارج شدیم و ابد العرش
 بخردیم قد عفوناه بعد قدرتی و سترنا سو و عظمه بعد علمی
 بشنو ندای این مظلوم را سمع و بصر را بدست غیره و باصفا
 اکتفا نما لوجا لله حرکت کن قصد جزیره نما و سمع
 و بصر خود مشاهده کن لیطه لک الامر ثم حضرت فیه
 الا عظام لتسمع ما لا سمعت اذن احمد لولا البهار

الامر و لولا من یقوم امام وجوه العلماء و الا امر انصف و لا یکن
 من بغافلین نسل الله ان یؤیدک علی الرجوع انه یوتو
 الغفور الرحیم یا عطار علیک بهاء الله الحجار منتدین
 طر از قبل مظلوم تمسیر برسان و هم چنین اولیا درین
 هر یک با اثر قلم اعلی فائز گشتند طوبی لهم و نعیام لهم

معانی

ط جناب ع ط علیه بها و الله

هو الله تعالی شانه حکمت و انبیا

یا ابن حنبلتار احمد نند از نجات آیات مقصود عالمیان
 معطری ذکر است در اکثر حسیان لدی المظلوم مذکور و نجات
 عنایت تو متوجه امروز جمال قدم از جن غنم قصر منظر کبر
 فرمود و بعد از صرف جای این لوح مبارک که هر صر فیه
 از آن بابیت از ابواب عنایت الهی ترا ذکر نمویم از حق
 میطلبیم ترا تا نبیید فرماید تا از هر صر فی کاسی بیاشا

عکا

وقد حى بل نمانی شاید نامین بیدار شوند و غایب نظر از
 آگاهی مریزین کردند آنچه با سنی علیه بهائی ارسال نمودی
 لدی لوجه حاضر و کحاط غایت بان ناظر طوبی لک
 ولذین نوا بمیشاق الله عهده الله کحاط نجات ایام
 الهیر ادراک نمودی و فائز شدی آنچه که عالم از برای و اخلتشد
 جناب امین علیه بهائی عرضیه ان جناب را تقاضا و چه
 عرض نموی اما سمعنا ذاک و مانا دیت بر ربک و تا
 به مولیک مکرر ذکر شما و زحمات شمارا نموده طوبی لک
 و لایبک و اتمک ان ربک هو الذاکر الغفور الکریم
 بنجر من هذا المقام علی وجه من خسر و فاز و سمع و رای
 آیات ربه الکریمی یا رحیم محزون مباشین بنارسه
 مشعل باش این عالم و آنچه در او مذکور عنقریب بقضای
 جهنما شاید از تو ظاهر شود آنچه که غرضش بدوام
 ملک و ملکوت باقی و پاینده ما و ذکر انک الاخر بنجر

بعناية الله رب العالمين جميع اسئل بيت را من قبل
 المظلوم تخمير برسان مقام هر يك عند الله مشهور
 انه معكم يسمع ويرى وهو السميع البصير اعمال من على الارض
 امام وجه مشهور واقوال كل مسموع يشهد بذلك
 الملاء الا على اول ملكوتي جبروتي جميعا تخمير برسان و با جبر
 من العلم الا على اشارة ده انه هو الفياض وهو المشفق
 العزيز العظيم ابها، عليكم وعلى الذين انكروا ما نطق من لدی الله
 العليم الحكيم قل لک الحمد يا آلهی بما سمعنی ذاک و اتمی
 الی صراطک و عرفتی مشرق و حیک الذی کان محرونا
 فی ازل الازل اسئلک به و بساطانه بان تجلنی مرتینا بطراز
 الاستقامه و مکللاً با کلیل ذکرک و جبک اتمک انت المقصد
 باقدارک و المهرین باختیارک لا اله الا انت العزيز الجبار
 غ ط الله ضیافت دو ورقه را ذکر نمودیم بنیالاکلین و مرتینا
 للعالمات بشرها بعناية الله رب العالمين ابها،

و بنجر
 و بنجر
 و بنجر

عليكم و على الذين فازوا بالحق في يوم القيمة انزلناكم

بما كنتم تعملون ط جناب عطا عليه بها الله

هو المشرق من افق الملكوت

كتاب انزلنا ملك الملوك لمن ابنته الغرير الودود
يا كريم اتانا ذكرناك مرة بعد مرة اخرى شيئا بعد ذلك قلبي

الاعلى وعن رانه من طاف حول عرشى العظيم انت الذى حبت
اذا ارتفع لىء آء بين الارض والسماء ومنت بالقد العلم العظيم

اياك ان تمنعك نفحات الاعراض عن الاقبال الى الفردوس
كن مستيقبا على شأن لا تمنعك حجبات العالم ولا سجات

الامم كذلك فقم الامر من لدن عليم حكيم فانظر في الذين يدعون
الايمان بالبيان انهم كفروا بالله كما كفر قوم قبا بنهم الا انهم

من الاخيرين يا كريم نشك الله بعنايت حق فانه يشكلى و
برامش مستقيم نديت در اكثر احيان باصفا فائز وقلم اعلى

براسمت متحرك قدر اتيقنم غليم را بدان و چون بصراهم ملك
قدر حفظش نما در پستی اهل بيان تفكر كن نفسيه معادل
كشايش

در لوله

كتب ارض كلها آورده و جميع اخبار بعد از قبل زتمش جارى از او

اعراض نموده اند و با و باهات خود مشغول اف لهم ولو فانهم
محزون مباشش از عسر و شدت لعسر في رخا و يسر از عجب لبعه

و بست از حق ميطلبم ترا يا ايند مايد و بر امرش ثابت و مستقيم داد
ذكرت در علاء اعلى مذکور از حق بخواه انيقا هم باقى و دائم با ند

كل الامور في قبضته و هو المقدر على الاشياء لا اله الا هو
المهمين القيوم

جناب عطا عليه بها الله

بسمي التاطق امام الوجوه

بجناك اللهم يا يحيى اسلك باسمك الا بجملى ان
من سحاب حمتك امطار العناية والعز والعلى انك انت المقدر

على هتاء باطناك المهمين على من فى السموات والارضين
ط جناب ابو الحسن عليه بها الله

هو التامع المحيب
يا باحسن حضر اسمك المظلوم ذكرناك آيات بنورها اشقت

الأرض السماء طوبى لمن فاز بها وويل للأخسرين أنتك اذا فرغت
 بلوح التند و آثاره - قل طهي طهي لك الحمد ولك الثناء ولك
 العظمة والبهاء اسئلك بآياتك الكبرى وتجليات انوار شمس
 علمك يا مولى الورد مالك ملكوت الاسماء بان تجعلني ثابتا في
 امرك وراسخا في حبك وناطقا بذكرك وقائما على خدمته اوليا
 ايرت قدرى ما قدرت لا صفياك الذين نضروا امرك
 بالفهم واروا محسوم وبا عند سم أنك انت المقدر على ما شاء
 لا اله الا انت المهيمن القويوم ايرت نور قلبى بنور معرفتك
 ووجهى بانوار وجهك و قدرى ما ينفعنى فى نحو الملك أنك
 انت الفضال الكريم لا اله الا انت الغفور الرحيم

غنايت ابن ع ط عليها بها

بنام قدرت توانا

يا غنايت الله عليك بهائى حمدكن مقصود عالم را که ترا در آياش
 از عالم غيب بعالم شهود اين روز ستيدايام بل ستيدايام
 وحصار آنچه بجد و محدود باين يوم معاول نمايد جل من

؟
 آورد

و عز من رفعة اگر اهل عالم بمقام يك آن اين يوم پي برند
 و آگاه شوند كل امر كيه اليوم سزاوار است مشغول گردند و از
 ما عند سم با عند الله توجبه نمايند يا غنايت كفاستيا
 على المقام دخل ابن اسى عليها بهائى و غنايت الذى تسمى حسين
 فى محضر الله مولى الورد بكتابتك اخذناه و وجدنا من عرف
 حبك و حب ابيك و انك اجنناك بلوح لاج من افق كل
 كلمة من تير عناية و العطاء من لى الله مالك ملكوت الاسماء
 الحمد لله لا زال بكر حق جل جلاله فارزوده هستى در انجين امشوق اراده
 الهى نيز اذن طالع و امر نموديم جناب حسين معنيك بنيابت
 امام وجه حاضر شود و عمل نمايد آنچه را که اهل محاصرين مقررين بوده
 افرح بهذه البشارة الهى بها ظهر و لاج تير الفرح من افق مشيتة
 المقدر القدر اهل البيت نظر در نظر بوده هستند و هر يك
 بعنايت حق جل جلاله از حق محموم آشاميدند يعنى حيق بيان
 كذا رسان مقصود عالميان بر ريشه طوبى للشارين و طوبى للفقاه
 عن ابن جنس در خوب كفته كروى اى عطار بر عالم نثار ناهنك

+

مشک هر دم صد هزار استغفر الله این مشک بیان نماید
و متحد نشود از مقامی طاهر شده که مطاف بهای کن یا در معانی
کذک ذکر ناک و ارسلنا الیک ما یقینی به ذکرک و من معک
ان ربک هو الغفور الرحیم البهائم من لدنا علیک و علی الذین
اقبلوا الی الوجوه اللالی آمنن یا بیدت العالمین

جناب عنایت علیه بهاء الله

اوست کویا و توانا

یا عنایت الله عطا ر علیه بهاء المشا زکرت نموده لذا
لحاط عنایت تو توجیه و ترا با تبارت اعلی ناز فرمود
امر و نسبت ملاحظه نمیشود ترا حبت الله ذکر نموده به جود
نمائات بنیبتیکه لایق این ایام است فائز نشوی حمد کن
مقصود عالم را که ترا از صلبت از اولیا ظاهر فرمود ان ربک

هو الغفور الرحیم

ط جناب ابوالحسن هم

بسم الذی یقتوع عرف الرحمن

یا ابا احسن قد توجیه الیک طرف الله لمهین لقسیم
و ذکرک بما طارت به افئده هل الملکوت الی مقام عبرت
عن حسانه المحزون آتک اذا فزت بآیات الله و وجد
عرف لقمیص و ان جبهک شطر الله و قل یا اله الوجود و مالک
اغیب و الشهود اسئلك باسمک الذی به فتح باب
السماء و نطق غد لیب البقاء علی اغصان سدره المنشوی انه
لا اله الا هو الحق علام الغیوب ان افرح بما توجیه الیک
بحر الفرح الذی یسع من امواج ما سع کلیم فی الطور انا
نوصیک بالاستقامه الکبری فی هذه الامر الذی الاعد
به فرائض الوجود البهائم علی اهل البهائم من لدی الله الضیر الودود

ط جناب ابوالحسن علیه بهاء الله
هو لنا طوق السامع حجب

کتاب انزل المظلوم لمن آمن یا بیدت العالمین و اراد

و ابروان شيرب حيق اللقا من كان عينا و ربه الكريم و يتوجه على
 الى الافق الاعلى و يحضر امام جبرئيل العظيم و يسمع ما سمع ابن عمران
 من اصدرة انه لا اله الا انا المقدر لعالم الحكيم و يرى ما ارى محبيب
 في معراج الايقان و نصب الى الله العزيز الرحيم طوبى لك
 و لا قبالك و لما اردت في السبيل المستقيم نزل الله ان يؤيدك
 و يمدك بجنود الغيب و الشهادة و يكتب لك ما كتبه لاصفياء و
 انه على كل شيء قدير قل اطمح اطمح اسلك بعبرات عبادك
 لمخلصين و زفات اولياك المتقين و بلنا الى بحر علمك
 و صرنا قدامك و حقيق سدره بان تويدني على
 خدمته امرك و الاستقامة على حبك ثم اسلك بانوار
 وجهك و مظاهير قدرتك و مشارق امرك بان تحتب
 كاستبته لعبادك الذين فازوا بكوثر الوصال قاموا الى باب
 فتح على من في الارض و السماء ايرت لالتحيين عماروت من بياض
 فضلك و ظهورات عناتك اتك انت الكريم ذو الفضل العظيم

لا اله الا انت المقدر العزيز الحكيم بلسان پارسی بشنو حق
 متقبلين درین دست داشته و دارد لازال لحاظ عنائش بعبادش
 متوجه خود را از برای تقاطع فرموده تا کل نذایر اش بشنوند
 و افقش را مشاهده نمایند بعد الله بصرو سمع از برای مشاهده
 و اصغار این بویم خلق شده و تگن عباد غافل جابل حاصل شده اند
 صرف را از کلمه و کلمه از کتاب منع نموده مخصوص این ایام درین
 عظمنا ربنا شعل لذا قلم اعلى در اذن توقف فرمود کن را
 برضائه و ناطقا بنائه و قائما على خدمته امره العظيم الحمد لله
 رب العالمين الباء المشرق من افق سما و رحمتی عليك وعلى
 الذين فوا بمبشاق الله و عهده قاموا و قالوا الله ربنا و رب
 العالمين

العرش العظيم

ط امه الله بنت اسمى الاصدق عليه بها الله لا

بنام خداوند بمانند

یا امتی یا ورقة اسمی یذکرک لسان عظمی ویدیرک بر حمتی

و عنایتی و فضلی الذی سبق من فی السموات و الأرضین عنایت
حق و کل احوال متوجه همه الا صدق بوده و خواهد بود الحمد لله
باذن توجیه نمود و وارد شد و لدی الباب قیام نمود و ندای حقرا
اصغا کرد و بانوار وجه فائز شد نعیاله و مینیا که منتسین او
لدی العرش مذکورند انشاء الله باید با خلا فیکه قابل یوم
اهمیت ظاهر شوند بشنوندانی صحیحیت می را و با آنچه نژاد
یوم الله است عمل نما تحت لحاظ رحمت حق بوده و هستی

ان شکرى ربک بهذا الفضل العظیم
و رفعت اسمی صدق علیها بهاء

بنام خداوند بیامند

یا ورتقی علیک بهک فضل حق جل جلاله تا رسیدت نمود و توفیق بخشید
و با سباب ارض و سما حجابات را شق نمود تا آنکه بصراط مستقیم
و نبأ عظیم فائز شدی اکثری از رجال عالم از ملوک و مملوک
از این مقام اعلی و ذروه علیا محروم و ممنوعند و توان

نمودی و از صیر قلم اعلی با شمار صدر غیبی رسیدی کل ز برای
عرفان این ظهور از عدم بوجود آمده اند طوبی از برای نفسیکه
اعراض اهل ارض و امانع نمود و رسید با آنچه که مقصود از آفرینش
بود و اسف از برای عبادیکه از مشرق انوار و مطلع آنا هم منوع
ورقات آن بیت نزد مظلوم مذکور بوده و هستی طوبی لا
و ورتقی التي صعدت الی الرفیق الاعلی فضلا من لدی الله رب
العالمین ابها علیک و علی ما فی الدانی سمعن اهلین الی الفرد اچه

بنام اسمی صدق علیها بهاء الله صلح ط الذی خضر فنا

هو الظاهر من انفة الاله

یا ورتقی قد فرغت بذکری و اناری من قبل من بعد
اشکرى ربک بهذه الفضل العظیم و هذه العنایة الکبری و المنو
العظمی و قوی لک الحمد بما هدیتنی فی ایاک و یقینتک کما س
عرفانک اشکک بالمقام الذی فی ارتفع نذ انک و جعلتک منظر

الاکبر و با بجا ال تى فيها ارتفع خبا و مجدك و تشرفت بقدمك
بان جعل انتك هذه مستقيمة على امرك و ناظرة الى الحقك
بجيت لا تمنعها حوادث الايام و لا ضعيفه الذين كفروا بك
يا مولى الانام ايرت قدرى بعنايتك ما يقربنى اليك
و يؤيدنى على العمل بما انزلته فى كتابك انت المقدر
العليم الحكيم → مقدّمه

ضلع جناب ع ط بنت اسم الله الاصدق عليها بها الله
بنام خداوند توانا
يا بنت اصدق عليك بها الله الاقدس اين ايام اياه الله
مدینه را ذکر نمودیم و از برای کل طلب کردیم آنچه را که سبب اعزاز
امر و ارتفاع کلمه مبارکه است امروز باید اوراق سدره ناظر
باشند با موریکه بعضی قبول الطهی فرست است اینمظلوم درین
ایام بین نیاب ثعبان و بنا طمع و حرص مدعیان محبت نیاب

در مدینه کبیره وارد شد آنچه که قلم نوحه نمونو قولى الطهى الطهى انت
اردت لعبادك ما يفهم في بلادك و هم علموا ما انشق به
حرماتك استنك بانوار وجهك و تجليات نیر ظهورك
بان تو هید قسم على الرجوع اليك انتك انت المقدر الفضال
ایما ارض از قبل مظلوم تمسیر برسان و با شرفات انوار نیر خفا
حق نور و سرور دار انشاء الله کل صاحب کربدی و ام سرمدی
کردند البها، المشرق من اشرق سما، عناية ربك عليك و على منك
و على اوراقى و امانى اللانى امن بالفرخ نخبه
ط امه الله بنت اسم الله عليها بها الله

جوش خبیر
یا امی عليك بهائی انا ذکرناک فى الواح شتى من قلم من
بعد فضلا عن عندنا و فى هذا حين امین قذازت کل امیه منت
فی یوم نخبه، و خسر کل عالم عرض عن الله رب العالمین انا ذکرنا کل عبد
تعتب الی البحر الا خطم اذ اتى الرحمن سلطان مسین یا و قی

انک اذا فرزت بلوحي وسمعت ندائي ← قولي آلهي آلهي لک الحمد
بما ايدتني وعرفتني وهدتني واهمقني نذا انک الاحلي اذ ارتفع بين
الارض والسماء اسئلك بقدرتك التي غلبت المكنات
وباسمک الذي سخرت به الموجودات بان تجعلني في اللبالي وایام
ناطقة بشناکک مستقيمة على حبک ايرت تری ورقه
من اوراقک متمسکه بسدره فضلك قدر لها ما تقر به عينها

انک انت المقدر على ما تشاء لا اله الا انت معاشه

انت العليم الحكيم →

طامه الله به به

بنام سبت کیتا

از برای مقبل مقبله و مؤمن و مؤمنه نازل شد آنچه اعزاز است
عند الله از آنچه در باطن ارض ستور است و آنچه در ظاهر
آن مشهود ای گمنیز الهی امر و روز عملت انشاء الله
در جمع این بچه محبوب و مقبولت عالمان شیخ حق جمیعاً مخصوص عرفان

مطلع آیات مشرق بنیات خود خلق فرموده چه بلند است
حال نفسیکه شیره وجود خود فنا نشد و بما اراد المقصود عال کشت
جمع اباد باید بکمال امانت و صداقت و استقامت بذكر الله
و تألیف قلوب مشغول باشند بحسری ان به الاموال المحبوب
عند عزیز محبوب اما ان ارض از قبل من ظلم تکمیر برسان اگر
مخصوص بعضی از ظلم اعلی انجا کله جاری بظلم نشد لبسته در
باطن مذکور و مسطور است ان شهرن یا آمانی من کانس ذکر می

باسمی العزیز البدیع معاشه

امه الله به به

بنام سبت کیتا

ای امه الله تدایت بساحت عرش عظیم رسید و مالک
قدم از ایشانند و میفرماید از حق جل جلاله در کل حسین استمداد
نما و استقامت بخواه چه که امرش عظیم است لایحمله الا
الذین شئذوا العالم و اخذوا حق الانقطاع من ایا دی حمته
التي سبقت العالمین با کمال فرح و انبساط بذكرش

ذکر باشی بچش مسرور فضلش بر مرتبه ظاهر شده که منع آنکه
در دست مشرکین مبتلا و در این ^{عظمت} مسجوت عباد و اما
خود را فراموش نموده و کل الفضل و محبت خود میخواند و با عشق
اعلی دعوت میفرماید اتمه العفور الکریم اتمه لاهوا لفضال

القدیم لا اله الا هو الملك الحق تلمسین عباده

ط امة الله هد عليها به الله

لمهصین علی ملکوت الاسماء

ان لمظلموم یذکر امانه اللالی سمعن لست دا و قبلین الی الاخر ^{علیه}
و شهدن بما شهدن ان العظمة انه لا اله الا انا الحق علام العیوب
ان عرفنی قد را ایام و شکری ربک المقدر علی ما کان
و ما یکون قد حضرت عرض شئی من عباد الله و امانه ابن
الکمل بما تصوع منه عرف عنا یه ربک الغیر الودود طوبی
لامه قامت علیه خدمه اولیا و لعبد ما خوفه ان بحجود ان حید
ربک بما ایک علی الاقبال وانزل کتاب بذلک الکتاب

المبروک الذی نیادی بین عالم و یدع الأحم الی الله کت
الوجود انا نبخبر علیک و علی بنت اسمی الذی فاز بلقائے

فی هذا السجن الممنوع تعد شده

لامه الله هد به

بنام خداوند مهربان

امروز بر بسج اطاعت امر الله لازم و واجب است باید کل عبا
الیه بطه از احکام مرتین شوند آنچه از نما مشیت الهی نازل
شده سبب علت ترقی اهل عالم و نجات من فیه بجه طوبی
از برای تقویکه بمحبه الله و ما انزله فی الکتاب فان کشت جمع
عباد و اما نزد حق مذکورند و کما طغایت بنفوس عالمین جه ست
باید بنا رجعت بشانی مشتعل باشند که احد قادر بر اطاقی ان نباشد

ان شکری ربک بهذا اللوح البدیج تعد شده

ط امة الله هد به

بنام بیسنده و انا

بش همه جمیع امارت بما اراده فائز شوند تعد شده تعد شده

+

9

70

والی الله ناظر باشند امروز بزرگت و آنچه هم در او
ظاهر میشود بزرگ خواهد بود جهد نمائید تا بکمال
تقدیس و تنزیه بزرگویشای حق مشغول بشید امروز مقام
اعمال نثر آن از بصیرت و راستی حق آگاه میفرماید
عقرب اعمال و افعال و ادکار عباد و امان در انجمن عالم ظاهر
شو و بر منابر گفتند آید ای کنیزان حق جهد کنید
تا مصدرا مورخیریه واقع شوید و ذکر بان بدوام ذکر
اکبر بپایند و باقی ماند کتابت دیده شد و باین لوح
امنع اقدس ترا ذکر نمودیم تا با سجده الله عالی باشی معصومه

عما یحبه العباد

امه الله

بسم الله الرحمن الرحیم

یا امتی ان شهدی بما شئخ الله قبل خلق الاشیاء
انه لا اله الا هو والذی ظهرا انه لکنه مخزون وسته مکنون
وانه لهوالذی به شملت الافئدة والقلوب و
نطقت التدره و ساحت الصخرة و غنت الورق و

عذیب استناء انه لا اله الا هو العظیم الحکیم طوبی لک بما نشر
کتابک لدی العرش و ارسلا لیک هذا الکتاب لمبین
ورقه بدهد علیها بهاء الله

هو اشفق الکریم

یا بدهد علیک بهائی ندای مظلوم را بکوشش قلب
باشنو و در آثارش بحجم حقیقت نظر نما که همت را
در خدمت امر محکم کن شاید فاکر نشوی تا آنچه که ذکرش
در کتاب الهی بقا ملک و ملکوت باقی ماند در جمیع احوال
ببالیف قلوب و افئدة کنیزان حق مشغول باش لازال عنایت
حق شامل عباد و امان بوده و هست سجا و فضل متوجه نور محبت
الهی بوده که در قلوب مستور و مکنون است اگر بعین عدل ملاحظه

شود لسان عظمت بایه و قلیل من عبادی اشکو و نطق فرماید
محمد را و اوراق و امان را از قبیل مظلوم تجیر برسان کل اتبعوا الله
و معروف حیثیت ینمائیم سبکو طراز عظم از برای امان عصمت
و همت بوده و هست العصر الله نور عصمت آفاق عوالم

معانیز روشن نماید و عرفش بفرودس عالی رسد یابد
 بچو لعل الله عمر دنیا اقرب من آن فانی شود غمغیب
 آنچه مشاهده میشود بدم راجع و آنچه باقی و دائم است
 علم پاک بوده است غصه خاک بعلم پاک از افلاک بگذرد
 با اوراقی باراده سدره متحرک باشید و از نسایم مشیت
 و دست یکتا مهتر و تمایل امروز رجال عالم و صاحبان علم
 و فضلش زحق معرضند و شما مقبل ز حقیق مخموم محرم پند و شما
 بان فائز مقام تمیقام اعلی را بدینید او با آنچه سزاوار این
 فضل عظیم و فیض کبر است تمک نماید امروز فرات
 تقدیر جاری و بجز تزیه موج جدم نمایی تا فائز شوید
 با آنچه که سبب اعلاء کلمه الله است از حق میطلبیم شما را موید
 فرماید و از جبر نصیب انظم نبخش تا علت تقدیس نظوس تنزیه
 افنده و قلوب کرید الهیست علی الله بفریز نسل الله
 ان بچیکن ارق من الریح و لطف من اسبیل و اطهر من الماء
 و اطهر من الشمس الاستقامه و الوفاء آه ممکن فی کل الاحوال
 یسمع و یرئی و هیو اسبغ التیسیر البهار من اذنا علیان با...

و امانی و علی الذین حذوا زمام انفسهم الهوی حبس الله مولى
 الوری و رب العرش الشری بمقامه شد

هو تشاهد و الهی شود

قد طلع الفجر و دلع الدیک و العذیب تغرد علی الاغصان
 الملك یتد العیز المنان آتانه کر کل عبد قبل الی الله و کل امه
 فازت بالکلمه العلیا اذ ظهرت من لدی الله رب الارباب
 ان افری یا اتمی بذکری تم شکرى بعنایه ربک الذ اذ اظهر ضطربا
 القلوب و زلزلت الارکان ایاک ان یمنعک شیئی عن ذکر
 ربک دعی عند الناس و خدی هذا الكتاب بقدره من لدن
 ربک العیز الوهاب کذلک علمک مولى الوری فی حسن عکاء
 انه لهو العیز الفقار بمقامه شد

الایحیی
 هو العلی

شبانک لایحیی ما لایحیی هذا عبدک الذی نسبت الی

+

عکاء

۳

۱۴

نفك وجعلته من افنان شجرة فردايتك ومن اوراق
 سدره وحدائتك ايرت لما شرفته بهذه المهيبة
 العظمى والعتية الكبرى وفقه لما تحب ورز وايدته بتايدا
 يا من بيدك ملكوت الارض والسماء واخرم في
 قلبه نار جهنمك على شان يشتعل اشتعال العالم وينسى
 ما سواك ويؤانس ذكرك وهو اك ان هذا الميق
 له تلقاء تشعشع النوار طلعتك وينبغي لنسبة اليك يا محبوب
 العالمين ثم جعل له مقعد صدق عندك والضره في امور
 يا من بيدك ملكوت كل شي وانت العزيز القدير متا بدت

انه به ام شمس

بسم الباقى امين من الارض والسماء

شاهد كينونة مقدم لاسم الاء عظيم انه لا اله الا هو والذي تو
 في امره انه لهو المحرورم عن كتب الله وافضاله وخصه الله والطا
 والذي تقرب الله من اصفياه بين خلقه وادلائه

بين عباده يصليين عليه الملاء الاء على واهل ملكوت الاء
 ثم الذين قاموا على نصرته امر الله في ناسوت الانشاء
 طوبى لمن نبذ واخذ ما امر به من لدن مطلع الظهور الذي يطو
 حوله كل باطن مستورا به

هو الاقدس الاء عظيم الاء يحيى

امتى امتى ان من حى بما يذكر المظلوم في سجنه ويعد
 ظاهره باطنه ويقول يا رب العالم ومحبوب الاء
 اشكك بالاسم الذي ذكرك انخذت الاشياء ونطق
 الغديب على اغصان سدره كيهنتى بان تقدر الامت
 ما تقر بعينها ويفرح به قلبها ويشرح صدرها اتمك
 انت الذى لا يعجزك اقدار الامراء ولا شوكة الاقوياء
 ولا ضياء العلماء تفعل في الملك ما تشاء وفي قبضتك
 ملكوت الانشاء لا اله الا انت المقدر العليم الاء

فقال ربه ما
 اعزها طاهره

ط شمس
ام
الأقدس لا تمنع

ای ممتد انشاء الله تجر متمسک باشی و از ما سویه
فارغ و آزاد ایام ایام استقامت از حق جل و عز آمل باش
باش که برتثابت و برامش مستقیم مانی چه بسیار
از نفوس قویه که حین هبوب اریح امتحانیه متزلزل
و مضطرب مشاهده شده اند و چه مقدار از نفوس
ضعیفه که بنیابت ربانیه بطراز استقامت کبری مرتین
گشته اند اوست حاکم بر کل و اوست مانع
و اوست معطی احدی بر حکمتهای خفیه الهیه مطلقه الا نفسه
العلیم الخبیر حدیثی که در سحر غنیمت ترا ذکر نموده
و این کلمات بدیعه نسیعه را مخصوص تو نازل فرموده
لذا بشکرش قیام نما و بکرش فرشو نزل اللہ بان یو

فی کل الأحوال علی حسب و ذکره و یحکک من اللآ فی نقطن
عما سوا و طغف جوار امره و حکم به فی الألواح انه لهو العیز العزیز
در مقابله

ط شمس
ام
الأعظم الأقدس لا تمنع

کتاب من لدنا لقوم اتبعوا ما نزل من لدی الله المقدر الیه
یکفر فی آیه اللآ فی آیه الله اذ انی باسحق بافرزغ عنه من السموات والأرض
الامر فی کتاب ما اطلع به احد الا الله المقدر حکیم یا اما ان شمعن نذرا انه
العلی الایحی مره آخری من السدره المرفقه علی الکلیب الاحمر انه لا اله الا انا
العیز العزیز الکریم ان شعبن و امر الله حوده ثم انظرن بحسب الامم
الذی به اسودت الوجوه و انارت وجوه المقربین لا تعقبن الذین یظنون
بما هو محسوم و یعلمون ما نهوا عنه فی الکتاب الا انکم من الظالمین
ان اذکرن الله فی ایام المحبوب الذی به ظهر کل امر حکیم طوبی لمن سمع
ابو منادی و عرض عن مدانی و استقام علی امری الذی احاط العالین کذلک

۸

جری القلم الا علی عن ذکر عباده و اما نه لیقرن کل و یکون من لکن
معاذ الله

ط
شمس
امه الله

هو الباقی بقا الفه

انشاء الله بکرت حق مبعوف باشی و بیاوش مسرور قلب
که محل تحت آلهیه است از دوش منزه و معدس دریدا تا انوار
تجلی سلطان حقیتقی در ان ظاهر شود الحق تعالی شانه و تقاسم
علاه لم یزل لایزال مستسز صعود و نزول بود و کن هر محلیکه
مستسز از غبار نفس و خاشاک بود با نور تجلیش فائز خواهد
گشت باید بکمال سعی و حقیقت تحصیل این مقام بلند علی کوشش نمود
طوبی لک بما اقبلت الی الله و لایک الذی صلعد الیه بوجه
انه هو الذی تمینا و باطنا الا صدق و ادخلنا مقر العرش
و تجلنا علیه باسما کنه و صفاتنا العلیا نشهد انه شرب
الرحیق المشحوم من عطا المیهیمین القیوم طوبی لمن یروره فی
ارض الیه و یتقرب الی الله رب ماکان ما یکون و کل
احوال بحق ناظر باش و بجز کرمش متمسک امت لای العرش

ذکور است و بنیایات الهی فائز است آانه باید با حق علی تبتو
باشد و از دوشش منقطع و فارغ کتر من قلی علی و علی خالک
القی ارادت ان تشریح حیوان فی هذا الیوم لبدیع هو
لها لا توقهی ان اسکی سبیله الواضح استیقیم الحمد لله رب العالمین
معاذ الله

ط
شمس
بنام محبوب تبتا

ایامیت که سررکان سموات و ارض را اخذ نموده و شرفا
شمستان و متهان بر کل اشیا تجلی فرموده اید و ستان
الهی بکره است از ذکر عالمیان منقطع باشید و بیادش
از یاد من فی الاکوان فارغ شوید از بلایا و اوده محزون باشید
غفریب از حق نصر ربانی شمس سرور طالع شود و ارباب غم و غم و غم
و خبا و مجدم رفع گردد و آیه غلبه الهیه کل بریه را احاطه فرماید و نقطه
ظلم از لوح کون محو شود و اعدا غیر کذب انشاء الله

لا زال در غایت ساکن باشید
و در سایه سدره جنت مستح
و الیه علیک معاذ الله

شمس
امت الله

بسم الله العظيم

ان باور و تمسکي بهذه السوره لتلايقطك ارياح فيستأ
التي تهب من شطر الامتحان من لدن ربك الرحمن الرحيم تحكي
بارياح لمشتية وانها لتعقبك عن شمال نظن اني مبدع اين ونا
لمحي الأبدان في هذا الزرع المقدس البديع وبها تبنت اوراد العرفان
في هذا الرضوان اشيع طوبى لك بما آمنت بالله ربك ورب
العالمين وسمائك الله بالورقة وبتبها الى اسدرة نفسه
القدر انسى بذكر الله ربك ثم نقطعي غمك مشرك شيم كذلك
تعطك الورقاء التي نطقت غمت في رضوان البقاء على افان
سدرة المنتهى باية لا اله الا هو الملك الحق العادل العليم الحكيم
والروح عليك وعلى كل امه مننت بالله الواحد العزيز القوي
مقابلة

شمس
امت الله

والابحيم
هو الا عظم

يا منته اما سمعنا ذكرك اجبتك بهذا الكتاب لمن

در جميع حيا حق جل جلاله عباد و ابناء خود را ذکر نموده و سينما يذکر
واقع شده محزون مباس حکمتها مي بالغه و تقديرات الهية مستور
و مكنونست قسم نبر سماء حکمت الهی اگر ناس بر سر
مکنونه مستوره واقف کردند جميع بر آنچه واقع شده و ميشود
خود را راضی مشاهده نمايند هذا ما حکم به کتابي حکيم انشاء الله
تأفرح اکبر موجود است باونا طر شسي و با و مسرور لک
ان تناجي ربک بما نطق به قلمي الأعلی فی سجن عکاء ان ربک
لهو الغفور الکریم اما سمعنا ذکرک ذکرناک و رأينا اقبالک انزلنا
لک هذا اللوح المسنيع سبحانک يا اله الوجود و الناطق
في مقامك المحمود اسلمک باسمک الظاهر الموعود الذا ذکرته في صحفک
وزبرک والوحاک و بشرت به عباده خلقک بان تقدر
من دایع جودک من ريشی و يذکرني بعدی انک انت المقدر
على ما شاء و في قبضتک زمام الأشياء

لا اله الا انت العزيز الکریم مقابله شد

ورقه شمس حجبان علیها بهاء الله

بسمی المشرق من اشرق سما البیان

یاورقی ویا لازل انکرت لدی المظلوم مذکور ونازل شد
از برای شما آنچه که باقی و دائمست از حوادث دنیا محزون
مباش بحل صبر تمسک نما و بذیل صطبارت شبت تند
بانوار آفتاب توحید فائز شدی و از بحر عرفان رحمن اشامید
از حق جل جلاله بطلبید آما خود را مؤید نماید بر حفظ لئالی محبتش
چه که غائبین و سارقین و ناعقین بر مرصده تصد لعنه الله
انهم فی نلال مبین از اول ایام تا حین حق ایدست اسرا
بعده کما می در سجن هوسگامی تحت زنجیر ووقتی شبانیه
دیار بدیار و در بسجعال صریر طم رتفع و نذا ظاهره
غفلت عالم مالک قسم را از اراده اش منبج نمود هر منصف
شاهد و هر عادل کواه یا امتی اما الله از قبل مظلوم
تکبیر برسان بجز از حق جل جلاله از برای کل تنبیه مطلقیم
و استقامت کبری میخواستیم باید کمال تقدیس و تزیین

واعمال طیبه و اخلاق راضیه ضریه بذکر حق جل جلاله مشغول
باشند اینست صیوت مظلوم آما خود را البهائم الظالمه
اللعن من افاق هذا الاسم الا عظم علیک و علی الاماء اللانی اقبلین
بالتد رب العالمین مقابله شد

امه الله تسمیه علیها بهاء الله

بنام مقصود عالمیان

یاورقی سدره مبارکه موجود و عنایتش مشهود تمسک نما
بان تمسک لیکه اریاح اشارات مشرکین و شبیهات مریدین ترا ساقط
نماید و از سدره منع بکنند طوبی از برای نفسیکه قدرت
اهل عالم او را منع نمند و سطوت امر از توجه باز داشت
بقلب ظاهر شیر اقبال نمند و بکلمه مبارکه لبس یک یا مقصودم
لبس یک یا مالک اقدم ناطق گشت عنایت حق جل جلاله او
و اما را احاطه نموده چه بسیار از رجال که الیوم محرومند و تو
فائزت در این نعمت علیا را بدان و قوی لک الحمد یا مقصود
و کاشکریا غایه امالی با غرضی سبک و بدینی الی شرق

آیاتک و مخزن علمک اسلک بنفک و بالذین نفقوا
 ارواحهم فی سبکک بان توید امتک هذه على ذکرک
 و شاکک یکن اماکک تجعلا مستقیمه علی امرک انک انت
 المقدر علی شأء لا اله الا انت القوی الغالب القدر
 طا امة الله ضلع جناب ع ط معا بد شد

بنام مقصود عالمیان

اسمت زود منطلوم مذکور آمد و طرف عنایت تو تو جبه الیوم
 بایکسین حق کمال خلوص و اتحاد و تقدیس و تنزیه بر امر الله
 متقیم باشند و بگذرد اگر احدی بعبادت محجوب فایزید
 و بایمان بالله متفخر کشتی بسیار از جبال که از بحر عرفان
 متعال محسوس ماندند و توبان مؤید شدی اگر تمام خود
 بزبانخصای اهل عالم مالک قدم را شکر نمائی از عهد
 آن بر نیائی ان اشکری ارتبک بهذا الفضل و کونی من الاما
 اللانی آمن بنیلن ما امرن به فی کتاب الله القویوم معا بد شد

ط ورقه ورقه بحسرا علیها بها آتته

بسمی الأتم الله

یا ایجها الورقة الورقة بحسرا ان افرحی بما ینذکرک محجوب
 الایجهی و المظلوم الذی حمل البلیا فی حب الله مالک الاسماء
 و فاطر السماء قولی لک الحمد یا من ارتبنا انک الا و غیر
 علمتک العلیا و قربتی الی مقام فیه تموج بحر فدانتک و للاح
 من انقه نور وحدانتک ایرت کیف اشکرک علی
 ما نعمتی بجدک و ایدتی علی شأن و جدت عرف ممیصک
 و فزت بالقدح الذی ادارته ید عطا لک اسلک بان
 تجعلنی مستقیمه علی امرک و متذکره بایاتک بحیث لا تمنعنی شئنا
 خلقتک عن النظر الی شکرک انک انت الغفور الکریم
 امة الله هاجر علیها بهاداً معا بد شد

هو المبین القویوم

کتاب الهی امروز ما بین عباد ندا میفرماید و کل را تا

لا یتام الله امر علیما ید و لکن سامع مل مثبایه کبریت اسر
 باسم موجود و کجبتت معدوم و مفقود یا امتی یوم یوم الله
 از حق لیاالی و ایام مسلت نما که شاید آما درضرا بافق
 اعلی اراد نماید و هدایت فرماید طوبی از برای سیکه مقدس است
 از شعونات عالم و خرقه و از برای لسانیک که منبت
 از کذب و مالا نیغی له حضرت قیوم بعد از قائم ظاهر و
 بر کرسی سنا جا بس طوبی لامه و فواز و شهدت باشد الله آنها من
 اهل لفر دوس عند الله مالک الرقاب مقابله شد

شهرت

بسم ربنا الأقدس الأسم العالی الأ
 لك الحمد یا الهی بما یتد عبادك و اما لك علی ذكرك
 و ثنائك و خدمه امرك اسئلك بان تؤید اسم
 فیکل الأحوال علی ماتحت و رضی انك انت المقدر علی ما
 و المبین علی الأشیاء لا اله الا انت
 الغفور الرحیم مقابله شد

بسم ربنا الأقدس الأسم العالی الأ
 سبحانك یا اله الغیب و الشهو اسئلك بابهاك
 الودود الذی احاط كل شاهد و مشهو بان تقدر لمن
 الیک مقاما فی ظلك یك و انك انت الفیاض الرحیم
 و انك انت اجد المعطى الغیر العظیم مقابله شد

امته و رقاحت جناب ع ط علیها بباد الله

لم یسرف فی السماء
هو السیمین من الارض

مشیت حق جل جلاله نافذ و امرش جاری اگر جمیع الارض و سما
 جمع شوند بر منح آنچه از قلم اعلی جا ر شده اسبته خود را عاجز و
 مشاهده نمایند یا امتی غفلت جمیع امارا اخذ نمود
 مگر اما نیکه از و هم که ششد و جیل علم تمسك حبشده کبعل
 از اعمال اماء مقبله متقدمت بر اعمال اماء ارض ان افز

کتابک انت الفضال

بفضل تکب اتع مع عباده المؤمنین و امانه الموفات
لا تخزنی عن اللاتی اعرضن عن الله سوف یرون نفسهن
فی خسرتن بسین البهائم علیک و علی اللہ آمن بالعلیم الحکیم
مقابله

بنام خداوند گویا

امر و آفتاب حقیقت از افق سما مشیت الهی مشرق و انوار
عالم را احاطه نموده مبارک چشمیکه بشا بده اش فائز شد
و مبارک سانیکه بگرش ناطق و مبارک قلبیکه
بعرفانش مؤید گشت ای کنیز الهی خداوند یکتا را شاکر
باش چه که بعرفانش موفق شدی و با نقش توجه نمود
مکویان مخصوص ذکر محبوب عالمیان خلقشده و لکن فائز
ند مگر قلبی جمیع چشمها از برای شاهد و مطلع
ظهور الهی خلقشده و لکن بان مشرف نشد مگر اند
احمدت ان کنیز با ین مقام اسم کبر سید

لکن حفظ آن بسیار مشکل است از حق بنجواه که ترا بر حفظش
فرماید کدام فضل عظیم از آنست که مالک قدم در جن عظیم ترا
ذکر نماید و در این فضل بدان بشکر و شای محبوب عالم مشغول
باش مقابله

هو اننا ظنر من خطر سجده الاله عظیم

سجده با الهی مقصودی بده اتمه من مالک تمسکت بجل غایتک
واجابت اذار تقع ذلک من سماک و ارضک و اقبلت الی نقک
ادع منة علما ارضک و فقها و بلادک اسدک با مطار سما و حمتک
و بیوضات ایامک بان تویده با علی الاستقامت علی حبک و قدر لها ما تقر
عینها و یطین قلبها انک انت المقدر علی شاکر الاله انت الغفور الکریم
مقابله

هو اننا ظنر من افقه الاله علی

اشهد یا الهی انک انت الله لا اله الا انت لم تزل کنت قائما حاضرنا ظنرا
ناطقا و احد افرو احد اصمنا اما اتخذت لنفسک ابا و لا ولدا و لا ذریة

ولا نظير ولا تزال تخون مثل ان كنت في ازل الازل شكك بان لا تجعل
هذه محرمة من نفحات قميص ظهورك ولا ممنوعة عن اصغار صير فلنك
انك انت المقدر العفو الكريم مقابله

← جوش به تمنج
بجانك
يا الله

بن امة من امانك التي اقبلت الى اف احرر فازت بعرفان مطلع ايمانك
ومشرق وحيك في نويم فيه اعرضت لنا، الارض رجاها اسلك يا الله
الاسماء وما لك الاشياء بان تحت لها من قلم الامر نسبة لا امانك
في الفرر سن لا على انك انت المقدر عطايتك وفي قبضتك زمام
سخلق الاله انت المقدر لعسير مقابله

← جوش به مشهو

سجانك ما بين يدك نام الكائنات وفي قبضتك ازمته الموجودات
اسلك بمنزل الآيات ومظهر البينات الذي طار في الهواء سبحانك
ومشي على البحر بقدرتك وقوتك بان تحتب من القلم الاعلى الاله
ما يقرب من الى شاطي سحر احدثيك ويز قهر من با قدرته الاله انك مقابله

ايرت انت الكريم ذو الفضل العظيم لا اله الا انت احكامك على هتاشا، و
في قبضتك ملكوت ملك السموات والارض انك انت العزيز الحكيم
مقابله

← هو شفيعي
يا الله

وسيدي وسندي غايتي اعلى ورجا بوجه نيتك وفردانيتك ليس
مشبيه ولا نظير ولا وزير قد خلقت الخلق اطهار الفضلك وابرار السجود
وعطائك علمتكم سبيل ضالك وعزيمتكم وتهييتم الصراطك
المستقيم ونبائك العظيم اسلك يا نبيا نك اوليا نك الذين نصرنا
امرنا بامرهم ونفسيهم وسبحهم عليك وسما عظمتك بان تقدر الامت
العمل بانزلته في كتابك ثم نور قلبها يا الهى بنور معرفتك ثم ا
لها ما كتبت لطلعات فرورسك الاله انك انت مولى الورد

ورب العرش والعرشى الاله الا انت

العفو الرحيم
المقدر العليم الحكيم مقابله

بر خاتون
موانطق انذار احاطا لعلیم

اسلکات

بالکلمه التي فيما كنت لبيبا لي عليك وبالبحر الذي ماج باسمك في آياتك بان
تقدر لامانك تحفظن عن التقرب الي ذنك ايرت اسلكت
بنفك بان تحفظن عنك هم وغم وما يمنعن عن انفاك الاله على انك
انت مولى لور وما لك الآخرة والاولى لا اله الا انت العزيز العظيم
صل اللهم على عبداك الفائزين واما لك الفائزات انك انت
الكریم ووالله فضل العظيم لا اله الا انت الغفور الکریم

موانطق في ملكوت البسمان

قولي اللهم اني
ترى امتك التي آمنت بك يا اياك قد اقبلت الي بحر فضلک وافى بعتك
وسما وجودک اسلک بالکلمه الاولى والورقة العليا بان تقدر لامتك بذه يا
بحرودک والطافک وحنانک وولودک ايرت قد احترقت
امانک في آياتک اسلک بان تشرقن بلقانک او تحتب لهن اجر وصال
انک انت الله لا يعجزک شیء ولا يمنعک امر تفعلن بريد

وانک انت الله الفرد الوحد
العزيز الجب

ط جناب کریم ع ط

بنام خداوند بی مانند

انشاء الله بغایت محبوب آفاق زما سوی الله فارغ باشی باو مشغول
و در جمیع او ان احیان باو امر هست ناظر باشی و با تزلزل فی کتاب
عامل کردی قلم علی بلیغ باید تفریق و اختلاف سبب تصیح امر الله
بوده و خواهد بود چنانچه بعضی از نفوس مقلبه بسبب اختلاف
در ان ارض واقع شد در امر الله توقف نمودند و تخییر ماندند اختلاف
ما ریت نور استنده باید اورا با حکمت بیان افسرده نمود طوبی ابر
نفسیکه در اتحاد قلوب و الفت نفوس سعی شود ان همه علی الله
المؤمنین یوم ناس مرتبه ضعیفند که این قدر ادراک نمودند اند
که حق جل جلاله مقدس از اعان س بوده نه از سنایات با وضری وارد
ونه از سنایات باو راجع نفوسیکه ان مقام ادراک نمودند اند چگونگی
مسائل الهیه را ادراک نمایند مثل آن جناب باید در کل حیات کسب
اجاب و اصحاب را بکلیه جامعه الهیه مست کردارند تا مجموع در امر
متحد شوند و حکم یک شخص و یک ذات بپرسند

هیچ علی از حق مستور نیست
قانونی افسرده هر و نطقوا بنای الله و لوه
العالیه

جناب عطا علیہ بناؤ اللہ

بنام مقصود کجیا

یا عطار علیک بہاؤ اللہ و غنایہ نامہ است را اسمی علیہ بہا بسا
 اقدس فرستاد باصفا مالک آسمان در چین عظیم فائز گشت
 سمعنا انک و مانطق بہ لسانک فی ذکر اللہ و سناء طوبی
 کت بما اقبلت فی یوم فیہ عرض مرآة الارض و علمائہا عن ائق اللہ
 الہمین العظیم ایم این فضل عظیم است و این رعایت بزرگ جمیع عالم
 از برای خدمت مالک قدم از عدم بوجود آمدہ اند خورشید و ماہ
 آسمان زمین گل شاہد و گوہر ہند امع ذلک چون افق نظر و سار
 وجہ مکمل طور منور گشت کل اعراض نمودند و وارد آوردند آنچہ را کہ
 ممکنات عدم را ترجیح بر وجود دادند ہر یکی این کلمہ را از سان
 شیا اصفا نمود بابت گنت مغد و ما و مارایت باورد
 علی مطلع الامر من جنود الظالمین اھم لہ علی ان بیت لہرا
 کبری این مقام بلند اعلی فائز گشت از حق میطلبم کل امور
 فرماید بر خط این رتبہ علیا و موہبت کبری در جمیع احوال ریح
 باشا بودہ و خواہ بود خسران نصیب مضرین و متوفین
 و منکرین زود است آنچہ از سلم اعلی جا ریشہ حل عالم اورا

مشاہدہ نمایند و بصیر ظاہر ملاحظہ کنند مستدین طرا
 از قبل مظلوم تحسیر برسان و ہم چنین و ستان امیرا بکو
 یا صر اللہ امر و روزیست کہ اگر یک عمل خالص لوجه اللہ
 در اوطا ہر شد شود عمل قرون و اعصار با و معاد لہ نماید او
 ماہین اعمال طلستہ یا نند شمس است پن نجوم طوبی از برا
 کیکہ بر در مقام یوم اللہ آگاہ گشت و ہما نیستہ قیام
 نمود امر و روز اخلاق و روز اعمال و وصیت مینا ہم کل را
 بقوی اللہ چہ کہ لازال اولیا حق بقوی بین اللہ انصرت منحہ اند
 این را بیت و این علم مقدمت بر جمیع رایات و اعلام طوبی
 للعافین و طوبی للعارین از حق میطلبم حزب خوراموید فریاد
 تا کل اتحاد و اتفاق تصد ائق اعلی نمایند اوست بر ہر کجا
 و لو انما اینکہ در بارہ جناب حسین اردستانی علیہ بہا ذکر نمودی عبد
 حاضر لدی الوجہ عرض نمود از جانب مظلوم باو تحسیر برسان انہ
 نطق با حق حسین مظلوم عالم در چین عظیم ترا ذکر نماید تفرح
 و سخن من شاگردین کجہ مقصود عالمی ترا کہ سپیش را از برای تو
 واضح نمود و امرش را ظاہر دیدی و بقا فائز گشتی و از کوشش وصال

آشامیدی نعمت داد غایت فرمود تو فوج شد
 قسم بنیر بر بان که از افش سما بیان مشرقست هر کلمه که از آن
 قلم اعنی جاری و ظاهر او حق پانته از برای ملائکه
 و کوشتر تجاست از برای اهل فرودس ^{عنه} و بسبیل حسرت از برای
 اهل جنت علیا اگر من علی الارض عرف یک کلمه از کلام
 استقام نمایند و بیابند کل جان را فدا سازند حجاب او با مرا
 با صاب وقت در بر درند و بهوای لطیف معانی بر برند
 یا عطار عطر الله غلت سکر شده از حق بخواه سکر حقیق پان عالم را
 اخذ نماید و بفرودس اعظم کشاند بگو یا حسین صبر بر قلم اعنی را شنو
 آنکه تذکرک و یوصیک با نیغی لایامه و لنباه العظیم از حق میگذارد کل
 احوال ترا تأیید فرماید بر غلکیه ذکر شن باقی و در دست
 یا عطار تلخ ما امرت بل یفرح و یکون من اشاکرین نقو
 مذکوره در نامه شما هر یک با شرافات انوار آفتاب
 عنایت حق جل جلاله فائز گشتد چشم بعنایتی و
 ذکر هم با آیتی و نور هم شمس پانی ان تکب

هوالمشوق الکریم نفسین محترمین که فائز شدند با صنعاء ند آه
 مالک استامد کاس لقا هر یک بذر مظلوم فائز بوده
 و بعدند آنها فائز انعمه القرب والوصال شبر همامن
 که می المظلوم هم فرود لها ما نزل من فی الا علی فی هذا المین
 ابها المشرق من افش سما فضلی علیک و علیهم
 و علی الذین تکوا یحیل الله
 المحکم الملتین معادته
 جناب سع و الذ خضر و فواز
 له الملك و الملكوت

کتاب از که مالک العجروت از کان مستویا علی عرش
 البیان فی آیام فیها ناد المناد الملك الله لمهر بعثتیم
 قد تضب المیزان و التصراطینا قد آتی الحق علام الغیوب
 طوبی لنفس کسرت اصنام الهوی و امننت ایا الله مالک
 هذا المقام المحمود یا محمد اسمع لیتند آه من شطر الکبری اینه تذکر
 ما یرتکب و یدعوتک بما یرفعک اینه هو المقدر علی ما

بقوله كن فيكون قد فتح باب الفضل على من في الارض والسموات
 يشهد بذلك من عنده اسرار ما كان ما يكون نشهد انك
 حضرت من الوطن مقبلاً الى الوطن الاعلى المقام الذي ينطق فيه
 القلم الاعلى الى ان وردت وحضرت وسمعت نداء المظلوم
 اشكر ربك اية ايتك على الاقبال والاحضور واصفاء
 نداء الاحسن الذي بقام هل القبور ذكر عبادي من قبلي وبشر
 بعائتي انا نوصي الكل بالآلة والديانة وما يرتفع به امر الله ملك
 الغيب والشؤون يا كريم انا ذكرنا اباك واتك من قبل وزينا
 بطراز الغفران ان ربك هو المقدر العطوف الغفور ونذكر
 من في قبلك وبشرهم حميتي التي سبقت الوجوه قل يا حضرت الله اياكم
 ان تمنعكم الاسماء عن ما كفا ضعبوا وراكم مقبلين بالقلوب الى الله
 العزيز الوجوه قد ارتفع في الافاق نعاق لتفارق هذا الامر
 به من قبل في هذا اللوح المسطور يا كريم اسمع نداء ربك
 الرحيم انه خرج من مقام وشرق من افق مقام اخر
 وشرب السحابة ثم انزل لك ما يجدر منه المخلصون غير
 العناية والالطاف والمقرَّبون راحة فتمنص ربك المهيمن القويم

البهائم من لدنا عليك وعلى الذين نبذوا او باهم العباد وراسم
 مقبلين الى الله العزيز العظيم واسم الله رب العالمين مقبلاً

اقاميزا على اقا عليه بهاء الله

بسم المظلوم العزير

في سجود البلاء يا مدعو مولى الورى ونقول قد احاطت اذيا الذب
 من كل الجهات اين نور عزك يا متصود العارفين وقد اطنا
 الاضراس اين سراج اسمك البهائم يا محبوب من في السموات
 والارضين ترمي يا مقصود العالم ما ورد على اولياك من ظلم
 اعدائك اين شمس عدلك يا من في قبضتك زمام العالم وفي
 يمينك زمام كل امر حكيم ايرت تسمع زماجير الاعداء وما يكون
 في ايامك اين ظهورك سطوتك يا من بيدك ازمنة من
 في ملكوت الامر وخلق وامور الاولين والآخريين يا ايها الناظر
 الى الوجوه سمعنا نداءك اجبتناك بهذا اللوح المسطور
 لكونه توجه الى بسم الفطره لتسمع حنين قلبي وبسج فوادى بما ورد
 على المقرَّبين اسمك يا مالك ملكوت الاسماء باسمك

الأعظم الأبعث بان توأيد أولياك على استقامة لا تمنعها
 همزات المنكرين الذين نبذوا حججك وبرهانك متمسكين بما
 عندهم من الغافلين ايرت ترى النور منع عن ضيائه
 والشمس عن اشراقها والبحر عن امواجه بما كتبت ايدى نظير
 اسلك يا فالق الاصباح بالمصباح الذي احاطته ارياح صفا
 بان تنزل على الصفيانك وامنك من سما ذكرتك و
 سحاب جودك مطار رحمتك انك انت المقدر على ما تشاء
 بقولك العزيز العظيم ايرت وفق هل ارضك كلما
 على الرجوع الى باب عفوك وسحر غفرانك ثم حفظهم من احوالهم
 انت المقدر الغالب القوي لقدير انك اذا بينت
 السداد من افق البلاء قل الاله الالهى لك الحمد باهد
 الى صراطك المتقيم ونورت قلبي بنور سماءك الرحيم
 اسلك يا سايع النعم والظاهر بالاسم العظيم ان لا
 عما قدرته لعبادك الثابتين انك انت المهين العزيز الوهاب
 لا اله الا انت احكام في المبدئ والمآخيره وسد

رطه لهنون

جناب ميرزا محمدى عليه بهاء الله
 هو الناطق في حيزوت البيا

كتاب نزل يا سحى لقوم بصرفون ويهدى الناس الى الصراط
 المهيمين لقيتوم طوبى لمن وجد عرف بيان ربه الرحمن وشهد
 بما نطق به ان عظمته في مقامه المرفوع انك اذا سمعت
 السداد من الافق الا على قل لك الحمد يا مالك الاسماء وفاطر
 السما بما نورت قلبي بنور حنقك وانزلت الى ايانك وسمعتنى
 لذلك اسلك بقوتك التي ما ضعفته اجنود و تصفوف و
 باسمك الذي سخرت به عوالم الغيب والشهود بان تجعلى في كل
 الاحوال متحررا بارادتك وتمسكا بجملتك وعاملا بما انزلته في كتابك
 لك الحمد يا الهى وسيدى وسندى يا ذكرتنى مرة بعد مرة وتبرئ
 بطراز عرفانك وايدتنى على الاقبال اليك اسلك بان تقوى
 في كل الاحوال على الاستقامة على مركب والقيام على خدمتك انك
 انت المقدر على ما تشاء لا اله الا انت الامير الحكيم صل اللهم
 يا الهى على اولياك واصفيائك الذين ما نقضوا عهدك
 وبياناتك وما منعهم ضوضاء خلقك وشبهات عبادةك

الذین بدلوا نعمتک و عرضوا عن جلالک و کفروا بظهورک
و آیاتک استکباراً یا آلہ الأسماء بان تنزل علی من سماء عطاک
ما یقزی البیک انت المقدر القدر و بالاجابة جدید مقابله

جناب شکر الله علیه بهاء الله

هو انظار الی الناس العظیم
شکر الله فائز شدی بآنچه در کتب الہی مذکور و مسطور از حق بطلب
ترتیب فرماید بر حفظ این مقام بلند از جسمند ایام در و را
چند نما فائز شوی بآنچه در کتاب الہی ثبت شو و از محو محفوظ
ماند اینست نصح مظلوم درستان خورا
طوبی للعالمین مقابله

ط جناب اشاد حسین ن ع

هو الاقدس السلام

یا حسین توجه البیک الحسین من شکر التجن و یدکرک بما قرئت عبود

المؤمنین حسین و رض عبادی بالاستقامتہ الکبری علی من
الامر الہی برزت اقدم العافین چه بسیار از نفوس کما
مینموند از سحر استقامت آشامیده اند و چون محکم
الہی بمیان آمد مشاهده شد بطینین باب از رب الارباب
محرور ماند اند یکی از عبا تقی موسوم بوقصد غایب
نمود و در حضور او را وصیت نمودیم باین معنی ایام الله وین
نمودیم او را باین طهر من بعد مع ذلک بدرهم معدود
از مالک احدیه چشم پوشید بگو ای بی انصاف با بی حقیقت
و با بی برهان اعرضت باری کلین قانع شد و از ملکوت
بیان اعرض نمود بگو اید وستان شیاطین در مکین حجب
نمائید تا لئالی عرفان حضرت رحمن از ساقین و خائنین
مخفی و اید طوبی لک یا حسین بما قرئت بذکر تکبیر
و اثر قلہ الاعلی و ضلعک الی امنیت باللہ الفرد بخیر
مقابله

هوذا الكرام العليم

يا اسمي عليك بهائي وغيايتي ابن عطاء عليه بهائي وغنايتي
بذكره مذکور فائزته چندی قبل آیات باهرات از افق آسمان
قدم اعلی مخصوص ایشان اشراق نمود ذکرناه بذكر انارت به
افاق الحكمة ولبس بیان آنه متمرین فاز با تزل فی كتب التدریب
العرش العظيم وارد مانان نذكر فی هذا الحین من صعد
الی الله الملك الحق المستعمل المسین الذی تمی بجهدی ملكو
الاسماء وامن بابتد الفروخ بیری آنه متمرین شجود وراوی سمع
من الختمه آیات الكبری وشریب حریق العرفان من آیاد
الفضل لعل آء قد خرج مقامه مقبلا الی الذروة العلیا و
جذب استنداء علی شان نبذ لفصل الاولی متوجهاً
الی التوراء الی ان حضرة وفاز بما قرئت به عیون المقرین بالجلوسین
طوبی لك یا محمد ونعمیا لك یا محمد قد شهد
لك العلم من لدن مالك القدم وذكرك باسرت بنما

عنه الامیر

افضل الكرم علی العالم اشهد انك ما منعتك السجرات وما فتئت
الفضوضاء لم تفعه من السجرات واقبلت الی المقصود اذ كان
القوم فی عراض بین نزل الله تبارك وتعالی ان
یقینك فیکل الأحيان كوثر الرحمة وسلسل لبیان
وينزل عليك نفحات غمائية ورحمة من عنده وفضلاً
من لدنه ويجعلك معاشر مع اصفياءه فی الفردوس الا
والسجته العلیا انه هو الغفار لفضال لطوف الرحيم وهو

الزوف الكريم مقاديسه

ط جنان ع ط عليه بهاء الله

بسمي الموان قبل الحجاب وانما

ذکرشنا عزو بها سگان سفینه سحرار الاق سبزه است که در قوم
اسما باسم هل بهانذکور و مسطور ایشانند نفوسیکه ماسوی الله
معدوم داند بدریاق اعظم امراض مزمنه کبر و غرور
و خوف و اضطراب و امثال آنرا با عانت حکیم
حقیقی معالجه نموده اند و بصحت کامل و قوت

کامله و استقامت محکم علم ظفر بر افراختن و آریه
 نصرت افراشته اند جنود صفات عالین و سجیه کروی
 و قائد پرستکاری تعالی فضلہ الابدی وجود
 السردی که تبرعات منقطعین عالم ترا بر جذب نمود و بر فلک
 و فوق آن برتری بخشو جلت مقاماتم و عظم اقتدارم
 و نقصانم بتقوی متمکنند و از در نش فارغ
 و آزاد یا اسمی من جناب عین و طاکه بان جناب ارسال
 در ساحت مظلوم حاضر و باصنافا نزلتت که بگردن بایند
 متعلقند و بنور معرفت منور از اول ایام از حقان
 صنوفی عباد از جیش نکاست و غوغا انام از توش
 بازداشت اما ذکر ناه فی الواح شتی بذكر طار است
 بچبال و مرت به السحاب شماتة اعدا اور از افق
 منع نمو و سطوت معتدین از شوق و اشتیاق و جد
 و از ب محرم نشت بشر من قبلی فذکره بایاتی لازل

فضل حق جل جلاله و رحمت و عنایتش اولیا نشر احاطه نموده و
 اعدا را با آنچه سبب نجاست و علت فلاح نصیحت فرمود
 و راه نموده یا اسمی در عنایت حق و ظلم ظالمین تفکر نما بر قل
 الهی آئی آید عبادک علی التوجه الیک و الا تقطاع عنک و
 و و فقیهم علی الأمانة و الدیانة و علی ما امرتم به فی کتابک
 ایرت برتری و تعلم ماورد علی المظلوم من اعماطهم و منقر یا تحکم و ظمهم
 خذیم بقهرک و سطوتک و اقدارک او ایدهم علی الرجوع الیک
 و الا نابت له فی باب عفوک و عطائک انک انت الکریم ذو الفضل
 العظیم یا عطا علیک و علی من معک بهاء المبحر
 منتسبین طر از از قبل مظلوم و بسیر ربان کل لهی الوجه مذکورند
 و بعنایت فائز البهائم من لدنا علیک و علی عبادی اما
 و علی الذین منعم شئی من الاشیاء عن تد فاطر السماء و مالک

مکتوبات الایماء مقادیر

هو الا قدس الاعلی

ذکر من لدنا لمن توجه اذا عرض عن کثر العباد لیتقر به الی الله الی الوجه

سلام

و يؤتیه علی ذکر بذا الذکر الذی تطهرت الزلازل بنفت ارجال
 یصدر ان استمع لشداد من طر عکاء مقتر ظهوره الذ
 به شرفت الارض و انارت الآفاق و مع الوردن و
 و توجه بجمع لفطرة لتسمع من نيز سدره لمنتهى التي ارتفعت
 فیما کون الالشیاء باعرا اللد مالک الاسماء کذلک یا امرک
 المظلوم الذی دعا کل الی اللد مالک الایجاد اناسمنا
 ذلک و اجباک بهذا اللوح الذی به باج عرف الرحمن
 فی الامکان قم علی الامر بحول لته و قوته و ذکر الناس
 باحکمه هذا من افضل الاعمال لدى المهین الفضال آیک
 ان تمنک حجات البشر عن المنظر الاکبر قل لته قد
 الساعة و انشق و اتى الوهاب فی ظلال السحاب
 و انتم فی سکر عجاب کن فی کل الاحوال تمسک بحبل الحکمة
 التي انزلها اللد فی الزبر و الألواح لیس الیوم یوم
 الوقوف لعل لته قد سارت التصحره الی مالک البیر

و طارت ارجال الی لغنی المتعال قد اتی المظلوم باستحبه و البرهان
 و لکن القوم فی حیرتیه و شقاق قد نبذوا القیوم و اخذوا
 الموهوم قل ان عتبروا یا اولی الابصار ابیاء علی الذین
 نبذوا العالم متمسکین بحبل الاطم او کتک اهل لقره لى اللد
 رب الارباب یا صدر اجمع غامتا بامرکبه الیوم لدى اللد
 مقبول است فانز کردی افضل اعمال تبلیغ امر بوده و حوا
 بود و لکن حکمت و بیان و اینکله در اکثر الواح نازل که مبارک
 غفلت نماید و از ان تجاوز کند الی اللد سائر بشید و علی اللد
 متوکل و لته ناطق اعراض و اعتراض نفوس مرده را اعتنا
 نماید در ظهور خاتم انبیا تفکر کنید که کلیار با عالم
 که بصورتها انسانی ظاهر متحرک بودند چه مقدار اعتراضات
 بر انشمنس حقیقت نمیدوند علمای صنام و علمای یهو و علمای انصار
 همان کرد که علمای عصر در این ظهور کرده میکنند بلکه این گروه اش
 ظلما و اشد تفاقا ظاهر شده اند جمیع ذرات شایده
 این بیانت بشوند ای مظلوم را و بنجد است

امر مشغول شو بجهت نما تا در این یوم که سید ایام عالم است
مقامی بسیار نمانی که ذکر آن بدوام ملک و ملکوت پانیده بماند
امروز هر عمل نیکی و اعلی شرف و حسن از اعمال عالم است بجهت آن
شو و با و ناظر باش لیسری هر نفسی که الیوم براید آثار آن
در ارض بدوام اسما و صفات الهی باقی خواهد ماند جمیع آنچه
الیوم مشاهده میشود مستور خواهد شد مگر اموریکه بحق بنشیند
و در سبیل حق ظاهر شده ایانک انیک ان سخنک ضوضاء
العالم او سخنگ شنوات انخلق عن مالک القدر کذک
یا صرک کم غنیه علم الکتاب ابها و علیک و علی بن

فازوا بانوار وجهه کتم منزل آیات مقابله

۱۵۲ حاجی خان صاحب منیل قبل کریم ع طعید بآیه و عتای
ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاله اعظم العالی الا

امر و تجلیات آفتاب حقیقت بر کل نابید و مداین
و دیار از جذب شد مختار در شغف و انجذاب این ندا

کو شرحیوانت از برای ابرار قد و صفهم الله فی الکتاب
ان الابرار لیسربون من کانس کان مزاها کاکوزا طوبی از برای وجود
باین سستی فائز گشت و موجود شد و ویل لکل غافل مریب
و حقایق ذکر و شناسند او از نفوسیت الیوم که شهادت قوم و
نیق ناعقین و تهدید ظالمین ایشانرا از نور مشرق بسین منع نمود
ندای حق را شنیدند و با و پیوسته ایشانند اعلام هدایت
و آیات عنایت طوبی لعبدا اتخذ لنفسه فی ظلها مقاما و
سحقا لمن اعرض عنها و تمسک بما لا ینفعه ابدا و حبسک
فوادى نامه نجیب روحانی چون نیم ریح رحمانی رسید مرده
آورد و بشارت داد و انعام فرمود مرده اش تضرعا
محبت محبوب عالمیان صحت و سلامتی نجیب جان و روان
بشارت استقامت نجیب بر امر محبوب لغمش اثار معانی
و بیان که از سره کلمات ظاهر مشهور فی الحقیقه غدا که
وجود و سبب حیاتش چسیت لیسرک حب محبوبکم
و محبوبنا و محبوب من فی السموات و الارضین نزد

صاحبان بصرو سمع غیر حق و محبت و خدمت امری مذکور
 و فی حقیقت قابل ذکر نه سبحان الله تجلیات انوار
 اقباب ظهور الامیر غلین اراده سترواند هیبات هیبت
 بکونی اسی بیدانسان حزب قبل رنقریات و اکاذیب
 چه صرف بردند و چه نعمت اخذ کردند و در یوم جزا بچه فائز
 شد تاکی بظنون ممنوع و بحجاب محبوب از حق مطلق
 کل آتاید فرماید بر خرق این احباب غلیظه مرصده انه هو المقدر
 بقدر اذکار و مراتب مترادف آید فرصت ذکر
 و تعداد آن و وصول قرأت آن از میان رفت و باقیم
 برود که اذکار اذکار شامی محبوب عالمیان بجه و مراتب
 مراتب عنایت و فضلش و لکن میتوان حال هم تجدید نموی لذا
 عرض میکنم نامه ای بنجدیب روحا رسید و هر یک
 بعد از قرأت و اطلاع باصغاء مالک ابداع فکرش
 و در بر کوره از مشرق پان محبوب عالمیان بیانی اشراق نموی
 از حد و از نام خردی این کلمات عالیات از مخزن علم

و حکمت الهی ظاهر و هویدا قوله تبارک و تعالی
 ان لسمع و لبصر فی قبضته دست داری انا لسمع البصیر
 یا ایها الظالمین هو آتیت و احاضر امامت جبه و الفائز
 باصغاء ندائے و مشاہدہ افقی اسع ندائی مرصده ای
 من شطر عکاء انه لا اله الا هو الضر و البصیر قلب ملا المعرضین ضعوا
 ما عندکم و خذوا ما اوتیتکم من لدن علیم حکیم لعسری لا ینفعکم ما
 عندکم و ما ینفعکم ما قدر من لدن مقدر قدیر ایاکم ان تمنعوا
 انفسکم عما امرتم به فی کتاب التدریب العالمین قل دعوا الجہنی
 و الفحشاء و خذوا الامانة و الدیانة و تصدقوا تصفوا امر من
 لدی الله مالک یوم الدین ان المظلوم مانطق عن الہوی بل انزل
 فی کتاب الله الاحقرتیم بالاخلاق نظیر مقامات
 الانسان الامکان شہد بذک عباد مکرمون الذین ما اتعد
 و سوا سئل تعوم عن القیام علی خدمتہ التدریب العرسیم
 ما عطلت قد احاطت المظلوم الاحزان الوردۃ علیہ
 بذک هطلت درر عیونہ اعلی و جنتی ظاہری

+

و باطنی و نواح قلبی قلبی و لکن القوم اکثرهم من النافلین
 قد غاب نیر الامانة فی الاستانة و ظهر فیها ما منع العلم
 و ظلماره و اللسان عن ذکره و القوة المدركة عن ادراکه شیء
 بذک من عنده کتاب مسین انا و صیننا الکلی فی اکثر
 الالواح بالاعمال الطیبه و الأخلاق المرضیة و لکن القوم
 نبتوا نصح الله و را تخموا و تبعوا اما امر تخم به اهو تخم الا تخم من
 انما سرین ان الغافل اتخذ عدو الله النفه معینا و اقربا
 باسما البنصاء و ارتکبا ما نوح به کل نصف بصیر کبر
 من قبلی علی اولیا و ذکرهم بایا و ما نزل من سما و بیانی
 و لو سیهم بایر تفع به مقام الکلمة و مقاماتهم بین العباد طوف
 لمن سمع عمل و ویل للتارکین فحضر العبد اسما حضر
 مرة بعد مرة سمعا کل واحد منها و اجنابک بما فاح
 به عرف عنایة الله مالک هذا المقام الرفیع نظر
 ثم اذکر الایام التي کنت حاضر الیدی المظلوم و سمعت
 ما نطق به لسان البیان فی ملکوت العرفان و را-

البحر و امواجه و النور و شراقه و فرزت بما کان مطورا فی کتب التبت
 العزیز العظیم یا عطار علیک بهائی بلسان پارسی شنو
 ما عهای مرسله کل با صغافائز و در هر کرة ذکر است از لسان
 عظمت جاری اخوان و اهل منتبین طررا از قبل مظلوم
 بتجیر برسان کل لیدی المظلوم مذکورند از حق بطلب جمیع ارباب
 ینبغی لمقام الانسان فانظر فرما ید حزن عظیم بر این مظلوم وارد
 چه که در مدینه کبیره وارد شد آنچه که عین انصاف کبر است
 و عدل تحت ظلام ظلم معذب و بهیكل صدق و بهیكل کذب
 بتلا باری عدل انصاف و مروءت در زاویه از زوایا محبوب
 الی ان نظیر ما الله باحق انه هو المقدر القدر سبحانک
 اللهم یا الہی و سیدی و معبودی و مقصودی تری و تعلم بانے
 و صیتک عبادک باقی برهم الیک و یرتخیم بطبر از صفاتک
 و اخلاقک منهم من سمع و اجاب و منهم من عرف من عرف
 و ما اجاب ارباب انت الکریم ذوالفضل العظیم خالص
 اجابک من نار الطمع و الحرس و زینهم بطبر از القناعة

والانقطاع انك انت مالك الابداع لا اله الا انت الغفور الرحيم
 انتی ندا محمد نازل شد آنچه که کلمه از آن معنی و کافیت
 عمر که با سببی اب کبد الامانه و ذرفت موع العقده والدياته
 در این ایام مقصود عالمیان را بحرانی مشاهده نمودم که اگر نزد
 برداشته شود در دستان بجمع قبی بشوند کل هلاک گردند
 لذا تراوی و الامر بید الله مولى الورا مطلب دیگر
 آنکه آقای مکرم حضرت اسم عمه علیه منکله ابهاه نامها
 شمارا مکرر بجزو آوردند و ذکر شمارا نمودند و یومی از ایام
 قره عین و جان حسین پسند می نیابت قره عین یعنی ابن
 زیارت فائز و بقبول مرتین اشیا نیکه حاصل آن جناب
 ملا محمد علی دهجی علیه بیا، الله بجزو از قلم و قرطاس و سایر
 و لکن قرطاس مرغوب و مقبول در احیان تاجر خود هرگز
 بلساں حال ذکر شمارا میطلبید و البته جواب از شرطی
 الهی عطا شده و میشود بپایان اغظم و دلیل کامل
 اتم نزد صاحبان سمع و بصیر ثابت شد بانه هو

التامع لمحبب حضرت اخوان و محذرات آن پیت
 عليهم بيا، الله مذکورند خدمت هر يك تشبیه میرسانم
 و از حق جل جلاله میطلبم آنچه را که تعبیر نیاید و مجوی شود انه هو
 المقدر المقدير بشارت اخروی آنکه این ایام یک
 لوح زیارت مخصوص حضرت اسم الله الا صدق علیه
 منکله بیا، ابهاه از سما، علم مقصودنا و مقصودکم نازل شد الله
 بآن فائز میشوند اگر این خادم فانی در عرض جواب دستخطها
 تأخیر نموده و پانجامد لبسته معاف است چه که آنجوب
 میدانند که در لیالی و ایام تاجر متمسک و بخدمت عموم
 اهل عالم مشغول لذا البته غفور خودم فرمود و بصیرت
 خود آنجوب که مرقوم داشته اند سالی یک نامه میزد اتم
 آنچه در این حین که شب سیم شهر شعبان المعظم است این
 نامه اتمام پذیرفت تا شعبان دیگر طلب معنی تصدیق
 خود آنجناب ندارد و در این ایام مبارک دو ساعده دقیقه از شب گذشته

بنیابت آن جناب زیارت بعمل آید و قبول فرماشت
بنیالی و لکم خدمت آقا یان اولیای آن ارض کتب میرسانم
و بلسان سر عرض میکنم الهی آلهی آلف بین قلوب اولیایک
واجابانک شمع کل کلمه واحد ایرت نور هم بنور الاتحاد
و قدر هم مقام الاتفاق یشهد اتحادم بانک قدرت اعلاء
کلماتک فی اتفاق عبادک و ایشاد هم فی امرک انک انت
النضال المقدر العزیز حمید و هم چنین در قات و اما الله
ان ارض هر یک را ذکر نموده و بنمایم از برای بعضی الواح
مبارکه مقدسه نازل انشاء الله میرسد و بنور بیان مقصود
عالمیان متور و فائز میشوند بذه بشاره لاتعاد لها بشارة

اخری یشهد بذکک مولی الوری البهائم

والذکر و ایشاد شفاء ثم الرحمة والعناية

والعلماء علیکم و علی من معکم علی

الذین حججهم حجبات الاسماء و الاشی من الایة عن ابنته مالک هذا الیوم العظيم
بیشتر شهرت بدین شفاء مقادسه

ط ٩ دوست مکرّم مهربان جناب محمد قبل کت
علیه و عنایت ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الاله علی

الحمد لله الذی ید حبسنا علی خدمته اصفیانه و فو قهم فضله علی
الاستقامة علی امره و الحمد لله الذی ارسل الرسل و انزل الکتب علی
انه لا اله الا هو المبین القیوم هو الکه انطق الاشیاء بوجیهة و فدیة
و الاعراف بانطق به لسان العظمة قبل خلق لبریة انه لا اله الا
هو المقدر العزیز الودود سبحانک یا اظمی آله العالم
و مقصودی و مقصود الامم اسئلك یا مالک الوجوب سلطانک
الذی احاط الغیب و الشهو بان تبذل الظلم بالعدل
و الاعتاف بالانصاف ایرت طهر الاجصار عن رمد
الهموی لیتوجهوا الیک و یقرؤا بما امرتهم به فی کتابک
و الواحک ایرت ترزیم عظیمین عن التوجه الیک
عزفتم یا الهی صراطک و میزانتک و سبیلک المتقیم

لا ترحمهم يا آلهي بجدك فضلك قرب من على الأرض الى سحر توحيدك
وتورق قلوبهم بانوار معرفتك ايرت تری اولیا ناک تخت
مخالب الغالين تو عزتک لا احت ان ادعو عليهم لا ايقا
بان رحمتک وسعت کلشی وعنايتک کلشی اسلک
يا آله الاسماء وفاطر السما وبان تبدل العداوة بالحمية والشقاوة بالنعمة
والضيق بالغاية انت الذا في قبضتك زمام الاشياء
وازمنة الباساء والضراء لا آله الا انت القوي القدير والعجل
نامه آن جناب مرة بعد مرة رسيد وهریک عرف
مجت محبوب عالميان ازا و متضوع بعد از اطلاق وقرت
بساحت اذ منع اذ تسفائز و عرض شد هذا ما نطق لسان
البيان في ملكوت العرفان قوله عز اعزازه
بسم الله رب ما كان ما يكون كثر يذکرک المظلوم
ويتبرک بما قدرک في کتاب الله العالمين الحمد لله فائز
شدي اقبال توجبه و خدمت اولیا حق بنعمت برز موقوف
که ذکر شن بطرز بقا مزين است مکافات عمل نیک باتق بل

جلال است و نسبتہ ظاهر میشود طوبی لک ولاخیک
الذی حضرت لقاء الوجه ولاخیک الآخر الذی فاز بحضوره غفر کم
انه لهو التواب الغفور الرحیم حمد کن مقصود عالمیان را که شمارا
در این ایام بعنايت مخصوصه فائز فرموده طوبی لاک
التي ظهرت منها الاستقامة في أيام خوف الاضطراب
اولدی المظلوم مذکور است ولوح اذ منع اذس مخصوص او
نازل ذکر کردیم اورا بذکر کیه باقی و دائم است از قبل مظلوم
برسان اورا بشارت ده بانزل لها من سما عنایة ربها العليم حکیم
البهائم المشرق من افق سما رحمتی علیکم من لدی الفضال القیم
انتی عنایت حق جل جلاله معلوم احتیاج بدکر این عبد
ندشته و نذارد این فانی بلسان ظاهره و باطن حمدینما بد مجتوب
یکتا را که انجناب را مؤید فرمود بر خدمت امر و آنچه مرقوم داشتید
لدى الحق مقبول منت و انشاء الله مکافات آن عنقریب میشود
یا چسپی ارسال مراسلات بسیار تر نمایند باحدی از اولیای خارج ذکر
نمائید چه ذکر کشف شود از بر آن جناب خوب نیت و بسا

+

میشود که خورشید صهل شجره راجع کرده و بهم چنین با ویای او درین
اجاب استند لغوی که وقایع یومیه را بعضی میدهند بنفقره
تازه نیست از قبل بوده درین ایام هم مجدداً حادث شد بار
سز لازم و واجب آن استخادم تکلم با سمع من لسان العظمه در حضور
حفظ بسیار محبوبت و اینکه یکی از دوستان بان جناب گفته
که شخصی با ویای ولت نوشته که من بگناهانم مشرف شده ام
هناکذب صراح ابد چنین کسی بگناییده و هل این بلد از خل
و خارج کو هستند و از این گذشته اولیای ولت سایر نعم میدادند
که او بگناییده و بر فرض تصدیق آنچه گفته حتی است واضح
بر اثبات حق جل جلاله اولاً شرب قلیان در حضور اقدس
جایز نه لذا بکمان خود خواست گرفت و لکن من غیر این مشایبا
با اعمال بعضی از اولدین که عاقبت به شرم و اثر مشاهد کنند بلکه
خران عظیم و اما فقره طعام که گفته ضرورت بسیار حاضر
شد و جمیع بهر پوش و بعد که سر پوشش برداشتم چیزی
نبود شخص گوینده یا موافق بود یا منافی اگر موافق باشد

طرف

هرگز چنین کلمه حکم نمیناید چه که کذب از جایای منافیان فایزین
بوده است پس معلوم و واضح است که منافی بوده و در بسته است
حضور که در منظر اکبر حاضر شود و اولایق کل آن نمود لذا خواسته و
با کل طعام فائز نشده چه که آنچه در ساحت اقدس حاضر شود آن
ماده حقیقی و طعمه سماوی است قطبایز از اناء سبطی نصیب
تا چه رسد بقامی که مقدس از ذکر و بیان عالمیان است باری
بر حسب ظاهر چنین امور واقع نشده شاید در عالم رویا دیده
باشد دوستان حق جل جلاله امروز باید آنچه شنوند مکتوب
نشوند چه اگر درست توجه نمایند و در آنچه می شنوند
تفکر کنند هر کلمه را دلیل برهان مشاهده بنمایند از برای
وقتی از اوقات اینکمه علیا از سان لکت اسما شنیده شد
محل کلمه تکلم بها الأعداء ایتها تکون بنفسها منادیه لهذا النبء الا
و با و تیه لهذا الصراط استقیم استقی هل رض منید آنچه
پیشوایان این نفوس چایز از صراط مستقیم منع نموده اند و از کبر
بیان محروم ساخته اند صد سزار طوبی از برای ام شما

که گدی لوبه مذکورند و بعنایت مخصوصه فائز آنچه فی سبیل
 در این ایام جمعی ششیده اند کل در ساحت اقدس مذکور است
 لایضیح اجر این لحظات چند نفر از و رفات در این فتنه
 کبری فی حق سقیقه مشابه ثابتن را سخین از رجال حرکت
 نموده اند و بخدمت مظلومین مشغول گشته اند در این ایام
 حق از دوش متقیم از غیرش واضح و آشکار میشود هینجا
 لرجال فاروا و لور قافرن اجماع بلسان تسلیم و بیان
 حق فائز شدید این نعمتی است بزرگ فضیلت
 عظیم و نفوسیکه در نامه آن جناب مذکور بودند کل
 در ساحت اقدس مذکور و لکن نظر حکمت
 ذکر اسامی و بعد واحد حال جایزه حق شهادت
 میدهند که کل بانوار آفتاب عنایت فائز شدند
 و انشاء الله از بعد بمقتضیات حکمت عمل میشود چه که
 بیم آنست که اگر دوستان مذکوره از ارسال مه مطلع شوند
 خبر منتشر گردد چه که ظالم بر هر حد مدتی است

التمتک بشی بعترض بآولیا الله واصفیانہ از کل
 ارسال سائلرا مستور دارید مگر زنی فقیره ذکر شد که فراموش
 نشود نفوسیکه با داهیه دهما و منتسبین او مر او ده دارند کمال
 تر و صیانت لازم و واجب انها من اعداء الله و اولیاء
 از قبل این امور مستور بود و کل انہی فرمودند که درباره
 میرزا رضا قلی کلمه نگویند و مستور دارند و لکن در این سنه
 از داهیه دهما و جاله و از محرمان میرزا رضا قلی که یکی میرزا
 باشد بعضی خباثت های کلیه که قلوبشان بود ظاهر شد
 بر کل اجتناب و احتیاط لازم و آنچه را مطلع شوند انتشار میدهند
 در میان آهیرا حاصل از معاشرت انفس خبیثه کا و بینه
 عنایت حق تا سنه قبل حفظ فرمود و لکن در این سنه
 از ایشان ظاهر شد که ستر آن حرمت و اگر رفتن نزد
 ثمره علیها بهاء الله سبب ملاقات آن نفوس محجبه میشود انهم
 جایزه بگویند و استان شما خمتها کشیدید چه مقدار
 بلایا دیدید اجر مقام خود را حفظ نماید لعنہ جز دنیا و مال

+

بها در آن محل یافت نمیشود کذا که اخباری رتی الصابق
 الامین بعضی از چپارها کمان نموده اند که بعضی از آنها
 خوبند یعنی از اهل قبلند لا یرت العالمین ابدالاً
 امر مطلع نبوده اند لا زال از آن نفوس تر میشد بعد از هجرت
 ارض طای بعضی کلمات استماع نمودند و چندی آن مشتب
 بعد از آنهم محروم ماندند قدر جوی الی الدنيا و اشتغلوا بها
 یا کلون الریاء و یرکتبون الفحشاء و یقولون ما یتبرهنهم الا
 الیوم آن نفوس در باطن کمال مسرت دارند باورد علی اولیاء الله
 خود آن نفوس که هیچوقت قابل ذکر نبوده اند بشما بیخفا شما
 در سوراخها مأموس داشته و دارند باری این ایام و این فتنه
 وارده بعضی را خائف نمود و بر خیر استقیم و آن سرزده
 خبیثه را مسرور نور از ظلمت در مثل این ایام ممتاز میشود
 نفوسیکه این ایام بخدمت امر مشغول شده اند چه از اهل
 و چه از نساء ایشان در مقامی هستند که شایسته
 باناطل الملأ الاعلیٰ محبوب مکرّم معظم جناب ابن ابه

علیه بهاء الله و عنایت بعضی از نفوس شایسته متقیمه را ذکر نموده
 از جمله مخدّره جناب الهه محترمه آن جناب علیها بهاء الله را
 اشاء الله در جمیع اوقات مؤید باشید و موفق باشید
 و بر ذکر و ثنا و خدمت قائم و ناطق و ذاکر و دستخطها
 متعدده از ایشان رسید و عدم ارسال جواب اگر چه سبب
 حزن این فانی شده و لکن نظر بحکمتیکه کل آن مأموریم در ارسال
 آن توقف رفت از جانب این فانی خدمت ایشان
 تجمیر و سلام و ذکر و بهایرسانید و تحقیق آنچه آقاسی
 حضرت اسم الله علیه منکّل بهاء ابهاه مرقوم داشته اند صحیح و
 بموقع است از حق جل جلاله میطلبیم ایشان را از خدعه و فتنه
 و مکر بعضی از شیاطین حفظ فرماید الیوم خدعه و مکر را بچی داشته
 و دارد بسا میشود که منافق با هم موفق خود را جلوه مید
 و حقا هم ذکر نماید و لکن مقصودشان آنکه فرصت بیاید کلمه
 القا نماید باید آن جناب ایشان و سایر دوستان بعضی
 دوستان استقیم ضعفا را بحکمت بیان حفظ فرمایند ان الله

غفر الذنوب جميعا انشاء الله اولياى امر بکمال توکل واع
 بر امر قیام نمایند و باصلاح عالم توجیه کنند بطینین
 ذباب و نقق ضفدع وضوضاء کما فی حقین نارسدره محمود
 نشود و نور الهی طغان نذیر آنچه وارد شده سبب و
 علت نصرت بوده و است چنانچه از قبل عبودیده شد
 بکمال تسلیم و رضا باید از حق شیخ این عبد و آن جنابان
 بجوایم که ما را از اختلاف خط فرماید هر چه از غیر واقع
 شود سبب اعلاء است و لکن ضرر از نا عقین است
 که با اسم حق ناسر دعوت نمایند امثال آن نفوس
 بسیارند و زود است که ظاهر شوند باید اصفیا بمقا
 باشد که امثال آن نفوس را معدوم شمرند و در ایامیکه
 جواب دستخط محبوبی جناب ابن ابر علیه بهاء الله و ثناء را
 ینوشتم فرمودند بنویسند و یا این ابهر نذیر ک
 المظلوم من شطر منظره الاکبر و بیشترک بعنایت الله و
 رحمته انه هو الغفور الکریم ؟ بقوة الاسم الاعظم فوق العالم

تسرى از مه المکنات فی قبضه قدرة ربک القوى الغاب
 القدير و صل العباد بالصبر و استکون فيما ورد عليهم فی سبیل الله
 رب العالمین انشاء الله لا زال بهم حق ناطق باشه
 و بر امرش قائم انه امره است به التبع وصیت میکنیم صبر
 و شتر و خط امر از قبل اینکله علیا از قلم اعلى نازل انشاء قوا
 کل قائل ولا تطمنوا من کل قارد مدتهاست اینکله را
 عظمت ظاهر و لکن این شش تا حین از احدی ظاهر نشده
 انتهی آنچه وارد شده علت و سبب آن حکومت تنها
 نبوده و نیست و مفتش و مجبر هم منحصر بان و نبوه
 علم ذلک عند ربی انخبیر اکاه باشید و هر نفسی محرم
 مدینک انشاء الله بکمال سعی و همت موحدین و مخلصین
 بر صلاح و جود ال عالم توجه نمایند و مرض مشرکین را
 بدریاق کلمه توحید شفا بخشند خط محبوب قوا
 جناب ابن ابر علیه بهاء الله رب العالمین دید شد بکمال
 موفقتند نمرهای مرسله رسید و هر یک بعد از فرا
 و اطلاع در ساحت امنع اقدس علی وقت مخصوص

عرض شد و جواب هم آنچه از مصدر امر و مشرق و حی آتقی صادر
 گشت در جواب نامه های ایشان عرض و طهارت شد و
 لکن در ارسال آن خیر رفت و سبب آن حکمت بوده لا غیر
 نظر بحکمت و جهالت و نادانی نفوس غافل ارسال نشد لول شاء الله
 از بعد ارسال میشود چندی قبل از آن حق جل جلاله این کلمه شنیده
 فرمودند جناب این ابرار چندی در ارض طابنا شنیدند
 اقرب بقوی احب است عند الله و در کتبه خرمی فرمودند
 توفیقشان در ارض طابنا جزینه دان توجبه الی دیار خرمی استی
 در اینقره تعجیل لازم کون ایشان چندی در آن ارض جائزینه
 منقطعاً عن العالم و متوکلاً علی مالک القدم حرکت
 کنند لهبته آنچه حسب الامر نوشته شد عمل فرمایند
 و اینکه ذکر محبوبی جناب آقا سید الوالی فضل علیه
 بهاء الله الایمی فرموده بودند ذکرشان در سا
 امع اقدس مذكور است از اثمار سدره باقیه
 قیمت بردنشانیکه دیباچ کتاب وجود بگرس مین خواهد شد

محو و ران بسیند و اختلافات زمان و قرون و اعصاب تغییر
 نهد طوبی له طوبی له ذکر دوست مکرم جناب
 آقا میرزا ایوب علیه بهاء الله و عنایت نموده بودند بکلمه
 ایشان بطراز محبت مزنید از حق جل جلاله میطلبم توفیق تان
 و نعیب خطا فرماید تا بجای از خود و غیر فارغ شده بجای گرفتار
 دوست یکتا کردیم و با و تثبیت نمائیم و بیا بر ترفع بهر
 در اول این شهر نیابت ایشان یک زیارت
 قیام کنیم تکبیر و سلام خدمتشان میرسانم و باین بشار
 مخصوص عمل آید عظیم شایسته استخوان ایشان هم از نور
 ایشان نور شده و میشوند از برای ایشان استمداد از حق جل
 جلاله طلب نمایم ذکر محذره منت حضرت اسم الله
 علیها بهاء الله و محذره بدید و هم چنین نور چشمان علیهم السلام
 استمداد کل عنایت حق فائز بوده و استمداد الظاهر
 المشرق من افق سماه الفضل علی الذین صبروا و لطفوا بما امروا به
 من لدی قدرت العالین
 خادع ف ۱۴ محرم ۱۳۱۰

ط حبيب روحاني جناب لاجوردى محمد كريم ع ط عليه
ملاحظه نمايند

بسم ربنا الاقدس العظيم العلى الابهى

الحمد لمن نطق بعد تقديسه عن اللسان وعلم بعد تنزيهه عن
انه لهو الذى جعل القلم الاعلى مترجما بين الورا ويطهر ما را
باسم الذى جعله سلطان الاسماء فى ملكوت الانشاء
سبحان من تفرّد بالفضة والعظمه وتوحد بالقدره والقوة
قد احاط سلطانه الملك والملكوت وسبق رحمة حمير
والناسوت انه لهو الذى لا يوصف بالاسماء ولا يذكر
بالادكار قد اقر كل قريب بعبده وعترف كل عالم بهبله
وشهد كل عاقل بغفلته قد سخر الاشياء بالكلمه التى
لاحت وبهرقت من افق مشيته وهدى الورى الى صراطه
الذى فاز به الاعداء ومكرمون لاجوردى هو مالك الغيب
والشهور وكعبك قد بلغ اسخادم كتابك

ارسلته من قبل خذت وفحت وقرنت ووجدت من عرف
حبك ربنا ورب مايرى وما لايرى وما لك الورى
وسلطان الآخرة والاولى ودر وقتيكه مناسب بود
لمقار عرش عرض شد قوله تبارك وتعالى
هو الاقدس العظيم للمعلم المعرف البصير لشميع

يا ايها المذكور تلاء الوجه لا تحزن عما ورد عليك قد
على موليك اعظم عما ورد على عباد الله المخلصين
العلم البهائم انه نقيض بالبلاء انى سئل لله مالك الاسماء و
لكن الناس يفترون منه يخوف مسين قد زيننا اجسد البلاء
وطرنا الروح بفرح لا يعادله فرح العالم كذلك نطق من
كان مقدسا عن كل ما ادره العالمون متمسك بحبل الاصطبا
امر امن ربك المشاعر وقل الهى مالك ناصيتى و
محبوب واد ترى ما ورد على فى ايامك وتعلم ما انا عليه امر
اسلك باسمك الذى به جرت من الصخرة انها حتمت
وظهر من الجبار اثار عظمتك ومن الاقان ظهورك

قدرتک بان تجعلنی فیکل الاحوال مستقیماً علی امرک و
 متمسکاً بجبل حکمتک اشهد ان هذا اليوم الذي فيه
 ظهر الفزع الأكبر وبرز كل مستتر فاعضوا لاختصاص كل
 حركة ظهرت مني بغير ارادتك ثم وقفتي على ما ينبغي
 لاياامك ثم اكتب بفضلك ما يحسن عن دونك
 اى رب فاجعلني من الذين هربوا عن الهوى الى السيرة النبية
 واقطعوا عن الورى باسماك الاعز الاقدس لا يهوى آتاك
 انت مالك العرش الشرى في قبضتك ملكوت كلشي
 وانت انت القدير ~~الخبير~~ تا حال ما هي متعبده
 از آن جناب سید احمد بنده جمیع مشر بر مراتب محبت
 و موث و خلوص و قیام آن جناب بوده بر امر الهی از پی
 وارد شده محزون مباشید چه که هر نفسی ^{بطلان} ~~بطلان~~
 محبه الله عزین است و تحقیقه بکل خیر فائز است جمیع عالم
 معادله نمینماید بیکدیگر که از فرم شریف الهی در باره دوستان ظاهر شو

و اینست

و این مقامات الیوم از انظار مستور است چه اگر کشف
 میشد و اهل عالم بر همه امر مطلع میشدند البته احدی توقف
 نمیدو تا چه رسد با عرض و انکار و اینکه از عدم ارسال
 جواب گرفته بود حق تعالی شانه و تعالت عظمت
 شاهد و گوا هست که این تاخیر از عدم محبت نبوده و نخوا
 بود بلکه از کثرت اشغال تحریر این خادم فانی است از
 جمیع طر اشیا و امطار عرض و مکتوبات میرسد و باید
 در اکثر اوقات تلقاء عرشش تخریر یا نزل من سما مشیت
 ربنا الرحمن مشغول است و هر هنگام که فرصت یافت
 شد بگردوستان توجه نماید از دل نظر هیچیک محو
 نشده اید احمد بنده تلقاء وجه مذکورید و بعنایت فائز
 و لکن حسب نماید تا با امر که لایق این ایام است فائز شوید
 جمیع باید الیوم طائف بجز اعظم باشند و بکمال شجاعت و بکلمه
 مطلق باید آن جناب دوستان الهی را تاخیر عرض اینها
 محزون نباشند چه که کل علت تاخیر را دانسته

و میدهند اینک در باره حضرت ورقه کبری حضرت
 اخت روح ماسوا بافت را با نوشته بودید تلقا و
 عرض شد آنچه عمل نمودید مقبول قباد شکره
 فی بدایع فضله و غنایه و اینکه در باب همیشه نوشته
 بودید تلقا و وجه عرض شد فرموده چون موافق
 حکم کتاب نبوت محنت و سب محنت شد و لکن
 انشاء الله این رحمت محنت را فضل حق اجر غنایت
 میفرماید ان چنین و ایاجبا عما نهیتم عنه فی الکتاب
 و تمسکوا بما امرتم به ان ربکم الرحمن لهو الناصر لک صبر
 انتهى آن جناب از این امریکه واقع شد مکدر نباشد
 چه که بطور زعفو فائز شد اینه لهو الامر العظیم حکیم
 و اینکه در باره صیبه جناب اصدق علیه نوشته بودید
 و مذکور داشتید که او ذکر نموده که این صدمات
 که بر تو و اهل خانه وارد میشود بسبب تشنگی بمیل من رفتار میشود
 این مراتب تلقا و وجه عرض شد فرمودند

یا کریم ان لعبدی الاصدق مقاما عظیما عند ربک اینه
 محنت فازنی اول الامر عجز فان الله لم یمن القنوم اتنا ذکرنا الکتب
 و الزبر و ذکره فی آیامی ان ربک لهو العطوف الغفور طوبی لمن
 اتى معه فی حیوته و زاره بعد ماته شهید قلمی الاعلی اینه و جعفر
 و سرخ با امری الی شطری و قام علی هذا الامر الذی ترعبر
 منه کل بنیان مرصوص قد حضر لدی العرش المرفوع البهائم
 علیه و علی من بزوره من لدی الله مالک الغیب و لست هو الیکرم
 آنچه بر تو وارد شد بسبب آنچه ذکر نموده نبوده ان ربک
 لهو العظیم عند علم کل شیء فی کتاب کریم کبر من سبک
 علی وجهی و قل لک یا امتی ان تمشی علی اثر اسیک کذلک
 ینصحک قلمی الحکیم الیکریم مرحوم عطار از سابقین بوجه
 و بقای الهی فائز گشته حق جل عز احترام او را منظور داشته
 موبد دارد اگر با آنچه مقصود او بود عمل میشد این کدورت
 دست نمیداد کذلک آنچه بخرک من عند علم ما کان
 و ما یكون انشاء الله بکمال روح و ریحان و با محبت تمام

اینست که در کتاب
 ذکر کرده اند که
 در روز قیامت
 هر کس که در این
 کتاب کتب کرده
 باشد او را از
 عذاب نجات
 دهد

+

و ظل غمایت الهی مترج بشید آنه سیم ویری واته لهو
 السماع لبصار جناب هم جمال علیته ذکر مر فوع
 فتح الله را نموده بود لعمری انا کنا معه اذ کان مرتقیاً
 ببرقاة الفضل و طائرانی هو آء رحمة ربه الضمیر الکریم انا
 مذکوره فی هذا المقام فضلاً عن عدم التکون من الشاکرین آن
 صعد سبحانین الملتجئة و الأقیان الی افی الرحمن و فاز
 بمقام قمرت بعینه و عین الناظرین یا فتح التبرنت
 الذی کنت مذکورانی حیوتک لدی العرش و یذکرک
 بعد ارتقا تک قلمی الی الی الذی فصل منه کل مر حکیم هذا
 ذکر لا یسأل شیء ان ربک لهو الغفور الکریم کذا تک
 زینارأسک با کلیل الغفران من لدن ربک الرحمن
 انه یدکر من اراد بامر من عنده انه لهو الذکر الکریم العلی
 فی حقیقه از ارتقای ایشان حزن و اندوه قلب را احاطه
 نمود و لکن این در ظاهر امر ذکر میشود و در باطن از کدورا
 عالم فانی فارغ و جمت ایزدی پیوست طوبی له و لا مثاله

کدام فضل عظم از اینست که لسان قدم باینکلمات عالیاً
 در باره انفسی تحکم فرماید صد سزار طوبی از برای او که باین مقام
 فائز شد جناب اخوی علیته و مخدیره اُم علیها را
 از جانب این خادم فانی تعزیت بگویند و التلی بید
 انشاء الله این عبد و اجمع دوستان با آنچه از دوست یکتا
 ظاهر راضی شاکرند نقطه بیان روح ما سواه فدا میفرماید
 جمیع عالم از برای آنست که نفس بکلمه رضا از سحر وجود او فائز شود
 اینکه در باره خواب نشسته بودید بسیار از خوابهای پریشان
 که اثر آن در ظاهر جنت جمع است حسب الامر آنکه اگر نوم
 پیشان دیده شود و بهم غم از آن حادث گردد
 این آیه مبارکه را تلاوت نمایند یا من بابک حاج
 بحر الفرح و حاج عرف السر سبک بان ترینی من مدایح
 فضلت ما تقر عینی و یفرح قلبی تک انت لمحلی الکریم
 و در غیر رویای پریشانم محبوبت که قرأت شود انت
 این خادم فانی از حق مسئلت فلما ید که آنجناب

و متعلقان را از شر عقین حفظ فرماید ^{بسم الله} عظم الله
 و رب العرش و الشری این عبد تجریر انیمکوب
 مشغول که ندای تعالی ز مصدر کبریا ظاهر و
 بعد از توجیه و حضور فرمودند ^{یا عبد السخا} حاضر نامخت
 ان تذکر عبدنا الرحیم الذی فاز با یامی حبی و عرفانی
 طوبی لذی فی بعضه و یشاقه و شرب حیق الوحی من س
 عطاء و ربه الکریم انشاء الله بعنایت مخصوصه
 الهی فائز باشی عرف محبت از قبل و بعد است شام
 انشاء الله بحفظ ای مقام عظم فائز کردی چه که شیاطین
 در هر صد مرتبه صدند کذک ان خبر کم رسان الوحی
 من قبل که قائما علی ذکر الله خود مته علی شان لا تمنک
 الا و باهم و الاطنون الذین کفوا بآله العظیم بحبل
 عنایت امتک باش و بذیل کرم مثبت دنیا
 در هر و بوده نبوت لاسخزن عثمان غنمک ان فرج
 بذکری اجمیل و قل لک الحمد یا من ذکر تنی فی سجنک
 و ارسلت الی ماقرت به عیون العارفين الحمد لله رب العالمين

انتهی از قول بن خاوم فانی هم ایشان سبب بلخ
 منبع برسانید و هم چنین جمیع دوستان را در آن
 ارض البهائم علیکم و علی عباد الله المومنین ^{الثالثین} تین
 خاوم فی ۲۱ ذی قعدہ ۹۷

ط حبیب روحانی جناب ^{محمد} محمد کریم علیه بهاء الله ملاحظه
 فرمایند

۱۵۲
 بسم ربنا الاقدس عظم العالی الا

قد امرت بالاختصار فیما ارسل الی الاخیار من لدی الله العزیز
 البشار لذا انظر امیرود نامه آنجناب که باسم حضرت
 اللهم علیه منکل بهاء ابهاه ارسال نمودید منکامی
 رسید که ایشان توجیه بطرف فقار بجهت ملاقات بعضی از
 دستان نموده بودند لذا این فانی نظر باذن اجازة خود

ایشان نامه آنجناب را کثوره و کماهی بر آنچه مرقوم بود آگاهی حاصل
 و بعد توجه بباحث اذنی اندس نموده تفصیل در پیشگاه حضور
 عرض شد قوله تعالی **یا محمد** قبل کریم عنایت حق
 جل جلاله نسبت بشما چون اشاقات النوار اقباب یوم آبی
 ظاهر و هوید است هیئت تحت کمال فضل و رحمت بوده
 بستید و اگر کماهی هم اموریکه از دایره رضا خارج بود
 ظاهر شد مترشد و بطراز عفو عزین گشت این از غایتها
 مخصوصه آبی نسبت بشما ان شکر ربک الفقار استای
 المشفق للکریم جمیع از قبل حق تجسیر برسان و بغایتش شاد
 ده شاید این بشارت کبری سبب ذکر شو عقلت
 فرح اکبر گردد بگوامروز روزیست بزرگ چه ندانید تا بیدارک
 ما فات مؤید گردید البهائم علیکم **سنتی** صد سزا
 حمد و شکر مقصودیرا لایق و سزا است که گوش حیوان از قلم
 مبارکش در جریان لازلستان بگوشش فائز و بغایتش
 مشرف و بفضلش مسرور و از نعمش مرزوق و بر شرفش
 از افق بر کلمه از کلماتش آفتاب جو مشهور انشاء الله سبحان

و این عبد و سایر دوستان موقوف شویم بر شکر نعمتیک
 نامنا هیئتش و اینکه درباره رو یا نوشته بودید
 فی تحقیق از روای صاده بوده چه که نفحات محبت از او متصو
 بود این اشاره بانست که از فضل آبی و رحمت نامتنا گفتمت
 و برکت عطای شود و آنجناب حقوقیکه بر اموال و الد علیه
 بهاء الله و رحمته تعلق داشت ادا نمایند این بسبب واضح و
 معلوم است که آنچه از سما و او امر آبی جل جلاله نازل شده مقصود
 منفعت عباد و بوجه حقوق بسیار عظیم است سبب علت
 برکت و نعمت و رفعت و عزت بوجه حکمت اگر چه از برای
 جناب مرحوم مرفوع و الد الذک بشهادة القلم الا صدق الی الذکر
 العلیا مقام عالی بوده و هست لکن این فخره بر نور مقام سزا
 و هم چنین ثروت و نعمت بازماندگان اگر ناسن **حقیقه**
 بر این مقام مطلع و آگاه شوند باین معنی قیام نمایند و اینکه
 ذکر شده بود مدتهاست این عبد بان جناب ذکر و نامه
 و مکتوبی ارسال نهشته عذر این عبد بمثابه آفتاب
 روشن و غیر است و جمیع اولیا و اصفیا و حسابی آبی بر

شغل این عبد شهادت میدهند اگر هر یک از دوستان را
 در یک سناو در فرصت بیایم و بدو کلام اظهار خلوص نمایم مثل
 که کار عظیمی برایش برده ام چه که فرصت بمشایه اطمینانست
 ایام قطر مصری نار غظیمی بر او فرستاده خلق کثیری از آنجا
 بذلت کبری مبتلا آن ربنا الرحمن لفعیل یا یا و یکم مایرد
 دوستان آن ارض باین ارض توجه نمودند خسارت بسیارگی وارد
 شده و لکن الله هو لغنی التقید بر اگر چه این عبد عذر عدم
 ارسال نامه نگرمند و لکن چندی قبل در مکتوب محبوب فراد
 جناب علی قبل کبر علیه من کل بها ابها شرح مبسوطی آن جناب
 اظهار رفت انشاء الله رسید و ملاحظه نموده شد الحمد للہ
 و دوستان در ساحت امنع اقدس مکتور بوده و دست مخصوص
 آن بیت من الدین فاروا بر حق الایقان فی ایام الرحمن و اینکه
 درباره اذن لقائ اظهار نمودید نعم ما ل جنابک چه که کل
 از برای این امر عظیم و اکبر کبر خلق شده اند و این عبد حسب
 آن جناب شبی از شبهای ماه مبارک رمضان تلقا عرض صبر نمود
 این جواب از سع امر ظمی مبر فرمودند یا عبد ضریبنا مقبل علیه

بهائی بنویس که این اطراف منقلب است نار یک مسکین
 بدست خود افر جسته اند و بعل خود مشتعل کرده اند هنوز خوانو
 نشده عالم بجزای عمل مبتلا و سبب علت را احدی ندانسته و
 نمیداند در این صورت حرکت و توجه آن جناب از مقتضیات
 حکمت بعید است آنکه یک مرتبه بشاء امر از من غنده و بکیتب لمن
 اراد اجر لقائه انه لهو المقدر القدر استی و اینکه درباره حضرت
 مرفوع فرج مبرور حضرت قائمی علیه بهاء الله و رحمة نوشته
 بودید و اظهار اسف نمودید بختیست جامی اسف نیست
 جامی شکر است چه که تقبلی صعود نمودند که جمیع ارواح مقدره
 ماثبه را سخنه حسرت بردند در ایامیکه جمال قدم در قصر شریف
 داشت مرفوع مذکور در اول فجر میتم ربیع الاولی است
 رفیق اعالی نمودند همان لیل حضرت انصحن الله الاکبر روحی
 و ذاتی کبیرینتی لتراب قدمه الفدا در منزل ایشان شریف
 بردند و مدتی با ایشان بودند این یکی از غنایا مخصوصه است که شامل
 حال ایشان شد و فردای آن خبر بقصر رسید در همان حین
 حضرت انصحن الله اکبر و خنین دیگر روحی و ذاتی لتراب قدمه الفدا

کلمه مبرور حضرت

حسب الامر پياده توجبه تشييع جنازه شدند اين خادم فاني
 اراده نمود در خدمت انصان الله توجبه نمايد من مؤيد
 هوا سرد است و توضعيفي و مکرر با بيگانه مبارکه نطق فرمود
 بعد اين عبد فاني بالوح و قلم لتقاء عرش حاضر و همان حين
 از سماء عنایت رب العالمين نازل شد آنچه که عالم باو معالیه
 نماند بشانیکه اين عبد بکلمه بستی مشغول شد قسم بعنایت
 حق جل جلاله که فضل عنایتي ايشان را احاطه نموده بود که رسا
 و قلم و زبان از ذکرش عاجز و قاصر است بنیاله و عرضیاله
 میدان قلم تا با نیت تمام منتهی شد و کیر یاری حرکت در او
 موجوده الامر بيد الله رب العالمين و دیگر در باره جناب
 عبد الأحد نوشته بودید البته تفصیل آنچه واقع شده سینه
 و لکن الحمد لله از فضل و رحمت حق جل جلاله عاقبتشان بخیر منتهی
 شد چه که بطراز عفو و مغفرت الهی فائز گشتید روح
 العالم لعنایته تلفند کثرت اشتغال دنیا کا انسان را
 غافل نماید و لکن فضل حق بزرگست خطیه هر چه عظیم باشد
 بسته بعظمت بخشش معساله نموده و نماید از حق جل جلاله

سائل اول که جمیع امویید فرماید با شقامت کبری است
 سلطان یقین ایشاء و مالک الملکوت اسما لفعیل حکیم و
 هو المقدر الامر الخبیر و اینکه نوشته بودید که اراده زیارت
 حضرت و رقه کبری حضرت اخت علیها فضل الله و رحمته
 و عنایتیه دارید بوکالت حضرت اسم الله این امیر و راعا ل
 میشود که ایشا نهم بوکالت آن جناب قصه منظر اکبر و
 ساحت عرش کنایند این عبد بوکالت ایشان
 قصد مقصدی و غایه قصوی و ذروه علیا نموده و زیارت بعمل
 آنجناب هم انشاء الله بنیابت این عبد حضرت اسم الله بزیارت
 حضرت و رقه کبری علیها منکل بها ارباهه فائز میشوند و آنچه
 درباره زیارت حضرت اسم الله علیه بها الله الا نوشته بودید
 انشاء الله از عبد ارسال میشود و اینکه درباره قیمت
 مرفوع مبرور لافح الله الذی صعده الی الرفیق الاعلی نوشته بودید
 از قبل بخواب نازک ارسال شد انشاء الله تا حال سید
 حسب الامر آنکه ام علیها بها الله باید را باشد طلب او باو

برسد و باقی اوقات را در امر قبل عمل شود جناب شیخ ابو القاسم
 علیه السلام این ایام حسب الامر با نظر توجیه نمود یک لوح منع
 اقدس مخصوص آن جناب نازل ارسال شد انشاء الله انوار
 چشم روشن و از عنایتش قلب مطمئن و از نفعش شامه جان
 محظوظ شود و اینکه در باره جناب مرحوم مرفوع مبرور و اله
 علیه بهاء الله و صحنه نوشته بودید که از بیانات مقصود
 عالمیان استنباط نموده اید که او از شما راضی نیست ذکر
 ایشان همیشه در ساحت اقدس بوده و در کتاب از این سخن
 و سابقین مذکور مطورند و این عبد فانی از لسان پاک
 قدم چنین کلمه که مشعر بر عدم رضای ایشان باشد نشنیده
 انشاء الله راضی بوده و هست آنچه بر آن جناب لازم
 اینست که در اعمال بکتاب الهی متمسک باشد خیر در آنست
 و کفی بابت شهیدان درستان آن ارض که از کاس طمینین
 آشامیدند و تمام اقیان فائزند تکبیر برسانند عرض
 این خام و وصیتش با قایان آنکه قدر ایام باقیه را بدین
 و وقت غنیمت شمارند فواللهی بامرهم استک العلم الا

آنی از این ایام اغلی است از معاون ارض و جوارح آن آنچه
 نزد ملوک و سایر اهل عالم موجود باید مقام چنین اوقات
 و از زمان ایام و ساعات و دقائق ادا نیت چه که شبهه از برای
 آنچه ذکر شد نبوده و نیت انشاء الله حق جل جلاله تائید
 فرماید تا ما عباد کل آنچه لایق است عامل شویم و با آنچه مقبول
 فائز گردیم الامر بیده فعلی ایشاء و حکم ما یرید و هو القوی
 الغالب القدر از جناب مهاجر علیه بهاء الله خیر
 خدمت ایشان تجسیم میرانم بنیالک بما توجیه و طواف
 بیت العظم و فاز با مکان مسطورانی کتب و کذک
 اخیه الذی شرب الحرق من ایاک عطاء ربه الکریم الهی
 علیکم و علی ائکم و ابنکم و من فی بیکم و علی الذین قبلوا و علی اللات
 اقبلن الی الله الفرد البیر خ ادم فی ۲۷ شهر رمضان المبارک
 ۹۹

حسب مکرم جناب نیل قبل کریم ع ط علیه بهاء الله و غنایه ملاحظه فرمائید

بسم ربنا الاقدس العظيم العالی الاعلی

خدا مقتدر ز قلم و مداد ساحت امانع اقدس حضرت محبوب
لا یقین است که اینها را بیلا ترتیب فرمود و بملکوت
تباراه نمود تعالی تعالی مقدریکه اشجار فرودس اعلی را از
خون مرتفع فرمود و بلند نمود و بلا او ضایا را مع خد
و تلخی لایضایه در کام اجالتش حسلی از سر مقدر داشت
اوست محبوبیکه با سا و ضرا غشا قشر از پیش منع نموده و تحا
نمود لیسر محبوبنا و محبوبکم جان اگر در پیشش نماند
بخردلی نیرزد و جوهر روح اگر در قدوش نماند در از خضر پست
و بمقدار تر و لکن این جوهر اجز صرافان احدیه کسی شناسد بجز
اگر در فرودس اعلی وارد شود چه سمت برد ولی سمع اگر
بدره طوبی نزدیک شود چه استماع نماید صرافان
این جوهر کران بها نفوسی هستند که میفرماید لا یتبعون
بالقول و هم باهره یعیلون و هم چنین میفرماید لا تکفیرهم

تجارت و لایح عن فکر الله ای امکان میرود تفسیر اموت در اک
تمامید لا والله کلتفنن ذائقه الموت و اینصورت اکبر
لبسته شایر محبوب شود و فدای مقصود اولی حسن استغفرا
از این ذکر چکه صد هزار مرتبه اولی و ارجح از این ذکر هم استغفرا
از حق جل جلاله سائل اول که ابصار کفر را بجل غسوفان کتور
منماید تا جمیع چشم ظاهر و باطن مشاهده نمایند آنچه
که اهل نفس هوسا از مشاهده آن محرومند و از عرفان آن محروم
و لکن بیه و البهائم علی الذین ما منعم شیئی من الاشیاء و ما خوفهم ضایا
اهل الانشا الدین شغلتهم زخارف الدنیا و غرتهم الوانها غما
شان نبذوا امر الله عن و آثم سوف یطوی تعدی باطم
و بیط بساط آخر انه لاهوا الواحد القوی الغالب القدیر
و کعبه نامه آن جناب مکرر رسید الله بکعبه یک
کتابی بود ناطق و شاهد بوجو صدق بر اقبال مستحقا و توجبه
و خضوع خشوع فی سبیل الله سبیل و ما لا یرورب من فی السموا
والارضین و بعد از قرأت و اطلاق قصد مقام

ملك ابداع نموده آنچه در كتاب مطور تلهاد وجه معروض و
 بشرف اصغارا فائز غنايت حق جل جلاله بمقامى ظاهر
 كه اگر من بطولوع الى الافول عرايض و متانش عرض شود اصغارا
 و هر يك را جواب شامى كافى غنايت مينمايند جوا
 بعضى كتر تاخير و دسيسه بباب ديگر بوده و خواست ^{منصف} هر چه
 آنچه عرض شد شهادت داده و ميدهد بارى بعد از
 نامه اين آيات كبرى از فزوه عليانازن قوله تعالى شانه
 و تعالى بيانه و تعالى ذكره ^{بسمي} استوى عرش اليا
 يا ايها الناطق ثناء المولى ان استمع نداء المظلوم انه يذكرك
 في هذا الجحيم الذي احاطته الاضراس بما ورد على لسانه من
 علماء الارض امرائها انه لا اله الا هو العليم الحكيم قد حضر العبد
 اسخاضه عرض يافى كتابك و نزل لك هذا اللوح فضلا
 من لدن غفر حميد نغمى في البلاد زاد البها لفظ
 من افقه الآء و الكلى الى الله رب العالمين طوبى لبيح
 سمع بصير رأى و ويل لكل حيا ررتب يا ناحت سكان الملكو

واصحاب البحيرت و هل سراق العظمه في هذا المقام لمن سير طوبى
 لامك التي قامت على حرفه الامر و فازت بنجده
 اسمى نشف داتها و رقه تمسكت بده و نطقت بشا و تثبتت
 بذيل على شان باسقطت من العواصف و القواصف شهد
 باشبهه الله انه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الخبير ان تتر الامر
 و ماياتيك من نطر التجن لئلا تطلع به جنوا الظالمين ان ^{حفظ}
 لوح الله كما تحفظ عينيك كذلك يا مكرم من عنده
 علم كل شئ في لوح مسپن اما انقطع عن باحتى ذكر اسمى و ذكر اليز
 و خلوا استجنى اسمى حتى و ذكر من نفق روصنى سبيلى في ذاك
 المقام الرفيع انه نسمى بعينه في كتاب الاسماء وبالضريد
 في تصحيحه اسماء التي ما اطلع بها الا على المحسب قدين الله
 ظاهرا الارض بدمه و باطنها بهيكله الشريف قلب ملأ الامراء
 تاسد ما جئنا النفس في ارضهم و نتصرف في زخارفهم و حيا الحكم قد
 جئنا لا اصلاح لعالم و تهذيب نفوس الامم اتقوا الله
 ولا تكونوا من الظالمين انه يدعوك الى الاقوال و انتم دعوتوه

الى النار وما دعا الظالمين الا في ضلال مسين ان انظروا
 في امرنا بطرف العدل الا انصاف انه يذكر كم لوجه الله وما
 يريد منكم شيئا يشهد بذلك كل منصف بصير كذلك
 زينا سارا اللوح بانجم البيان طوبى لمن سمع قول ويل
 للغالين البهائم المشرق من افق سماء رحمتي عليك وعلى
 اهلك وابيك واخيك وضلعك واخيتك وعلى
 كل عبد من امة تمننت بالله الغير كجمل يا ايها المتوجه الى
 الوجه بلسان پرسی ندای مظلوم را بشنو حق سخن عظیم
 مظلوم و ممنوع ناصر میطلب بگواید وستان
 الهی اوای شاربان حقیق معانی ناصر جنود ظاهره
 نبوده وینیت واسلحه موجوده نبوده وخواهد بود
 بلکه کلمه طیبیه و اعمال حسنه و خلاق روحانیه بوده ای اهل با
 سجدو اعمال و خلاق مظلوم را نصرت نمایند و هم چنین سجدو
 صبر و صطبار لئلا نظیر من احد ما تکرر به النفوس تضطر
 به القلوب جمیع جنود عالم باین جنود برابری نتواند
 دران فیده و قلوب باین جنود مفتوح باسدن قوی

که بیک علی اک بانق اعلى توجیه نمودند و بذیل ما لکب اسما
 تثبت حبسند طوبی از برای نفسیکه جلاوت اخلاق ایا
 و ادراک نمود وصیتت اینها میم ترا بکون و صبر و ستر
 لئلا یطلع احد بذكرک و تو جهنک و اقبالک
 هر امریکه از سان جاری نشناید و انشار یابد مخصوصا که
 ما بین دو نفر واقع شود کل ستر جا و زالا نشین شایع نفوس
 مطمئنه لازل ستر و حافظ و امین بوده اند و لیکن تمسینه
 مشکست چه که بر قلب احدی جز حق گاه نه اگر چه از بدایع
 فضل الهی عنایات ربانه امر و اراده بمشایه افشا روشن
 و نیراست در ستر امر مغایری نبوده وینیت لئلا یفقد
 این ظهور عظیم کل از مکاره نهی نموده و از ستر مقصود آنکه اگر
 اهل ظنون او با هم از توجیه آن جناب بافق علی و ارسال لوح
 از طریق مطلع شوند باب فتنه و فساد بمنقح ظنون او با هم
 بنمایند و سبب علت ضوضاء و نفاق کردند افق
 انصاف را غم غمتا اخذ نموده و سراج عدل را ارباب ظلم اعا

کرده لزامن غیر شعورنا طقتند و من غیر لیل ساکت
 در هر حال ز غنی متعال میطلبم عباد خود را محرم نفرماید اگا
 بخشد آنه علی کل شیئی قدیر مخدرة ام را از سان مظلوم
 مگر تکبیر بریان و بغایات حق مگر و درار اعمالش
 لدی الله مقبول و بطه از رضا مین فضل بمقام رسیده
 که در کتاب الهی بام اولیا نامیده شده این مقام بلند
 اعلی را با اسم مالک اسما حفظ نماید اسمی علیه بهائی و
 عنایتی و رحمتی و ذکر می مگر ذکرش را نموده امروز روز است
 که یک ذره اگر نفسی سپیل الله از او عملی ظاهر شود او
 در مراتب علم الهی کبر از سموات و ارض مشاهده کرد و طوبی
 للعالمین طوبی للفائزین طوبی للثابتهین طوبی للذکر
 اهل بیت را طهر از ذکر و اناش تکبیر بریان و از اشراق
 النوار آفتاب سیان حرمین منور و در است
 الشفقه لله العنایه لله الرحمة لله مع عنایاتش
 عنایا از من سارا قدری و عند فضلش فضل دوش میفتو

از هر حسنی از بیانش ملکوت بیان محتر و از هر ذکر می
 از اذکارش حیروت عرفان مجذوب و دیگر خادم چه گوید
 و نویسد اگر تفحیات بیان محبوب عالمیان نبود حضرتیکه
 از جن اسم الله و اولیا دارد بیسین ارواح قبض نمید و بجهت
 و سرور و فرح رابعدم بیفرستاد در سحر کابان یادشا
 ندیم و هم اغوش لعن محبوبنا حسنین قلب قطع نشد
 و اسف ساکنه مع جمیع آنچه ذکر شد چون تبار در سپیل
 محبتش ظاهر لایق یک بحر سرور و قابل یک سما ابرها
 از یوسیکه این امر واقع شد قلم اعلی در الواح شستی از ذکر یوسیکه
 نمود و سیان عظمت صمدت اختیار فرمود له الحمد و
 وله الشکر فی الاخرة و الاولی ظمان صد ساله را از یک قطره
 سحر سانش سیرب نماید و مرده هزار ساله را از نغمه یک
 ذکرش زنده فرماید و حیات بخشد این فانی خدمت اهل
 آن بیت تکبیر و سلام میرساند و از بر اهریک ز کبیر
 از حق سنیع رجا بنماید مخصوص من با جبر و قازتم من با جبر

وفاز ذکر مخدیره معظمه حضرت ام علیها بهاء اللہ
 در این اوراق بنجد چه که ذکرش در صحیفه حسرت از قلم
 مذکور و مطور و عملش لدی العرش مقبول این خادم فنا
 از حق سائل بل که لازال ایشان باین طرز ابدع مفرغ کلیل
 محبتش مطرز و منقحر باشند ذکر که از سان حضرت مقصود
 جارشد او همین است بر کل و هیچ شئی از اشیا با و معادله نمود
 و سخا و سخا و صد سزار طوبی النفس فارت بد کبریا
 و محبوبکم مقصونا و مقصود من من السموات و الارض
 این آیام اسجد و دستخطهای جدید از آقای معظم حضرت
 اسم الله علیه منکل بهاء ابهاه رسید نعمت بعد نعمت
 بشارت بعد بشارت این خادم فی ارحم میطلب اورا
 مؤید دارد بر عرض آنچه سزاوار است قلب و دست
 و مداد همه میل بر تخریر و قالیع خدمت ایشان و لکن وقت
 مثل عنقا شغل بسیار چنانچه خود حضرت اسم الله
 بتفصیل مطلقند از جمله این آیام پنج محل حضور

مسافرن علیهم بهاء الله و عنایت تشریف دارند اگر فحله
 امورشان باین عکس در ارجح شود ساعتی تا مقدره صرف میشود
 امر تحریر که احتیاج بذکر نیست در این بوم دستخط مفصل
 از ایشان رسید و در حضور جمال قدم و اهل سرادق عصمت
 و عظمت که حاضر بودند مرتبه قرائت شد یکبار در حضور
 عرض شد بعضی از اهل سرادق عظمت حاضر بودند بعد
 بعضی دیگر حاضر شدند مجدد امر بقرا فرمودند از اذکار و بیانات
 ایشان خزن و سرور بهر دو دست داد از ذکر
 سخن صزن و از وقتا یکیکه ذکر فرموده بودند بجهت و نبط
 تمام حال مجلس بسیار خوب واقع شد بسیار کم دیده میشود
 که کل آیام حضور حاضر شوند این نیت مکرر از صفا قلب حضرت
 اسم الله اینکه ذکر جناب اسم علیها بهاء الله منقصر
 بودند و استدعای عنایت در باره ایشان ام و ضلع
 علیها بهاء الله مراتب در پیشگاه حضور عرض شد مخصوص
 هر یک لوح منع از سما مشیت نازل و ارسال شد

انشاء الله و بجز معاینش بیاشامت و از آفتاب
بیانش متور کردند ^{بند محمد} مطار عنایت بارید و بجز
شفقت ترشح نمود و آفتاب فضل و شئی بخشید اینعبید
فانیهم خدمت هر یک تجبیر و سلام میرساند انشاء الله
موفق باشند بر امریکه امروز او سید اعمال است و
هو الاستقامه علی امر الله بعد عرفان نفس اینکه ذکر
حضرت محبوب قواد جناب طب علیه بهاء الله را نوشته
بودید و اراده ایشان و مخدومه معظمه ام علیها بهاء الله
عرض شد و بطرز قبول فائز این عجب خدمت مخدومه
نگه میرساند شیدا خادم با آنها فائزت بعنایت ربها
یکفیه ما تشهد لقلم الامام ^{علیه السلام} و هم چنین خدمت محبوب
طب علیه تجبیر عرض نماید ^{در این سخن} بحقیقت در این سخن
مذکورند ذکرشان ترک شده و از نظر فرشته از حق
جل جلاله سالی آمل که ایشان را مؤید فرماید و موفق دارد علی

ما یستقی به ذکر حضرته الی الابد اگر چه این عاقلان از اظهار اجابت
شده چه که احدی ندهد با ثقلم اعلی فائز شده اند و نازش از برای
ایشان من سما مشیته ربنا ورب من فی الارض و السماء
مانندند فی العالم بدوام الملک و الملکوت همچنین خدمت
اخوی ایشان تجبیر میرسانم و از برای ایشان تایید و توفیق
میطلبم ان ربنا الرحمن هو المشفق الکریم و در باره حقوق که
بجناب محبوبی امین علیه بهاء الله عنایت داده شد خود
ایشان در همان ایام مکرر این قصه را نوشته اند و در وقت
وصول هم نزد ایشان اریال شد عجب است که تا ما
بان جناب رسید هر نفسی موفق شود با د حقوق باید قبض
از اخدمت نماید جناب امین علیه بهاء الله و الطافه از جا
حق جل جلاله مأذونند با حق ایشان این طرز امر بنشینند
و باین هم مفتخر بنمایند بجناب الواح منزله که مخصوص نفوس مذکور
طلب نمودند حسب الامر بنمایند این عجب ارسال شد انشاء الله با
فائز شوند در این وقت که یک ساعت و ده دقیقه از شب گذشته

هفتم شهر ذی الحجّه احرام گذاشته قصد اقصیٰ اعلا
 و ذروه علیا نموده بعد از ورود در ساحت اقدس
 لسان غلظت با بیکله علیا ناطق قوله جل جلاله یا عبد حاضر
 بنویس لعین طایفه لایزال تحت کجا غایت
 حق جل جلاله بوده در جمیع احوال متذکر باش چه که
 سب اشغال قلب ذکر الهی بود و دست اهل خدعه
 و حیل و مکر بسیارند ان احفظ نفسك با هم سبک المهمیز
 علی ما کان یا کیون محزون مباش از اختلاف امور
 آن معاک و یعنیک و هو الفضال للکریم و کن
 در امور مشورت نما قول هر قائله تصدیق کن
 و از هر نفسی مطمئن مباش ان استر ما ارسلناه الیک لیس
 لک ان تعترف بهذا الامر امام الوجوه چه که بعضی از نفوس
 از شبهات علماء و سطوت امر المضطرب میشوند و این صراط
 کم که نعوذ بالله سبحانه بلکه عرض میشود لک و لا اولیاء
 ان استملوا الله حفظ عباده عن کل لایحه ان علی کل شیء قدیر و ذکر

من باجر الی ان رود و وسیع و رأی ما کان مسطوراً فی کتاب التبت
 العالمین و بنجر علی الآخر الذی زار بیت النخیل و ما بناه
 ابجلیل بید قدرت و توصیه بالاستقامه علی هذا الامر العظیم
 و الحمد لله الغیر بحمد **استغنی** الله عما رزق هر چه
 غیر عنایه الله مشرق نیما لکم و دنیا لکم اینفای هم مجدد
 خدمت ایشان تکیه میرساند و از حق میطلبد آنچه که خیر
 دنیا و آخرت در اوست اوست مقصودیکه از قصد
 قاصدین و آمال ملین انا و اکا هست بقدر لمن شیء آخر
 الآخرة و الأولى انما لک العرش الثری هو المقدر القید
 و اینکه ذکر خاتم نمودند این فانی کجا و این هم کجا چگونه میشود
 ادعای حضور نماید و حال آنکه خود را منقو میشم دریا
 فضلت که احاطه نموده و انوار غنایت است که در
 بحرین اشراق فرموده و میفرماید باری از حق جل جلاله
 بکمال عجز و ابتهال سائلان عالم که این جنت اقا معظم حضرت
 اسم الله علیه منکل بهاء ابهاه و آن جناب و جناب

آقا سید علی علیه بهاء الله و عنایت را مکافات فرماید این
واضح و معلومست که این عمل هم بحسب الله ظاهر شده و الا
این عبد کجا و امثال این امور کجا چون بحسب الله
ظاهر شده فی الحقیقه باید بر چشم گذاشت و دریادریا
ممنونیت اظهار نمود ^{تسمی آن محبوب علیه بهاء الله}
این ایام وارد رتبه محمد بفیوضنا تا مناسبت فائز قدس منع
اکثر العباد عن استماعه و فایز با مکان مسطورا فی کتب الله و صحیفه
آنچه با ایشان بود سه حلقه خاتم اسم عظیم و اشیاء اخری
مطابق نوشته آنجناب رسید و این ایام مراجعت مینمایند
یئل انحام رتبه بان یخطه و یؤیده علی ما یحبت و یر و یجعله
ناطقا بذکره و قائما علی خدمته و متحرکا باذنه و ماشیا
علی صراطه المستقیم و کحل بحواهر که از قبل ارسال داشته بودند
ایادی عنایت دست بدست بارض مقصود رسانند
آنجناب فی الحقیقه بسیار خجسته شده اند و لکن این مجال
بسیار مختصر و لکن فعلا باید از مراد سوال نمود که ایشان در چه مقامند

احمد شده ختم نامه بمزاج شد بن موهبت اخری من الله ربنا
و ربکم و رب العرش العظیم البهائم و الذکر و البهائم علی
جنت اکلم و علیها و علی من فی بیتکم و علی من معکم و علی کل عبد
ثابت و کل آیه ثابتة و علی کل شیء فایز بالمقام المحمود و الحمد لله
المقدر العزیز الودود خ اوم فی ۲۹ شهر ذریح الحرام ۱۳۰۱
تعالیه

هو الله جل جلاله و عم نواله

احمد لله الذی و قد سرج لبینا و یمده بدین العلم و العرفان
فی قطب الامکان هو الذی باهره اثمرت اشجار الوجود
باثمار العلم فی لغیب و الشهود و بکلمته اضانت مشارق
القلوب ابانوار عرفان و وجه العزیز المحبوب هو الذی
زین متن عالم بطراز اسم العظیم و دعا جمیع الامم الی شطره
الاقیم و کشف للعارفين الموصلين سرار القدم لا راد لاهره ولا
مانع حکمه انظر ما شاء فی الانشاء و کشف برقع لستر مجاله
المکنون و لو کره الکافرون سبحانک یا مالک الوجود

+

۱۳

واحكام في الغيب والشمو كيف اشكر في بدائع نعمك
 وباتي لسان اشنيك واحمدك فيما انعمت على عبادك
 ايام ظهور جمالك وبرز اشراق شمس جلالك وعزتك
 يا سيد البشر ومنظر اسرار قدر اري لسانى عاجز من اداء
 شكر اقل نعمة من نعمائك وكيف اظهر ارحم ولد
 قدام ظهور عظمتك وكبريايتك لوجعل كل جوارحى اسبغ
 لشكرك ليكون قلدا عند ظهورات فضلك وبرزات عنا
 انك بسطان رفعت خلقتنا ورزقتنا وخلصتنا في ايام
 وعدت بها اصفياك في زبرك الواحك هذه نعمتها
 لا تقاسن شيئا مما خلق في ارضك وسماك وهذه عطية شتاتها
 ملووب الانبياء والاولياء وحرق في ذكرها وشوقها في
 الاصفياء والامناء كم من لبال كبو اشوقا لادراكهم لايامك
 وكم من ايام انزلوا العبرات طلبا لوجودهم في العالمين
 ظهور جمالك انك بفضلك الاظم وجوك الاظم
 تتد لنا هذه العظمى وهذه العطية الكبرى نسلك ان تؤيدنا باطمان

قدرتك على معرفة قدرها واداء شكرها وقيل اننا مولينا
 ورجائنا ذكرنا وحمدنا وشاننا لا ننظر الى ضعفنا وفقرنا بل الى قدرتك
 وعنايتك وعظمتك وستغنائك ووقفنا على الاستقامة
 على صراط مستقيم والشبوت على طريق رضاك اتاك انت
 الكريم ذو الفضل العميم لا اله الا انت الفرد الواحد الغير الرحيم
 يا ايها المشغل بنا الاشتياق والتمسك بذيل المشياق يوم التلا
 قد ورد ما زينة باشر المداد وتضوع من سواد نفحات ميك
 احب والوداد وشرق من باضه انوار الالفة والاشجاد
 قرأة واملت وادرت اشاراته واملت عبارته سل الله
 مالك القدم باسمه الام ان تقدر كل شجرة في ظله و
 يخطك من شراشيق خلقه ويزينك فكل ان يسطر
 فضله انه روف عطف لا تحزن بما وقع التاخير في ايجز العمر
 ان القلب مشغول بذكرك وذكر اصفيا ربك يمكن ان ينزل
 نقش على سجارة والايول نقش على لوح النواد من ايات الوداد
 طوبى لك ولشركي لك بما شملت الطائف

مویک آنه ایدک علی خدمتہ و زینک بطرز فضلہ و
 رحمتہ و اسکنک فی ظلال سدرتہ لشکرہ ہذا افضل من
 و سخمہ فیکل حین و قبل حین و بعد حین بلسان پرسی
 ذکر بشود تہ احمد بطب از فضل مشرفید و در ظلال
 جود ساکن در اکثر احیان ذکر آن جناب از سان مستحبت
 صوب در تخت کبری در حق شما مشہود بعد از ورود مکتوب
 یوحی از ایام تلقا و وجہ حاضر و ذکر آن جناب معروض سان
 فضل این کلمات عالیات ناطق قولہ جل جلالہ و عظمی
 ہوا شہ اسمع **یا ابن عطاء** علیک بہاء اللہ و عنایہ
 و علی تک و ایک و اخیک و اخیک اتہا فازا
 باللقاء و شرابا حقی الوصال من ایا و عنایتہ ربک الکریم
 حمد کن مقصود عالمیان را کہ قلم علی بیا این عطا کرد کور
 و بحقیقہ شما سید عطار کیم **عطا** رحمت از شما مقصود
 و ملاء اعلی است تمام بنمایند بر نفسی الیوم بطرازت
 مرتبت عرش تنفوخ و نورش ساطع و اشمس باہر

و ذکر شما فداست لازال بحاظ عنایت شما بوده ہر آنستہ
 نامید و بحکمت تمتک جوئید آنہ تعلیمکما نفعکم فضلا
 من عنہ و ہو الفضال الکریم عباد و اماء آن بیت ربکم پیر
 برسان و بعنایت حق مسرور دار اختلافات عالم ویر
 آن شمارا محزون نماید لعنہ اللہ قدسہ لکم ما لا تعادله
 خزان الأرض کما از حق جل جلالہ حفظ انیتا کم اعلی را
 طلب نماید آنہ ہو المقدر القدر التور ساطع اللامح انظار
 علی حضر اللہ و علیکم و علی الذین ما خوتہم سطوۃ العالم و لا وضو
 الأمم عتروا بما نطق بلسان العظمتہ آنہ لا الہ الا ہو المہمین
 القیوم **خستہ** از حق جل شانہ سائل شیو کہ ابنا حی جزیرا
 از این نعمت **عظمتی** و عظمت کبری محروم نفرماید اہل عالم را بشانی
 حجب ظنون و اوہام فراق گرفتہ کہ بالمرہ را نہ نجات و طریق
 حیات را مسدود نمود مگر الطاف غیبی و نایب
 باطنیہ مالک برتہ انہا را دست گیرد و از مضار و ہلاک
 شہراہ نجات رساند تا کہین سان و غافلین از امر حین کہ
 خود را از اہل سائمشیند مجذبا و ہام قبل تمتکبتہ و خود را

+

از قریب شریعت الهیه منع نموده اند قریبهای عدیده مظاهر
 ربانیه عمبادا بطریق رشاد هدایت فرموده و از ورطه های
 او بام و تقرب بشفا حضرت طنون تحذیر نموده اند و مکرر
 در هر کورای از کوار و دوری زاد و وار آنچه قوم قبل منع کرده و
 از قبول حق باز داشته توضیح و تصریح کرده اند باز عباد فل
 بهمان مسائل متشبهت و از جا دة معرفت دور و از وطن ^{صلی}
 بعید و مجور مشا به می شود ^{قل یا الهی و سیدی و رجائی}
 اسمک سلطان قدرتک و ملک قوتک ان تحفظ
 ضربک من وساوس الشیاطین و سنرات المغلین و حرس
 لنا لی جهم آیاک من ابادی سابقین انک انت سلطان
 العالمین او مالک السموات و الارضین باینها بحیب
 قد کنت مشتغلاً بتجیر ارجواب اذورد الکتاب من احد
 الاصحاب و کان فیه ما احزن قلوب اولی الالباب
 لانه ان خبر بصعود الورقة التي ترتیت فی ایام ربها بطرار غنایه
 مولیها حضرت اوقاتها فی خدمته الاصله قاء و نور

من سان الکبریا، باقم الاولیا، انها اقتدت بالورقة المبنا
 لمنبته من سدره فی الارتقاء، من قفس الفناء، الی ریاض القدس
 و القرب و البقاء، علیها بهاء ربها مالک الشان، و ملک الارض
 و السماء، قد احزن قلوب الطافین ماورد علیکم سئلنا
 ان یعزبکم و یسلکم و ینزل علیکم صبرا و سکنه من عنک ده انک
 لا تحزن فی آیاکم ربناک و تمسک بذل الصبر و الاضطبار قل و قل
 شئا، ظرفی عالم الانشاء، و اول ذکر تحرک به سن الاولیا، علیک
 یا ایها الورقة لم تبقه المتحرکه علی سدره الصاعده الی
 جبروت لفضل الرحمة و عسارجه الی ملکوت القدره
 و العظمة طوبی لک بما تحلعت بطراز البقاء، خلعت
 عن نفک قمیص الفناء، نعیم لک فی هذه النعمه العظمیة
 الکبری سئلنا تعالی ان یؤید آمانه علی ما یدک فی ایامه
 و لا یحزن من مما فرزت به فی امره انه علی ما یشاء، قدر و بالا اجابید
 کبر اخویک من قلبی و اذکرهما بالذکر البدیع البهائم و الشان
 علیک و علیها و علی ابلکم و علی اجبار الله استقیمین و الحمد لله
 رب العالمین مقابله

جناب فتح عظم
انا محبى العالمين

باسم الاقدس ارقم الانور العظيم
تملك آيات البهاء نزلت من سما القضاء طوبى للتائبين
ليس لاحد ان يتشكك بما عند الناس بل بما عند ربه العالم الحكيم
ما عند الناس لا يغنيهم ان الله لهو الغنى التقدير يعنى من يشاء
بامر من عنده ويبدى من اراد باسمه المهيمن العالمين قدس
كل عظيم بعظمته وكل قادر باسمه التقدير قد ظهر كل مرسلطانه
وكبير كل شئ باسمه الكبير قد احاطت اسمائه من فى الانشاء
لغنى عنها لو انتم من المؤمنين ان الاسماء عندكم لم يكن
عنده الاذاته العزيز بخبر قد وضع كل شئ لاسمه وذلك
كل سلطان لسلطانه وفي قبضته كل من حكم خذوا ما هم
به من لدى الله ودعوا بما امرتم من لدن كل جاهل كعبيد كل
عالم ما عرف مولاه انه من سجا بلدين وكل جاهل عرف مولاه
انه من العالمين نهبط من سجد ما استترل وانا المقصد
عازما اراد قل ان يبيد نفعنا لا اله الا انا العزيز الكريم

دور
ن

قل لو نحكم على النور حكم الظلمه ليس الا ان يعترض كذلك نزل
فى الالواح ان انتم من العابدين لو نحكم على اخير بالشر ليس
ان يقول لم من قال انه من المعشدين انه يحكم على البصير علم
الاعشى والاعمى اسم البصير انه هو الناظر البصير كل الامور
فى قبضة قدرته وخلق بقوله ولكن الناس اكثر من الغافلين نمنع
من العباد ما يعترضون على الله الا انهم من الخالسين قل يا عباد
تفكروا اولانى اصل الامر اذا عرفتموه ترون انفسكم فى فضاء وسبح
ولا تعترضون على الله لو يحكم على من على الارض طوبى للناظر
لو ارحمتى ليرون احكم غير ما عندكم ولكنها سبقت وفضل اعا
العالمين قوموا يا عباد على نصرة امرى ولا تكونن من المتفوسين
قد اعترض علينا اكثر العباد من الذين اتبعوا الا وهام الا انهم من الظالمين
قد خسر الذين كفروا بايات الله وبرهانه الا انهم من الهائمين امين
البحر ويسرعون الى الغدير ان هذا الاظم بسبين يطون على
انفسهم ولا يكونن من المشيعرين يدعون الله باسمهم
واذا يامرهم باللاتهوى به انفسهم اذا يرجون الى مقترهم

+

في صلحهم يزورون البيت ويعترضون على من نبي بهم
 كذلك تتحركهم اهلهم الا انهم من الملحدين سبب المن
 كرسنام الاو باهم سلطان ربه مالك الانام وقام من
 العباد بهذا الذكر البديع انه يؤيد من اراد نصره امره
 ويدهم من فتح لسانه باسمه المنيع كونوا يا اجابا مثل
 التوحيد بين العباد وشرح التجريد لمن اتهم والاربع
 ان يكبر قلوبكم غبار الدنيا وتتر وجوهكم حجاب المعصنين
 كونوا انتم الهداية بين البرية والنوار البيان لمن في الامكان
 هذا ينبغي للذين فاروا بانوار الوجه في هذا الفجر المنير يا ايها
 المقبل الى الله ان اقر آيات ربك على الذين في هناك لعل
 يقيمون على ما ينبغي لمثل هذا اليوم الذي فيه نوح الروح بناء
 احبب احزن لمحبوب العالمين تتحرك القلم ونطق لسان
 مالك القدم في هذا الحين الذي فيه احاطة جنود ما آمنوا بالله
 وكانوا على ظلم مبين ان اصبر باقلم ولا تذكر ما يحزن

به اجابك وكن من الصابرين قد جعل الله البيداء كوثر لها
 كذلك قضى الامر من لدن عزيز عظيم انما البيداء من كد
 البيداء على الذين سمعوا نداء الكبرياء اذ ارتفع باحق الانهم من
 المحاصرين ان يفتح الاعم ومالك الامم انتم في كنف
 حفظ الله وسطانه ان افروا في كل الاحوال ممتوكلا على الله
 المهين العزيز لعليم انه معكم في كل الاحوال انه لو اراد ان يهدى على من
 التمت والارئين طوبى لك ولمن معك من اجاب
 ربك ورب العالمين قد ارسلنا اليك على عدد
 احب الواح للرجال وكذلك دوائر اللافا لتعطياها
 من شاء من اجاب الله لمقتدر القدير مقابله

جناب ف الا عظم عليه ذكر الله الامم
 بسم الله الباقى لعليم

يتكلم ان العظمه فحاطبا اياك طوبى لك بما عرفت الله ربك

وانقطعت عما سواه وتوجهت اليه وان هذا الفضل العظيم فيا طوبا
لك بما سقيت من كائنات العناية وحيث ربك حين الذي عا
كل من في السموات والارض بكلمة من عنده وتغيرت
بها وجوه المغنلين طوبا لك بما امطرت عليك سما
رحمة ربك العلي العظيم ونبت في قلبك نبات معرفة
ربك العزيز المنيع طوبى لك بما نبذت كتاب الفجاء
عن رراك واخذت كتاب مولاك القديم بقوة ميسين فيا شري
لك بما اتصفت من شمس العظمة والاجلال التي منها ا
طبور الليل في طبقات الجحيم فيا روجا لك بما استنورت
بانوار وجه ربك واعرضت عن وجوه المشركين طوبى لمن
اخذ كأس البقاء باسمي الابهى تارة شرب باسمي العلي
ثم طور ابا باسمي العلي الحكيم ومرة باسمي الذي منه شق سراق
الاسماء ثم كثره باسمي الغفور الرحيم ومرة باسمي الذي منه نطق كلشي
بذكرى واخرى باسمي المتعالى العزيز القوي ان الذين نطقوا اعما
سوى الله وعرجوا الى معارج احتيايق يكبرن عليهم اهل ملاء الاثم
اهل الفرس ثم السن العارفين ان اشهدت ردة ربك كيف

جعلنا الارض قاعا نصفها جبل تشرك نسا نسا قل تعالى
ربنا الرحمن الذي انقلب الكواكب بارادة منه وانه لهو المقتدر
على كلشي لا اله الا هو المقتدر العزيز القدير وزينا حجة الرضوان
بطراز سمننا الرحمن من نحل فيه يسمع عن كل ما خلق فيه بانه لا اله الا
هو العظمة والكبرياء والقدرة والا لا يخلق ما يشاء كيف
يشاء يعطى وياخذ لا راد لاهره ولا مقر من حكومته وانه لهو
اسطان العزيز القدير اما قد سمعنا نداء المشركين من كل
الاشطار قل موتوا بغضظكم انه ظهر على شأن لا يقدر ان
ينكره ذي ين الابان يسكر الله وسلطته ثم عظمت واجلاله و
اذا اثمتم في اسفل السافلين قل اليوم لن يذكر اعمالكم وما
عندكم عند عبد من عباد الله وكيف ذاته العزيز الباع
قل الى من تفرون ومن تمسكون هل يكون لكم سبيل ذو
لا فو نفسي تحي اذا فاركنوا في برية الهمون تصلوا الا الى امقر
واللظى فحجرتوا يا ملاء الغالين فانظر الى قلبه عقولهم ودرام

يقولون انا امتنا بعثت من قبل كجهزون من ارسله سلطان
 مبين انه قد بعث باعري لو انتم من اعرافين
 ان اتبر ثوا ما نزلنا عليه لعل يتشرق عن افق قلوبكم
 شمس منها الا لتكون من القانزين انك دع هو لاد
 وذكرهم ثم ما عندهم وكن ناظرا الى اوجه ربك
 المشرق المنير ان اشكر الله بما حفظك عن جنود
 اشيان ومن سهام اشراتهم ورماح دلائلهم ونقا
 خمر الظهور من يد هذا الظهور الذي منه رفعت سما
 المرفوع وبنى بيت المعمور وقل الحمد لله الذي
 عن دونه وعرفني منظر ذاته وطهرني عن ريب المرين
 ايرت لا تفرق بيني وبين محبوب المين لا في الدنيا
 ولا في الآخرة وانك انت المقدر العليم الكريم وان تزيد
 ان تطلع بما ورد علي في هذا السجن فاعلم بان في كل حين قد
 ورد علينا سهم من سهام القضا وانا استقبلنا بها لما قدر

في اللوح من قلم ربك العالم العليم ثم شئت علينا الامور
 من كل جهات وانا اشكر الله وما جزعنا ولن نخبر عن جوده وقوته ولو
 يجتمعن من على الارض على ضربي بلائي ونطق في كل شي في كل ان الملكوت
 لنفسه المقدر العزيز المحار انك تم بحول الله على تبليغ امرى ثم جمع حيا
 وذكرهم بذكرى وخطهم تحت جناح رحمتي وخباء عزى وفضاط مكرمتي
 ثم اشير بهم من كاس غنايتي ثم ترهم من هرور ارياح فضله
 وكبريتي ثم اجمعهم على مري التلايضطربهم ضوضا انظالمين نفاق
 المشركين ونفاق المشركين كبر من قبلي على وجههم وشبههم بذكرى
 اياهم ليفرحن بذكر الله ويكونن من الثابتين والبهائم الذي لم
 يكن له شبهة ونظير عليك وعلى الذين معك من كل صغير وكبير
 واحمد الله الملك المتعالى العزيز الكريم مقابله

٢
حين

بجناب فضيلتكم
 باسم محبوب كيتنا

رايحه احران جمال حسن احاطه نموده والبواب فرح بوجت اراهل طغيان
 من لا اله الا الله يا مسدود شده اف لهؤلاء اين بسى مستم وواضح

و مبرهن است که هر ظهور قبلی ناسر از ظهور بعد بشارت فرموده
 علی قدر مقاماتم و استعداداتم بعضی باره و بعضی تلویحا
 خفیه و اما ظهور قبلی فوق آنچه تعقل و ادراک شود در نصیحت و تربیت
 اهل بیان جهد فرمودند و مع ذلک وارد شد چه یک کلمه ذکر شود
 و از اهل بیان انصاف میطلبیم آیا در هیچ موعظه از مواضع کتب الهیه
 ذکر شده و حین ظهور بعد در امرش توقف نماید قل فأتوا به
 لا فورقنا العلیم ^{البشر} از این فقره گذشته آیا در هیچ موعظه
 از مواضع بیان ذکر شده که اگر نفسی آیات ظاهر شود
 انکار نماید و یا بر قلس قیام کنید و اگر در این آیات
 احدی شبهه نماید این بعینه همان شبهه ایست که در احیان ظهور مظاهر
 امر مطالع سخن نموده اند قسم بی که اگر آیات منزله بدیهه انکار
 احدی قادر بر اثبات آیات قبل نخواهد شد و چون نقطه بیان
 روح ما سوا فداه ناظر باین آیات بودند و مایه تکیه بعباده از ظلم
 جز و صایا محکم و فصیح متقنه و موعظه حسنه در ذکر این ظهور
 جاری نشده کتاب اسما ناز شد آخر فکر نمائیکه مقصود بعضی
 مخصوص کتاب اسما نمیداند و در آن الواح جمیع اسما را جدا جدا ذکر فرمودند

و تفسیر نموده اند و بعد مظاهر اسما را بمبدع اسما و صیغیت فرموده اند
 ان یا قلب العالم هل لك من اذن لتسمع ما یفرد به و رقا، الا حرا
 فی هذا الزمان الذی ارتفع نداء الشیطان عن راء نداء الرحمن لانا وجدنا
 ملائکة بسیار فی غفلة و خسران عظیم فونقه المحبوب هنوز نفسی
 ملتفت نشده که کتب الهیه از بر قسمی نازل مخصوصا کتاب اسما
 بچه جهت نازل شده که ذلک ینبئکم علیکم خیر و لکن کجاست
 اذ ان صافیة تا ندانید که از شرط حرکتی در کل حین مرتفع است
 اصنا نماید و کجاست ابصار حدیده که انوار حکمیه است
 از کلمات مشرقه ادراک نماید ظاهر شد قیوم بجمال معلوم و او
 جمال شمع که کلان وعده داده شده اند مع ذلک روایح منته حد
 لغضا بر تیرا بشانی اخذ نموده که بالمره از نفحات رحمانی و رواج
 سبحانی در گریزند قل یا قوم لا تعقبوا الذین حقت علیهم کل العذاب
 و ینظرون و هم قهر الله الملك المقدر العلیم ^{الکون} معلوم
 که اگر باین وصایا و مواظبات علی حرکت نمیزمودند چه میکردند
 لا فوالذی جعلنی مستغنیاً عن العالمین بما آتانی بفضل من غنیه
 که فوق آنچه کرده اند و اراده دارند ممکن نبوده و نخواهد بود و عجب است

که آیات الهی را تلاوت بنمایند تا آنکه یلغضم مترها و سلاسل
 محبوب امکان مع و صایای محکمه متقنه اخبارش موده
 که چه خواهند نمود چنانچه ظاهر شده و بعد خواهد شد
 مع نفسی که حرمت الامر الله اعتناش با و اظهار خلوص و عبودیت
 نموده اند تصدیقا الامر الله و در اطراف ناس را بخود میخوانند
 آن عمل ستر و این عمل جبر قدری انصاف لازم است آخر غیلام
 بانفسی غنادی داشته این بی و اوضحت که بهر نفسیکه اعتناش
 الامر الله بوجه و اظهار سلطنته و عزاز الکلمه خواهد بود هر نفسیکه
 باین جهت غلی داشته با و اظهار عبودیت نموده اند ضررا الامر الله بعبودیت
 علیه و جسدی از اجبای الهی خالصا الوجهه مشرکین را از این اعمال
 شنیعه منع نموده آیا اثرنا را الهی در قلوب برتبه باقی نمانده و آیا
 انوار مصباح احدیه در افنده خلیقه شجلی نفرموده چه شده
 که همیا کل نفوس از این نار مشتعل شده اند و از این انوار مستغنی
 نشده اند کبکوی روانها مداین عرفان جمال حسن فخر صادق
 از ارض سما مشیت سبحان طالع شده تعجب نماید که شاید بجنوب مقرر

ملحق شوید البته هر چه خفیف حرکت نمایند حسن است بنیاد
 نقل اشارات مؤتلفه را و بشرط احدیه توجه نماید قلم
 قدم میفرماید ناله جنیم را نمی شنوید یا می شنوید و ادراک
 غیماست اگر قادر بر طیران در هواهای خوش معانی نیستید
 در هوای الفاظ طیران نماید اگر آیات بدیع عربیه این ظهور را
 ادراک نمی کنید در بیان فارسی که از قبل نازل فرمودم و کلمات
 فارسیه که در این ظهور نازل شده تفکر نماید لکن تجر و
 الی التحی بیلا فوالدی اشتعل رجبته فی قلبی غنی شان لا تخف
 میاه عراض العالمین که طلعه بیان مقصودی جز این ظهور شده
 روحی بنفسه الفداء ماقصر فی تبلیغ امری و لکن الناس مقصرون
 و مفرطون نفسیکه یکساعت خود را بوجه الله از حجاب اشارات مقدس
 و در آنچه از ملکوت الهی بلسان عربی و پارنازل شده تفکر نماید تا آنکه
 عن العالمین و بیوح لهندا المظلوم المسجون الغریب احجار صلیبه
 از کله آهسته در ناله حسینند و لکن برتبه در غفلت عظیم نیست
 که در کتب الهیه از قبل نازل که از احجار آنها جبار و لکن از قلوب شرار
 اثری ظاهر شده ص الله العالی العظیم بدان ای سائل کلمه

آئینه جامع کل معانی بوده یعنی جمیع معانی و اسرار الهی در آن مستور
 طوبی آنکه بلوغ الهی و اخرج لسان الی الملكوت فیهما اشراق شمس ملاحظه
 کن همان قسم که شمس بعد از طلوع بر کل اشراق نماید همان
 قسم شمس کلمه که از افق مشیت ربانیه اشراق فرمود بر کل تحت
 میفرماید استغفر الله من ذنوبی چه که شمس هر چه است از
 کلمه جامع بوده فکر تصرف و لکن اشراق شمس هر چه بصر او در کل
 میشود و اشراق شمس کلمه بصر باطن ^{قوله} نفسی بین که اگر
 مدد و اشراق باطنیه کلمه الهیه از عالم و اهل آن منقطع شود کل معدوم و مفقود
 خواهد شد و اگر نفس بصر الهی ملاحظه نماید اشراق و انوار
 در کل مشاهده نماید و هم چنین اگر باذن طاهره توجه نماید
 اولیه آئینه را در کل حین اصفا نماید ندای الهی از ازل مرتفع
 و لکن آذان ممنوع و اشراق انوار تیر آفاق ظاهره و لکن البصار
 محجوب ای سبب طبیب لازم که شاید با کبیر اعظم
 ابصار را رفع نماید و شمس وجود را ذهاب نماید ابجاش از
 وجود باین عرض عرفان محجوب عالمین وسیع میشود تا از حروف
 ظاهره کلمه علوم لاینها به نظر و تقصیل فرماید
 غایب هاست شده که رفع آن بسیار مشکل است الا لمن

در اشراق شمس

استثنی من الذریاق الا عظم و آن آئینه که هر نفسی که کمان
 خود فی ابجمله رایحه عرفان استنشق نمود حقا مثل خود فرض نمود
 و اکثری ایوم باین مرض مبتلا و این سبب شده که از حق و ما عند
 محروم مانده اند از خدا بخواهید که قلوب را طاهره و البصار را جید
 فرماید که شاید خود را شناسند و حق را از دوش تمیز نمایند و مقصود
 حق را از کلمات منزله ادراک نمایند و اگر اعم مقصود الهی فرماید
 در حین ظهور محجب نمی مانند مع آنکه سالها کتاب الهی را ملاو
 نمودند بجز فی از معانی آن فایده نکشند چنانچه بالمره از مقصود
 محجب و غافل بوده اند مع آنکه جمیع در کتاب آئینه مذکور و مطور کل
 محروم بشانیکه بعضی از مطالبی که نزد عامه بود نفوسیکه خود را
 از خواص می شمرند از او غافل مثل کون قائم در شهر معروف و شایانی
 در این قول آئینه که نفسی قائل شده آن حضرت متولد میشود حکم قائل
 نرا و جاری نموده اند ملاحظه کنید خواص مقدار بعید و محروم بوده
 تا آنکه در سه نشین کشف محاسبه و جمیع آنچه مستور بود مشهود گشت
 و هم چنین قیامت و ما تعلق بها که احدی بر شیخ از طعام بجز این پانیا
 که در کتاب الهی بوده فائز نه و کل سر را بر آب هوشم نموده چنانچه

مشاهده شده و از این مرتب که نشسته از صل عرفان محبوب عالمیان محتجب
 بوده اند و بخار و هم طین طنون جمیع بر تبه را از منظر حسدیه
 منع نموده تا آنکه آمد مطهر اکبر و شهن اشکو شرا طهر غسل داد و بمنظر
 دعوت فرمود و بشارت داد حال ملاحظه فرمائید آنچه
 ظاهر شد محتجاتی بود که جمیع از آن غافل بودند و اگر گفتند
 کل در کتاب الهی مستور و مکنون بود و در ظهور نقطه بیان روح من
 فی الامکان فساد طلعا معانی متفوعه در معرفات کلمات
 الهیه از خلف حجاب بیرون آمدند بدقیق لاریب و اگر
 گفته شود از قبل بر پیل جانان گزیده و اندر مستین مفصل حق لاریب
 و اگر گفته شود که آنچه در ظهور بدیع ظاهر از قبل نبوده و کل بدیعت
 این قول صحیح و تمام است چه که اگر حق جل و گزیده بکلام الیم تکلم فرماید که
 جمیع باس از قبل بعد بان تکلم نموده و نمایند آن تکلم بدیع خواهد بود
 لوانتم تفکرون در کلمه توحید ملاحظه کنید که در هر ظهوری
 مطابقت میان باطن و جویج بر تبه از ملل مختلفه باین کلمه طیب تکلم
 معذکات در هر ظهور بدیع بوده و ابد حکم بدیع از اول سلب
 نشده کلمه که حق بان تکلم میفرماید در آن کلمه روح بدیع و توحید
 میشود و نجات حیوة از آن تکلم بر کل اشیا ظاهر و با

مرورینماید و دیگر تا چه زمان و عصر آثار کلمه الهیه از مظاہر آفاقیه
 و نفسیه ظاهر شود و اینکه بعضی از ناس بعضی از مطالب
 موهوم و متکلم و بان فخر و استکبارینمایند جمیع عند الله
 و غیر مذکور چه که فخر در عرفان حق و ثبوت در سوخ و استقامت
 در امر الله است نه در بیانات ظاهریه چنانچه ظهور قبلم
 این مرتب را بیان فرموده فانظر و التضرعوا مثلا نفوسیکه
 بذروه عرفان ارتقا نموده اند و نفوسیکه در ادنی مرتبه مانده اند عند الله
 در یک مقام قائم چه که شرافت علم و عرفان بیا هو علم و عرفان
 نبوده اگر نشستی سخن قبول و شود محبوب و الامر حق کل الفاظ
 در انصاحت در تبه واحده مذکور مثلا لویقول ولدت کقوله
 لم یلد ولم یولد اگر چه حسب ظاهر تیزی الهی از شبیه و مثل نظیر
 مقام عرفان نامست چنانچه بین باس هم این مقام اعلا است
 و لکن این امتیاز هم نظر قبول حق است و باراده او متحقق شده
 چنانچه در کور فرقان بیان شسته الهیه تیزی صرف تعین تحت تعلق
 گرفته اند و عباد تجلی این بیانات ثابت و ظاهر الا ان سجدم از

این کلمات محدثه مقدس و ساحتی اقدس از جمیع این بیانات
منزه نظر باید حاصل امر الهی باشد نه بعلو و دو مرتب عرفان
لفظیه که بمن بریه محقق شده یا لیت کنت مستطیعاً بالظواهر
ما هو استور و عدم استطاعت نظر با حجاب نفوس
والآاته لهوا لغنی الحمید وقتی فرمودن ترانی وقتی
انظر ترانی باری الیوم هر نفسیکه تصدیق نمود با نسخه از اسماء
مشیت الهی نازل و منتهی ذروه عرفان مرتقی و فائز و منور
آن محروم معبودم نسل اللدبان یوقتنا و ایامکم علی الاستقامه
فی هذا الامر الذی منه نقول ملکوت الاسماء و اخذ الیک
سکان مداین الانشا الالین سبقتهم الهدایه من اللدیمین الیوم
ای مقبل در آنچه از قلم اعلی بارشیده درست تفکر فرمایید
تا ابواب علوم لانهایه که بوجه قلبت مفتوح شود و خود را
از دون خویشی مستغنی مشاهده نمائی و همچو ندانید که
ظهور حق مخصوص است باظهار معارف ظاهره و تفسیر احکام
ثابته بمن بریه بلکه درین ظهور کل اشیا عامل قیوسات
و استعدادات لایحسی شده و خود هستند و باقیاتنا

وقت و اسباب ملکوتیه ظاهر میشود و در این مقام مجمله
در جواب سوال یکی از قریب نصاری که در مدینه کتب سالی است
از اسماء مشیت رضوان نزل و در این مقام بعضی از آن ذکر میشود که شاید
بعضی از عباد و بر بعضی از حکم بالغه اهمیت که از ابصار مستور است
مطلع شوند (قوله تعالی) فدخركنا بک فی
ملکوت ربک الرحمن اخذناه بروح و ریحان و جنباک
قبل السؤال فکر لتعرف و هذا من فضل ربک العزیز المستعان
طوبی لک بما فرزت بذاک و لو هو مستور فوف کشف
کک اذا شاء الله و اراد تویری بالارث العیون ان ابها
المتعین فی سحر العرفان و التناظر الی نظر ربک الرحمن فاعلم
بان الامر عظیم عظیم فانظر ثم اذکر الذی تبطل نفس فی ملکوت الله
اته مع علو شأنه و جلالة قدره و اعظم مقامه کاد ان یترک قدما
عن الصراط فاخذه یداً بفضل عظمه من التزلزل و جعله من التوسین اذ
لو تعرف فی نعمته التي یدرت بها الوراثة علی افان
المتدی التوقن بان ما ذکر من قبل قد کمل بالحق و اذا ایاکل فی ملکوت الله
من نعمته الباقیه الابدیه و شیرب من کوشه حقایق و سبیل المعانی

ستی

ولكن التائبين في حجاب عظيم ان الذين سمعوا هذا البتة آذوا
 غفلوا عنه انهم لو كانوا عذبا سخير لهم من ان يتوقفوا في هذا الامر
 ولكن ظهر ما ظهر وقضى الامر من لدى الله المقدر الصير لاختار
 قلوب قوم قد جاء الروح مرة اخرى ليتيم لكم ما قال من قبل كذب
 وعدمه في الالواح ان انتم من العاصفين انه يقول كما قال
 وانفق روحه كما انفق اول مرة اجبا لمن في السموات والارضين
 ثم علم بان الابن حين الذي سلم الروح قد كبت الايقان
 كلها ولكن نفسا قد استعد كل شيء كما تشهد وترى في الخلا
 اجمعين كل حكيم ظهرت منه الحكمة وكل عالم فصلت منه العلوم
 وكل صانع ظهرت منه الصنائع وكل سلطان ظهرت منه القدرة
 كلها من تائب روحه المتعالي المتصف لم يسير ونشهد
 بانه حين الذي اتى في العالم تجلى على المكنات وبه ظهر ابرص
 عن اهل العلم والعمى وبرء كل سقيم عن سقم العقلة وهو في فحمت
 عين كل عمى وتزكت كل نفس من لدن مقدر قدير وفي مقام
 تطلق البرص على كل من يجيب به العبد عن عرفان ربه والذي
 اجيب انه ابرص لا يذكر في ملكوت الله العزيز السيد

وانا نشهد بان من كلمة الله طمسته كل ابرص وبرء كل عليل وطاب
 كل مريض وانه لم يطر لعالم طوبى لمن اقبل اليه بوجه مسير ثم علم
 بان الذي صعد الى السماء قد نزل الى اسحق وبمرث رويح الفضل
 على العالم وكان ربك على ما قول شهيد قد تعطر العالم
 بروجعه وظهوره والذين اشتغلوا بالدنيا وزخرفها لا يسجدون غير
 التقيين وانا وجدناهم غفلة عظيم قل ان الناقوس
 يصيح باسمه والناقور يذكره وشيخ نفسه لنفسه طوبى للعالمين
 وتكون اليوم قد برء الابرص قبل ان يقول له كن طاهرا وان نظروا
 قد برء العالم وابله من كل آفة وسقم فقالت الى هذا الفضل الذي
 يسبقه فضل فقالت الى هذه الرحمة التي سبقت العامين
 انك يا ايها المذكور في ملكوت الله ان استقدر من ربك
 ثم وقابل ملاء الارض قد جاء مجيى العالم ومضرم النار في قلب
 العالم وقد نادى لمنادى برية القدس باسمه على قلب نيلو شبر
 الناس ملقبا الله في جنة الابهي وقد فتح بابها بالفضل على
 وجوه المتقبلين وقد كمل رقيم من القلم الا في ملكوت الله الاخرة
 والاولى والذي اراده يا كمله والله لرزق بلع قل قد

تا قوس اعظم و دیده در آیه فی الاحدیه ان استعوا یا قوم ولا تکن
 من الظالمین انشاء الله خلقی ظاهر شوند که مقصود حق عزرا ^{جل}
 از بیانا ادراک نمایند و در کمال خضوع و خشوع در مراقبت امر الله ^{حفظ}
 و صیانت آن از انفس مشرکه مرده جدا نمایند انه علی بابش آید
 و هر فیکه ^{بش} از کوشریان مرزوق شد ادراک بنمایند که ظهور
 نشط بیان ظاهر شد آنچه لازمالستور بود و این ظهور و ظهور
 قبل بعینه ظهور این زکریا و روح است و در بعضی از الواح ناله
 ذکر شده ملاحظه فرمائید اینست نظهور که برای استعداد
 اهل عالم آمده چنانکه تمام عالم و اهل آن رسید آمدن سبکه
 باقی بود تا حیات باقیه بخشد و باقی دارد و مایه زندگی عنایت فرمای
 ثابت شد آنچه در بیان نازل شده اینست آنچه حال موعود که
 فرموده بعد از من میاید پیش از من است او بود آن مذ که با من
 آسمان زمین بلند شد که مقامهای الهیه درست نماید تعمیر
 کنید یعنی قلوب را و آن همان مذ بود که این زکریا قبل از روح
 فرمود من آواز آن سم که در بیابان مذ میکند که راه خدا
 درست کنید اگر افعی از آنهاست متولد میشد آن ^{بود}

از اینکه ان متولد شود و در ملکوت آلهی با عرض معروف کرد
 طوبی للعقائم فویل للرضعات بگو قلم اعلی میفرماید ای ^{گمشدگان}
 بر تیه هوی مرا قبول ندرید و دعوی نموده اید نفسیه که بذکر م ناطق ^{بود}
 قبول آید دروغ میکویید اهل ظلمت از صبح در گریز اگر
 تقرب جوئید لبسته در روشنائی اعمال مردوده نفسانیه دیده شو
 و ای بر سیکه از این ایام و عمر آن حافظند عنقریب بر خود نوحه ^{نمایند}
 و نیابند نفسیه که تسلی دهد ایشانرا خوشحال صدیقان که صدق
 مبین فائز شدند خوشحال عارفان که سپیل مستقیم الهیه شناخته ^{آید}
 و جلالت او توجیه نموده خوشحال مسوران و مخلصان که
 سر اجزای قلوبشان بدین عرفان نفس حتم شتعل روشن شده و
 بزجاجات انقطاع از جنوار یاج احزان افتتان محفوظ مانده ^{بسیکو}
 حال قوی لان که از سطوة ظالمان قلوبشان ضعیف شده ^{بسیکو}
 حال بنیایان که بر بقا و قنایه مطلع شده اند و بطریق توجیه
 نموده و از اهل تقا و حیروت اعلی مذ کوزند لبسته قلوب
 ایشان ضعیف نشود چه که اهل بصیرت بگوای ندگان در حضور
 مقول مذ بویید چه سبب مرض چه سبب اهل اعراض در این صورت

اگر بشیر یا می مشرکان در پهل محبوب عالمیان کشته شود حجت
واحق بوده چه که دتیه نفس محبوب است این شرم غروب را فراموش
مکنید و از دست هدید نیکوست حال دستکاران که
از اعمالشان عرف قبول رحمن باطع است بدست حال غمازان
و منفدان و ظالمان اگر چه پاپین عباد بعزت و ثروت ظاهر
شوند غصیب ذلت ناکهان و غضب بی پایان آن نفوس را اخذ
نماید کلمه قبل روح بدیع در جمیع حسیان این زمان از فوق هم
رحمن مشرق و آن کلمه ایست که باین معنی روح خطاب فرمودم
که بگو موسی بر آید این آمد و این زکریا برای غل تمهید
و من برای آن آدم که حیوة جاوید بخشم و در ملکوت باقی در آورم
بگو اید و ستان سارقان و خانان در کمین گایان ترسند
ای جان امانت رحمن غافل مشوید و لئالی حبس الهیر از
دزدان حفظا نماید قسم به تیراق سما معانی که اگر
نفسی الیوم حجاب او با هر اغرق نماید داء الهیر اصغاء
نماید نیکوست حال نسو یک اصنام و بهیة تقدیر است

شکست و ندای رحمن را شنیده از ما پین اموات برخاستند
علیهم نجات الله مالک الاسماء و الصفات
ای اهل ارض ندای رحمن پین مین و آسمان مرتفع شد و قلب
عالم از اصغای کلمه آهی بنا رحمت متعل و لکن افسردن
در قبور غفلت و نسیان مانده اند حرارت آنرا نیافته اند تا چه
رسد استعمال هم فی القبور خالدون قوموا یا قوم علی
نصرة الله قد جا کم التیوم الذی بشرکم به القائم و به نظر زلزله الاکبر و الفزع
الاعظم و الخاصون بظهوره یفرون المیشکون بنا لخل یحرقون
قل قلبکم بانته یا ملا لبیان بان تصفوا فی کلمه حده و حی ان
رکبوا رحمن کما خلق فی الاکوان کما نزل فی لبس یا
و انتم فکتم بمحبوبه ما فی اولی و لعلک من ظهوری شیء و نعمتکم
یا ملا انظالمین هل من شیء اعلیه او ذی جسد یلیس و یعرف
قلن بسکی عین الله و تم تلعبون یا من تحیر فکیم من فعلکم هل لاء العالمین
اید و ستان من شما چشمه های پان بند و در چشمه خطر از کوثر معانی
رحمانی چکیده بیاز و تعیین چشمه را از خاشاک ظنون و اولی هم داو هام با

کنید تا از شما خود در امثال این مسائل مسئول جوابهای محکم
متصدقاتی شود در این ظهور عظیم باید کل علوم و حکم ظاهر
شود چه کل بریه بل کل الاشیاء از هبوط لواقع الهیه
در این ایام لاشبهیه علی قدرها حاصل فیوضات ربانیه شده اند
در غیاب کلمات مترله جواب مسائل مذکوره و مستوره مکتوب
نازل نشاء الله بصر الهی در کلماتش نظر فرمائید تصرف
ماددت و این سوال را بعینه از شرح نموده اند که این گریا
آمد و ناسن اسحق خواند و غسل تعمید داد مقصود از ظهور او
چه بوده و از این ظهور چه فرموده اند که برای من شهادت
دهد و وفا فرمود با آنچه مأمور بود و من ابدم برای اشتغال اهل عالم
یا ایها الناظر الی المنظر الاکبر احزان بمرتب رسیده که لسان
رحمن از بیان ممنوع شده فوائدها یکی عینی و سحرک لسانی و بکیت
ما یخرج منها من کائناتها و جوی چه که اهل سائیان محجب
شده اند که اگر البوم از نفسی خلاف آنچه لم یزل و لا یزال حق جانشان
بان امر فرموده چشم خود مشاهده نمایند مقبول دارند مثلاً
رسول آفاکین نشسته آیات در اول ظهور حجت بوده و

حال منیت بکوائی اهل بیان فانصفوا بالله ربکم الرحمن قطع
نظر از این علام الهی و ظهورات غیر صدیقی که در این ظهور ظاهر
جمع پانز ملاحظه کنید و خود حکم نمائید شما که بکلم حق مانزل
من عینه راضی نشدید و لکن حق بکلم شما اگر باضاف اکتشود
راضی است که شاید چشمی باضاف باز شود و الی الله باظلم
و این بسی وضحت که جمیع این تصریحها من غیر یاویل مخالف این قول
معترض بالله است مع ذلک باین جرئت من غیر شرح یافت
کل این نموده و بنمایند و مع ذلک خود را ناصر بیان میداد
فوائدها ان لیس بیان نبوح منهم و یلعنهم حال لوجه الله فی سجد
تفکر نمائید که سبب اینکه باین جبارت در تنگ صدمت کتاب
الهی حجب نموده اند چیست این بسی معلوم و وضحت که سبب
قبول بعضی از اهل پانست و الا فوالدی نطقی با حق و ظهور فی الاشیاء
امر اگر مطمئن نبودند هرگز چنین جبارت نمی نمودند این از حکمها
عظم الهی است که در بیان باز شده بشانیکه طری مسطوره مگر آنکه در آن
مذکور چه تلویحاً و چه تصریحاً که در ظهور بعد توقف ننمائید و جز ایست
نخوبید مع ذلک انکار نموده اند و امثال این امور غلطیه که جمیع

عالم شده اند و نفسی اعتراض نموده و لکن باین مقرر که باختیار او
 کل کتب ناطق است نسبت داده اند که احکام پان را نسخ نموده
 الا لعنة علی العموم انما لمن مع انکه بنص پان این ظهور محض است
 بوده و خواهد بود و جمیع پان بگوشایش ناطق و بطهورش مبشر و ما
 نظر من عن غده هو ما ظهر من ظهور قبله و من سرق هو مشرک کذا
 و منکر متاب و از آیات گذشته اکثری از اهل دیان از مقرر
 اقدس خلق و عبادت فیده اند علی شأن الایذکر بالبیان فاسئلوا المدینه
 و من حولها لیظهر لکم الحق و معلوم نیست که آن نفس معرض در خود
 چه قائل است لافو نفس لیس الا علی افک کبیر از حق
 بنحویست توفیق غیبت فرماید که شاید بر صراط امر مستقیم باشید الا ان
 هذا الامر عظیم زود است که عظمت آن واضح و مبهرین شود
 لایستی الامر کان ناطق الی المنظر الا کبر و منقطعاً عن فی السموات
 و الارض حیال الله المقدر العیزر حکیم الیوم یوم نصره امرا
 بر هر نفسی لازم که در حال تقاضا نرسد بطرف الهی و نحو نماید انشاء الله
 جهد بلین نماید که شاید کمشتنکان بریه نفس و هوئی باقی در این توفیق
 نمایند از نفوس اثر محبوب بوده و خواهد بود چه که شمره بی

اثر است نفس بی اثر مثل شجره بی ثمر و منظر اکبر مذکور و بقیه
 ناطق شوید و بقیه تبلیغ نمایند با عرض و قبایل ناطق نباید
 بلکه ناطق بخدمتی که بآن مأمورید من لدی الله نیست فصل
 اعظم و دستکاری بدی و ثمر جاوداتی و غنایت حق در کل این
 و مدد فطیش در کل وان رسیده و خواهد رسید من کان له الله معه
 و یؤتیه باسحق و انه علی کل شیء قدير و البهائم علیکم یا احببائی
 بدام ملکوتی یقبأ جبروتی مقابله

هو استوی علی عرشین بسیار

ذکر من لدی المظلوم لمن الامکان لیتقر بهم الی ملکوت اسمی الرحمن المقام
 ارتفع و یخفف سدره المنتهی و ضرر کوش البقاء طوبی لمن فاز و سخطاً
 للغافلین الذین نبتوا کنا الله و رآهم و اتخذوا الانفسهم الاوهام
 ارباباً من دون الله الا انهم من انظار لمن فی کتابی العظیم یا ملأ الارض
 اتقوا الله و لا تسکروا بربانی و لا تجادلوا ابائکم و لا تکفروا بنعمتی التي انزلنا بها
 من سماواتکم کذلک ینص حکم ظلمی الا علی فی هذه اللیله البلیا سمعوا

والا تكونوا من الغافلين اعرفوا قدر الأيام ومقامها فاجعل الله
 انوارها من نور وجهه وسياها من شمس فضله لتشكره واكرم القضا
 الكرم قد اثمرت سدرة الأقبال ولكن القوم اكثرهم من الضنين
 قد اتار العالم من النير الاظم ولكن الناس اكثرهم من الضنين
 قد ظهر كل كان مسطورا في كتب الله وسورا في افئدة الانبياء شهد
 بذلك لسان العظمة في هذا المقام الذي حيا الله مقدسا عن عرفا
 لمخلصين يا محمد اسمع لنداء من التدرية احمر المرفعة على
 البقعة لبيضاء ارض المحشر لا اله الا انا الفرد السميع الخلاق
 العالم لعرفاني وظهوري واياي فلما اظهرت نفسي كفروا باياتي وعرفوا
 عن بيتي الى ان افوا على سفك وحي كذلك سوت لهم انهم
 الا انهم من المعتدين في كتاب الله رب العالمين قد خسر العبد
 اسخا خسر كتابك وعرضه لدى المظلوم اجنباك بهذا الكتاب
 لمبين انا سمعنا نحيبك وصريحك ورأينا اقبالك وانوارك
 ووجدنا من كتابك عرف حبك وتقامتك على هذا الامر الذي يرب
 اقدام العلماء وضطربت افئدة الفقهاء الامن شيا الله ربك ورب

من في السموات والارضين كن مشتغلا بنا حتى وتمسكا بحبله
 وثابتا بذيل غناتي ومنورا بنور التجويد الذي لاح من في سما بياني
 العزيز البديع لعلم الله ان حزب القبل ما وجدوا عرف التوحيد
 وما فازوا بما انزل الله الرحمن في الفرقان كذلك يقص لك المظلوم
 لتطلع باو باهم وظنونهم وشكرهم وعرضهم في يوم الله ما لك
 هذا اليوم العظيم شهد انهم عبادة الاوبام وعروجا قدر تجبوا
 ماناح به نوح الايام وصاح بسحاب السماء وبكت عيون العارفين
 قل يا ملأ السيان ويا معشر الفرقان اتقوا الرحمن ثم انصفوا في
 هذا الامر الذي لولا ما نزلت الايات وما ظهرت البينات
 وما تكلمت لفظه الاولي ومن قبله لفظه الفرقان يشهد بذلك وبكوت
 البيان ان انتم لمنصفين كذلك ارتفع صرير قلمي ان ينطق باعلى
 البيان ويدع لكل الى الله ما لك يوم لا ينظرون الا يا محمد
 بما شحك على ذكرك وذكر الذين ذكرتهم في كتابك يرعد الله
 رب العرش والشرى ورب الكرسي الرفع تذكر من سمي
 بمحمد رضا الذي نطق امام الوجوه بالحق الخالص والعدل المبين

يا محمد قبل رضا انت الذي فرزت بايامي ونظمت بنا
 وذكرني امام وجه اعدائي الذين نقضوا عهدي موشيا في وجادلوا
 باياتي وثاروا بنفسي بعد اذ انا حواني فراقني وسئلوا فضلي بان
 يظهر لهم ما وعدوا من لذي الله العليم الحكيم انا ذكرناك من قبل بلوح
 تعطر به عالم الذكر لبيان ولكن القوم هم في وهم عظيم
 قد خرفت الاحجاب باسم ربك مالك يوم المآب
 وذكرت ما فاح بعرف جبي الغرير المنسيع قل لك الحمد
 يا الهى يا عرشى و علمتى و يقينى و هديتى و قرينى اليك انك
 انت المقدر على ما تشاء لا اله الا انت المتعالى العليم الحكيم
 ذكر من قبلى احبباني و بشرهم بما نزل لهم من سماء عنايتي و قلم
 فضلي ليكونوا من المشاكرين يا اعلى محمد اذكر لك المظلوم
 كما ذكرتك من قبل ان ربك هو الفضال الكريم طوبى
 لمن فاز بايام مالك الاسماء و دخل مدينة الوفاء و تمسك
 بجبله و اسس سجاله و علم ما سطر في كتابه انا خلقناه و احرمنا لكل به
 طوبى لمن فاز به انه من المقرين في كتاب الله العزيز محمد
 كذلك ذكر العالم الاعلى و هو الكل اليه هو الناصح العليم

يا ابا تراب يذكرك رب الارباب الذي تراكبا على السما
 في المآب و دعا الكل الى الاق الا على المقام الذي فيه نطقت
 السدرة الملك تبدرت العالمين والقدرة والقوة والملكوت
 بيده العليم الحكيم افرح بذكرى اياك انا ذكرناك من قبل و بعد
 وفي هذا السجى الذي يرى المظلوم نفسه تحت محالب البنضار بما
 كتبت اية الاثقياء الذين كرهوا بالذامنوا به في القرون الا
 قد فرزت بما لا يتغير و نزل لك ما جعله الله مصباحا لك
 في كل عالم من عوالمه شهيد بذلك من طواف الروح و تنقطة امام الله
 ينادى و يقول الله قد ظهر اسم الكتاب اتقوا الرحمن يا ايها
 ولا تكونوا من الذين اعرضوا اذ اتى الله تبصرة و سلطان
 كذلك اظهر الكنز لنا الى الحكمة و البيان اشكر ربك مالك
 المعاد يا زين العابدين يذكرك رب العالمين من
 عظيم ليقربك اليه في يوم فيه نفع النافع و نعب
 الضارب قلبا ملاء الارض اتقوا الله ولا تتبعوا كل بهج عاص
 ما قد قامت سدره لفضل نعوذك العرفان اقبوا ولا تكونوا

من الذين اعرضوا عن الله اذ اتى بلكوت البسيان ^{مكره}
 بما وفتكك وايدك على الاقبال ذاعرض عنه كل عالم غرار
 يا قلمي اذكر عبدى الذى سمي بسيد على زر كرفى كتاب
 الاسماء من لدى الله فالق الاصباح يا على شكر الله
 بهذا الفضل الذى لا تعد له خرائن العالم ان ربك هو
 العزيز العلام قد حضر العبد حاضر بكتابك وعرضه له
 المظلوم ومسكن العلم عن حكم اجواب كذلك قضت
 البالغة وامرى المهين على من فى الارضين والسموات طوبى لك بما
 برحمتي وامنت بنفسى فى يوم فيه كفر الله العباد انا ذكرك با
 كان باقيا لك وذر او شرفا لنفسك ان ربك هو العزيز الوهاب
 لا تحزن من شئى توكل فيكل الامور على الله المقدر المخبار ذكرك الذين
 ذكرك فى كتابك من قبل المظلوم وكبر على وجوههم بالروح والكرام
 كذلك اظهرت سدة الوفاء اثارها لشكر ربك العزيز المنان
 نوصيك والذين آمنوا بالاستقامة على هذا الامر الذى كتبت
 الاقدام ونحفظ ما احببناك ان ربك هو الناصح العزيز العلام
 يا رب الله قد قبل اليك من شطر السجن مظلوما العالم

وذكرت من قلم غياية وذكرك بايآة انه هو الحق على ما يشاء
 والمهين على ما يكون وما قد كان قد فرنت بذكرى من قبل فى هذا
 ايمن الذى لا تعد له القرون والاعصار نوصيك بما يرتفع
 به الامر وما ينبغي الايام ربك العزيز الغفار قل يا ملا البسيان
 انصر وارحم الرحمن باخلاق يتصوع منها عرف القبول باعمال يرتفع
 به مقام الانسان طوبى لمن فاز بما نزل فى كتابى وعمل بما
 نطق به لاني فى هذا المعام الذى جعله الله مشرق الالهام ان
 ربك بما تحرك على ذكرك لسان العظمة واقبل اليك
 وجه القدم من الاقوال العلى فضلا من عنده وهو العزيز النضال
 قد ارتفع كل رضى تشرفت بقدمى وتتر كل حيل نصب عليه جبا
 مجدى واثم كل تعثر نطق ثباتى ولاح كل افق نار بنورى الذى
 له الانوار اسع ندائى وقم على خدمه امرى على شأن لا تمنعك
 سطوة كل ظالم ولا علوم كل عالم كتاب الذين علموا فى ايام الله ما تحق
 احوريات فى العرفات انا قدرنا العلم العرفانى واثم منهم
 عن التقرب الى مشرق الوصى التوجه الى افق البرهان يا محمد
 قد فاز كل اسم بذكر الله مولى الانام بفرسم من قبلى وذكركم

بأنزل من قلبي ونور همهم بانوار سباني و همهم ما كان مطورا في اتم الكتاب
 قل يا ضرير الله اعرفوا ما تكلم الله اتم الكتاب ينطق بينكم انه سمي
 في الفرقان بالنباء الا عظم وفي كتاب آخر بمكلم الطور وباللن
 برب الالباب قل تعالوا تعالوا يا ملاء السجالات لتسمعوا نداء
 ربكم انتم تعالوا تطلعوا بما كان مكنونا في ظلمه و محضونا في خزان قدرته
 التي احاطت الافاق كذلك اظهرت السماء شمسها واقمارها
 وانجها انظر وتقولوا لك الحمد يا منزل الايات ونظر البينات
 التي التي يذكر المظلوم من قبل وليايتك واجابك وتصمك
 باقدار فلما كالأعلى الذي به سخرت ملكوت الاسماء ومن في
 ناسوت الانشاء بان توقعنا على الاستقامة على امرك لترتعد
 فرائض الناصقين من اعدائك الذين نبذوا كتابك وراهم
 متمسكين بايديهم من الظنون الا وهام ايرت ترانا متقبلين اليك
 ولا ندين بحسرتك وتشتبين باذياتك رد اعفوك وكرامك
 اسلك باسك الذي جعلته سلطان الاسماء وقدس عن ادك
 من بالانبياء بان تنزل من سجايب حجتك ما يخلصنا عن دوك و يقربنا

اليك ويرينا آياتك وسمعنا كل اناك العليا ثم قدر
 لنا من فلما كالأعلى ما ينفعنا ويحب لنا اجر لقائك يا موم
 الوري ورب العرش والشمى لا اله الا انت المقدر على هاش
 وانا انت الغني المستعان الحق
 هو الله تعالى شأنه الحكيم والبيان

يا عبيد احسين اسمع نداء الله الملك الحق العدل المسبب انه
 يذكرك من شطر التجن كما ذكرك من قبل انه هو المشفق الكريم
 اقربا ملاء الارض لا تعترضوا على الذي اتي بربايت البيان آيات
 العليم الخبير قد انقضت سموات الاديان بما آتى الاديان
 يوم السجاء باصر لا تقوم معه جنود العالم وصفوف الامم شجيد
 بذلك من عنده كتاب امسين كل ما لله قدر ترفع حفيف
 السدرة والتا نطق انه لا اله الا هو الفرد الواحد المقدر القدير
 اشكر الله بما توجه اليك فلي الأعلى وانزل لك ما كان نورا
 للامكان شيئا لسما العرفان و بجر امواج ايمان الاديان و كتابا
 ناطقا بهذا الاسم الذي به زلت اقدم لمعتدين قد حضر امام

وهي اسما، الذين ذكرتهم في كتابك وانزلنا لكل واحد منهم ما يجد منه
كل مقبل عرف غمائية ربنا السامع البصير شكر الله بما ختم بذكرك
هذا الكتاب العزيز بديع اذا قرئت به ووجدت عرف
غمائية ربك **قل الهى الهى اسلك** بالديار التي فيها ارتفع ذكرك
وذاكك وبالمقام الذي استقر فيه عرشك وبنار امرك التي اثلجت
بها افئدة اصفيائك وبنور وجهك الذي اشرق من افق سماء
كركم بان تؤيد من على الارض على التوجه اليك والرجوع الى
مشرق وحياك ومطلع آياتك ارب ايد اجابك على ما ينبغي
لاياتك وامرك الذي تشبهه الحكيم واجر به الروح نطق
به خاتم انبيائك وسيد اوليائك انك انت المقدم
على ما تشاء وتستوى على عرش تفعل ما تشاء لا اله الا انت
العليم **الخبير** البهائم من لدنك الوجود وسلطان الغيب
والشهود عليك وعلى الذين ذكرناهم وعلى كل من است
احمد الله الناطق الذكر الظاهر الباهر
العزيز الحكيم **سبحانه**

جناب عبد الحسين عليه بها الله

هو الناصح العليم

لا زال حضرت غنى متعال بلجاظ غنايت وافضال برجالنا طرقت
يا عبد الحسين عليك بهاني نامت را سبى از اخوان الذي تسمى
بالبديع بحضور آورد وبعد از عرض در ساحت قدس اين از سما
مقدس نازل ارسال شد **لقد مننه** عرف الله لمهين لقم
طوبى لك ونعيم لك **چه كه بگفته** عليها رحمت مولى الورد
فان رشدى نامت باين بيان حزين **اكر نحو** سيد
چگونه كى حالات اينعبد را بدنيده **الحمد لله** وللمتة بذكر كيانه عالم
سرخوشم كه در اين ايام حضور و ظهورش ثنا و حق عرفان مشوق
داشت **الحمد لله** الذي وثقتك على الاقبال في ايامه وظهر
منك كلمة لا يتقطع عرفها بدوام اسمائه وصفاته **قل الهى الهى**
كك الحمد بما سمعنى ذاكك وهديتنى الى انقائك **لا اله الا انت**
اذ منح عنده الكثر عباوك وخلقك اسلك بانوار وجهك وتجليات
نير فضلك بان تجلنى في كل الاحوال شاربا رحيق وحياك و
ناظر الى انقائك وطار في هواه وذك ومتسككا بجلك المتين

اي رب وفقني على خدمته امرك واولياك وقدرى كل خير
انزلته في كتابك انك انت الفضال الكريم الاله الا انت الغفور الرحيم
مقابلة

جناب محمد حسين عليه السلام

بسمي الشايع

سجانتك يا من في قبضتك زمام الملائكة وفي يمينك
حقايق الموجودات اسلك بجزبانك وظهورات
قدرتك وشؤونات قوتك وبحركه قلمك الاعلى
واقدر اصابك يا مولى الورى ورب العرش والشرف
بان تؤيد من قبل اليك وتوجه الى النوار وجهك وشرب
رحيق الوحي من ايدى عظامك وكوثر الوصال من قدح فضلك
على ذكرك وشانك وخدمته امرك ايرتب تراه تشبثا بازيا
رداء كرمك وتمسكا بصروتك الوثقى وجبل حرك يا مولى
الاسماء قدرته قدرته لا صفياك ثم انزل عليه ما يكون نوراً
له في كل عالم من عجز الملك انك انت المقدر على ما تشاء الاله

الا انت القوى القدير يا محمد قد حضر كتاب العبد قبل حسين امام
الوجه وعرضه العبد الحاضر حبه بناه بذكر مسين قد رأينا اقبابا
وسمنا ثنائيه كذلك باج بحر غناية ربك وهاج عرف حتمه
انزلنا له ما تقر به عينه وعيون الذين اقبلوا الى الاقنى الاعلى
عن الاسماء ان ربك هو الفضال الكريم اليها عليك
وعليه وعلى الذين باخوفهم ظلم المعتدين وما منعهم شوكة الغاية
عن التقرب الى التدرج العالين مقابلة

جناب محمد حسين عليه السلام

هو الله تعالى شأنه العظيم الاله

الحمد لله الذى اظلم امره وانجز وعده ونصر جنده وانزل كيبته
وارسل رسلا وجعلهم ابواب الهداية بين عباده ومظاهر اسمائه
بين خلقه وصر اياته اصفاته فى المدن والديار انه هو المقدر
يا عبد الحسين قد ذكرك من اجتنى وطار فى هوا جنى وقام على خدمته
امرى ذكرناك بهذا اللوح الذى اشرف من فوق ارادة ربك

الغريز الوهاب
 يشهد بذلك مولى الورى انه هو الغريز العلام
 يا الهى بما ذكرته اذ كنت صامتا واقبلت الى اذ كنت ساكنا
 اسلك بالكلمة التى جعلتها محيى عبادك والمهيمن على الاسماء
 بقدرتك واقدارك بان تجعلنى ثانيا فى حبك وناظرا
 بذكرك انك انت المقدر على مات شاء وفى قبضتك زمام

من فى الارضين والسموات → متعبده

هو السامع للصبر

لله حمد واول تام سلاسل وبامر شكتى وياقوت يقان قابل
 نمودى امروز علم نفع و خيمه الملك ليد
 براعلى المقام منصوب طوبى لى نفيكه فارسى باخر ابر
 او خفته از حق ميطلم ترا مؤيدى بايد بزرگ و ثنا و حمد
 امرش آنچه رسال نمودى از مر اسلات اسمى عليه بها
 بساحت اقدس رسال اشت طوبى لك بانطق

بذكر المظلوم وثانته فى ايام فيها اعترض عليه اكثر العباد
 الهى لايته بنى عما قدرته لاوليايك ولا تمنعنى عن فيوضها
 اياك اسلك بكلمتك العليا التى بها سخرت الارض والسموات
 بان تجعلنى في كل الاحوال ناظرا اليك وناظرا ثنائيا بك ومنتك كما جعلك
 لمثنين انك انت ارحم الراحمين البهلاء عليك وعلى الذين آمنوا
 بالله الفرد الخبير متعبده

اذ الله ضلع جناب آيت الله كصلى الله

بنام خداوند كيتا

يا الهى عليك بهائى وغياى حق جل جلاله دريالى و ايام عباد و
 خود را ذكر نموده بذكر كيه عرضش از عالم قطع شده و نخواهد شد عنايت
 كل اخذ نموده وفضلش حاظه كرده حق جل جلاله ترا بصبر امر نيايد
 انه هو الصبار ويا امر عباده و امانه بالصبر اجيب مع حواد عالم در
 امم در حزين خلق غافل طل مشاهد ميشود علمائى ايران لدى الرحمن
 مذكور نبوده و نيت و نواز فضلش مذكورى و بانا كلمه عليا فانز طو

لك وللا ماء اللاني آمن بالله الفرح بحسبه انا نذكر في هذا سخن
 من صعد الى سدرة العالين يا ايت انك فرت
 بايات الله العزيز حميد سمعنا ذاك من قبل اجذناك
 بلوح لاح من افقتير الفضل من لدن مقدر قدير قد فرت
 قبل الصعود بانارمي عبده بذكرى جميل قدما ج
 بحر العفران في كلمة الرحمن لتفرح في الرفيق الاعلى وتكون من
 النهرين انا طهرناك وغفناك حين صعودك يشهد بذلك ماجر
 من قلبي الاعلى فضلا من لدن عليمهم البهار من لدنا عليك وعلى الذين فادوا
 بذكر الله ما لك يوم الدين يا ايتي اشكري ربك بهذا الفضل
 العظيم انا ذكرناك ومن معك ونزل الله ان تقدر لك
 ما تقر بك اليه في كل الاحوال انه هو الغني المتعال احمد لله ما لك
 المبدء والمآل متواضعا

جاب آيت عليه بها له

هو الذاكر العليم
 ذكر من لدنا لمن قبل يقبل الي الله رب العالمين يا ايت قد ظهر
 آية الله والقوم اعرضوا عننا الا انهم من اتاغرين قد انارن

الظهور وطلع فجر لبيان واناس لم يشم من الغافلين قد برز
 الآيات وظهرت لبتيينات ومكلم الطور ينادي على خصم الظهور
 ولكن القوم في ريب من طوبى لقوتى ما اضعفت سطة العلماء ولعالم
 ما اعدته اشارات المشركين كلما ظهر النور ونطق مكلم الطور قام عليه
 العلماء بنظم نوح به الفرح الامين قل هذا يوم فيه ظهر ما كان مسطورا من
 القلم الاعلى ونذكور في افئدة المسلمين انا ذكرناك ونذكرك
 في هذا الحين بايات الله الملك الحق المبين قم على الامر على شان
 لا تمتنع حجيات العالم ولا سجات الذين كفوا بالله
 العزيز حميد انا نصيبك بما ترتفع به كلمة الله فيما سواه ان ر
 هو الناصح لعليم لا تخزن من شئ توكل في كل الامور على الله رب العرش
 العظيم قد كنت قائما امام الوجوه في ايام فيها ترغعت اركان العباد
 من سطة الايام فلما ظهر الامر خرجت مظاهير الاوبام عن خلف التجا
 وارحبوا اما لا ارتحبه الفراعنة واجبا برة كذلك سوات لهم انفسهم
 وهم اليوم من اصحاب التعير لله الله قد نوح من فعلهم سكان
 مدائن العدل الانصاف والذين طافوا العرش في بكور وويل كذلك
 اظهر لهم نالي الحكمة ولبيبا طوبى لك بما فرت بها في ايام ربك لمشفق

الكريم
البهاء عليك وعلى من كان مستقيماً على هذا النبأ العظيم
الحمد لله العظيم الخبير متعبده

ط ميز آيت عليه به آية

هو الناطق في الجن

شهد الكتاب انه لا اله الا انا العزيز الحكيم قد شهدت السماء
انه لا اله الا انا الفرد الخبير وشهد قلبي انه لا اله الا انا الوا
العزيز العظيم قد شهدت قلوب وحجر ومدبر لظهور الله وساطته
ولكن الناس تكبرون ولا يشعرون قد تصبوع عرف
المحبوب في العالم ولكن القوم لا يجدون قد ظهرت الأسرار
وبرزت الآثار ولكن العباد لا يفقهون قد اشرقت الارض
من انوار الوجود وترننت السماء بانحام حكمتها وبيان لكن القوم
لا يشهدون كذلك اشرقت شمسه ليعرفان من افق قلوبكم
الرحمن انك اذا ادركت وفرت تجتنب عن الأشرار و
قل لك الحمد يا مالك الوجود متعبده

ك ع

هو الظاهر الناطق العظيم

ذكر من لدني المظلوم لمن شرب كوشركين يا من ايدى علك
ربه الرحمن كان من الفائزين سمع لته داء واجاب
موليه وفاز بيوم عرض فيه كل غافل بعبيد طوبى لمن توجه
الى الوجود وقبل الى الاقبح الاعلى اذ سمع نداء ربه الابحصى الذي
اذا ارتفع نطقت الاشياء قداتي الموعود وظهر ما كان مسطوراً
في كتب التدرج العالمين قل ما تتدفق داتي الميثاق
ومنزل لايات ميثقي في الجن العظيم وينطق بما ارتعدت
به فرائض العالم الا الذين نبذوا الالهام وخذوا كتاب
اليقين من لدني الحكيم كذلك نطق لسان القدم اذ كان
في هذا الحسن امين اقم على الامر على شأن لا تتخونك

سلوة لعالم ولا شبهات الا هم كذلك
ينطق قلبي الاعلى خضلا عن عبيده ان
ربك لهو الفضال للكرم متعبده

عفا

ط جناب میرزا حبیب الله عليه بهاء الله
هو المشرق من اشرق البقاع

يا حبيب نفسيك از اول تيام كه از غبار و دخان ظلم و رزق
بچنان مینوی امام و جود عباد ظاهر و معادل كتب سماوی
بل ازید از سما مشیتش نازل و جمیع امورا بعد از قبل قلنش
جاری از او اعراض نموده اند و بمطلع همیكه بی چوچه از امر
اگاه می نداشتند اقبال کرده اند لعن الله اهل ساین پست
از اهل فرقان مشاهده میشوند بر اثر قدم آن خریز
نمایند قد خسر الدین کفر و السلطانی و جاد و ایام
و عرضوا عن جمال المشرق اشیر از حق مطلیع اضیاف
فرماید که شاید چشم خود مشاهده نمایند و بان خود
نزد الله را اصفا نگینند آنا ذکر کن من قبل بلوح الاح
من افقه تیر غایتی ربك الکریم و نذکرک فی هذا الحین
بما یقریک الی الله رب العالمین خذ کتاب الله

بقوة من عنده و باستعانة لآثر لها سطوة الظالمین و ستانرا
بجبر رسان و بعنایت حق جل جلاله بشارت ده نوید
والذین آمنوا با تقامه تضرب منها افدة المشرکین الذین
نقضوا میثاق الله و عهده و كانوا من الهامین البهائم
علیک و علی کل اثبت مستقیم مقید

ک جناب امیرزاد آقا علیه بهاء الله
هو المشرق من اشرق سما الملکوت

کتاب انوار الملکوت و سلطان اجمیرت لمن اقبل الی الفی
الأعلى اذ ارتعدت فرائض الاسماء من سطوة الأسماء و ضواء
العلماء الذین نبذوا الميثاق فی المآب آنا ذکرناک
من قبل بذكر خضعت له الأذکار طوبی لک و للذین آمنتم
شوات اسخلق عن الحق قاموا و قالوا امام و جود لعن الملک
تدرت الأرباب یا ایها الناظر الی الوجه ان الامر

مقدّساً عن عرفان ملاء لربنا الذين نبذوا عهد الرحمن بما تبعوا الهوى
 الا انهم من اهل تضلال في الرزير والالواح انا كنا قائماً على الامر و
 ناظراً بشيء الله في يوم فيدار تعدت فرائض الأبطال من خشية
 انفجار فلما خرقت الأحجاب تجلت شمس الظهور على قدر
 مقدور خرج عن خلف الحجاب طنين الذباب وعرضوا
 على الذي نصر الأمر بحجود الوحي والألهام يقولون ما قاله جز
 اشيعه ويطنون انهم من اهل الأيقان لا ونضحي بحق انهم
 من عبدة لظنون والأوهام لما اظهر افق الظهور لوانه عرضوا
 عنه بما تبعوا كل غافل متراب قل انظر وانتم اذكروا امر الله
 اعمال اهل نفران اذ اتت الساعة ونادى المناد الملك
 مالك الرقاب اولئك انكروا الله ورسول الله وعرضوا
 عليه نظيراً بح الملاء الأعلى واهل لفر دوس في العشي والاشراق
 قد اشتد البغضاء في قلوبهم الى ان افوا على المقصود بظلم منعت
 السماء من الأمطار كذلك سوت لهم أنفسهم ويوم اليوم
 من اهل تضلال لعن الله اركانهم واما الاركان فحسد اقبابهم
 قل ان عتبروا باولى الأبصار انا تكبر من هذا المقام على

وجهاك ومن معك في هذا الأمر الذي به زلت الأقدام و
 نتجرت على اوليائي هناك الذين ذكرت اسماءهم لدى المظلوم
 في هذا المقام الذي جعله الله على المقام انا ذكرنا اليك سبنا
 اسماءهم من الظلم الأعلى في تصحيفه احمرء فضلاً من لدى الله مالك
 الأنام ولو سبهم بالأتساقته الكبرى على امر الله مولى الوري
 وبما يرتفع به مقام الألسان بين الأديان البهائم المشرق من
 سما رحمتي عليك وعلى الذين سمعوا لشداء وقالوا البت يك
 ليك يا مولى الأسماء ولبت يك لبتك يا مالك الارضين

والتسموات مقابلة
 ك جناب ميرزا آقا عليه بهاء الله

هو الشاهد العليم الخبير

ان يا قلم الأعلى ان اذكر من قبل اليك ونطق ببنائك وقام على
 خدمتك بين عبادك ليفرح ويكون من شاكرين انا
 ارسلنا اليك من قبل ما لا يعادله ذكر العالم شهيد بذلك
 من خلق الله لا اله الا انا العليم الحكيم قد ارتفع نفاق المشركين و

ضوضاً لهم وارادوا ان يفيدوا في الارض بعد صلاحها كذا
 يسبحك من عنده كتاب مبین نسل الله ان يوفقك و
 يؤيدك على خدمته امره على شأن لا تمنك جنود العالم
 ولا نفاق الناقين انا ذكرناك في الواح شتى ان ربك
 هو المشفق الكريم ان احفظ هذا المقام الا باسم ربك مولی الورد
 وكن من الراشخين اليها المشرق من افق سما، رحمتي عليك
 وعلى الذين شربوا رحيق الوحى من يد عطاء ربهم الكريم ^{معاذ}

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلى ^{الاعظم}

حمد مولی العالم را سزا است که جمیع احوال و حده باسم اعظم دعوت
 نمودن تا اینکه برافع حدیده و جنود مصفوفه و ضوضاء جهلا کبریا
 علما معرو و اورا اراده مقدسه اش منع نمود بیک شراق افتاب
 مشیت اراده طاهره و از او کلمه در عالم ملک ظاهره و
 از آنکله عوالم بالا نهایتا خلق شد کما هی بصورش نماید بسنکما

بناقور مره با تصراط و اخری بالمیزان و جمیع علامات
 قیامت و بشرط ساعت بامر مالک احدیه از اینکلمه محکم بدیع
 ظاهره جلست قدرته و عظمت قوته و تعالی سلطانه
 اوست و احدیکه مقدس زاعداد است و ظاهر یک منزه از شهود
 و ظهور و بیان کل سل در طور عرفان ارئی کویان و این عبد
 تلقاء حضور متحیر و حیران سبحانک یا الهه الاسماء و المقدس
 عما خلق فی الارض و السماء اسئلك بالوار و جهک بعد قیام
 الاشیاء و ظهورات قدرتک فیملک الایثیاء بان توفیق عبادک
 الذین منعوا عن الاصغاء اذ ارتفعند انک ^{الاعظم} و بعد و اعن منظرک
 الاعلی اذ ماج سحر عنایتک و فتح باب اللقا، علی من فی
 ارضک و سماک امی رب اسئلك بقدرتک
 التي احاطت بالاسماء بان تعرفهم ما غفلوا عنه و تؤیدهم علی عرفان
 مطلع ذنابک و مشرق آیاتک و معدن علمک و منظر نفک
 اسئلك یا الی شئوناتک و ظهوراتک و آیاتک و بناتک
 بان ترین عبادک یا ثواب تصدق الایضا لیتفکر و انی امرک ^{یتنصرون}

فما ظهر من عندك في آياتك في هذا اليوم يا ألهي امرت الكواكب
 ميثرا امرك والنطاق باسمك بان ينظروا اليك بعينك لا بما
 في ابيسان فلما ظهر من كان مكنونا في ازل لا زال عرضوا عنه عباد
 وخلقك الذين تمسكوا بحبال الأوبام ايرت ايد عبادك
 على عرفانك ثم اشربهم حقيق وحيك ليحجزهم الى سماء
 علمك وينورهم بانوار اشمن اليقين التي اشرفت باذنك
 وارادتك اي ربت ترهيم يكلون بما تكلمت به اتمه القفا
 في القرون والأصهار واذا جاء الامتحان ظهرت منزهة
 ولبغضاء على شأن فتوا على من ذكره في اللبيا والايام
 ايرت خذ ايد عبادك بذراعى قوتك وقدرتك ثم
 خالصهم من غمرات الطنون والأوبام لب عوا ما عندكم
 ويتوجهوا الى المشرق وحيك الذي به ظهر ما كان مكنونا في كنان
 كتبك ومخزوننا في خزان علمك ايرت انت الكريم
 ذوا الفضل العظيم تظلي وتمتع وانت القادر العالم الغير
 المحكم الطاهرة الظاهر من الأضى الأعلى والاسم
 التنازل من سما عنايةك يا مالك الاسماء على الذين

قاموا على الذكر والبيان لنصرة امرك وعلاء بين الأديان
 وعلى التمسى قام في اول آياتك على ذكرك وشانك بخلقك
 وشهد له العلم الأعلى ما قباله وخنوعه وخشوعه لطلقتك هو الله
 سمع شامة الأعداء وورد عليه في سبيك مانح به صفيا نك
 ايرت فاكذب له من فلماك الأعلى ما يرفع به ذكره في
 مملكك انك انت المقدر على ما تشاء لا اله الا انت
 الغفور الكريم يا محبوبك قدسنى اثر فلما واجد
 ماجرى مننى في ذكر محبوبنا ومحبوبكم لعمر المحبوب اذ احد
 الشوق والأشتياق من بياناتكم التي ما حكمت الا عن ظهور
 وسلطانة ومادلت الا الى صراطك وشربت من كل حرة
 مرج وفاتة كور التجر والوداد فلما اسكرني حقيق بيانكم الا
 في ذكر الله مالك الورى قصدت الأفق الأعلى وخضرت
 لقاء العرش وعرضت ما ناديت به الله ربنا وربكم ورب
 من في السموات والأرض اذا نطق لسان الغلظة بالبحر
 عن ذكره اسن البرية قوله جل كبريا ~~طوبك~~

یا علی و طوبی لک یا اکبر فیما لک یا ذاکری و حمتی
 یا ایها المتقبل الی الاقنی در احتجابات خلق تفکرنا مع انکه
 کواهی داده و میدهند بر ظهور حق جل جلاله ایام را بانتظار
 میکنند از سلطان ظهور محرم و ممنتو حق
 فیعیکه مقدس و منزه است از اشار او و الالات و کلمات
 من علی الارض و را با او با هم خود میسخت و بر اعراض قیام بنمایند
 بیک کلمه تمسک جستند و از کتب لاتحیی خود را محرم
 نموده اند اینک ذکر شد شأن ظل قبل است در اهل بیان
 ملاحظه نما که فی حقیقه سبب علت حیرت است هیچ مانی با حجاب
 اینقوم دیده نشد آفتاب حقیقت مشرق و ظاهر و غیر
 اعظم طلوع و لایح مع ذلک غافل و ایگاش غفلت
 کفایت میشد گفته اند آنچه را که ملا روح در ظهور خاتم انبیا
 نغمه و بیود در ظهور مسیح با مثال آن تکلم نموده مع آنکه
 نقطه بیان با علی است انداء فرموده و جمیع سبل اقطع
 نموده چنانچه اگر ذکر صلوة شده فرموده مباد بصاوة

در آن یوم عظم محبت شویید و اگر ذکر صوم فرموده فرمود
 ایان ایان ان تجتبه به و اگر علامات و اشاراتی بیان فرمود
 بکمال تصریح فرموده انه لا یشار باشارتی و لا یجاد کفر فی البیان
 یا علی اینکله سلطان کلمات در بیان میفرماید
 جمیع بیان و رقه از حدیق اوست اگر مقبول واقع شود یا علی
 جمیع عبادات و عبارات و کلمات و آیات و بیانات را
 معلق باراده سلطان احدیه نموده از برای هیچ صاحب
 بصری مجال توقف نبوده و نیست سبحان الله مع ذلک
 چه وارد شده و ای کاش نفس مجلوله مویه مویه زانبر
 مطلع بودند لعنه الله احدی جز نفسین مطلع نبوده چنانچه از قبل
 از قلم اعلی جاری این ذکر که از قلم اعلی جاری میشود نظر بانست
 که شاید بعضی از نفوس که دارای ارتقی از حیوة هستند عارف
 شوند با آنچه که از او غافلند و از من فضل تکبیر البازل الکریم
 لولا ذکری نزل لبسیان میشد بکمال کل الاشیاء و لکن التیوم
 فی اعراض سپین دوستان آن ارض را که از حق عرفان اشامیدند

و بطریقین مرتبند از قبل مظلوم تجسیم رسان قلم ان عرفوا مقام
 ثم خطوا باسم بحم الرحمن هر یک در پهل آبی عمل بلا یا و دریا یا
 نموده شنیدند آنچه را احدی شنیده و دیدند آنچه را نفس
 ندیده حال بید قدر خود را بدانند و مقام خود را حفظ نمایند عنقریب
 اشجار و وجود با شما خود فائز شود و مشاهد نمایند طوبی لهم
 و نعیم لهم انشاء الله شئونات مختلفه دنیا اهل حق را از آنچه سزاوار
 این بوم امنع اقدست منع نماید دنیا در کلین بزوال قنای خود
 شهادت میدهد صاحب سمع و بصر را شیرامی شنود و از او
 فارغ و بجا عند الله ناظر و متمسک استی اینکه در ذکر وصول
 الواجه آیه و قرائت آن در مجالس متعدده و هم چنین در اشغال
 اجبای آبی در آن ارض مرقوم فرموده بودند نهایت مسرت و نشاط
 حاصل گشته اند حضرت بر خدمت امر الهی قائمند و در ارتفاع کلمه
 ساعی و جا به اگر در نظر باشد در اول ورود ارض سجن
 حق جل جلاله آن خباب را مرقوم فرمودند بر خط و صراحت پت اسیر
 اکملته بان موفق بوده هستید لازال بقاء الله ناطق
 بودید و بارشاد خلق متمسک انیمقامت که این عبید

از ذکر و وصف آن عاجز است ان ربنا الرحمن له و انشا البصیر
 و اینکه ذکر نفس غافل موهوم و ناشی فرموده بودند حق شاهد
 و کواست که کل آنچه او با هم طائرند و بالنظنون ناطق ابد اخیر داشته و نوازند
 بیگمونی با هوا جسم و بحیون انهم من الجنین مقام اقدس منعی را
 که نقطه اولی روح ماسواه فداه میفرماید بمن از او محجب نشود و بیبا
 و حروفات آن در امرش توقف ننمایند و میفرماید هر وقت
 خطه شود انما اول العبادین مع ذلک انیتقوم بشیرم بچ
 درایت عمل نمودند آنچه که از اهل نبوت ظاهر شد انشاء الله بقوت اولاد
 الهی مثل جبل انسخه سی بشید حایل تا طغین باغین تجاوز نمایند از علی
 مایشا اقدیر و اینکه مرقوم فرمودند اراده حرکت نسبت ارض ص بود
 و لکن از مشورت چنین ظاهر شد که در ارض ط تشریف داشتند لاجل
 حفظ نفس ضعیفه بختیقه بنفقره عین مصلحت و صواب بوده البته
 در مثل چنین وقت حضور آن محبوب در آن ارض لازم انشاء الله در جمع
 لیبالی و ایام و در جمیع احوال ناظر و مراقب باشند در اکثر الواجه سجنه علیا
 از قلم علی نازل ~~مستطاب~~ ~~مستطاب~~ ~~مستطاب~~ ~~مستطاب~~ ~~مستطاب~~
 باید اهل الله ناطق از جنو نفس و هوی باسم مالک وری حفظ نمایند

انه لهما كما هو المقدر العليم الخبير وانك در باره روحان مرقوم
 داشتيد که از غایت حق محفوظ ماندند و بجز غلظت توجیه نمودند
 طوبی لهما ثم طوبی لهما این خادم فانی خدمت ایشان ستمیرسانند
 و از حق جل جلاله میطلبد که ایشانرا مویذ فرماید بر استقامت بر این
 امر اقدس عظیم و بجزارت محبت خود ایشانرا مشغول نماید شبانکه
 حیات ظنون او او بام از مالک نام منع نماید ندای رحمن
 مرتفع و جیم پین نعین کشتان اسی کاشن بیا کل مو هو موه آگاه
 میبودند لعن الله کل در بحر غفلت جهالت مستغرق مشاهده میبودند
 اینکه در باره اهل جناب مشکین قلم علیه بهاء الله مرقوم داشتید لکن
 جل جلاله بعضی از رستان خود را مویذ فرمود بر اجراء آنچه اراده بران
 گرفت فی الحقیقه جناب ابوالقاسم ^{علیه السلام} بسیار زحم کشیده اند کمال
 روح و ریجان ام و این بارض مقصود آوردند و ایشانرا از انجوب
 کمال مندوی اظهار نمودند اجزای تم علی الله نظر شفاعت حضرت
 توجیه جناب ابوالقاسم شرف اذن فائز و نوشته ان محبوب بودند
 باین بنده دادند و در ساجت امع اقدس عرض شد متبسمان
 عمل جناب علی قبل کبر علیه بهامبر و مقبول نشاء الله در جمیع احوال بما

ینبغی عامل باشند و در نصرت امر قائم از اول یوم تا این بما
 اراده الله مشغول چه که لازک در صد و اهدایت غافلین و اجراء
 او امر آبی مویذ بوده هستند ان اجره علی طوره با حق انتی الله
 ذکر جناب لاجمیدین علیه بهاء الله هم از لسان عظمت جاری
 شد و اظهار غایت فرمودند الحمد لله موقوف شدند باجرای را
 محبوب عالمیان انجوب ایشان را بشاءت قبولی اعلی
 فی سبیل الله اینکه در باره جناب میرزا محمد حسین ^{اعلیه السلام} مرقوم داشتید
 چندی قبل از ارض ق تفصیل ایشان را نوشته بودند در ساجت
 امع اقدس عرض شد یک لوح مخصوص ایشان نازل و ارسال شد نشاء الله
 از نقیحات بیان رحمن بتمام بلبند استقامت فائز کردند طوبی
 بما خضر مثاله عن ذم الامثال فرمودند طوبی از برای نفسیکه در
 در بیان شباب منته امر مالک مبد و ما قیام نماید و بخش من شود
 این فضل عظیم از خلق سموت و ارض است طوبی لکم رحمن و نعمی اللطین
 انتی و اینکه در باره جناب لاجمیدین علیه بهاء الله مرقوم داشتید
 در ساجت امع اقدس علی عرض شد و یک لوح مخصوص
 ایشان از نما غایت نازل نشاء الله از کلمه انتی سحر و سقا

مستور را درک نمایند و از کائنات محبت الهی بیاشامند آشنایند بیک
اعراضات علما و اشارات اهل نبض ایشان را منع نماید کمال
قدرت و قوت و استقامت بر این امر عظیم قیام نمایند و مجد
مشغول گردند لذت عالم در پیغمبر بوده است و اگر ثمرات آن در زمین
ظاهر شود کل متحیر بل منصفی مشاهده شوند این خادم فانی ازین
جلاله سائل اهل که ایشان را از ندای سدره مشعل نماید شتعالیکه ایشان
در اشجار وجود ظاهر شود لیسنا علی الله بعزیز و اینکه ذکر عرفیه
ایشان نمودید در پاکت نبوده نفس اقبال کتابت بزرگ
و عرفیه ایت بسوط هر نفسیکه اقبال بنماید نفی قلبیه او درین
باحت اقدس فائز و عنایت مخصوصه الهیه مشرف و این انضام
نظهور است ^{نظیر} تداوم باین مقام فائزند ذکر جناب امیر خان را مرقوم
شدید یک لوح منع اقدس مخصوص ایشان نازل ارسال شد
انشاء الله بان فائز شوند و هم چنین مخصوص جناب امیر احمد
لوح اقدس اربع نازل ارسال شد امید انسانی آنکه کل از کوشش
حیوان بیاشامند و از دریا فضل قیمت برند ^{ساجد} درین ایام که
عالم بنور ظهور روشن آسمان عنایت بقیه عظم مترین اهل این مفاصل
مشاهده شوند امروز روز ظهور عنایات و مواهب الهی است

صد هزار طوبی از برای نفسیکه فرصت را از دست نداد و در
تذکر آنچیز از او فوت شد قیام نمود و تحقیقه اگر نفسی باذن
حقیقی توجه نماید از هر ذره از ذرات و از هر شیئی از اشیا و کلمه
استماع بنماید ای اهل ارض بویوم یوم الهی است ندائی مرتفع است
که لم یزل و لا یرال شبهه انرا احدی استماع ننموده و نخواهد
نمود و انواری از اقیانوس مشرق گشت که نظیر آن دیده نخواهد
شد در اینصورت آنجبوب و این فانی و سایر دوستان الهی
باید دست بدعا برداریم که شاید احدی از این فضل عظیم و فضل کبر
محرور نشود ناله با حنینها در قلب مستور و اظهار آن ممنوع الامر
بیده و حده لا اله الا هو ^{۶۶} انیکه در باره جناب صریح علیه
و حضور او مرقوم داشتید در مقام کان الله و لم یکن معه
من شیئی عرض شد ^{۶۶} هذا ما نطق به لسان الکلیه
بسمه الفرد الصمد العزیز العظیم یا صریح یا ابن خلیل ان استمع ندا بحلیل الله
یذکرک من المقام النبیل و یدعوک الی الله الفرد الخبیر قدرین ^{۶۶}
بانوار الظهور و التدره تنادی انه لا اله الا انا الشاهد التمیج

ان شکر الله بما جعلك فائزاً بما فاز به الكليم اوسع من ان
 الغير الحكيم قد انار العالم من انوار الوجود والابصار في
 حجاب غلظ هذا يوم فيه بناوى الكليم وتقول يا اهل التوراة
 قد اتى منزل الآيات الذي يطهر ما كان مكنونا في ازل الازل ان تتم
 من العارفين ضعوا ما عندكم وخذوا ما امرتكم به من لدى الله ذلك
 هذا اليوم لبدء ايمانكم والذين آمنوا بهذا الكتاب
 لميسن الذي ينطق في الزمان اعظم سلطان لا يقوم معه من في السموات
 والارضين يوصيكم الله بالحق والامانة والاتحاد ويا امركم بما
 يظهر به جوهر الانسان في الامكان تعالى الرحمن الذي يفعل
 ما اراد ويحكم ما يريد كذلك ارتفع صرير القلم الاعلى طوبى
 لمن فاز بالاصفاء وويل للغافلين **بسم الله** قسم بافتاب
 حقیقتی که بر نفس در او فی جمله استعداد یافت شود البته
 از نار کله الهی مشتعل گردد ناس غافل این عبد متحیر و مهووس
 انشاء الله جمیع از انوار یوم الهی منور شوند و قلب جهان
 با حق اعلی توجه نمایند امید است که خواصان بحر
 حقیقت لسانی عرفان را امام عیون عالم حکمت تمام عرضه

دارند کیم شررا ز نار بر جان نازده صد هزاران سدر
 بر سینازده آیا چه قوا و تی قلوب عالم اخذ نموده که از این حجاب
 حقیقی معنوی محروم مانده اند آیا چه علنی ابصار را احاطه کرده که از
 انوار محروم گشته اگر این جامه فانی آنچه را که با صفا آن فائز
 شده عرضه آید در ارض غیر ارض مشاهده شود این بی لسان
 کجا قادر است در مضامین بیان حرکت نماید و این بی بصیر کجا
 لایق که در عرضه مکاشفه و نمود قدم گذارد در هر حال بجل غایت
 متمسک و بذیل فضل متشبث **باب رجا الحمد لله منقوش**
 انشاء الله کل ما یغیبی فائز شوند و پر تو آفتاب عدل تیر کی عالم را نماید
 ان ربنا الرحمن لهو المقدر القدر و ذکر جناب نصر الله خان علیه
 شده بود الحمد لله لای الوجود مذکور بوده و انشاء الله خواهد بود
 از شتت امور محزون نباشد بعد از تفریق نور جمیع شایق نماید
 نیز است در بساط عظمت عرض شد **بسم الله** انما نطق بلسان الو
 قوله جل کبریا **یا علی** قبل کبر **یا ایها الناظر الی وجهی** و التا کن فی
 قباب عنایتی ان استمع فی سخن صریحی انه لا اله الا هو حق علام الغیوب
 کبر من قبل علی و جدم من سنی نصر الله فیکتوت الاسماء و شبره بما قدر له

من لدی المہربین القیوم بحولہ العالی العالم مقصودی و مقصود الامم
 اسلک بحیث سدرہ المنتہی و لیسالی بحر علمک یا مالک الاسماء
 و فاطر السماء بان تختب لی من قلمک الاعلی ما یجعلنی فی کل
 الاحوال ناظر الیک و راضیا بما نزل من سماء امرک و ناظر قانتک
 من خلقک ایرت ایدنی علی ما یستی بہ فی ذکرک فی کتابک
 الی لا اعلم ما عندک و انک انت المقدر العالم خیر ثم اسلک
 یا الہی بمنظر نفسک الذی بہ انارفق سماء ظهورک بان
 تقدیر الی ما ینفعنی فی الآخرة و الا و انک انت المقدر علی ما تشاء
 و فی قبضتک زمام الاشیاء لا الہ الا انت الغفور الکریم
 و ہم چنین در لوح منع اقدس مخصوص جناب لامیز احمد تقی پور فقیہ
 ایشان جناب شیخ عبدالحسین علیہا بہاء اللہ ارسال شد لقمہ عینا
 تائید ایشان از حق جل جلالہ سائل عالم سحر عنایت احسان شدہ
 و نخواہد شد و آفتاب فضل بجدودی محدود نہ و لکن مستبسن مذکر
 کمیاب انشاء اللہ بہمت آنحضرت اولیا حق نقوی مخصوص
 خدمت امر معین شوند تا جمیع من علی الارض با بر ائت ہا
 نمایند اینقدر بسیار غلیمت طوبی لمن فاز و اینکه در بارہ مجدد

اہل علیہا بہاء اللہ مرقوم شدتید تلقا و وجہ عرض شد و یک
 لوح کہ حزین بطراز عنایت حق جل جلالہ است مخصوص ایشان
 نازل انشاء اللہ بنفحات آیات مظهر بنیات فائز شوند و ہمچنین
 مخصوص در قہ اخت آنجناب علیہا بہاء اللہ لوح منع اقدس
 انشاء اللہ زیارت لوح الہی فائز شوند و اینکه ذکر جناب
 لاسید الوالقاسم از اہل ص علیہا بہاء اللہ نموده بودند ذکر اولیا
 ارض ص و مهاجرین لازال در ساحت اقدس بودہ و این عبد
 شہادت میدہد کہ طرف عنایت متوجہ نقوی کہ از کوشش استقامت
 نوشیدہ اند بودہ و است مع ذلک در ساحت اقدس مراہ
 خلوص ایشان عرض شد ہذا نازل کہ من القلم الی قولہ عز جلالہ
 بسمی ایشا ہد بخبر یا ابا القاسم آنچه بر نورین تیرین از ظلم
 جہلای ارض کہ بعلماء مہر و منہ وارد شد اصفا نموسی حال در آنچه
 بر اینمیلوم وارد شد تفکر نما در آیا میکہ ظلمت عالم احاطہ نمودہ بود
 و از سطوۃ ظالمین اہل بیان مضطرب مستور است ظلم و وحدہ بر امر
 الہی قسیام نمود یبہد بذلک انجم سماوی و شمس افش اقدر
 و اکثر اہل رطل اصفا نمودہ اند آنچه وارد شد تا انکہ فی اجملہ

+

اطمینان حاصل اذ ارتفع لطین و نشرت اولق الثار بایادی الفحاح
 در بادی و لست آباد تفکر نما قسم با قبا افق این که از اصل
 غافل بوده هست و از این گذشته شورش اقل ز حیوان
 میشود حال شبایض طین بطن مشغول شده افله و لذتین ابتغوه
 کواید و ستان بحیل صبر متک نماید عنقریب کذب
 ان نفوس مجبوله واضح و هویدا خواهد شد انک لست سخن من
 انا ذکرناک من قبل من بعد دوستان ان رضی کچیر برسان باید
 باسم حق بقوت و قدرتی ظاهر شوند که عالم را مفقود و معدوم
 مشاهده نمایند تا چه رسد بطنین ذباب ان افرح بذکری
 ایاک ثم شکر ربک لم یبین العلم انتی و اینکه ذکر جناب لامیرزا
 زین العابدین علیه بهاء الله نموده بودند از حق جل جلاله میطلب که
 موفق شوند بر تخریر آیات الهی و این از فضل های غلیظ محمود
 انشاء الله موفق و مؤید باشند بر آنچه سبب و علت بقائه
 اثر ایشان که از قبل ارسال شده بود بطراز قبول فایز و نرد این فایز
 موجود امروز که یوم بیست و پنجم جادی اولی است این کلمات
 عالی از سماء عظام منزل آیات مخصوص ایشان نازل قوله جل جلاله

هو الشاهد العظیم کتاب انزل الرحمن من سماء الفضل لتقرب
 العباد الیه و یبشیرکم بما قدر لهم من قلمه الا علی انه لهو الغفور الکریم
 لا تعجزه شئون العالم و لا یمنعه نفاق الغافلین ینادی فی کل
 الاشیان باعلی استدک و یهدی الناس الی صراط التبت المتقیم
 طوبی السمع ما منعه ضوضاء کل معرض لبصر ما حجبته حجاب الغافلین
 ہذا یوم شرب محمد رسول الله من قبل و شدت که کتاب التبت
 العالمین ان الذین اخذتم سکر الهوی اعرضوا عن مولی الوری و تکلوا
 بما عندکم من الاوهام و التماثل انک یازین ان استمع به اداء المظلوم
 من طراشجن انہ تذکرک فضلا من عنده و یوصیک بما یرتفع به امر
 العلم الخبیر ایاک ان تمنعک ظہورات العالم عن مالک التبت
 ان احفظ مقامک باسم ربک المقدر القدیر تفکر فیما ظہر من عنده
 و تفکر فی آثاره کذلک یا امرک من عنده کتاب مبین انا ذکرناک
 من قبل و تذکرک ہذا یحین فی ہذا المقام الکریم کن قائما علی خدمتہ الامر
 و ما یثابنا بآیة الغفران حمید کذلک نزلنا الآیات و ارسلنا
 الیک لیتعرف غایتہ ربک و تكون من الشاکرین استھی
 این عبد فانی خدمت ایشان و جناب لامیرزا ابوالقاسم

علیها بهاء الله تکبر میرساند و عرض نماید امر در روز است که جمیع دوستان
 الهی باید کمال جد و جهد را مبذول دارند که شاید لک لشکان وادی نفس بود
 بوطن اعلی راه یابند و تشنگان بادیه هجر و فراق از سبیل وصال
 بیاشامند امید هست که نفسی کمال روح و ریحان تبلیغ امر محبوب
 عالمیان مشغول شود اگر فی الحقیقه نفوس مستقیمه آنچه در الواح الهی
 ارتقوی و پیرکاری و خلاق طیبه و اعمال مرضیه نازل شده مزمین شوند
 و تبلیغ امر متکبر غمگین اگر نفوس سراج خلیص اثر آن اخذ نمایند
 در این صورت کل فارغ و آزاد و مسترح بر سر عزت و رفعت مشایخ
 حسب الامر در جمیع امور باید حکمت متکبر حجت و از اعتدال تجاوز
 ننمود اینک ذکر جناب علی اکبر بیگ علییه نموده بودند احمد الله
 لحاظ عنایت بایشان متوجه ذکر ایشان مفصلاً در مکتوبیکه
 بجناب محبوبی لامیرزا سد الله علیه منکل بهاء اهباه ارسال داشته
 شده انشاء الله ملاحظه بفرمایند و مطلع میشوند و حال هم مجدداً
 ذکر ایشان و جناب شهدای حیدر علیها بهاء الله که ذکرشان
 در آخر کتاب انجمن بود و تلقاء عرش عرض شد شمس عنایت
 نسبت بهر یک مشرق و لاج قوله عزاجلاله اناراینا
 اقبالها و سمعنا ذلها انما لا یعزب عن غلده من شیء و نظیر لها ماقده

بمحبوب فرادی

من لدی الله انما لا یضییع اجر المحسن استی و اینکه درباره نصاب
 حقوق مرقوم داشتید در ساحت امنع آرد عرض شد
 در اناطی بلسان الطیبه فی الجواب فقیر در کتاب اقدس جانطق
 بایسیان نزل شده و بعد حکم نصاب که الوجود بعدد واحد مقرر حکم
 من لدنا استی و مقصود از این حکم عنای خزینه عمومیه از بعد بوده
 و شاید تفصیل آن از بعد عرض شود تا انیقام جواب دستخط حضرت
 که تا بیخ آن بهفتم ذمی القعدة الحرام بود و احداً بعد و احد عرض شد
 و دستخط دیگر انجبوب که بذكر و عنای محبوب عالمیان مزمین بود
 و تا بیخ آن بیت و بهفتم ذمی الحجة الحرام قلب و بصر رار و شن و منو
 نمود و اینک مرقوم فرموده بودند که اراده هست در هر شهر مراب
 عبودیت و خضوع و خشوع خود را عرض نمایم و از رب مقدر توفیق
 طلب بنمایم که موفق شوم بر خدمت امر انیراب تلقاء وجه
 عرض شد قوله جللت عظمتهم و القائم باسمه القیوم
 انما یدناک علی عرفان مطلع آیاتی و مشرق وحی و مظهر امری الحکیم
 و اسمناک ندائی فی طور العرفان و اریناک جمالی المشرق المنیر و اقمنا
 علی خدمت امری فضلاً من عندی و انا الفضال القدیم یا ایها الطاهر

في هو آجتي ان استمع ما يقولون المشركون الذين اتخذوا الالهة لهم
 خلف الحجاب واذا انظرنا الامر بقوة من عندنا خرجوا ^{بظنين}
 الدنيا وعرضوا على رب رب العالمين لعساة ان
 الذي اتخذوا المشركون صنما لا ينفعهم من دون الله لا يقدر
 ان يحكم لقاء الوجه شهيد بذلك كل منصف بصير ^{تكرت}
 قائما على الامر في يوم فيه ارتعدت فرانس فوارس القدرة
 والاقدار ظهرت واظهرت ما نطقت الاشياء ^{الممكنو} بالله قد ظهر
 والغيب المنزون باعرا تقوم مع جنود الارض والسماء كذلك
 تكلم متكلم الطور في سيناء البيان طوبى لمن سمع وويل للمصدين
 كبر من قبلي على اوجه حيتاني وشبههم بنيتي ويلي وحيي التي
 سقت من في السموات والارضين ^{انا ذكرهم مرة بعد مرة ان}
 ربك لهو المشفق الكريم ^{قل هذا هو الذي اخبره بقطة}
 البيان بقوله انه هو الذي ينطق في كل شأن اني انا الله لا اله الا انا
 رب العالمين قل في يوم فيه لا ينفعكم البيان الا تصديق
 ما نزل فيه في ذكر هذا الذي كرمكم ذروا ما عندكم وخذوا ما امرتم به
 من لدى الله القوى القدير كذلك انار الفخ البرهان بغير

بيان ربك الرحمن له هو يستن العليم اليها عليك وعلى الذين باجروا
 في سبيلي وحملوا الشدايد الاسمي وعلوا ابا امر وابه في كتابي اسبين انتهى
 وعرض الله عليه ما بهار الله وساحت اتمتع اقدس
 اعلى عرض شد قوله تعالى سبحي كينز الهى وورقة سدرة محبت
 رحمانى اظهر حق جل جلاله از برای آن بوده كه جميع من على الارض بعرفان
 فائز شوند واز كوششها ووصالها بياشامند جميع كتب الهى بر
 انيطلب كواهي ميبهد جميع ايام بحق منسوبت ولكن رخص
 وزبر اين نوم خصيصن بافته وبيوم الله معروف كشته اوليا واصفيا
 لازال النطق جل جلاله لتاثير اسئل ان حق هم لقاء اولياي خود دوست
 داشته ودارد ولكن شئوننا فظلم ظالمين سدى است
 حایل يديان امه وجميع احوال اضي باشد وباراده حتى تعالى ناظر و
 متوجه انك بسيار بلند است وطلبت مقبول لكن قلم اعلى عباد
 واما خود را بكميت امر فرموده لذا توجه باين شرط اين ايام مقتضى نبوده
 وينت انشاء الله موفق شوي براعماليكه سبب تذكارا الهى شود
 هر يك از ايام كه با ني مقام بلبت را اعلى فائز شدا جلتا در باره او اظم
 و صحيفه حسانى مطور ان عمر في هذا الفضل الالهى شكرى ربك
 الكرم يا اعلى قبل الكبر يا غيا ما نزل من سما مشيتي وكبر على وجهها
 من قبلي وشتر با بار شخ انا فضلى كلم معها من عن بارها بما تقتر

به عینها و یفرح قلبها البها علیک و علیها و علی امانه الله رب العالمین
 انتهى الحمد لله بذكر الهی فائز نشند نفس آیات شهادت
 میدهد بر عنایت حق جل جلاله از قبل هم بخدمت و رفقه کبری
 حضرت اجنت علیها من کل بهاء اباه و قبشان فائز بوده بهنگام
 دستخطی از ایشان میرسد ذکر او را میفرمودند جناب محبوبی
 اسم الله الأصمق علیه با بهاء الله مکرر ذکر او را نموده اند و
 بعنایات حق جل جلاله فائز گشت اگر حجرات او با میخیزد
 و مقام یک ذکر که از قلم اعلی جاری میشود بر اهل عالم تجسسه نماید
 انوقت قدر عنایتها و اذکار و کلمات مقصود عالمیان فی کلمه معلوم
 و واضح میگردد تعالی فضل و جلت عظمت و علت عنایته لا اله غیره
 و اینکه در باره پیغمبر ملک و حقوق الله مرقوم و شید از یقظه غرض
 تبیین فرمودند و بعد اینکه علیا از مطلع بیان ملک اسمازل قوله
 جل جلاله طوبی له ثم طوبی له انه اراد ان یعمل بما امر به فی کتاب الله
 العظیم الخیر فی تحقیقه او امثال و سزاوار این طیب مبرور بوده و
 انا قبلنا منه ما اراد فی الله و عفونا له فضلا من عندنا و بهتة من لدنا
 و انا الوهاب الغنیال المونیذ الکریم الخیر فی تحقیقه او امثال و سزاوار این طیب مبرور بوده و
 این فقره جمال قدم تبیین مشاهده شدند این یک عمل بزرگ که

عمل

از عرض راده آن جناب حاصل شد و دیگر نکه اراده مقبول افتاد و بعد
 بخشش حق جل جلاله عزیز گشت و فضل عظیم ذکر یک در ایتمقام از
 لسان عظمت جاری شد انشاء الله از الان امثال این
 عنایات فائز شوند و فی تحقیقه اینست آن نیتیکه از قبل بان
 خبر داده اند فرموده اند نیت المؤمن خیر من عمله اینکله مقام
 خود را در ایتمقام اخذ نمودند از من فضل بنا الرحمن الرحیم و در مقام
 فرمودند یا عبد حاضر بنویسین جناب مذکور علیه بهائی
 حضرت فیاض میفرماید بفضیحه اراده نموی فائز شدی و از
 نفس مقدسه که ادای حقوق الله نموده اند محبوب گشتی ان
 احمد و کن من الشاکرین انتهى و اینکه در باره جناب سید ابوبکر
 علیه بهاء الله عنایت مرقوم فرمودید الحمد لله فارغ شدند اگر چه
 فراغت و تحقیقه از برای نفسیکه در بحر محبت الهی متغرقند بود
 و خواهد بود و ایشان افضل محبوب عالمیان با ایتمقام فائز بود
 هستند مکرر ذکر ایشان را این خادم از لسان احدیه سماع نمود
 یکبار اینکله مبارکه از لسان رحمن اصغاشد قوله تعالی
 انه حبس فی سبیل الله و وجدناه صابرا قیما و رد علیه الی اخره پانچ

و کثره و کبر اینکجه علیا اصناشد فرمودند ابو طالب اقبدا
 نموده بمولایش در سخن استی و یک لوح منبع هم چندی قبل
 مخصوص ایشان از سما و غایت نازل نشاء الله ارسال میشود
 و در این سخن که این فانی تبحر مشغول ساحت امیر اقدس خضارشده بعد از
 شرف حضور فرمودند جناب ابوطالب علیه بها یا اباطالب
 ناله هایست را شنیدیم و خینت باصنا و مالک استی فانی
 شکر کن محبوب عالم را که ترا مویده فرمود و بعضی از مشرق و وحی مطلع ای
 در بلایای و آورده بر نفس حق جل جلاله تفکر نما قریب چهار شهر در سخن
 ارض طاحت سلاسل و غلال بوده مکرر بچسب و ارد شدیم و بکمال
 فرح و انبساط با حسن از کار و اکر و مناطق و بعد از خروج با سیری
 رفیق تا این سخن عظم مقرر گرسی و اقعشد در آنچه بر شما وارد شد
 مسرور باش و کن در جمیع احوال بحکمت متکلم نما و تبلیغ
 وقتی محبوبت که محل استعداد شده شود و الاسبب و علت
 فساد میگردد بحکمت تکلم کن و بحکمت ناظر باش و بحکمت
 عمل نما یا اباطالب انا ذاکرک من قبل بما لا یعاد له شیء من الاله
 و تذکرک فی هذا سخن فضلا من لدن ربک الکریم و تذکر
 اباک الذی شهده الرحمن فی کتابه این از سخن فانی است

اذ منیع عنده من علی الارض لا من شاء ربه المقتدر القدير قد کان قائما
 لدى الباب و عالما بما امر به من لدن امر حکیم طوبی لمن ذکره بما
 نزل له من علم الله الا ^{عند} و لمن احبته لوجه الله ربک العالین
 یا اباطالب انوصیک مرة اخرى بالحکمة الکبری تمسک
 بها ولا تتجاوز عنها ان ربک اختار احکمه و هو الخیر العظیم البها
 علیک و علی الهک و علی کل موقن بصیر استی اینفانی
 خدمت ایشان تکبیر و سلام میرساند حق عظیم شاهد و کوا هست
 که لازال در نظر بوده اند و سلب علت اینکه این خادم فانی در عرض
 عراض خدمت ایشان توقف نموده این نظر بحکمت بوده
 و اینکه سوال تکلیف خود نموده بودند این فقره تلقاء وجه عرض
 فرمودند امر الهی را باید از غیر الهی ستر نمایند لئلا لو شئین نزدیکی
 و تقدمات غدیب نزد تقوی که از قوه سامعه محرومند
 شمر داشته و نخواهد داشت لذا ذکر امر در حکومت جایز نبود
 و نیست در حال یاد در امر مستعد جنبه های حکمت و دلچیز
 انه یا امر بما هو خیر لکم ان اعلموا به و کونوا من السخین استی
 عرض میشود بعضی از اذکار نزد حکومت و یا نفوس ضعیف جایز

نبوده و نیت از جمله ذکر ارسال عراض بساحت اقدس و
 جواب آن از سما مشیت الهی است بحق ممنوع است منعاشد
 چه شاید این ذکر سبب خسر شود امر تبلیغ معلق است بشرطی چند
 باید کل آن شروط ناظر باشند تا سبب اقبال شود نه علت اعراض
 همچنین سبب اطفائی رفسا کرده اشتغال آن محبوب باین
 مراتب را نشی القانایند تا کل آن سبب لایق مقبول است
 قیام کنند قریب سی سنه میشود که حق جل جلاله جمیع افراد
 وجدال نزاع منع نموده چه مقدار بلا یاکه بر او لیا وارد شده و احد
 تعرض ننموده مع ذلک هنوز دست بر نداشتند در حین
 بظلم مشغولند و مبدء این ظلم علما بوده و چون میسر بود حلو
 تاخیر مع شفقت و رحمت و عنایت و الطاف حق اصل
 مقصود را نیافته چه اگر حق جل جلاله را صادق میدانستند بیقین
 مبین شهادت میدادند که این امر مقدس از نزاع وجدال
 و فساد است اعمال بعضی از قبیل که هوای نفسانیه الوده بود
 سبب بینه بعضی شد اگر حکومت تحقیقیه مطلع شود بر آنچه
 مشیت الله تبارک ما فاقیام نماید لکن اثر صدق البته در عالم
 معصوم

ظاهر شود چه که عرض واضح و هر ذی شمی ادراک ینمایند اسئله
 تعالی بان یوتد الاعراض علی اجراء العدل و اگر بانصاف
 و عدل مزین شوند و بالواج توجه نمایند دشمنان میدهند بر اینکه
 این امر منافی با حکومت نبوده و نیت بلکه مؤید است
 در اجرای عدل یا محجوبان این عبد متحیر نمیداند چه عرض
 ینماید اکثری از عباده در بحر غرور افتاده و در هوش و نظر
 با متحان این عبد اذن اظهار مطالب بنده ندارند و الا فوالله
 الذی لا اله الا هو اگر یک ترخم از ترنمات طیر امر را اصفا
 نمایند کل بکلمه مبارکه ان الله و اتنا الیه رجوعنا لیه و ینزل
 و تحقیق ما این حسین احدی با نیکنامه مبارکه نطق نموده مع آنکه کل
 بر حسب ظاهر بان ناطقند چه که این مقام قای بحت با ست
 از خود و مشیت اراده خود و رجوع بحق و عرفان او و قیام با او
 چندی قبل بیکلمه علیا از قمر اراده مالک اسما استماع شد
 قوله عزوجل یا عبد حاضر ما و کلمه در معنی لا اله الا الله
 اظهار نمودیم مشاهده شد بعضی از غایبین از ادراک

ان اظهار عجز نمودند در سالی و ایام با سبیلک ناطق و از منعی آن
 تا حین محبت مشاهد میشوند **آتش الهی** از شایسته جمع من علی الارض
 بطراز انصاف عزیزن شوند و ملکوت صدق صعو نمایند
 اینکه درباره جناب **امیر احمدی علیه ابن جناب مرحوم** فوج
 وزیر علیه مشکل به او اباه مرقوم داشتید در ساحت اعز اقدار
 ارض ابی عرض شد **بما نطق سائر المقصد**
بسم العلیم الخیر **مف** **انا ذکرناک من قبل و پدیناکی الی صراطا**
 و میزانه آنکه **الو ابین حکیم** و ذکرک فی هذا الحین نوصیک
 بالاسقامه الکبری علی امر الله مالک الوری و نبشک بفضل
 العظیم جمیع عالم از برای عرفان این یوم بدیع بدیع نلقشه اند
 چه که مشرق ظهور و مطلع نور و مکمل طور ظاهر و باهر است امروز
 حقیف سدره منتهی مرتفع و ضریک و شریک زندگانای بغایت واضح
 و صاحب سمعی استماع نیاید انشاء الله بغایت مخصوصه
 حق فائز شوی و از عالم و عالمیان فارغ و آزاد کردی امروز
 ندای رحمت مرتفع و همچنین شیطان نفوسیکه الیوم خود را
 بمعرض باله نسبت میدهند از این امر مطلع نبوده

نیتند بهوی گنمایند و بکمان خود بحق ناطقند **اف لام یذکر**
لظرو ابایات الله و برمانه و حجت و سلطانه باید بکمال حد و **تکلیف**
 بر خدمت امر قیام نمائی بشانیکه مطالع ظنون و او با هم را منفق
 دانی و معدوم شمری یا مهدی کن **س** **احاطه التلا تجا و زیاج**
التفسیر **ما جوج الهوی** **کذکک** **یا مرک** **من عنده** **کتاب** **مبین**
انشاء الله **بعلی** **فائز** **شوی** **که** **ذکر** **ت** **بدو** **امر** **ملک** **و** **ملکوت**
 باقی و پاینده ماند **انه** **یهدی** **من** **یشاء** **الی** **الاصراط** **المستقیم**
الحمد لله **العزیز** **العظیم** **المنتهی** **در** **جمیع** **احوال** **یاد** **انجناب**
 مراقب باشند و سجا است مشغول چنانچه از قبل بعبد
 باین خدمت بزرگ مأمور شده اند و اینکه ذکر اخوان علیهم
 بهاء الله را مرقوم داشتید بعد از عرض در ساحت اقدس
 اظهار عنایت فرمودند **قوله** **تعالی** **انهم** **تحت**
کما **ظعنای** **تی** **و** **المد** **کوردن** **فی** **ملکوت** **سبانی** **علیهم** **بهانی** **در**
و **حجتی** **و** **شفقتی** **و** **الطیباتی** **منتهی** **و** **اینکه** **ذکر** **جناب**
لا **حسنه** **علیه** **بهاء** **الله** **که** **از** **منویان** **انجنوب** **ست** **فرموده**
 بودند بعد از عرض اینکلمات عالیات از منزل یا

نازل و ظاهر قوله عز وجل **بسم المظلوم الفريد الحسن**
 فقه با غیه سالها منتظر ظهور حسینی بوده اند بعد از قائم قائم را
 مشاهده نمودی که شیعه شنیعه بران ملکوت روح چه وارد آوردند
 در کتب آنفئه این نبأ عظیم مذکور و مسطور و گفتند بعد از
 قائم ظهور حسینی عالم را منور فرماید و جمیع انبیا و مرسلین حتی
 قائم در ظل علم آن حضرت جمع شوند و چون از انوار ظهور روشن
 شد کل منصفی و مد هوش و غافل **لنفسیکه بعرفان**
 قائم فائز نشدند اگر نمایند عجب نیست عجب در نیت
 که مضرین بیان که بر نعم خود بعرفان قائم فائزند از این ظهور عظیم
 که بمشابه آفتاب منسیر و واضح است محجب و غافل میباشد
 میشوند بلکه بانکاری و سیام نموده اند که بصیر و سمیع شبیه
 ندیده و شنیده طوبی لک **یا حسن قیل علی بایز کرک المظلوم**
و یا مرک بما یرتفع به امرت رب الکریمی الرفع الیه علیک و علی
کل مقبل ثابت را منتقم هستی استدعا لکه از جانب این خادم
 خدمت منتسبین **فیه جمعین تسبیح و سلام برسانید از حق میطلبید کل مؤید**

الحق

صفت

فرماید بر آنچه سزاوار این بوم مبارکت و اینکه در آخر دست خدا در
 امه الله ضلع جناب حاجی میرزا حسن کرمانی علیه ما فرموده بودید آنچه
 آن محبوب در این مقام مرقوم دشت تلقا عرش عرض شد
بذا ما نطق به سان ربنا الأقدس الاعز الأجلی قوله جل کبریا نه
بسمی المفرد علی الأخصان امی امی ان افرحی بما ذکرک
 من قام علی خد متی نطق ثنائی و در و علیه سپلی ماناح به اهل
 القدر و سال لا یاورقی یاورقی ان السدره تذکرک و تبادیک
 بما انجذبت به افئدة الحوریات فی العرفات امی ا
 امروز ملکه عالم فائز نشد با آنچه که تو فائز شدی ندای الهی رسیدی
 و باقی اعلی اقبال نمودی و بنایش ناطق کشتی در یومیکه علما
 از ضل زان غافل و محجوبند اگر بعد در مول او راق بشکر و حمد
 محبوب یکنان ناطق شوی نزد این نعمت کبری و عنایت
 عظیمی خودم مشاهده **بذنا لک** با شربت حق حقی و
مریایا لک با فزنت بنعمه امری انشاء الله لا زال مؤید
 باشی بر نبوت و رسوخ و استقامت جمیع ابا، آن
 از ضل زان ذکر نمایم تا کل زلفحات بیان رحمن کمال

شوق و اشتیاق و جذب و انجذاب با فاش اعلیٰ ناظر شد
 و بذكر سدره منتهی ناطق یا علی قبل اکبر علیک بها
 و عنایتی بلخ ما امرت به و ذکر احسانی با نزل
 من ملکوت فضلی و جبروت عنایتی و بترسم با قبالی لهم
 و ذکر می لهم من هذا المقام لبعید و دیگر این عبد
 فانی چه عرض نماید از ارفق بیانات منزل آیات شرفیات
 شمس فضل و رحمت و عنایت تقیمی است که از برای احدی مجال من
 نمانده آیا نفسی از عهدۀ این شکر متواند براید لا و عمرک
 جمیع عالم عاجز و قاصرند و لکن نظر با شتعال قلب بنا محبت
 انسان را تخریب نماید بذكر و بیان باری مع عجزی و تصور
 استدعا آنکه خدمت و رفته مذکوره علیها بهاء البند کبیر
 و ذکر و ثنا از قبل این نام ابلاغ دارید فی الحقیقه آنچه محبوب
 در باره آنورقه هر قوم داشت در قلب حرار احداث نمود
 از حق شایع سائل که او را تأیید فرماید و امثال و در اراض ظاهر
 و مبعوث نماید آنرا و المقدر القدر و الحمد لله العزیز
 الحمید البهاء علی خیرکم و علی الذین نسبهم الله الیکم و علی

الذین خرقوا الأوجاب و کسروا الأضیام باسم مالک الأنام
 و سلطان الأيام عزیر نیفانی آنکه یکقبضه قلم تراش
 که هر قوم شنید که جناب آصح و آ علی صغیر علیها بهاء الله
 داده و استدعا نموده اند خدمت حضرت خضرن الله روحی
 و ذالی لتراب قدومه الفداء انقاد شود رسید انشاء الله
 بفضل عنایت حق جل جلاله فائز باشند و بانوار محبت
 منور و هم چنین آنچه نیت جناب اسم الله الاصدق
 و نیت خاله ایشان علیهم بهاء الله الرحمن مخصوص اسل
 سراق عصمت و علمت ارکان شتند جمیع رسید و یک
 فرد غالی که از قبل تفصیل نزام قوم دستد رسید انشاء الله

قال

انورقات در ایام الهی با اعمالی مؤید شوند
 که ذکرش سبب تذکر جمیع نساء
 عالم گردد آنه هو المویذ
 الکتبیه لمجیت
 خ ادم ۲۹ جمادی الأولى ۹۹۱ هـ مقابله

جناب استاد محمد قلی الذي باجر وفاز

هو السامع المحجب

نشده انه لا اله الا هو قد ظهر من كان موعودا في كسبه كلها وزين العالم
بهذا الظهور الذي كان مذكورا بمكمل الظهور وبالاسم المكنون
المخزون وبالسر استور في افقه لتتبين المرسلين يا ايها
اسخاض لذي الوجه والقائم لدى الباب والناظر الى
الافق شهدك العلم الا بانك باجرت في سبيله
الى ان حضرت امام العرش سمعت نداء الله رب العالمين
وشرب حين الوحي من يد عطائه وفزت بما مات في حسرت
اكثر اخلق شيئا بعد ذلك ربك العزيز حميد ^{بخط} توصيك
بهذا المقام الاعلى باسم ربك المقدر القدير كبر من قبلي على وجودي
وتبرسم بعناتي ورحمتي وقل يا خضر الله كوني في هذا الامر على شان
لا تتجكم حجيات العالم ولا وضوء الامم هذا ينبغي لمن قبل الى
هذا البحر العظيم خذ لوح الله بقوه من عبده انا ذكركناك
والذين امنوا بذكر لا ياخذوا الفناء بام اسمائي احسن يشهد

بذلك من عنده كتاب مبین البهائم المشرق من افق سما
رحمتی علیک وعلی الذین امنتم مطوۃ الظالمین عن الله
مالک يوم الدين مقابله

جناب استاد محمد قلی الذي خضر وفاز

هو السامع الشاخبير

يا محمد قلی ابي محمدی عليه بهائي وعنايتي نامت را بساحت اقدس
ارسال نمود انه فاز باخضور وبالقرانه والاصناف ووجدنا كل فكر عرف
حكمت واستقامتك في امر الله رب العرش العظيم تتدبر قصد
مقصده اخصي نموي وبان فانزكشي واز ابادي عطا اشاميدى آنچه را
كه شبهه مثل شسته وندارد سنه قبل لومي ازايا م جبهه رسوله رحمت
فضل شديدم ولوحى بخط ابي نازل ارسال شمله قل لك الحمد
يا الهى بما هديتنى الى ساحة عزك وادخلتني في مقام طافه المقربون والخاصون
بامرک وبقيتني من كاس عطاك حقيق بانك واسمعتني نذاتك
ايرت اسلك بمصاح امرک الذي امسى من ارياح عاصفات
بان تجعلني مستقيما على خدمتك وذكرك وثنائك بحيث لا الامر

ولا العلماء عن التقرب اليك يا مولى الورى ورتب العرش
والشرى ايرت انا عبدك وابن عبدك توكلت عليك وفوضت
امرى اليك اسئلك ان لا تحببني عما قدرت للقرين من
عبادك ثم اغفر لي ولمن معي يوجدك وكرهك انك انت المقدر
العزيز الوهاب مستجاب

ط جناب محمد قلى الذى حضر وفاز
هو انا هه فوق كل شئ

يا محمد قلى اشهد بما شهد المظلوم انه لا اله الا هو الفرد بخير ثم اشهد
بما شهد بشري عليه ملكوت بهائى انى انا اول العابدين اعمم
قد فاز مارسلته في هذه الايام ولبناه فضلا عننا وقلنا
رحمة من لدنا اقل سبحانه اللهم يا الهى لك الحمد بما ذكرته
وزفيت مارسلته بماسر ملكك العزيز المنير اسئلك
بامولج بحر عطائك واسراركتك والواحاك بان
تؤيدنى على عمل ترضوع منه عرف قبوك انك انت المقدر
العليم الحكيم چند بوست جبهه شمارا پوشيديم وبيرون رفتيم

بكن

يعنى از محل صحرا و اولييارا ذكر نموديم ذكر ابرهه رفع سراق المجد و خبا
؟ ان مثل به نصب علم الظهور في التطور و نطق التدره الملك لله
رب العالمين مقابله

ط جناب محمد قلى عليه بهاء الله
بنام خداوندانا

يا محمد قلى لعسر الله با در عالم فخر نمانى شنيدى آنچه را که از قبل
احدى نشنیده و دیدى آنچه را که احدى ندیده آنچه از منكرين و
عالمين در اين امر ظاهر ميشود كل بر اينست علم بر حقيقت حزب الله ضد
طوبى از براى نصيحه در پيل دوست اسم و عزت را را يكان داد عالميك
عملانك معادله نينمايد زود است که آنچه گسان حكايت ميكنند
خبر ادراك نمايد جميع منتسبين على قبل كبر عليه بهائى و عبايتى را كبر ميرسيم
و تسلى ميديم بشهرم بر جنتى التى سبقتهم و بعنايتى التى احاطتهم
انا غفونا عنهم و غفونا عنكم و غفونا عنكم يا لا اله الا الله
لمن تنك اليوم بالرجوع وفاز جبر الغفران من لدنى الرحمن انه من الطائفة
فى كتاب مدين سجو قدره مقام على را بداند اگر انسان از خزن خوف يك
آن مضطرب شود از خوف غدا بطلوت نامى چه خواهد نمود الحمد لله

الا

اشراقات انوار اقباب فضل بعصیر احاطه نموده و بعصیر هم خواهد نمود
 فسوف يرجعون الى الله و ليقومون على اعدائهم فان مات عنهم احد
 به نفسی فی اجماعه غافل شد و یا سطوت ظلم او را از تیر عدل زداشت
 لکن در ایام و لیالی هم بگذرد و ست یکتا مشغول بود و محضتین و
 الیوم چون یوم فرح البراست بحر عنایت در امواج کل نام و وجه
 قائم و بطراز الطاف مطرز از حق توفیق بطلب تا فکر افار فرماید با آنچه
 که سبک نجات و فلاح است یا ایها الناظر الی الوجه بسیار از نفوس
 حال تا خلق نیست که فی سبیله تعالی طائف جس شوند و با سلاسل هم
 اعوشش کردند لعمریه این سلاسل از صد هزار حایل و لی و اجابت
 چه که آن بحق منسوب است این بمطالع ظلم اعادنا لله و ایاکم من شر
 هو لاد العالمین مخصوص اذن عنایت کنویم ان اقبلون کن
 من الشاکرین و ذکر محمد و نبیره بعنایات ربه الکریم له ان تمسک
 بحبل العدل و دیگر آنکه با حکم پیمان آنه لهواک مع اوجه مقابله

جناب محمد قلی علیه بهاء الله

هو الله تعالی شأنه لبیان فی الامکان
 یا محمد قلی علیک بهائی اشهد ان الذین اقبلوا الی انقی
 و فازوا بالقبای و شبه بواجب الوحی من عطائی انهم فازوا بما کما
 اهل المقرین و اهل الازال لا تعادل بکلمه ربک کتب
 القوم و ما عندهم و ما کان مکتونا فی خزان المملوک
 و السلاطین کذلک ارتفع صیر القلم الاعلی و ذکرک
 فی هذا الیوم المبارک العزیز المبدع
 جناب علی قبل کبر علیه بهائے و عنایتی الذی کان حاضر الی
 باب خطمتی و امام عرشی رسل کتابک لدی المظلوم اجنبک
 بهذا الذکر السین الذی به طارت قصرة فضلا عن الارواح
 ان ربک هو المقدر القدير طوبی لمن طار فیهذا الهوا و سع
 اریاح عنایتی و صوت خنجره طیور فضلی و رحمتی انه من ایین
 فی کتاب الله رب العالمین
 یا نعیم سمعنا ذکرک ذکرناک و راینا اسمک انزلناک
 ما لویلقی علی ابحال لثربها ناطقه بذكر الله ربک رب العرش

العظيم هذا نزلنا لك من سما الفضل استقبى بدوام ملكوت الله العزيز
 البديع قد ورد عليكم في سبيل الله مانح به القلم وسوف يرون
 الظالمون جزاء اعمالهم لعسر الله قد قدر لهم من العذاب
 ما يقدر اللسان ان يذكره ان ربك يشهد وهو العليم الخبير
 لا تخزن من شئى سوف تنتهى الايام ويتبى الملك لله واوليائه
 الذين حملوا الشدا في حبه ورضائه وامنتمهم سطوة الظالمين ولا
 ضوضاء المعتدين عن التقرب الى افقه المقتس المشرك
 المنير يا نعيم قد انعم الله عليك في هذا اليوم الذي
 اراد فيه المظلوم ان يتوجه الى جهة اخرى امره عنده وهو الامر
 القديم ان الذين تمسكوا بعروتي وقبلوا الى النوار وحيي ووردوا
 في ظل عرشى يوم تفيض انهم نفس منقطعين عن دون الله وعن الاسماء التي
 اتخذها المعرضون انفسهم اربابا من دون الله كذلك نطق
 القليل اذ كان الناس في رب العالمين قلبا ملاء المعصيين
 موتوا بغيبكم لا تتعلم اذكاركم ولا اولادكم ولا اعمالكم ولا اولادكم
 ولا توهجكم الا بما التمسك بهذا الجبل الذي لا يتحرك تحركت
 الممكنات ثم به بذلك الذرات ان انتم تنكرون

انفسهم

قل يا هيه لا تسرقى آياتي ولا تبدي ليها انضفى فيما نزل اني الحق من لدى الله العظيم
 لا تنفعك مغترباتك ولا ازخارفك ولا ينفعك الباقر ولا دونه
 ولا يغنيك ان تمسكى بالاشياء ان ربك ينطق بالحق وهو الحق علام
 الغيوب انك ما رايت اخاك ما انت معه قد غرتك الدنيا و
 زخرها كما غرت قوما قبلك اتقى الله ثم ارجى اليه انه هو الفضل المقدر العزيز
 الودود انا دعوناك الى الله انك عرضت بعد اقبلت تولى الى الله الذي
 خلقك وتوكل ولا تكونى من اللاتى شاهدين وانكرن انفسهم عند الله
 رب ما كان وما يكون كم لمن سمعت واقبلت وشربت
 حقيق الوحي من يد عطاء ربها رب الملك والملوك
 كذلك نطق لسان العظمة فضلا من عنده انه هو المقدر
 العطوف العفو
 يا محمد فلي قدرنا ذكر مرة اخرى في آخر اللوح ونقول لهباء
 من لدنا عليك وعلى من معك وعلى كل عبد قبل
 وكل منة اقبلت وفازت بهذا الامر الذي
 بناح المشركون صلاح
 الطاغوت تقابله

ط جناب استاد محمد قلی علیه بهاء الله

هو العزيز العظيم

هذا الكتاب من لي المظلوم الى الذي فاز بانوار القرب مع نداء الله المبرمج
يا محمد قلی اسمع لي من شطر حجبني انه يرشدك ويهديك ويحفظك من شر
الذين انكروا حجة الله وبرهانه وعرضوا عن صراطه المستقيم هم عباد اتخذوا الكثرة
لا تفهم معينا قد حضرنا رسالتك من قبل في هذه الايام مع احد اجابتي
عليه بهائي وغيابتي نسأل الله تعالى ان يورث اوليائي بنور الائمة
الكبرى ويشرح بطراز العدلية محجيب السائلين لا اله الا هو المقدر العظيم
الحكيم لا يغيب عن علمه من شيء يفعل ما يشاء ويحكم وهو اعلم
البهاء من لدنا عليك وعلى الذين شربوا حقيق لسببان من عطاء
ربهم المشفق الكريم ذكر من قبلي وليائي الذين بانقضوا عهدى وبتكابه
وقاموا على خدمته الامر جباله العلم الحكيم ان رأيت العيون
كبر عليه من قبلي وقلنا ان نخل مفر المشركين الذين اشتعلوا بنار
الغضب وكفروا بالله العزيز حميد لان يري المتكبرين كقبضة من
الظنير قل تخف من المعترضين وجماعهم وقل لا تعلم لا ينبغي لك
عندتك علم كل شيء في لوح مسين كذلك نطق في لوح
حسين كذلك انطق لسان ابيسان في هذا المقام الرفيع

جناب اسمي محمدى عليه بهائي غيبتى نامدات راباحت
آه رسال نمود بعد از مشاهده اين كتاب از اتم الكتاب نازل
تفرح و تخيون من اشكرين نسأل الله تعالى ان يجعل اوليائي
من الذين بارئتهم شهابات العباد ولا اشارات الذين انكروا بهاء الله
مقابلة

محمد قلی

هو الامر اسحاق العظيم

قد نطق مولى الامم في اعظم اسم الله الا اله الا هو المبرمج القسوم فيقول
الاحيان يدعو من في الامكان الى الله رب ما كان ما يكون من الناس
من نداء الاسكس وتوجه الى الاقرب الا على منهم من عرض وكفر بالله
العزيز الودود قد تموج بحر الرخاء وفتح باب القمار ولكن
عنه معرضون قد نبذوا ما كان باقيا لهم واخذوا ما يقين الا انهم
لا يفقهون تالله لو وجدوا عرف قميصي لسرعوا الى حسن

غيايتي وتوجهوا الى وجهي المحبوب ان اشكرك

بما ذكرت لدي المظلوم ونزل لك

هذا اللوح الممنوع مقابلة

ط جناب محمد قلی
بنام خداوند دانا

جمیع شبها شهادت داده اند بر عظمت ظهور الله و لکن عباد
از ظهور غفلت بهنام هومی عاکف نیکوست حال نفسیکه
باسم مالک انام حجیات او با هر خرق نمود و بغایت صحت
و اوق علی فائز گشت هر نفسی الیوم بعرفان الله فائز شد
مثل نسبت که بعرفان نیتین مرسلین از اول لا اول الی آخر لا آخر
فائز بوده هست این بعیم بدیع را مثل و مانند می نبوده و
چشمی مشاهده نمود او سلطان چشمهاست و هر سانی بزرگ
فائز گشت او مالک سانهاست نعیما قلب اقبل و لر جل
سرع و لید اخذت کتاب الله الیهتمسوم | وصیت نینامیم
ترا با آنچه الیوم سبب ارتفاع امر است از حق سخاوه تا ترا می
فرماید صغاسی بیانش چه اکثریت بیان را بیا بد اهل مکان
قادر بر تحریف او نبوده و نخواهند بود تو کل فیکل الامور

نفسی

علی الله ربک و قل حبی الله و نعم الوکیل لا اله الا هو الغفور الرحیم
مقدماته

اخت جناب علی قبل کبر علیها بهاء الله

هو الشا به اخیسیر

یا اخت علی قسم با شرفات انوار اقبامعانی لدی العرش
از اهل فردوس گوری و در صحیفه حمر الزقلم علی ابن مقام اعلی بتو
غایت شد ان عمرنی عنایت ربک ثم شکریه فی اللبیا
والایام یا اخت کبر طوبی لاختک حق شهادت
میدهد بر اینکه از اول امر اقبال نمود در ایامیکه کل معرض منافع
و ملج مشاهده شدند الا من شاء الله علمت لدی الوجیل
و بطراز باقی مزین اهل ملاء اعلی بذكرت مشغولند و صیحت
نیمایم ترا بخت اخیک و حفظ مقام خود باسم حق جل جلاله
البهاء علیه علیک و علی اللائی و جده من الملک الا اعلی عرف
الاستقامت فی هدایانا العظیم مقدماته

ورقه خت جناب علی قیل کبر علیها بهاء الله الاهی

هو الظاهر امام الوجوه

ای کثیر من و فرزند کثیر من بشنود ای مرا و تمسک نما با آنچه
سبب ارتقا مقام است عند الله امر و زعم نیک باشد
اقنابست ما بین اعمال قبل بیک کلمه بی برابری نماید کما
قوم الدین انکروا حجة الله و برهان و عظمت و سلطانه یا امتی حمد
کن مقصود عالمیاز که ترا میباید فرمود و در این شب عید
اصحی در ذروه علیا ذکر است نمود اگر با این جان بیک
اصفا نامی جان را یکجا در سپیش انفاق کنی از حق میطلبیم تو
و اما ان ارضی معده فرساید از آنچه سزاوار ایا هم او نیست و
عطا فرماید آنچه را که بخشش است آنه جواد کریم

قولی لک الحمد یا اله العالم و لک

الشکری مقصود العارفين مقابله

لایق

ط ورقه خت علیها بهاء الله

بنام خداوند علیم حکیم

بلایا و زاریای شما نزد این مسجون مظلوم واضح و مشهود است
و لکن آنچه در سپیل آبی بان ورقه مبارکه وارد شده محبوبست چه که با اسم الله
مترن است و فی سپیل الله وارد و قسیم با قناب حقیقت که از شرق
سبحان لعنت که اگر جمیع اهل بین بر آنچه از آسمان حقست نازل شده و خطا
رشته مطلع شوند بسر منتظر که توجیه نمایند عزت و نیت
شما بکلمات معضین معروضات و اشارات مشرکین و شرکاء
تبدیل نخواهد بود تعجب نخواهد نمود از حوادث دنیا محزون نباشد
و بکمال فرح و نشاط بزرگتر محبوب امکان مشغول باشید هر که باشد
از شماست طوبی لمن قال بعبر فان الله یسرب حق حکم فی سبیل
الواضح استقیم قانات ان ارضی انکم یبرسانید اما الله
که با شما مراد و ینمایند کل لدی العرش من ذکرند علیه من به الله
رب العالمین بجناب رافع بالمواجه سفارش نمودیم و تأسید
الهی علی ما یقتضی شامل احوال خود باشد آنه هو المقدر القدر البهائم
علیک و علی اللانی من بینه و ابن بعین ما عرن فی کتابه الکریم مقابله

۴

اخت خلیب علی قبل اکبر علیهما السلام

بنام خداوندیکتا

لسان غلظت در لیبالی و ایام بزرگ در دوستان از عباد و اما مشغول شهید
بذلک کل ذمی اذن کل ذمی کبیر نمبر امروز بجز فضل مواج و افشا
غنایت مشرق طوبی از برای کسیکه ندای الهی را شنید و او را
در قمیص ظهور شناخت امروز روز فرح اوراق است چه که سید
ظاهر و روز قیامت چه که قیوم قائم انشاء الله آن ورقه در ظل
غنایت سدره ساکن باشند و بزرگش ذکر طوبی لک
بما احترت خدمته اخیک الذی خترناه لخدمته

امری العزیز العظیم اتا کبیر من هذا المقام

علیک و علی اخواتک اللائی

قبلن الی الله رب العالمین

البها علیکم من لدن

مقدر مقادیر

امه الله ضلع محمد قلی الذی باجر و فاز

هو السامع المحیب

الهی الهی ارحم عبادک و امانک و لا تمنعهم عن فرات رحمتک
الذی جری من قلبک الاعلی فی حدایقه المعانی بامرک
ایرت انهم عباد اقبلوا الیک منقطعیین عن دنک فانزل علیهم و علی
امانک من سحاب سما و جودک ما یخطبهم عن دنک ایرت تری
ملاء لبسیان تقضوا عهدک و کسروا ایمانک و عرضوا عن جاکک

اسلک بالبحر العظیم الذی ماج باسک

و بعرف قمیصک الذی ماج

فی ایاک بان تحتط عبادک

و امانک بقدرتک

وسلطانک

لا اله الا انت المتقدر القدر مقادیر

این کتاب متطاب که از سماء وحی آسمی نازل شده حسب
 امر محفل مقدس روحانی مرکزی طهران بر تخریر آن موفق
 و مؤید شد اقل افغانی عبدالرحمن حقیقی شیرازی
 الذی آمن بالله ویرجو الهدایة لائل العالم کلهما تسلیت
 ان یغفر له ذنوبه بفضل الموبتة و الاکرام

تصحیح و تصحیح هشتم و نهم و یازدهم
 خرداد ۱۳۰۶ مطابق سیزدهم شهر الغنم ۱۳۰۴
 من ظهور نقطه الأولى روح ما سواه فداء

صفحه
 ۲ نزول سوره فوج از سما داشت مکتوم طهر با فحار بزج و شرح مصدب دارد در
 حال احدیت و بیان بارک در ظهور برادر سوره فوج قبل و قربان این بزج بسیف لغضا
 ۱ بدون عنوان بیان حضرت مالک الملک در کتبه سموات وارض خداوند را ساخته است و
 از سطوت او خائف

۱ بدون عنوان نزول نجات از قلم منزل آيات در جوار توفیق بعضی هم عرف قبول از آن
 مستفید گردد

- ۱۰ با فحار جناب عبد الرحمن ظهور عطا از بر عهد مولانا در حق مشایخ
- ۱۱ با فحار جناب عبد الرحمن نجات قلم عی بر گاه حضرت کبریا طلب توفیق در حق مشایخ
- ۱۲ با فحار ته ته شیرین مالک قدم باین بیان اتم ناطق قوله تالی ۱۱ امروزه نفسی بجز فحار
 فخر گشت او جز بر شیر نهیها عالم است و نفسی محروم شده او میره ابر جبر
- ۱۳ با فحار ته ته صبر در ظهور عطا از سما و نفسی فصیح قدیم در حق مشایخ
- ۱۴ با فحار ته ته گفتن مالک ملکوت بران این بیان اصطلح قوله هشانه
 ۱۱ غایت آیه شکر مکتوب بود دست بصیر و ضریر عالم و جا هر ذکر و انات هر وضع
 واحد قائم نفسی تکلمه مبارکه یا عبودیت استر فخر گشت او از ابر بر در حقیقه اصمرا از
 قلم عی مذکور و مظهر . . . . .
- ۱۵ با فحار جناب سیر اقلی جریان کور بیان از فرات رحمت رب نمان در حق مشایخ
- ۱۶ با فحار جناب سیر اقلی جریان کور بیان از فرات رحمت رب نمان در حق مشایخ

صفحه ششم

- ۱۷ بفرمان (یا برهم) ظهور غایت کبر از بحر وجود حضرت مقصود در حق شایسته
- ۱۸ زیر آبا و سیرجان بافتخار فیروز ظهور وجود از ضلع غیب مشهور در حق شایسته
- ۱۹ بافتخار ام محمد در ضلع غیب مشهور غایت قدم در حق شایسته
- ۲۰ نوبت آبا و سیرجان بافتخار جناب سید محمد زبده طرف غایت حضرت مجرب
- ۲۱ سیرجان بافتخار جناب آقا سید نصر سلطان ظهور علامت تفسیر در حق شایسته
- ۲۲ بافتخار محمد باقری الکافی ابن آقا محمد ظهور فضل حضرت فیض در حق شایسته
- ۲۳ قبول پیام نبوی بعد تقییر حالتش پس از قبول امر تبارک آن سید
- ۲۴ بافتخار جناب سید عبده امرالک قدیم تقییر امر و عدم خدافت
- ۲۵ در امر تقییر
- ۲۶ کتب بخش رخاب محمد حسین و نزول نجات نصیبه از قسم در حق شایسته
- ۲۷ بدون عنوان نزول نجات از بحر فیض ظهور فیض در حق آحاد و امار الخ
- ۲۸ بفرمان (یا این) هر ب فیض از غمام کرم سطلی تقییر و تخی انوار تیر قبول
- ۲۹ در خصوص سزل جناب بافتخار
- ۳۰ بافتخار جناب حق در در بیان ملک امکان در خصوص تمسک هر

- ۳۱ بافتخار جناب آقا محمد حسن خراز فصیح فصیح هین در نظر در حال ضربت
- ۳۲ امر باسقامت و عمر
- ۳۳ بافتخار جناب میرزا محمد قاسم بن بان لطف از بنای طوق در نظر ذکره
- ۳۴ بافتخار جناب میرزا محمد علی را بشنید زانرا شنید با آنچه هر در دوران
- ۳۵ اعصار نقاش را از حق بعد جمله طلب میزاید
- ۳۶ بافتخار جناب میرزا محمد ظهور غایت برکات عبادت شایسته و ذکر عرض
- ۳۷ علم و نقص نیاق آلمر
- ۳۸ بافتخار جناب میرزا محمد تقییر طرف غایت برکات تبارک در حق
- ۳۹ بکفایت مقام خود
- ۴۰ بافتخار ابن جناب ح س لسان عظمته بن بان آتم ناطق تولد مبرور و عز
- ۴۱ (این کلمه مبارکه بمشایخ غیر عظم از افاضی فیم شیت الکتب قدم اهلان غمده نظر بن
- ۴۲ کنایه لاکون لکت
- ۴۳ بافتخار جناب میرزا محمد عبید بهار تقییر ابن من معدال انرفین الکتب ذکر قسم
- ۴۴ از تقییر صوم در راه رضای لاکون
- ۴۵ بافتخار جناب میرزا حسین عبید بهار تقییر ف ظهور غایت الکتب
- ۴۶ در حق شایسته
- ۴۷ بافتخار جناب میرزا حسین عبید بهار تقییر ف ظهور غایت الکتب
- ۴۸ در حق شایسته
- ۴۹ بافتخار جناب میرزا حسین عبید بهار تقییر ف ظهور غایت الکتب

صفحه
 ۲۹ با نخ سبب ارتعاع امر شده کرده
 ۳۰ بدون عنوان نزل نجات از براعه مالک ظهور و لها تراثر از احزان
 وارده بخاطر لوح برسطه طفاة خلق
 ۴۱ ط با نخار جناب ح قبر حسین مشکوه غلام از لغو سیکه از صد و دهنه تجارده
 کرده و رعیت از اهرار خود نموده دام با نخار و مطر ز شدن بطراز امانت حکمت
 ۴۲ ط با نخار جناب میرزا حسین بیان مالک مکان در نظر اب مذیبه و سکون
 آن مست آینه
 ۴۳ با نخار حسین جمال قدیم بان بان اتم نایق قوله تامله ((... دان رأیت
 نزل اهل البیان عرفنا عن ربنا الرحمن قمری اریها لکم ک باثه نت لعینک قدجا
 لوم عقیم ...
 ۴۴ ط جناب ح س این مالک مکان در عدم جولذ تصویر فقره کوزه زایه
 بر آنچه ذکر گردیده
 ۴۵ با نخار جناب ح قبرس ظهور غایت بر له العالم بشا ربه و عامه اش
 ۴۶ با نخار میرزا ابان محیر رم در ازل بر سر از قبر دیده و قیام شرک باثه بگرد
 اقرا علیه جمال حدت
 ۴۷ با نخار جناب میرزا حسین ز اهل الفی سجون مقوم لعه شتون از سر چوین

صفحه
 ۵۱ و موات بزرگ حضرت مجرب
 ۵۲ ط با نخار حسین توبه طرف غایت محمود بشا ربه و ران انیمه آنچه از
 قدم عز چار شده کل در لوح قضا محکم بوده بعضی لظا هر واقع و بعضی بر این واقع
 ۵۳ ط با نخار جناب محمد ابن ح قبرس ظهور توله اهلین در حق شایه و عی قبرس
 ۵۴ ط با نخار جناب ح قبرس عیبه با اینه ت ظهور غایت حضرت مالک الوجود
 در حق شایه را بر حضرت امر شده بر این
 ۵۵ با نخار جناب حسین سکره قدم عی از زبانی خوش و شرب خمر ز فادیه نصر دین
 موت و قبله توله ار
 ۵۶ ط با نخار محمد ابن جناب ح قبرس صدر اجاز از شرط مالک امیر در
 علم ط و تحقیق ان لاهر ترجمه آیات آینه
 ۵۸ ط با نخار جناب حسین نزل نجات فضیله از قدم مالک قدم در حق شایه
 ۵۹ ط لابن جناب ح م ح ظهور غایت سلطان ظهور در حق شایه
 ۶۰ با نخار جناب تا محمد بن ظهور مکرر از بریم ظهور ایت در حق شایه
 ۶۱ ط با نخار در قضا ح توجه وجه قدم بشا ربه و ظهور غایت
 ۶۲ ط با نخار در قضا ح حادین ظهور غایت ظهور حین در حق شایه
 ۶۳ با نخار در قضا ح ظهور ظهور از کجور حضرت قیاض در حق شایه
 ۶۴ ط با نخار در قضا ح ح تدرس نزل نجات تدرس عی ظهور غایت

صفحه ۶
۶۴ ط باثخار درقه ضلع جناب ح قبرس ظهور غایت سلطان بقا بشارت ربهما در

نجات طلب نماید
۶۵ ط باثخار درقه بتر طرف لهرش نزول نجات نصیحه از ان عظمت در حق تشابه

واجار در ارتقا حرکت انفس برین بی زهد رضا در باره ایشان
۶۶ ط باثخار درقه بجر امر امر حقیقی از انقطاع از خلق و ترک سخن

۶۷ بدون عمران ظهور غایت مطی حقیقی در حق نبی از انار برهن
۶۸ ط باثخار درقه بجر ظهور غایت جمال اصدیه مثل ربهما در لطف نسبت در درجه

نفس نه الهیینه
۶۹ ط باثخار بجر ط تقدیر قدم از شاره ربهما بسبب ترک حمت دنیا و اخذ

واجتباب اخذ ربان نیکه تو جهین مختصر از رجال و سایر برادران و جاهل
نظر اصدیت باشند

۷۰ ط باثخار درقه ضلع جناب ح قبرسین شام تقدیر باین بیان ابرم
ناقص قوله صبر رغبز ... و اگر درستان حق بنصاح شفقه آتیه عمر میزند در راه

سفر بطرا صدیه اقبال میگردد و هیچ فتنه هم اصدات نمیشد و من نقص ناقص ...

۷۱ ط باثخار درقه بجر توجه طرف غایت سلطان سر لادرت شاره ربهما و بیان

اشغال خت بدینا و قطع نسبت از ظهور حق
۷۲ ط باثخار خت ظهور غایت معبر میزد در حق شاره ربهما و بیان غنی که اراده

صفحه ۶
در اراده حق فانه نمود همواره در قرب حضرت پروردگارت

۷۳ ط باثخار درقه ضلع جناب ح س ظهور غایت مالک مملکت در حق
ش ربهما در ارتقا ایشان مقام درقه از سرده آتیه

۷۴ ط باثخار درقه خ ا چنین قلم از ظلم انت فرقان نصیبت در درجه برام
(حضرت سلطان استهنا)

۷۵ ط باثخار جناب فرج نه بین مالک وجود بیکه معترفین از ابرهها و سبب از
ابر و وقف شدند

۷۶ ط باثخار جناب هدیه نصح مالک مملکت در عدم قبایل بشی و تفکر
در عظمت امرش

۷۷ ط باثخار جناب آقا میرزا محمد حسین بشارت قلم مالک قدم در زلز الاغ ضمیمه
حق ایشان و آقا آقا میر ۷۶ جلد ۶۶ درقه بدلیه و مخدوم زاده

۷۸ ط باثخار جناب ح قبرسین ظهور غایت از سما وجود مالک بکاد در حق
مشاهده

۷۹ بدون عمران بیان حضرت سبحان در خلق ما در عالم امکان و افلاک و تخم و
گرگشت نمیشد آتیه ظهور غایت در حق ایشان در درجه و بشارت زلز نجات

در حق جناب آقا آقا میر سید ع ب

۸۳ ط باثخار جناب ح قبرسین ظهور غایت سلطان بقا در حق شاره ربهما در درجه
در درجه نصیب و خند ...

۱۹ ط باٹھار جناب آقا میرزا حسین نظر عنایت حضرت قیوم درحق شان در حق در حق ضمیمہ و جناب آقا میرزا عبد ۶ و جناب آقا میرزا احمد و تفسیر در حق

ط وارض فا

۹۳ ط باٹھار جناب آقا میرزا حسین ظہر وجود مالک وجود در حق شان در حق علم کمون

۱۰۲ ط باٹھار جناب عسکر عنایت حضرت شانہ شہویشا در حق و ذکر و در حق

بسجن و حضرت تفتا در حق

۱۰۳ ط باٹھار عسکر لفتح مالک غیب و شہویشا در حق و در حق اور پروردگار

آداب و در حق

۱۰۴ بدون عنوان ظہر عنایت حضرت شانہ در حق و در حق اسطر و حضرت از اسطر

حکمت در حق عمر قیوم حسین

۱۰۵ بدون عنوان نزول مناجات فضیلت از قیوم ہر پروردگار حضرت کبریا در حق عسکر

۱۰۶ ط باٹھار عسکر نزول مناجات از برعمہ ظہر حق و در حق در حق شانہ

۱۰۷ لغزان م س ی ف ۶۶ خ ا ظہر عنایت مقصود عالیان در حق شانہ

۱۰۷ لغزان (باستر) ظہر عنایت باستر در حق شانہ و در حق شانہ

۱۰۸ بدون عنوان نزول مناجات فضیلت از قیوم فضائل قیوم در حق کبری از اسطر

۱۰۹ باٹھار اباب ظہر عنایت صلح رضائے در حق شانہ و باٹھار قاف و طلب مغفرت در حق آم و ظہر کرمات در حق ہجر و جوان ع

۱۱۱ ن ج باٹھار جناب عسکر حضرت و فاضل ظہر عنایت ظہر احدیت در حق شانہ و ذکر ترقی تفتا و فوز بمنظر کبر و ذکر محمد ع اب شانہ و صاحب داروہ بر حق

۱۱۳ لغزان (یا مدثر) مالک عدوت بقباہین بیان جان افزا ناطق تولد علی (قالت الیہود بدتہ نعلونہ تیر لا و نفسہ الحق انہ تغیر ایشا و حکیم ہایدیہ ...)

۱۱۳ لغزان (یا سفیٹہ) بیان نظر الامر در حق حکم سب و لغزان (یا محمد قبری) بیان حکم طہر در حق عمارت ایران اہم عالم را از اسطر

۱۱۵ بدون عنوان خطاب بر جد مکان و بیان ارض طیبہ و ماہیم و ماہ و جد و جد و جد حضرت خاتم الانبیاء در حیات آنحضرت و شہادت مشرکین

۱۱۹ باٹھار جناب آقا شیخ محمد بیگ مجرب عالیان در ایجاد اختلاف برسط ارباب عظام رسوہ اعمال جبر محمد تقی از اہر صا و ظہر عنایت در حق مخاطب لوح و جناب

آقا سید تقی و سید طالب

۱۲۹ باٹھار جناب آقا شیخ محمد بیگ سبخر اہم در خصوص شہادت زین العابدین جناب و جناب و باٹھار حضرت زین العابدین و حضرت زین العابدین و حضرت زین العابدین

صفحه غایت در حق مشایخ و جناب پاشا درستم و جناب سلیمان
 و جناب بنت ع خان و جناب آقا میرزا آقا قاسم و جناب میرزا محمد
 جناب کا کا خان و جناب آقا سید عزیز قی و او ایام دولت آباد و آقا حسین
 و آقا میرزا رحیم و جناب قاضی العظمی و ذکر مرفوع نوزاد غایت در حق محمود
 جناب و ز و جناب جلی میرزا حسن و جناب آقا میرزا محمد ع ص و جناب
 آقا سید سلف و جناب سلیمان خ و جناب سید بهلول
 ۱۴۶ باغچه جناب آقا شیخ محمد طهر عطا از برادر محراب امام در حق مشایخ و
 میرزا ابن و جناب آقا سید جواد و ذکر آقا میرزا ابن جعفر کرمانه و همسر دولت آباد
 سوره غایت ضرب شیده و قوس بر قوس سید عالم و همچنین طهر غایت در حق آقا
 کریم و در خانه و کنگر و در دستان و کردستان و اهرن و زرا و جناب محمد
 جناب عبدالرحیم و جناب ابابصیر و عرف و جناب حکیم و جناب سمندر و جناب
 کاظم و میرزا بن ق ف و یا و ش و س اولک و فیره و حسن و اب و اخ
 مشایخ و حسین و نورش و ع قهر محمد و حسین و ع قهر کبر و جناب آقا عباس
 جناب آقا رضا بالا و جناب آقا شیخ بهر و جناب آقا میرزا ع و آقا میرزا حسین و جناب
 س ۱۱۱ در حق محمود و جناب طاع و جناب میرزا رحیم و جناب آقا محمد بن
 و جناب قاضی عسکر و امانی را در دیر بیان و ذکر و بیان دشمنی بر اقدام ضرب شیده
 و ذکر میرزا محمد خان و میرزا محمد و میرزا محمد و میرزا محمد و میرزا محمد

صفحه نوبت باغچه جناب آقا سید طهر ع قهر نوبت از ستاره اراده و حکیم
 ۱۸۲ در حق مشایخ و ذکر جعفر محمد تقی از اهر صاد و نوبت افغانه بر اهر و ذکر میرزا
 سیر عی و نفاق و میرزا ابراهیم از اهر قاف
 ۱۹۲ باغچه جناب آقا شیخ محمد بشارت قهر ع نزل الواح مخصوصه در حق
 جناب جعفر نضر شه و جناب کا کا خان و جناب میرزا ابوالفضل و جناب میرزا
 محمد خان و جناب رضا خ و جناب محمد ع خ و دعوت بر زمین بیان و کجند
 در ارض آمد سرد استماع آیت نظر تقی و بهر و طهر غایت در حق محمد واحد و ابن
 شعبان و ابن ابراهیم و نزل لوح مخصوص در حق جعفر طاع و طهر عطا در حق میرزا
 ذکر ارض و دیم و بهر و رحیم و عاشر و درقه و کجند
 ۲۰۲ بدون عثمان اهران قهر عطا از اقی مالک استاده در حق کمی از اماره اهرن
 ۲۰۴ بهر و اریح نصیحه از ستاره عطا مالک اهری در حق جواد و اهرن
 ۲۰۴ طهر غایت از بر عهده طهر عادت در حق کمی از اماره اهرن
 ۲۰۴ بجزان (بهر و دهمی) طهر کرم از ستاره شجره شیت در حق مشایخ
 و اخبار از خروج از شطی و کرد و رود و بدین و قهر و در خلف جبال (ارمن شهر)
 و امر بالقای باذن و عیه و ذکر اهرن ارض الالف حرف الفاء و ارض الیاء
 حرف الراء و الصاد و ارض الین و الهواد

صفحه ۱۴
و نیز و ذکر ابن اللب و حیران او

۲۴۷ فانی الالف با ثخار حسین نزل مناجات از راعه نزل آیت در حق
مشربه طلب تأیید
۲۴۹ با ثخار جناب فتح اعظم شکوه مظلوم آفاق از سر شتی که بعضی از نویس
بالتات روساوس شیطانه از محضر جمال وضع سوال نماید و اکاذیب و مفتریات
حرف جسم و اراده ازل بقدر نظر آفر
۲۵۱ با ثخار جناب فتح اعظم شکوه جمال لایزال از اکاذیب و مفتریات
بیان و نفسی که رد سلطان وجود نگاشته و اراده ازل بقدر نظر آفر در
روح انس اقدس لاصبر نبه و تذکره کبریاک در غمات و هم دردی
۲۶۴ با ثخار جناب فتح بیان حضرت شان در انفساریات کشف حجاب
در سه تمانین و بدون سفر و مناص بهر احدی بجز دخول در نظر آفر
۲۶۷ بدون عنوان بیان نظر سبحان در ظهور یوم موعود و نور مبرورن جفا
رت و دور و اضطراب شکرین و شکرین از طلاء تواتر و بجز و زقان
۲۷۳ با ثخار فتح اعظم در ارض الف ظهور غایات رب الایات آیهات
و امر با شفاست و قیام خدمت امر آفر
۲۷۷ بدون عنوان خطاب به (یا فتح) بیان نظر رخصت بکه احدی از
اخذت زنت که در حق مود احدی بگردد و بکس و متوجه نشود

نیت ۱۵

صفحه تقلیدت چنانکه ذکر ختمت و احوال ادب اب در ظهور بدیع حوز مرص
۲۸۳ با ثخار جناب فتح اعظم علیه بآیه بان جمال سبحان بانیمه بین صروح
از ارض تر عباده را بحق بیع دعوت نموده و تکام بسبحن امر پروردگار را بک
وسلاطین ابلغ نمودیم
۲۸۵ با ثخار جناب فتح بیان مالک اسما و صفات در باب است که کتب و
بقاره آیه در یوم قیامت و اعراض شکیبا بر زمین و نماز و محاربه با اصفیاء
رضان و امیه بزور منقبت امر منقبت و با برت نادر در خواهر گردید
۲۸۶ با ثخار جناب فانی ارض الف شکوه طمع احدیت از اضران داره
بر جمال وضع
۲۸۸ با ثخار جناب فتح ظهور غایت از ساء جو حضرت جمال وجود در حق
۲۸۹ با ثخار جناب فتح آیه در ارض الف ظهور غیب کنون بان کلمه عیالمت
قره کتانی ذکره لا رحل البه ارباب محله بر عمر قیام نمایند و سلیمان انس خلقت
یا سه قصه سینه سینه نمایند
۲۹۱ بدون عنوان بیان در فار احدیه بکه غلبه سر از غصن عروق بعضین
صعود نموده و سلاح احدیه تغییر شکوه داده و در آخر لوح مبارک و کبر نمودن جناب
سید بهر در ارض یا جهه افه حقوق آیه
۲۹۲ با ثخار فانی الالف با ثخار حسین نزل مناجات از راعه نزل آیت در حق

صفحه کبریا (۱) از لوح من الراح لجنه و درقه تن اوراق الفردوس و کلمه
 من الله المبین المقدم
 ۲۹۳ بافتخار جناب فتح فی الاف بیست نظر امر آبر در لغت بیکی در کتب
 در ارتفاع امرش
 ۲۹۳ بدون عنوان (خطاب بیاض) بیان مالک مکان درباره نذر در
 نذر با عامم کرده است و عین ظهور حق نذر علیه دادند و وصیت با آقا آبر
 در هیئت امرش
 ۲۹۵ بدون عنوان خطاب (یا صاحب) ظهور غایت فضل قدیم در حق مشایخ
 و فاطمه و کهر و زهر و باب و صدیکه
 ۲۹۷ بدون عنوان خطاب (یا محمد قبری) ظهور عطا از سما و جود
 در حق مشایخ و محمد قبری و محمد کاظم و محمد قبری و حسن قبری و محمد و
 جواد و محمد قبری سمیر
 ۳۰۰ بدون عنوان خطاب (یا رضا) مطلق فیض حضرت فیض در حق مسال
 ۳۰۱ ظهور غایت کبر از بریده حضرت برکات الورد در حق بی از اوراق
 ۳۰۲ خطاب (یا آستر یا رب) بیان نظر سبحان بلکه در
 کلمه که بجهان خود تخصیص نمود و نزل کرد و برهان حق قبری در نذر مشایخ

صفحه ۲۰۲ بدون عنوان خطاب (یا آستر) ترجیح بحر الطاف حضرت در ال
 مشایخ
 ۲۰۳ بافتخار آیه الله صبر بی صاحب نبات حضرت فاضل الحاجات طلب
 تأیید در حق مشایخ
 ۲۰۴ بدون عنوان ظهور وجه از بریده مالک وجود در حق محمد حسن متعاضد الله
 در حق قبری و ذکر مقام جبرئیل که باطن حضرت رسول است
 ۳۲۰ بجزان (در تحریر انبیا) نزل نبات مالک ایجاب در حق بی از
 ۳۲۰ بدون عنوان ظهور عطا از بریده جود سلطان بقا در حق بی و امر ایجاب
 در ادر حقش
 ۳۲۴ بجزان (در المشرق من اتقی بقا) نبات ادا و شکرانه در نگاه
 کبریا از نذر بقا
 ۳۲۴ بافتخار جناب کریم بیان نظر صمد در فتوح باب سخن رخا نذر
 و لفظ او سلطان قدرت آبر و رجوع بسجن چه در بسم حق نزل است
 ۳۲۵ بافتخار جناب محمد کریم این ع ط است مالک امکان در ظهور
 قیامت و قیام قوم الامم و دفع در صبر و مضطرب و بعضی از لغز
 و طیاران بعضی نذر بقا در پروردگار عالمان
 ۳۲۶ در نذر عیان با در شکرانه برگاه آبر از نذر بقا و همه نذر

اعمالیکه لایق این فضل و غایت است

- ۲۲۷ ط بافتخار آم بهر نفع قدم در روشش لغز غایت باقیه و تیسرتین
- ۲۲۸ ط بافتخار جناب محمد قمر کریم بسین حضرت نشان در خوف بعضی از
- دوستان الهی و عدم قدر و منزلت دنیا و ممالک ترا توبه و توبه شهادت از آن حضرت
- ۲۲۹ ط بافتخار جناب محمد صبر سزا محمد انور صعد الیه بهر بنام حضرت
- مغفرت از نظر نظر حضرت در حقش توبه و این مقاعد ایشان در این آخر
- ۲۳۰ ط بافتخار آینه توبه آم جناب ع ک نزول مناجات از سما عطاء
- ربالایات در حقش توبه
- ۲۳۱ ط بافتخار آینه توبه اخت من با جرد فواز تغرد عدلیه الی ظهور غایت
- ۲۳۲ ط بافتخار آینه توبه اخت من با جرد فواز ظهور غایت مالک ملک و ملک
- در حقش توبه و اما در صحنه
- ۲۳۳ بقران (ع ط) صلاه قدس باین نغمه بدیع ترنم قوله جبر سلطانه
- (بگو در عهد مظلوم آفاق در یوم مصادره مالک ایجاد دعوت بیفرمایید
- مقتدره آنکه صاحبان البصار و آذان بعدل و نصاب آیت الهی باشند ...)
- ۲۳۴ بقران (یا آم و لیا) بشارت تسلیم مالک آسمان و اعطاء و اجراء
- مشربها و مقدر شدن برای ایشان آنچه که با سر امر خیر و مجد تقدیر گردید است
- ۲۳۵ ط بافتخار جناب ع ط الذکر حضرت فواز نهران شمس فضل عطا از سما

- صفتی که در مورد در حقش توبه و این دعا و ایشان دام بافتخار از فواز
- ۲۳۶ ط بافتخار جناب ع ط ذکر مالک ملک در باره شخص مذکور که لازمال صلف
- حجاب بوده و پس از تجلیات انوار تیر بیان رحمن بعدایت برخواستند و بحسن
- در رفتن بجزیره و همچنین حضور در محفل عظیم لایق تمجید حق از عالم
- ۲۳۷ ط بافتخار جناب ع ط اشراف شمس فضل عطا از افاق اراده مالک آسمان
- در حقش توبه و آب و ام ایشان در جیم و اخ سوی لبه و قبول شدن فیضات
- دو درقه بغز قول
- ۲۳۸ ط بافتخار جناب عطا ظهور غایت کبر سر از بریده حضرت مالک ملک در
- حقش توبه
- ۲۳۹ ط بافتخار جناب عطا نزول مناجات نصیحه از عثمان جمعه حضرت دایم
- حقش توبه
- ۲۴۰ ط بافتخار جناب بر حسن تجلیه فضل از سما شست حضرت حب الوجود
- در حقش توبه
- ۲۴۱ بافتخار غایت ابن ع ط ظهور غایت شرق و حی آبر در حقش توبه
- ۲۴۲ بافتخار جناب غایت لسان عظمت باین کلمه علیا ناطق قوله قال (...)
- نبت ملاحظه ترا نعت توبه ذکر نموده جملات آینه سبک لایق این نام توبه توبه ...
- ۲۴۳ ط بافتخار جناب بر حسن هم توبه طرف غایت ظهور آینه توبه توبه

صفحه ۲۴۸ ط باثخار امته نه بنت سمر اصدق ظهور غیبت حضرت مقصود در حق اسم نه الاله
ازن ترف

۲۵۰ ط باثخار امته نه بنت سمر اصدق ظهور غیبت حضرت مقصود در حق اسم نه الاله
۲۵۱ باثخار در وقت سمر اصدق ظهور فضل قدیم در حق مشارها نزول رحمت در حق
دره تصاعد برفیق اع

۲۵۲ باثخار بنت سمر اصدق ظهور مهبت از نظر سطح امدت در حق مشارها
۲۵۳ باثخار ضلع جناب مع ط بنت هم نه الاله اصدق ابراق از اوله تیر نفس از سماء وجود
حضرت موجود در حق مشارها دامی ساره

۲۵۴ ط باثخار امته نه بنت سمر اصدق ظهور غیبت سلطان لغیر ما یث در حق مشارها
۲۵۵ ط باثخار امته نه بنت سمر اصدق ظهور غیبت تبیین نداء اهل مترم قوله متر و علا (ری
کثیره آسمان روز عمت نشا رفته در جمیع جیان با پنجه محرب بقولت غمزه بی حق
جمیع را مخصوص عرفان صلح آیت و شرق بیات نحو خلق فرموده چه بلند است حال
نفس که شمره وجود خود فائز شد . . .

۲۵۶ باثخار امته نه بنت سمر اصدق ظهور غیبت صلح آیت در حق مشارها دامی استقامت
۲۵۷ ط باثخار امته نه بنت سمر اصدق ظهور فضل از سماء وجود حضرت فیاض در حق مشارها

۲۵۸ باثخار امته نه بنت سمر اصدق ظهور غیبت محراب امکان در درجوب اطاعت از امته نه بنت سمر

صفحه ۲۴۹ از سماء شینت آسمانی

۲۵۸ ط باثخار امته نه بنت سمر اصدق ظهور غیبت قلم لغیر و تنزیه و مبشرت باور خیر بر عین
از آنچه بحسب عباد است

۲۵۹ باثخار امته نه بنت سمر اصدق ظهور محمود باین ذکر محمود ماطق قوله لای شانز (یا مهران) شی
ما شسته نه قبر خلق الاشیاء انه لا اله الا هو ولا تدنر لکنه لکنه محزون و سرخون . . .
۲۶۰ باثخار در وقت سمر اصدق ظهور غیبت ناصح امین با ما از خود در عصمت عفت و عمارت با پنجه
سراورد در نفس عظم است

۲۶۱ بدون عمران ظهور غیبت حضرت رب الالهاب در حق یکی از امامان
۲۶۲ بدون عمران نزول مناجات از ذکر عمان نزل آیت در حق یکی از عباد کبیر حق
تبارک و تعالی او را از افغان شجره فردانیت قرار داده

۲۶۳ باثخار امته نه بنت سمر اصدق ظهور غیبت هم عظم مشارها
۲۶۴ بدون عمران خطاب (امتر امتر) نزول مناجات از قلم بحسب ام و
طلب تأیید در حق مشارها

۲۶۵ ط باثخار امته نه بنت سمر اصدق ظهور غیبت معطی حقیقی در حق مشارها دامی استقامت
۲۶۶ ط باثخار امته نه بنت سمر اصدق ظهور غیبت معطی حقیقی در حق مشارها دامی استقامت
پیر سر از ترنمین اعمال مخالف حکم کتاب

۲۶۷ باثخار امته نه بنت سمر اصدق ظهور غیبت محراب امکان در درجوب اطاعت از امته نه بنت سمر

صفحه ۲۲
 ۳۶۸ ط ام شمس جهان بیان بحرب علیان در ظهور امتحان واقفان در کافه نشاء
 و در عهد نصرت اکر و سرور دعوت
 ۳۶۹ با شکار آینه شمس نصیحت شفق کریم تمکین سدره آئینه حرکت بارگاه
 شیشه او و اجتناب از هر شرک ایم
 ۳۶۹ با شکار آینه شمس ام بحرب عالم در عدم سخن از واقعه در رده و در فوج
 ۳۷۱ با شکار و رده شمس جهان نصیحت مظلوم آفاق در عدم سخن از حوادث دنیا
 تبت بدمیر اصطبار و نیکه نفس حق از اول آیم در دست اعداء بوده
 ۳۷۲ با شکار آینه شمس قدسیه امر مالک قدم با سقامت و توفیق و آفاق
 ط با شکار آینه ضلع جناب ع ط توفیق طرف عنایت مفضل و عالمیان
 بشاء الیها و امر مقدس و تنزیه و سقامت
 ۳۷۴ ط با شکار و رده در قه الحما امر بحرب ابر بار در شکرانه بدرگاه الهی
 از نور بعرفان کلمه علیا
 ۳۷۴ با شکار آینه شمس اجر غلبه بقا باین نموده در حاشیه اول خبر و عز
 کتاب اهرام در این عباد نما سیر نماید و کسر با بنام لایم آینه امر بنیاید
 لکن سابع هفتاد کتب امر

۳۷۵ بدون عنوان ۱۵۲ ظهور عنایت کبر از قسم مالک اسما در کعبه و در حاشیه
 ۳۷۶ نزل نجات قدم ع در حق تعالی آینه
 ۳۷۴ با شکار آینه و رده تحت جناب ع ط بیان در قافله و اصدیه در بحرین
 ع الاغی بر منع آثار قسم اع و غفلت اء
 ۳۷۷ بدون عنوان بیان شرق و غرب الهی در ادراک شکرانه بدرگاه حضرت لیکنه
 بفرز ایمان در توفیق با فقی علی
 ۳۷۸ بدون عنوان نزل نجات قدم ع در حق می از آمار حسن
 ۳۷۸ قلم ابرو طلب نماید در حق می از آمار آینه
 ۳۷۹ فضیله از قدم مالک قدم در حق می از آمار آینه
 ۳۷۹ از قدم نزل آیت طلب نماید در حق آمار حسن
 ۳۸۰ حضرت فاضل الحاجات در حق می از آمار آینه
 ۳۸۱ با شکار ز کس خاتون نزل نجات سطر حقیقی طلب نماید در حق می از آمار
 ۳۸۱ بدون عنوان نزل نجات فضله از ساء شیشه قدیمه در حق می از آمار حسن
 ۳۸۲ ط با شکار جناب کریم ع ط بیان بحرب ایگان در نیکه مصداق
 سب قضیع امر شمس و تحیر نفوس و مشابه نار سوزاننده است و امر با اتحاد و کفایت
 ۳۸۳ با شکار جناب عطار و صفت اصح این نصرت امر کبر بتقوی آینه ظهور
 عنایت در حق جناب حسن از کسان و حسن فاضل بقا

صفحه ۲۸۶ بافتخار جناب مع ط اندر حضرت دوازده نور غایت حضرت مقصود در حق
 شایسته درین بهمت نصیحت ضرب نه در عدم حجاب با سائر از مالک آن
 ۲۸۸ بافتخار آقا میرزا مع آقا شکره منظر آفاق از مظالم وارده با دیار کبر
 ۲۹۰ بافتخار جناب نیز آمدن نزل نجات از سائر اراده نظر حضرت
 حق شایسته
 ۲۹۱ بافتخار جناب شکرته نور فضا وجه از علم اع در حق شایسته
 ۲۹۱ ط بافتخار جناب استاد حسین مع وصیت نظر عبود استقامت در
 آمدن ذکر کبری از عباد موسوم بتقی در تکمیل از ملکوت بیان اعراض نموده
 ۲۹۳ بفرمان (یا سهر) نور غایت مالک عطا در حق ابن عطار و در بر سیم
 حضرت در حق تعالی الهیه در سر
 ۳۹۴ ط بافتخار جناب مع ط نور غایت حضرت شکار در حق شایسته
 ۳۹۶ بدون عنوان خطاب مطلع طور غیب صدای بصدر او باطالع حکمت نه
 حکمت و بیان
 ۳۹۹ ط بافتخار جناب صبی میر قیصر کریم مع ط اظهار مالک ابراع از ده
 منزه کبیره و بشارت نزل زیارت مخصوص حضرت اسم الله الاضد بر سر
 ۴۰۱ ط ۹ بافتخار جناب محمد قبرک بیان تیر بران و تیر شخصی که بر
 زشته عکازت و شرف شده ام و منبر از شدت با دانه از محی در نیز از شدت

صفحه ۲۵
 دام باین لبر در خروج از طهران و توبه بدیاری اضر
 ۴۲۱ ط بافتخار جناب آقا محمد کریم مع ط نور غایت سلطان قدم
 و ذکر رضا در باره مع در نسبت بکفرت در توبه کبر حضرت اخت معول گردیده و
 نزل زیارت در حق فتح نه متعاری ملکوت لبر و نور فضا در حق رحیم در
 دعا مخصوص خواجگهای ایشان
 ۴۲۰ ط بافتخار جناب آقا محمد کریم بیان حضرت نشان در اہمیت اور در حقوق نه ذکر
 ابلیس اجار الامر در قطر مصر و عروج حضرت فانی ملکوت لبر و امر زیارت حضرت در
 کبر حضرت اخت در ارسال روح مبارک بافتخار شیخ ابراهیم و ذکر جناب در
 ۴۲۸ بافتخار جناب میر قیصر کریم مع ط اظهار منظر آفاق از نفوس کبر
 مجوس شده و ذکر جناب مع که در صحیفه صمد باسم فرید مذکور گردیده در سخن برقی
 صعود نموده اند دام مبارک در سراسر آنچه که از ارض اقدس بفرمان ایشان ارسال
 میگردد و نور غایت در حق آم ادیا و نزل روح مبارک مخصوص جناب اس دام
 وضع و جناب ط ب و انوی ایشان و ذکر و معول سحلقه خاتم هم عظم در ط سیمی
 ۴۰۵ بدون عنوان نور غایت منظر رت الارباب در حق ابن عطار و اظهار من از
 صعود آم الاولیاء
 ۴۰۱ بافتخار جناب فتح عظم نور فضا از خزان کریم و در حق در
 الراج فرید سیر به اجاب و اما لبر

صفحه ۴۹۴ بافتخار جناب فاعظم ظهور غایت کبر از قسم مالک است در حق شایسته
 و شکره از عدم درایت مومنین از اهریمن
 ۴۹۸ بافتخار فاعظم بیان جمال رحمن در اعراض و نکار اهریمن بصفت با مان
 در مرجع بر صیانت حکم حضرت رت اع از زبان کتاب است که همه در بشارت
 بطهور عظم از ستم اراده آن شجره شیت نازل گردیده و ذکر آنکه هندی بن آنچه
 از این ظهور و ظهور قهر نازل گردیده فوق قاهر شود شرک کذاب و کفر مراتب
 ۴۹۸ بدون عزرا ن شرافت عطا از ستم وجود مالک است در حق محمد و محمد رضا
 و محمد و ابابتراب وزین العابدین و سید خا ندر و سید نه
 ۴۹۶ بغزان (یا عبده) ظهور فضل وجود از بر اع حضرت بر جود در حق مسارا
 ۴۹۸ بافتخار جناب عبده الحسین بزود عطا از امان اراده سلطان بقا در حق شایسته
 ۴۹۹ بافتخار جناب حبیبی محمد بن محمد غایت مسطر حقیقی در حق شایسته
 ۵۰۰ بافتخار جناب صبر عبده الحسین ظهور عطا از قدم محیر روم در حق شایسته
 ۵۰۱ بدون عزرا ن ظهور غایت از بر اع جود حضرت معبود در حق کی از اجاب
 ۵۰۲ بافتخار آیه صلح جناب آیت الذر صدق الله ظهور فضل عطا از علم
 اع در حق شایسته و هر بن نام غفران در حق آیت
 ۵۰۳ بافتخار جناب آیت ظهور غایت کعبه احدیت در حق شایسته
 ۵۰۵ ط بافتخار میرزا آیت است نه چیز در زمره و عدم استغفار بر

صفحه ۵۰۴ بغزان ک ع ظهور غایت حضرت مولانا در حق شایسته
 ۵۰۷ ط بافتخار جناب میرزا حبیب است مجرب بکانت با ن کلمه این صیانت نامت
 قوله عز و قدر . . . بعمر الله اهریمن است تر از اهریمن زقان مشاهیر میشوند
 اثر قدم آن حرب شریفمانند قد خسر الدین کفر و السلطان و جاد و ابایان
 و اعضرا عن جماله المشرق النیر . . .
 ۵۰۸ ک بافتخار جناب آقا میرزا آقا ظهور غایت از ستم شیت سلطان
 جبروت در حق شایسته
 ۵۱۰ ک بافتخار جناب میرزا آقا ظهور کرم از بر اع مولانا در حق شایسته
 ۵۱۱ بدون عزرا ن ترمه طرف غایت سلطان احدیت بعب و کبر و ذکر حجاب
 نفوس و بلاخص اهریمن و اخبار از ورود آقا ابوالقاسم باحت احدین
 مع ام دابن جناب مشکین و ذکر جناب آقا محمد حسین و جناب میرزا محمد خا
 و جناب آقا شیخ عبده الحسین و بشارت نزول لوح منبع مخصوص در حق جناب
 امیرخان و جناب آقا میرزا مهدی و ظهور غایت در حق جناب ضریق و جناب
 نصرته و نزول لوح مبارک در حق جناب آقا میرزا محمد تقی و جناب شیخ عبده الحسین و
 مخدیره اهریمن و زود امت و ظهور غایت در حق سید ابوالقاسم و ذکر اهریمن در حق
 بافتخار در آیه از جودان و شتغاشن شتابه خرا لیلین و ظهور غایت در حق جناب
 آقا میرزا زین العابدین و جناب کعبه مبارک و آقا میرزا اسد الله و مه است بر دور

صفحه ۵۵۳ آقا سید ابوطالب در عدم جواز ذکر امر در حکمت ظهور غایت در حق جناب
 آقا میرزا مهدی حسن در نهی از ضلع جناب صبر میز احسن کرمانه و خبر وصول گنج
 قبضه قلم ترش تقدیر جناب آقا محمد و آقا علی صفر و آقا شهاب مراد به طریقت جناب
 اسم الله الاصدق زنت خانه و همچنین وصول گنج نزد قالی
 ۵۴۵ بافتخار جناب استاد محمد قیصر از جرد و فاز شهادت قسم عیال بجزر ساری
 امام عرش و استماع نداء پروردگار علیان
 ۵۴۶ بافتخار جناب استاد محمد قیصر از حضرت و فاز ظهور وجود از یراعه حضرت محمود
 در حق مشایخ و بشارت باینکه جبهه رسد یومی از آیام محض فاضلین و شکر
 امر الله قرار گرفت
 ۵۴۷ ط بافتخار جناب محمد قیصر از حضرت و فاز بشارت حضرت مقصود و بشارت
 جبهه بر بیکار عزیز نیر
 ۵۴۸ ط بافتخار جناب محمد قیصر از غایت سلطان سرریکوت مشایخ و بشارت
 تشریف یافت آمد سرا و اظهار فضل و رحمت در حق منسبین عیال بجزر غایت
 در حق محمد
 ۵۴۹ بافتخار جناب محمد قیصر از غایت رت اللکوت مشایخ و جناب عیال بجزر
 و تقسیم خطاب مستجاب بر ایه در عدم سرت آیات الهیه و رحمت مشایخ
 نمود در جوهر حق

صفحه ۵۵۳ ط بافتخار جناب استاد محمد قیصر از حضرت یراعه حضرت فضل
 در حق مشایخ و امر بعین لفظ در عدم دخول مقبر مشرکین
 ۵۵۴ بافتخار محمد قیصر ترویج بحر عطا از عثمان جود حضرت مولی الامور حضرت
 ۵۵۵ ط بافتخار جناب محمد قیصر ظهور کرم از یراعه مالک امم در حق مشایخ
 ۵۵۶ بافتخار اخت جناب عیال بجزر تیره طرف غایت مجرب آفاق
 در حق قبرین در وصیت تحت مشایخ
 ۵۵۷ بافتخار در و اخت جناب عیال بجزر ظهور غایت از یراعه مولی العباد در
 حق مشایخ
 ۵۵۸ ط بافتخار در و اخت نصیحت علم عیال بشارت در عدم تخن از جبهای دارد
 ۵۵۹ بافتخار اخت جناب عیال بجزر ترویج بحر جود از عثمان کرم حضرت مقصود در
 حق مشایخ
 ۵۶۰ بافتخار آیه الله صلح محمد قیصر از جرد و فاز نزول نباتات از کائنات
 در حق مشایخ

آیا رسم الله صلح (۷)